

BURMESE
CLASSIC
.COM

မော်ဝက်မောင်

ဝတ်ရန်နှင့် ပြောက်ပိုင်းနဂါး

Illustrated by Chit Sann

အခန်း (၁)

မိမိခြံဝင်းအတွင်းသို့ ကားတစ်စင်းအပြင်းမောင်းလာ
သံကြားရ၏။ ယခုကဲ့သို့ နံနက်စောစောစီးစီး မည်သူမည်ဝါ
ကများ မိမိထံသို့ လာခြင်းပါနည်းတွေးကာ၊ စစ်ရန်နိုင်သည်
ထိမိရှေ့ ဘာဂျာတံခါးဝသို့ ရောက်လာခဲ့၏။

မိဖုရားပန်းရုံကြီးများရှေ့တွင် ဝင်လာသော Peugeot
concept, ပွေးဂျော့ကွန်ဆက် ကားကြီးသည် ထိုးရပ်သွားကာ၊
ဖြူဖြူတင်းတင်း ဝင်းဝင်းသန့်သန့် မိန်းမတစ်ယောက်သည်
ကားပေါ်မှ ဆင်းလာ၏။ စစ်ရန်နိုင်က မိမိတစ်ခါဘူးကမျှ
မတွေ့ရူးခဲ့ခြင်းမရှိသော ထိုအမျိုးသမီးကို ဘာဂျာတံခါးကြီး

ဒီလို မိုးသင်းပန်းစာပေ

နောက်မှ လှမ်းကြည့်ကာ၊ အထူးသတိရှိနေပေ၏။
သတိဆိုသည်မှာ ပိုသည်ဟူ၍မရှိ။

စဝ်ရန်နိုင်၏ ဆောင်ပုဒ် . .။

သူ့အနေနှင့် မိနစ်တိုင်း စက္ကန့်တိုင်းလိုလို အန္တရာယ်
တွေက အများကြီး အချိန်မရွေး တစ်ခုခုမဟုတ် ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့်
ပေါ်လာတတ်သည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ သူသတ်သမားကြီး
များကို သတိထားရသလို ယခုလို နှစ်သက်ခုံမင်ဖွယ်ရာ မိန်းမ
သားများကိုလည်း ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောမထားပုံ။

ဤအတွေ့အကြုံမျိုး မြောက်များ
စွာရှိခဲ့ဘူးသည့်အတွက် စဝ်ရန်နိုင်သည် အပြေးကလေး ဝင်လာ
သောသူမကို မျက်တောင်မမတ် လှေလာစူးစမ်းနေမိ၏။

'စောစောစီးစီးလာတာ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ' ဟူ၍လည်း
တွေးလိုက်မိ၏။

'စဝ်ရန်နိုင် ဆိုတာလားရှင်'

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

ရုပ်ကလေးလှသလို ကရဝိတ်ငှက်မလေးပမာ ချိုအေး
သံသာဖြင့် မေးလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ နှုတ်ခမ်းလေးများကလည်း
ပြုံးလျက်သား . .။ အသက်(၂၀)ကျော်ခန့်ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်း
ရသည်။ အရပ်(၅)ပေ (၂)လက်မခန့်ရှိကာ၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်
ပေါက် တောင့်တင်းဖွံ့တွေး၏။ ဖိုသတ္တဝါတို့အတွက် ခွဲမက်ဖွယ်
ရုပ်ရည်ရှိသည့်အပြင် သူမမျက်လုံးများက တောက်ပကြည်လင်
ကာ၊ လူတစ်ဖက်သားကို ရဲတင်းစူးရှစွာ ကြည့်လျက်ရှိ၏။

ဝတ်စားထားသော အဝတ်အစားများကတော့
ကောင်းပေ ညွန့်ပေဆိုသော အပျံ့စား အကောင်းစားများ။ သူမ
သည် ဟောလိဂ်ခုံမှ နာမည်ကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးချောများ
ဝတ်လေ့ရှိသော ကက်ရိုမီးယား တပ်တယ်လ်နက်စွယ်တာ
အဖြူရောင်ကို ဆင်မြန်းလျက်၊ လွန်စွာ တန်ဖိုးကြီးလှသော
ကော်ဒူရိုးဆလက်ကစ် ဒူးဖုံးဘောင်းဘီပွပွနှင့် . . .။

Puff - Boots ဟုခေါ်သော အနွေးဓာတ်ရသည့်
ရှူးဖိနပ်များ စီးထား၏။ ခြုံ၍ဆိုရသော် အထက်တန်းလွှာ
ကောင်မလေးတစ်ယောက်။ ဝတ်စားထားလိုက်တာတွေက
အပျံ့စား တန်ဖိုးကြီးသလောက်၊ ဘာရွှေဘာကျောက်မျှ သူမ
ဓနွာကိုယ်ပေါ်တွင် မရှိချေ။ အထက်တန်းလွှာတို့သည် ရွှေငွေ
မိန်းကျောက်တို့ထက် အဝတ်အစားကိုပို၍ ဦးစားပေးဝတ်ဆင်
ကြသည်ဆိုသော အဆိုကို စဝ်ရန်နိုင် ကြားရဘူးပေသည်။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

‘ရှင် ကျွန်မကို ဘာဖြစ်လို့ မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေတာလဲ။ ကျွန်မမှာ သိပ်အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပါလာတယ်။ သေရေးရှင်ရေးကိစ္စရှင်၊ တံခါးမြန်မြန်ဖြင့်ပေးပါ’

မြတ်စွာဘုရား . . . အာဏာခွာနာသံနှင့် အမိန့်ပေးနေလိုက်ပါပကော။ အပြတ်မပြောနှင့်မချော့၊ သည်လို ပြောရုံနှင့် ဘယ်ဝင်ခွင့်ရပါ့မလဲ။

‘နေပါဦးလေ၊ ခင်ဗျား နာမည်လေး တဆိတ်လောက်အို၊ ရှင် ကျွန်မနာမည်ကို လုံးဝသိဖို့ မလိုဘူး’

‘ခင်ဗျား နာမည်ကိုမှ သိခွင့်မရရင် ကျုပ်က ဘယ်လို တံခါး ဖွင့်ပေးမလဲ။ ခင်ဗျားက ချော့ချော့လှလှ မိန်းကလေးတွေ့ရင် မစူးစမ်းမဆင်ခြင်ပဲနဲ့ ကျုပ်က တံခါးအရမ်းမဲ့တော့ ဖွင့်ပေးမယ် မှတ်လို့လား’

‘ရှင်တို့ ကျွန်မက တံခါးဖွင့်ပါလို့ ပြောနေတာလေ’

‘အခု ခင်ဗျား လာလုပ်နေပုံက ဖွင့်မပြောရုံ တစ်မယ်ပဲရှိတော့တယ်။ ဟင်း ကျုပ်ကို ဒီလိုလာမခမ်းနဲ့၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ဘယ်သူ့ဘယ်ဝင် မှန်း မသိပဲနဲ့၊ ကျုပ်က ဘာကိစ္စ တံခါးဖွင့်ပေးရမှာလဲ။ သွား စောစောစီးစီး ရုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် လာမလုပ်နဲ့’

‘အောင်မယ် . . . သုကဗျား နှင်လွှတ်နေရတယ် ဦးသေး၊

အရပ်ကတို့ရေ လာကြည့်လှည့်ပါဦး။ စဝ်ရန်နိုင်ဆိုတဲ့ နာမည်ကျော် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက သူ့ဆီမှာ အကူအညီလာတောင်းနေတဲ့ ကျွန်မကို နှင်လွှတ်နေပါတယ်လို့ အော်လိုက်ရမလား’

‘အောင်မယ် လာလာချည်သေး။ နေပါဦး . . . ကျုပ်က နာမည်ကျော်ပုဂ္ဂိုလ် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်လေ . . . ရှင်ဟာ နာမည်ကျော် အေးဂျင့်ပဲ။ ရှင်အကြောင်းကို ဂျာနယ်တွေထဲမှာ သတင်းစာတွေထဲမှာ မကြာခဏဖတ်ရဖူးတယ်ရှင်။ ရှင်ဟာ ကမ္ဘာကျော်တစ်ယောက်ပဲ၊ ဟင်း မဟုတ်လို့လား’

‘သယ် . . .’

‘အောင်မယ်၊ ရှင်က ကျွန်မကို ကြိမ်းဝါးလိုက်တယ်ပေါ့လေ’

‘ခင်ဗျားကို ကျွမ်း ဘယ်တုန်းက ကြိမ်းဝါးလိုက်လို့လဲ’

‘ဒီမယ်၊ ရှင် စကားတွေ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး သိပ်ပြောပနေနဲ့။ တံခါးကို အမြန်ဆုံး ဖွင့်လိုက်ပါတော့ရှင်။ ကျွန်မ ရှင့်ဆီက အကူအညီတစ်ခု လိုချင်လို့ လာခဲ့တာပါ။ ကျွန်မဟာ ရှင့် ဖုန်သူ လုံးဝမဟုတ်ဘူး’

စဝ်ရန်နိုင် တော်တော်ကလေး အကြပ်တွေ နေပြီဖြစ်၏။ ဘာကုတ်ခါးအပြင်ဘက်ထွက်၍ သူမကို ကန်ကြောက်ရွတ်ရမှာလည်းအခက်၊ သောကျားတစ်ယောက် မဟုတ်သလို

အတွက် သူမသည် တော်တော် ကံကောင်းသွား၏။

ထို့အပြင် 'မိမိတံမှ အကူအညီတစ်ခု လိုင်ချင်ပါသည်' ဟူသော စကားတစ်ခုနီးထွက်လာ၏။ ဘယ်လို အကူအညီလိုချင်လို့ပါလိမ့်ဟူ၍ စဝ်ရန်နိုင် တွေးလိုက်သည်။

'ဒီကို အခုလိုချိုး မလာခင်၊ ရှင်အကြောင်းကို ကျွန်မ တော်တော်ကြီး လေ့လာထားခဲ့တယ်။ တစ်ကယ်တွေ့ရတော့မှ အထင်ကြီးစရာ လုံးဝမရှိတဲ့ ဗလာနတ္ထိမန်း သီလိုက်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းမိပါတယ်ရှင်'

ဤစကားတစ်ခွန်းသည် စဝ်ရန်နိုင်၏ မခံချင်စိတ်ကို အထူးရှိုးဆွပေးလိုက်လေတော့၏။ ထိုအခါ စဝ်ရန်နိုင်သည် ရိမုဒ်ကိုနှိပ်၍ အော်တိုမစ်တစ်တံခါးကြီးကို ဖွင့်ပေးလိုက်ရ၏။ တံခါးပွင့်သွားသည်ရှိသော် သူမသည် အငန်းမရ ခုန်တက်လာလေတော့၏။ စဝ်ရန်နိုင်က သူမ၏ လက်မောင်းကို ဖမ်းဆွဲထားလိုက်သည်။

'ဟင်း၊ ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ။ သူများလက်မောင်းကို ဆွဲမထားနဲ့၊ လွှတ်ဆိုလွှတ်'

'ဒီမှာ ခင်ဗျား ကျုပ်ဆီက အကူအညီတစ်ခု လိုချင်တယ်ဆိုလို့ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်တာ။ ဘာကိုစွဲ ညာကိစ္စဆိုတော့ ဧည့်ခန်းထဲကိုရောက်တော့ ပြောပြပေါ့။ ဒါပေမယ့် လူတစ်ခွဲက သား အိမ်ပေါ်ကို ခုလိုပိနပ်မခွတ်ပဲ ဝင်မယ်ဆိုတာ ဘယ်ကောင်း

မလဲ'

'အံ့မယ်လေး၊ ကျွန်မအိမ်မှာ စီးနေကျရှင်။ ရှင်အိမ်ကျမှ ကျွန်မက ဖိနပ်ချွတ်ရမှာလား'

'ဟား... ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ ဖိနပ်ဆိုတာ အညစ်အကြေးတွေကို နင်းမိရင် နင်းမိမယ်ဗျာ။ ဖိနပ်ဆိုနေမှဗျာ သူ့ကို ဦးထုပ်လို့ ခေါ်တာမှ မဟုတ်ပဲ'

'ရှင် သိပ်ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့၊ ကျွန်မ ဖိနပ်ဟာ ရှင်ပြောသလို ဘာကိုမှ မနင်းမိဘူး။ ကျွန်မ မြေကြီးကိုမနင်းမိတာ (၃)လကျော်ပြီရှင်'

'ခင်ဗျားက မြေမနင်း မင်းသမီးလား'

'ရှင် ထင်ချင်သလို ထင်ပေါ့၊ ကျွန်မဟာ တော်ရုံတန်ရုံနဲ့ မြေကြီးကို မနင်းမိဘူး။ တိုက်ပေါ်ကဆင်းရင် ကား၊ ကားပေါ်ကဆင်းရင် တိုက်၊ ဒီတော့ မြေကြီးကို ဘယ်မှာ နင်းမိပါတော့မလဲ'

စဝ်ရန်နိုင် ဘာမျှ ဆက်မပြောတော့။ သူ့လူတန်းစား အလွှာနှင့်သူ ရှိပေမပေါ့ဟူ၍ သဘောပိုက်ကာ၊ ဆောင်ကြီးအောင်ကြီးနှင့် ဖိနပ်ချွတ်ထားခဲ့သော သူမကို ဧည့်ခန်းထဲသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့၏။

'ကဲ၊ ကျုပ်ကို ဘာပြောစရာရှိလဲ။ ရှိရင် ပြောပါ' စဝ်ရန်နိုင်က လိုရင်းကိုသာ စတင်မေးလိုက်လေ၏။

'ရှင်အကြောင်းကို ကျွန်မ တော်တော်ကြီးလှလာထားပါတယ်။ အကူအညီလိုတဲ့အခါ၊ ရှင်ဆီမှာ လာတောင်းဖို့လဲ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့တယ်ရှင်'

'ကဲ၊ ဒီလိုဆိုလဲ ကျွန်တော့်ဆီက ဘယ်လိုအကူအညီလိုတယ်ဆိုတာ ပြောပေါ့။ ပေးနိုင်တာဆိုရင် ပေးဖို့အသင့်ပါပဲ'

'ကျွန်မလိုချင်တဲ့ အကူအညီက သိပ်မမယဉ်းပါဘူး။ တစ်ကယ်တော့ ရှင်အနေနဲ့ ဘာမျှ လုပ်ပေးစရာလဲ မလိုပါဘူး။ ဒီမှာ . . ရှင်မှာ ရေသန့် မရှိဘူးလား။ နည်းနည်းရရင် ဖြစ်ပါတယ်။ လည်ချောင်းရှင်းလိုက်ချင်လို့ ဆီပါတော့'

စစ်ရန်နိုင်က အမျိုးသမီးကို ခတ်တော်သဘောကျမိသည်။ ရေဖူးကို 'ကက်ဘီနက်' မဆွဲယူကာ၊ အမျိုးသမီးတစ်ခါတည်းဖြင့် အကုန်သောက်ပစ်လိုက်သည်။ 'ပြီးမှ သက်ပြင်းလေးတစ်ချက်ချကာ၊ စစ်ရန်နိုင်အား ခပ်ပြုံးပြုံးကလေးကြည့်လိုက်သည်။

'အင်း၊ အခုမှပဲ နေသာလိုင်သာ ရှိသွားတော့တယ်'

'ကဲ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်က ဘယ်လို ကျညီရမယ်ဆိုတာကိုသာ တစ်ဆိတ်ပြောပါ။ ငါ့မတော့ . . ခင်ဗျား ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဆိုတာကိုလဲ သိပါရအေးဦး'

'ရှင်က သိပ်အရင်လိုတာကိုရှင်၊ တကယ်တော့ အရင်လိုတာ ကောင်းတာမဟုတ်ဖူး။ တစ်ခါတုန်းက ကျွန်မပေါ့ အရင်

မလိုလုပ်မိခဲ့တဲ့ အမူဟာ၊ အခုထက်ထိ ပြင်လို့မရသေးဘူး။ ဒါကြောင့်လဲ ကျွန်မ အခုလို ရှင်ဆီကို ရောက်လာရတာပဲ'

အမျိုးသမီးက စကားရပ်လိုက်ကာ၊ ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။

'ရှင်ရဲ့အိပ်ခန်းမှာ အတွင်းဘက်က ထိုးလို့ရတဲ့ ဂျက်ရှိသလား'

'ကျုပ်အိမ်မှာ ရီမုဒ်ကွန်ထရိုးလဲပဲ သုံးတယ်။ အော်တိုပစ်တစ်ဆီးနိုးဒီးတွေ . . ဂျက် ဘယ်ရှိမလဲ'

'ဒါဖြင့် . . မိုနိုဆေဖ်တော့ ရှိမှာပေါ့'

'ဟုတ်တယ်၊ Mono - Safe ပေါ့။ ခင်ဗျားက ဖွင့်ပေးရင်ရင်၊ အဲဒီတံခါး ဘယ်ပွင့်မလဲ။ နေပါဦး ဘာဖြစ်လို့

သိဗျားက ဒါတွေကို မေးနေရတာလဲ'

'ကျွန်မ ရှင်အိပ်ခန်းမှာ အိပ်ချင်လို့ပဲ'

'ဗာ . . .'

စစ်ရန်နိုင် မျက်လုံး ပြူးသွားရတော့သည်။

'ကျွန်မ ရှင်အိပ်ခန်းမှာ အနည်းဆုံး တစ်ပတ်တော့ ပိတ်ချင်တယ်။ တစ်ရက်နှစ်ရက်တော့ ပိုချင်ပိုမယ်ပေါ့လေ။ ငါ့မပဲ တစ်ပတ်လောက်ကတော့ သေချာပါတယ်'

အမျိုးသမီးက အိန္ဒြေမပျက် ပြောနေသည်။

စစ်ရန်နိုင်က စိတ်ရှည်နိုင်တော့ပေ။

'ကျုပ်မှာ အချိန်ပိုမရှိဘူး။ ဒီတော့ကား အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ စကားတွေ ပြောပြီး၊ ကျုပ်အချိန်ကို လာဖြုန်းမနေပါနဲ့ဗျာ'

'ဒီမှာ စစ်ရန်နိုင်၊ ရှင်အချိန်ကို ကျွန်မက တမင် သက်သက် လာပြုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး'

အမျိုးသမီးငယ်မှာ စောစောကလို မဟုတ်တော့။ သူမ၏ အမူအယာမှာ သေးလေးနက်နက်ရှိလာသလို ထင်ရ၏။ သူမက စကားဆက်ပြန်၏။

'ကျွန်မမှာ အကြောင်းတစ်ခုကြောင့်၊ အခု ကျွန်မနေတဲ့ နေရာက ရှောင်နေရလိမ့်မယ်။ အခုလကုန် (၃၀)ရက်နေ့အထိ ပေါ့။ အဲဒီရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ ကျွန်မ ဘယ်မှာရှိနေတယ်ဆိုတာ ကို ဘယ်မှာရှိနေတယ်ဆိုတာကို ဘယ်သူကမှ မသိရဘူး။ ဘယ်သူကမှလဲ ကျွန်မကို ရှာမတွေ့ရဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်မရှင်ဆီကို လာခဲ့တာပဲ။ ဒီနေရာမှာ ကျွန်မအတွက် အလုံခြုံဆုံးပဲလို့ ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်မ ဒီကိုလာတာ ဘယ်သူမှ မသိပါဘူး။ ကျွန်မနောက်ကလဲ ဘယ်သူမှ နောက်ယောင်ခံ လိုက်မလာခဲ့ဘူး ဆိုတာ သေချာပါတယ်'

အမျိုးသမီးငယ်သည် စကားအဆုံးတွင် ဆိုဖာပေါ်တွင် ပြန်ထိုင်လျက်၊ စားပွဲပေါ်တွင်ချထားသော မိကျောင်းရေလက်ပွေ့ အိတ်ကိုကောက်ယူပြီး၊ ချောက်ကန်ဖွင့်လိုက်သည်။

'အခုပြောသလို ကျွန်မကို ကူညီနိုင်မယ်ဆိုရင်။

ကျွန်မက ရှင်ကို တစ်နေ့ ငွေ(၃)သောင်းပေးပါ့မယ်။ ရှင် မကျေ နှင်ရှင်လဲ ပြောပါ။ ရှင် တောင်းသလောက်ပေးဖို့၊ အဆင်သင့် ပါပဲ။ ကျွန်မ အခုချက်ချင်းပဲ ကက်(ရှ်)ပေးပါ့မယ်'

စစ်ရန်နိုင်မှာ အမျိုးသမီးအား ဘယ်လိုဆက်ဆံရမှန်း မသိပဲ ဖြစ်သွားမိသည်။ သူမသည် အတည်ပြောနေခြင်းပဲလား။ သို့မဟုတ် တမင်သက်သက် လာ၍နောက်နေခြင်းပဲလား။ စိတ်ထဲ မှ မဆွဲနိုင်အောင် ဖြစ်သွား၏။ စစ်ရန်နိုင်က သူမ၏ မျက်နှာကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။ သူမ၏မျက်နှာမှာ တည်ကြည်လေး နက်လျက်ရှိနေပေသည်။

'ဒီမှာ အမျိုးသမီး၊ ကျွန်တော်ဟာ တည်းခိုခန်းဖွင့်ထား တဲ့ လူမဟုတ်ပါဘူး။ တည်းခိုခန်းဖွင့်ထားတဲ့ ဆီမှာတောင်၊ ယာရောက်တည်းခိုခံသူဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ ပြောပြရ တယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျား ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ အရင် ပြောပြ ပြီးမှပေါ့'

အမျိုးသမီးက ဦးခေါင်းကလေးကို ဖြည်းညှင်းစွာ ရမ်းခါ ပြလိုက်၏။

'ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ကျွန်မ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ လုံးဝပြောမပြနိုင်ပါဘူး' စစ်ရန်နိုင်မှာ အမျိုးသမီးအား ပို၍သာ ဖိတ်ဝင်စားလာမိတော့သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ၏ လာပုံလာနည်း သည် တစ်မျိုးတော့ ထူးခြားနေသည်ဟု ထင်မြင်လာမိ၏။

စစ်ရန်နိုင်ငံနှင့်မြောက်ပိုင်းနဂါး

၁၂

'နို့၊ ခင်ဗျား အခုဘယ်မှာနေတယ်ဆိုတာကိုကော ပြောမပြနိုင်ဘူးလား'

'ဟင့်အင်း...'

'ဒီလိုဆိုရင်၊ ခင်ဗျားဟာ ရာဇဝတ်မှုတစ်ခုခုကို ကျူးလွန် လာပြီ။ တရားဥပဒေစက်ကွင်းက ရှောင်တိမ်းထွက်ပြေးလာသူ များလား'

'ရှင် အခုထင်တာ၊ လုံးဝမဟုတ်ဘူး'

'ဒီလိုဆိုရင်လဲ။ မဟုတ်ကြောင်းကို သက်သေ အထောက်အထား အထင်အရှားပြနိုင်သလား'

အမျိုးသမီးက မျက်မှောင်ကလေး ကုတ်လိုက်သည်။

'အို၊ စိတ်ရှုပ်စရာကောင်းတဲ့ မေးခွန်းတွေ လာမေးမနေ ပါနဲ့။ ကျွန်မက မဟုတ်ပါဘူးလို့ ပြောပြပြီးပြီပဲ။ သက်သေ အထောက်အထား ဘယ်လိုများ ပြနေရဦးမှာလဲ'

'ဒီမှာ၊ ခင်ဗျားဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်းလဲ မသိရ။ ဘာဖြစ်လာမှန်းလဲ မသိရဘဲနဲ့၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်က လက်ခံထား ရမယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ ခင်ဗျား စဉ်းစားကြည့်လေ... ဒီတော့ကာ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် ဒီအကြောင်းကို ဆက်ပြောနေ လို့၊ ဘယ်လိုမှ အကျိုးထူးလာလိမ့်မယ် မဟုတ်တော့ပါဘူး'

ဤတွင် အမျိုးသမီး၏ မျက်နှာကလေးသည် သိသိသာ သာ ညှိုးကျသွားလေ၏။ စစ်ရန်နိုင်ငံက သူမ၏မျက်လုံးများထဲ

သို့ စိုက်ကြည့်အကဲခတ်လိုက်သည်။ သူမသည် အမှန်တကယ် ပင် အကူအညီလိုအပ်နေကြောင်း၊ စိတ်ထဲတွင် နားလည်သွားမိ သည်။

'ခင်ဗျားရဲ့ နာမည်ကိုတောင် ပြောမပြနိုင်ဘူးလားဗျာ' အမျိုးသမီးက ဦးခေါင်းကို သွက်သွက်ကလေး ရမ်းခါ ပြလိုက်သည်။

စစ်ရန်နိုင်ငံက 'ဘာဖြစ်လို့ ပြောမပြချင်ရတာလဲ'

'ရှင်ဟာ တယ်ခက်တဲ့လူပဲ။ ကျွန်မက နာမည်တစ်ခုခု ပါးစပ်ထဲက တွေကရာ ပြောပြလိုက်ရင် ပြီးတာပဲ မဟုတ်လား။ ဒီလိုဆိုရင် ရှင်က ဟုတ်မဟုတ် ဘယ်လိုသိနိုင်မှာလဲ။ နောက်ပြီး တော့လဲ၊ ကျွန်မ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ ရှင်က ချက်ကင်လုပ် ဦးမှာ မဟုတ်လား။ အဲသလို ချက်ကင်လိုက်လုပ်နေရတဲ့အတွက် အဖိုးတန်တဲ့ ရှင်အချိန်တွေ အလဟဿ ကုန်ဆုံးသွားမှာကိုလဲ၊ ကျွန်မ မလိုလားဘူး။ ရှင်ကိုကျွန်မ ပြောပြီးပြီ မဟုတ်လား စစ်ရန်နိုင်ငံ။ ဒီလ (၃၀)ရက်နေ့အထိ ကျွန်မ ဘယ်မှာရှိတယ် ဆိုတာကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မသိစေချင်ပါဘူးလို့'

စစ်ရန်နိုင်ငံက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်မိ၏။

'ဒီလ (၃၀)ရက်နေ့ကျရင်၊ ဘာဖြစ်မှာမို့လဲ'

'အခု ရှင်မေးလိုက်တာကိုလဲ ကျွန်မ ပြောမပြနိုင်ဘူး။

ဒါက ကျွန်မ ပြဿနာပါ။ ဒီပြဿနာကို ကျွန်မဖာသာ ကျွန်မ

ဖြေရှင်းပါ့မယ်။ ကျွန်မ ရှင့်ဆီက လိုချင်တာတစ်ခုပဲရှိတယ်။ ကျွန်မ ရှင့်ဆီမှာ တစ်ပတ်တိတိ နေခွင့်ပြုဖို့ပါပဲ။ ဒီလိုနေခွင့်ပြုဖို့ အတွက် ကျွန်မက ရှင့်ကို တစ်နေ့ ငွေ(၃)သောင်းပေးပါ့မယ်လို့ ပြောပြီးပြီ မဟုတ်လား'

စစ်ရန်နိုင်ငံက အမျိုးသမီးအားဆက်၍ မေးခွန်းမထုတ် တော့ပဲ။ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်ယူကာ မီးညှို့လိုက်သည်။ ဘယ်လို မိန်းမစားပါလိမ့်ဟုရှုလည်း တွေးနေလိုက်မိသေးသည်။

'ဒီလိုဆို၊ ခင်ဗျား ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာတောင် မသိရ ပဲ။ ကျွန်တော့်ဆီမှာ တစ်ပတ်လောက် လာခိုလှုံနေချင်တယ် ဆိုပါတော့'

'ဟုတ်ပါတယ်ရှင်။ ကျွန်မလေ ကိုစစ်ရန်နိုင်ငံဆီမှာလာ ပြီး။ ခိုလှုံခွင့်တောင်းခံနေတာပါရှင်။ ကျွန်မကို ကူညီပါနော်'

စောစောက တော်တော်လေသံမာခဲ့သော အမျိုးသမီး၊ ယခုတော့ကား မျက်ရည်တွေ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက် စီးကျလို့နေပြီ ဖြစ်ရကား။ စစ်ရန်နိုင်ငံမှာ ဆုံးဖြတ်ရခက်နေသည်။ အမျိုးသမီးကို သူကစိတ်ထဲတွင် ဂရုဏာသက်နေမိသည်။ သူမ၏ ထူးခြားမှု ကပင်။ သူ့အတွက် စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်နေရသည်။ သို့အတွက် သူမအား သူ့ထံတွင် လက်ခံထားရလျှင်၊ ကောင်းလိမ့်မလား စဉ်းစားနေမိသည်။

'ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ဆီကို လာတောင်းတဲ့အညီက

တော်တော်ဆန်းတာပဲ'

'ရှင် ကျွန်မလိုမျိုး မကြုံဖူးသေးဘူးမို့လား'

မကြုံဘူးသေးပေါင်ဗျာ . . '

'ကဲ . . စစ်ရန်နိုင် ဘယ်လိုလဲ။ ကျွန်မကို အဖြေပေး

ပါတော့၊ ကျွန်မ ရှင့်ကို ခယတောင်းပန်ပြီးခဲ့ပါပြီ။ ဒါတောင်မှ ရှင့်တကယ်လက်မခံနိုင်ဘူးဆိုရင် ရှိပါစေတော့။ ကျွန်မ ဒီည တွင်းချင်းပဲ။ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းကို ခရီးဆက်တော့မယ်။

ကျွန်မထိုက်နဲ့ ကျွန်မကံပေါလေ'

'ကျွန်တော့်အိပ်ခန်း ခင်ဗျားကို ပေးထားရမယ် ဟုတ်စ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ရှင့်အိပ်ခန်းထဲမှာ တစ်ပတ်တိတိ ကျွန်မ

အိပ်မယ်'

'ကျုပ်က ဘယ်မှာသွားအိပ်ရမှာလဲ'

'ရှင်က ဒီဧည့်ခန်းထဲမှာ အိပ်ပေါ့။ တစ်ပတ်လောက်

ကလေး အိပ်ရမှာပါရှင့်'

'စားတာ သောက်တာကိုတော့ ကျွန်တော် စီစဉ်ပေး

ပိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သင့်တဲ့နေရာမှာ ဝယ်စားတာပေါ့'

'ဒီအတွက် ဘာမှမပူနဲ့။ ကျွန်မကားထဲမှာ တစ်ပတ်စာ

ရှိကွာခြောက်တွေပါလာတယ်'

'နေပါဦး။ ခင်ဗျားစီးလာတဲ့ကားက ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

ပုံစံအတိုင်းခြံထဲမှာ ပေါ်တင်ရပ်ထားလို့ ဖြစ်မလား'

‘ရှင့်မှာ ကားရိုဒေါင် မရှိဘူးလား၊ အဲဒီအထဲ ထိုးသွင်း ထားလိုက်ပေါ့ရှင်။ ဒါများ ဆန်းတာမှတ်လို့’

‘မကောင်းပြီ၊ ကျွန်တော့်ဆီမှာ တစ်ပတ်တိတိ နေခွင့်ပြု လိုက်ပြီ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ကျုပ်အိပ်ခန်းထဲမှာပဲ နေရမယ်၊ အပြင်ကို လုံးဝထွက်ခွင့်မရှိဘူး။ ကျုပ်အခန်းထဲမှာ ရေချိုးခန်း ရော၊ ဟိုအခန်းရော အဆင်သင့်ရှိတယ်’

‘ဘာလဲ၊ ရှင်က ကျွန်မကို အကျယ်ချုပ် သဘောမျိုး လုပ်ထားတာလား’

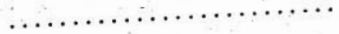
‘ဟုတ်တယ် . . . ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် လွတ်လွတ်လပ် လပ် လှုပ်ရှားသွားလာခွင့် မပေးဘူး။ သည်လို ပြေးထားပါရက် နဲ့၊ ခင်ဗျား ကျုပ်အိပ်ခန်းထဲက အပြင်ဘက်ကိုထွက်လာလို့၊ ရမ်ဗိုကြီးက ခင်ဗျားကို ကိုက်သတ်လိုက်ရင်၊ ကျွန်တော် တာဝန် မယူဘူးနော်။ ရမ်ဗိုကြီးက ခင်ဗျားကို နေ့ရောညပါ စောင့်ကြည့် နေလိမ့်မယ်’

‘ဩ . . . ရမ်ဗိုဆိုတာ ခွေးကြီးလား’

‘ဟုတ်သေ၊ ကျုပ်မှာ ဒီလိုအကောင်ကြီး (၃)ကောင်

ရှိတယ်။ ဘူးလ်မတ်စတစ်(ဖ်)ခွေးကြီးတွေဗျာနော်။ အပြင်ဘက် ကိုတော့ ယောင်လို့ထွက်မယ်မကြံနဲ့။ ဟိုကောင်ကြီးက ခင်ဗျား ကို ‘ဝေါင်း’ကနဲ့ ခုန်အုပ်လိုက်လိမ့်မယ်’

‘ဟိဟိ . . . ရှင့်ခွေးကြီးက ကြောက်စရာကြီးနော်’

ခင်ဗျား သေတ္တာထဲမှာ သေစေလောက်တဲ့ ကရိယာပါမလာ
ဘူးလို့၊ ကျွန်တော်က ဘယ်လို သိနိုင်မှာလဲ'

ထိုအခါမှ အမျိုးသမီးသည် သဘောပေါက်သွားသည်
အလား ပြုံးလိုက်သည်။

'ဟုတ်သားပဲ . ၊ ရှင့်လိုလူမျိုးဟာ သတိထားနိုင်မှ
တန်ကာကျမှာပဲ။ ကောင်းပါပြီရှင် . ၊ ကျွန်မဖွင့်ပြမယ်။ အထဲ
မှာ ကျွန်မအဝတ်အစားတွေကလွဲလို့ ရှင့်ကိုရန်ပြုနိုင်မဲ့ ပစ္စည်း
တွေ ဘာမှမပါလာဘူး။ ရှင့်ကိုယ်တိုင် ရှာချင်ရင်လဲ ရှာကြည့်
လေ'

အခန်း (၂)

စစ်ရန်နိုင်က သူမကို လက်ခံထားလိုက်ပြီမှန်း သိရသော
အခါ၊ မြေမနင်း မင်းသမီးလေးသည် ဝမ်းသာရွှင်ဖြူးသွားလေ
၏။ သူမသည် ဧည့်ခန်းကြီးမှ အိမ်ရှေ့သို့ မြေဆင်းကာ၊ ကျန်ရစ်
ခဲ့သော သူမပစ္စည်းအချို့ ကားထဲမှ သွားယူလေသည်။ သူမနှင့်
အတူ ခရီးဆောင် သားရေသေတ္တာ(၂)လုံး ပါလာသည်။

'ခင်ဗျားသေတ္တာကို ဖွင့်ပြပါ'

ထိုအခါ အမျိုးသမီးက မျက်ခုံးလေးတစ်ဖက် ပင့်လိုက်
သည်။

'ဘာဖြစ်လို့လဲရှင့်'

'ကျွန်တော့်ကို ဒီလောကကြီးထဲမှာ ဆက်မနေစေချင်တဲ့
လူတွေက တော်တော်များများရှိနေတယ် မဟာဌာ၊ ဒီတော့

စစ်ရန်နိုင်က အမျိုးသမီး၏ သားရေသတ္တာများထဲမှ
အဝတ်အစားများကို စနစ်တကျ မရုံမရှာ လှန်လှောကြည့်ရှု
စစ်ဆေးလေသည်။

စကပ်များ၊ ရှော့ပင်များ၊ ဒူးဖုံးဘောင်းဘီနှင့် ဘောင်းဘီ
ရှည်များတွေ့ရ၏။ ထမိတ်ထည်မျှသာပါ၏။ နောက် သေတ္တာ
တစ်လုံးကို ဖွင့်ကြည့်သောအခါ၊ ဒေါက်ကြီးကို အရင်ဆုံးတွေ့
ရ၏။

ဒေါက်ဖိနပ်များနှင့် နိုင်ငံခြားဖြစ် အခြားဖိနပ်မျိုးစုံ၊
လူးခြားသော ပစ္စည်းဟူ၍ ဘာမျှမတွေ့ရ။ အမျိုးသမီးများ အသုံး
ပြုနေကျပစ္စည်းများနှင့် နိုင်ငံခြားဖြစ် အဖိုးတန်အဝတ်အစား
များသာလျှင် ပါဝင်လေသည်။

သို့တိုင်အောင်လည်း စစ်ရန်နိုင်က မကျေနပ်သေးဘဲ သားရေသေတ္တာများကို ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံစစ်ဆေးကြည့်ရှု၏။ အမျိုးသမီးက စေ့စပ်သေချာလှသော စစ်ရန်နိုင်ကိုကြည့်ကာ၊ ပြုံးပြုံးကလေး လုပ်နေ၏။

စစ်ရန်နိုင်အနေဖြင့် ဤသို့ ရှာဖွေစမ်းသပ်နေခြင်းသည် အလုပ်ပို လုပ်နေခြင်းမဟုတ်ပေ။ သူ့တွင် ရန်သူတွေက အမှန်တစ်ကယ်ရှိနေ၏။ ယခု သူထံသို့ရောက်လာသော အမျိုးသမီးကိုလည်း လျှော့တွက်၍မဖြစ်။ ရန်သူတစ်ဦးဦးက အကွက်ဆင်လျှက်၊ လွှတ်လိုက်သော ကိုယ်စားလှယ်တစ်ယောက်ဖြစ်နေလျှင် မခက်ပါနဲ့မိလော။

အားရ ကျေနပ်သွားသောအခါ စစ်ရန်နိုင်က အမျိုးသမီးအား ပြုံးပြလိုက်၏။

'တော်ပါပြီဗျာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ လက်ပွေ့အိတ်နဲ့ ခင်ဗျားကိုယ်မှာတော့၊ ကျွန်တော် မရှာတော့ပါဘူး'

'ဟင်း . . . ဟင်း၊ ကျန်တို့အပိုင်း ကျွန်မကို ယုံကြည်တယ်ပေါ့လေ'

'ခင်ဗျား ဘာဆိုလိုတာလဲ'

'ရှင် ကျွန်မကို အားမနာနဲ့။ ရှာချင်စိတ်ရှိနေသေးရင် ဆက်ရှာပေါ့'

'မိုး . . . မိုး၊ မရှာတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် တစ်ခုပြော

စရာရှိတာက ကျွန်တော်အပြင် ထွက်သွားတဲ့အခါ၊ ခင်ဗျားကို ဒီအခန်းထဲမှာ အလုံပိတ်သွားခဲ့မှာနော်။ တံခါးအလုံပိတ်ပြီး ထားခဲ့ရင်။ ခင်ဗျားကသာ မကန့်ကွက်နဲ့။ ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ'

'ပိတ်သွားပါရင်၊ ပိတ်သွားပါ။ ရှင်ကမပိတ်တောင် ကျွန်မက အတွင်းက ပိတ်ထားမှာပါ . . .'

'ခင်ဗျားမှာ ရိက္ခာခြောက်တွေ ပါလာတယ်မဟုတ်လား' 'ပါလာတယ် . . . ဟိုကားထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်'

'ကျွန်တော် အပြင်ဘက်က ပြန်လာရင်၊ ခင်ဗျားစားဖို့ အတွက် တစ်ခုခုတော့ ပါလာမှာပါ'

'အို . . . မလုပ်လာပါနဲ့။ ကျွန်မက အစားမိစာမကြောင် ပါဘူး'

'အိုကေ . . . ဒါဆိုရင် ပြီးရော' အချိန်ကား ညနေ (၆)နာရီထိုးလှပြီဖြစ်သည်။

စစ်ရန်နိုင်က သူ၏ သီးသန့်အလုပ်ခန်းထဲတွင် တစ်ကိုယ်တည်း ဟိုင်ကာ၊ ဘရန်ဒီကို အရသာခံ၍ သောက်ရင်းမှ ဆိုင်းမဆင့်ပုံမဆင့်ရောက်လာသော မရွှေချောအကြောင်းကို စဉ်းစားနေမိသည်။

သူသည် အမျိုးသမီးအပေါ်တွင် အတော်စိတ်ဝင်စားနေကြုံဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့ကိုယ်သူ ပြန်၍ဝန်ခံမိသည်။

သူ့ဘဝတစ်သက်တာတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အမျိုး

သမီးတော်တော်များများကို တွေ့ဘူးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူမသည် ထိုအမျိုးသမီးတွေနှင့်မတူ၊ တစ်မူထူးခြားနေသလိုလို ထင်မိသည်။

သူမသည် ရုပ်ရည်လှပသောကြောင့် သက်သက် မဟုတ်။ သူမက သူ့ထံမှအကူအညီတောင်းပုံ ဆန်းနေသော ကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

သူမသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို လည်း မဖော်ပြ။ သူ့ထံမှ ဘာအကြံဉာဏ်မျှလည်း မတောင်း။ သူမအတွက် ဘာမှလုပ်ပေးခိုင်းခြင်းမပြုပဲ၊ သူ့ထံမှသာ တစ်ပတ်တိတိ ခိုလှုံနေခွင့်တောင်းခဲ့ပေသည်။

သူမသည် ဘယ်လိုအရေးပြဿနာများ ကြုံတွေ့လာခဲ့ ရပါသနည်း။ သူမအား ကြည့်ရသည်မှာ *flighty girl* ဟုခေါ်ရ မည်ဖြစ်သော နဲ့တန်တန် ပျံတန်တန် မိန်းမချောတစ်ဦးအဖြစ် ထင်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း၊ သူမသည် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုတစ်ခုခု ကျူးလွန်လာခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဟု စစ်ရန်နိုင်က ယုံကြည်ထားမိ သည်။

ဤသို့မှ မယုံကြည်လျှင်လည်း၊ သူမကို စစ်ရန်နိုင်က လက်ခံထားမိလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ သူမ၏အပြောအရဆိုလျှင် သူမသည် ယခုလ (၃၀)ရက်နေ့အထိ၊ သူမ ဘယ်မှာရှိနေသည် ကို ဘယ်သူကမှ မသိဖို့ လိုအပ်သည်ဟုဆိုလိုသည်။ ထို့ကြောင့်

သူ့ထံတွင် လာရောက်ခိုလှုံခြင်းဖြစ်ရာ၊ ထိုသို့ ခိုလှုံနေရမှုအတွက် သူမက မိမိအား တစ်နေ့လျှင် ငွေ(၃)သောင်းပေးရှာလေ၏။ ဤငွေကား အလုပ်သဘောနှင့်နှိုင်းစာလျှင် အဆမတန်များပြား နေပေသည်။

ဤသို့ ငွေကြေးရက်ရက်ရောရော ပေးလာခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ကား၊ သူမအပေါ်တွင် ဘာမှမသင်္ကာဖြစ်နေစရာ မလို။ တချို့လူတန်းစားများသည် ဆာလာအိတ်နှင့်ထည့်၍ ပိုက်ဆံများကို သုံးဖြုန်းနေကြသည်ဖြစ်ရာ၊ မြေမနင်း မီးသမီး ကလေးတစ်ဦးအဖို့၊ ထိုငွေအတွက် ဘာမျှမူနေစရာ မလိုပေ။

'ကျွန်တော် ခင်ဗျားကားကို ဂိုဒေါင်းထဲ သွင်းထားလိုက် မယ်။ ရပြီလား'

'ယူစရာ ကုန်ပြီရှင်၊ သွင်းထားလိုက်တော့' စပီကာနှင့် ဆက်သွယ်လိုက်ပြီးလျှင် သူမစီးလာခဲ့သော ပွေးကျောမှန်ကားလေးကို ဂိုဒေါင်းထဲသို့သွင်း၍ လက်စဖျောက် ထားလိုက်၏။

ဂိုဒေါင်းထဲမှ ထွက်လာရုံရှိသေး . . . [ခြံဝသို့ ကားတစ် စင်းရောက်လာ၏။ (ford Ranger) ကားလေးတစ်စင်း ဖြစ်ကာ၊ ဒီဂရီမျက်မှန်ထူထူကြီး တပ်ထားသူတစ်ယောက် တွေ့ရှိရပေသည်။

'မိတ်ဆွေ၊ ဝင်ခဲ့လေ'

စဝ်ရန်နိုင်က တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သဖြင့် ထိုသူသည် ခြံဝင်းကြီးထဲသို့ ကားမောင်းဝင်လာခဲ့၏။ မကြာမီ စဝ်ရန်နိုင် နှင့် ဧည့်သည်တို့သည် ဧည့်ခန်းထဲတွင် မျက်မှာချင်းဆိုင်နေရာ ယူလိုက်ကြ၏။ ထိုသူမှာ အသက်(၆၀)နီးပါးခန့်ရှိမည့် အရပ် ရှည်ရှည် ပိန်ပိန်ပါးပါး လှတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ တည်ငြိမ် သပ်ရပ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားပြီး၊ သူနှင့်အတူ သားရေအိတ်ပြား တစ်ခုပါလာ၏။

ထိုလူအား စဝ်ရန်နိုင်က မြင်ဘူးနေသည်။ သို့ရာတွင် မည်သူမည်ဝါဟု သူတ ဂုတ်တရက်ပြန်၍ မမှတ်မိပေ။

‘လာသာလာခဲ့ရတယ်၊ မောင်ရင်နဲ့တွေ့မှ တွေ့ရပါ မလားလို့’

၎င်းက စဝ်ရန်နိုင်အား ကောင်းစွာ သိနေပုံရသည်။ ‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဦး . . . အဲ . . . ကျွန်တော် ဒီနေ့လ အပြင် သွားစရာ ရှိနေပါသေးတယ် ခင်ဗျာ’

‘မောင်ရင် ကျုပ်ကို မမှတ်မိဘူးထင်တယ်၊ ကျုပ်နာမည် က ဦးလှမောင်ဦးလေ’

ထိုအခါမှ စဝ်ရန်နိုင်က ဆရာကြီးအား မှတ်မိလာ သည်။ သူနှင့်တစ်ခါ၊ နှစ်ခါတွေ့ဖူး၏။ ဝတ်လုံတော်ရတစ် ယောက်ဖြစ်ပါသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ လာရင်းကိစ္စ အမိန့်ရှိပါ ခင်ဗျာ’

‘မောင်ရင်နဲ့ တိုင်ပင်ချင်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုရှိနေလို့ပါပဲ’
‘မိမိနှင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးနိုင်ပါတယ်’

‘မောင်ရင်ဟာ အင်မတန်မှ စေ့စပ်သေချာပြီး ပီရိနုတ် လုံတဲ့လူတစ်ယောက်ပါပဲ။ ကျုပ် ခုလောလောဆယ် ကြုံတွေ့နေ ရတဲ့ပြဿနာက၊ ပီရိဖြိုး နုတ်လုံတဲ့လူကောင်းတစ်ယောက် လိုနေတာနဲ့ မောင်ရင်ဆီကို အခုလို ရောက်လာခဲ့တာပါပဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ အမိန့်ရှိပါ’
‘မောင်ရင် သိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ကျုပ်ဟာ ‘လော်ယာ’ (ဝတ်လုံတော်ရ)တစ်ယောက်ပဲလေ။ မောင်ရင်သိပြီး ဖြစ်ပါ တယ်’

စဝ်ရန်နိုင်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ မှန်ပါသည်။ ဦးလှဦးမောင်မှာ ရန်ကုန်မြို့မှ ဝတ်လုံတော်ရများအတွင်းဝယ် ထိပ်တန်းနာမည်ရနေသူဖြစ်၏။

‘ကျုပ် လာခဲ့ရတဲ့အကြောင်းကတော့ . . .’
‘ဟုတ်ကဲ့ . . .’

‘ကျုပ် တာဝန်ယူထားရတဲ့ အမှုသည်အမျိုးသမီး တစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သတ်နေလို့ပါပဲ။ ဒီအမျိုးသမီးက အခု . . အဲ ယောက်ဆုံးသွားတယ်။ အဲဒါ သူ့ကို အမြန်ဆုံးပြန်ရှာတွေ့ဖို့ က အရေးကြီးနေတယ်လေ။ ဒီအမျိုးသမီးကို အချိန်မီ ပြန်ရှာ တွေ့နိုင်ဖို့ စဝ်ရန်နိုင်ကို အကူအညီတောင်းချင်လို့ပါပဲ’

'ဒီအမျိုးအမီးအတွက် ဘေးဒုက္ခ တွေနိုင်စရာရှိနေလို့လား'

'ခဏကလေးနေပါဦး၊ ကျုပ် ပြောစရာစကား မကုန်သေးပါဘူး။ ကျုပ် ပြောစရာစကားပြီးဆုံးတဲ့အထိ၊ ဆက်နားထောင်ပါဦးလေ။ စိတ်မဆိုးနဲ့နော် ။ ဦးက မေတ္တာ ရုပ်ခံတာပါ'

စစ်ရန်နိုင်ငံက ဘာမျှမပြောတော့ပဲ။ သူ့ပခုံးများကိုသာ တွန့်လိုက်မိ၏။ ဝတ်လုံတော်ရမင်းကသာ စကားဆက်ပြောသည်။

'ဒီအမျိုးသမီးကို အမြန်ဆုံးရှာပေးနိုင်ရင်၊ ကျုပ် မောင့်ကို ငွေတစ်သိန်းတိတိ ကက်(ရ်)ပေးမိမယ်။ ဘုန်းကျွေးရိတ်မှန်သမျှကိုလည်း ဦးက ကျခံပါမယ်။ အဲ တစ်ခုဆော့ရှိုက်တယ်။ ဒီလ (၃၀)ရက်နေ့မတိုင်မီမှာ ဒီအမျိုးသမီးကို အသက်ရှင်ရက်၊ ကျန်းမာရက် ကျုပ်ဆီကိုပို့ပေးရမယ်။ ရှင်းရဲလား . . မသိဘူး။ ဒီလ (၃၀)ရက်နေ့မတိုင်မီမှာ သူ့ကို ပြန်ရှာတွေ့ဖို့က အရေးကြီးဆုံးပဲဆိုပါတော့'

စစ်ရန်နိုင်ငံက ဝတ်လုံတော်ရကြီး၏ ပြောဆိုဆက်ဆံပုံ လေသံများကို သိပ်မကြိုက်လှ။ သူ့ကိုငြင်းပယ်လွှတ်ပို့ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်နေသည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းက ယခုလ (၃၀) ရက်နေ့မတိုင်မီ၊ ၎င်း၏အမျိုးသမီးကို သွေ့အောင်ရှာပေးရမည်

ဟု ပြောလာသည်အခါတွင်ကား၊ စစ်ရန်နိုင်သည် သူ့အိပ်ခန်းထဲတွင်ရောက်နေသော အမျိုးသမီးအား ပြေး၍အမှတ်ရလိုက်မိတော့သည်။

ထိုအမျိုးသမီးက မိမိသည် ယခုလ(၃၀)ရက်နေ့အထိ၊ မိမိ ဘယ်မှာရှိနေသည်ကို ဘယ်သူကမှ မသိရဖို့ အရေးကြီးလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုနေ့ထိုရက်အထိ မိမိက စစ်ရန်နိုင်ထဲတွင် လာရောက်ခိုလှုံနေပါရစေဟု အခွင့်တောင်းခဲ့သည်။

ဟော၊ ယခု . . ဝတ်လုံတော်ရဦးလှဦးမောင်ကလည်း သူ့အမှုသည်အမျိုးသမီးသည် ပျောက်ဆုံးသွားရာ၊ သူမအား ယခုလ(၃၀)ရက်နေ့မတိုင်မီ ပြန်ရှာတွေ့ဖို့ အရေးကြီးလှပါသည်။ ရှာတွေ့ပါက မိမိအား ငွေတစ်သိန်းကြီးများတောင် ဆေးမည်ဟု ရက်ရက်ရောရောကြီး ပြောနေခဲ့ပါပကော။

တိုက်ဆိုင်လွန်းလှပါကလား။ ဦးလှဦးမောင်ပြောနေသောအမျိုးသမီးသည် စောစောကပင် ရောက်လာသော ဟိုအမျိုးသမီးပင် ဖြစ်နေမည်လော။

'ဒီအမျိုးသမီးဟာ ဘယ်တုန်းက ပျောက်သွားတာလဲ' လွန်ခဲ့တဲ့ ညသန်းခေါင်ယံလောက်ကမှ ပျောက်သွားခဲ့တာပဲ။ ဘယ်ကိုသွားတယ်၊ သူ့နဲ့အတူ ဘယ်သူပါသွားတယ်ဆို ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်ဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ညကမှ သူ့အိမ်က တိတ်တဆိတ် ထွက်သွားပုံရတယ်'

'ဒီ ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ အမျိုးသမီးကို ပြန်ရှာတွေ့ဖို့ ဆရာကြီးက ရဲဘက်ကိုကော အကူအညီတောင်းပြီးပလား'

'ဒီကိစ္စက ရဲဘက်ကိုအကူအညီ တောင်းတာထက် မောင့်ဆီကို လာတာကပိုပြီး သင့်လျော်မယ်ထင်တယ်လော'

'ကောင်းပြီလေ၊ ပထမ လူကြီးမင်းတို့ကိစ္စကို ရေရေ လည်လည်သိထားဖို့ လိုလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ ဒီတော့ မချွင်းမချန် ပြောပြပါ ခင်ဗျာ'

'အင်း၊ ပြောရမှာတောင် ခပ်ခက်ခက်ပဲ၊ ပြီးတော့ . . . ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေါက်ကြားရအောင်၊ အထူးနှုတ်လုံဖို့လဲ အရေး ကြီးပါတယ်'

'ဒါကိုတော့ စိတ်ချ။ ဆရာကြီး ဘာမှမပူနဲ့၊ ကျွန်တော် က ဆရာကြီးကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ လက်ခံသည်ဖြစ်စေ၊ ငြင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဆရာကြီး ပြောပြတာတွေကို ကွန်ပီဒင်ရှယ် အနေ့ သဘောထားမှာပါ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေါက်ကြားစေရပါ သွား'

'ကျုပ် အမှုသည်ရဲ့ နာမည်က ရွှေနှင်းဆီလို့ခေါ်တယ်' ဟုတ်ကဲ့ . . . ကျွန်တော် မှတ်ထားလိုက်ပါပြီ'

'သူ့ကို ကျုပ်က သူ့အသက်ထက်ဆုံးသိခဲ့ပါတယ်။ သူ့ကို ကျုပ်ကပဲ အသက်ထက်ဆုံး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခဲ့ ရပါတယ်။ တရားဥပဒေအရဆိုရင် ကျုပ်ဟာ သူ့ရဲ့ လိဂယ်ဂါ

ဒီရင် (တရားဝင်အုပ်ထိန်းသူ)ပါပဲ'

'ဆက်ပြောပါ၊ ဦးလှဦးမောင် . . .'

'ရွှေနှင်းဆီရဲ့အမေဟာ လွန်ခဲ့တဲ့(၁၀)နှစ်ကျော်ကျော်က ဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။ ဒီအခါ ရွှေနှင်းဆီဟာ မိတစ်ဆိုးမလေး အဖြစ် သူ့ဖခင်ကြီးနဲ့ ကျန်ရစ်ခဲ့ရတာပဲ'

'ဟုတ်ကဲ့ . . .'

'ရွှေနှင်းဆီရဲ့အဖေ ဦးဘမင်းဟာ သူ့သမီးလေး ရွှေနှင်းဆီအတွက် သေတမ်းစာတစ်စောင် ကျုပ်ဆီမှာအပ်ထား ခဲ့တယ်။ ဒီသေတမ်းစာအရ၊ သူဌေးကြီးဦးဘမင်းက သူ့အတွက် ထားခဲ့တဲ့ ငွေတွေကို ဦးက ဝတ်လုံတော်ရအနေနဲ့ ရွှေနှင်းဆီ အတွက် ထိန်းသိမ်းပေးခဲ့ရတယ်။ အခုဆိုရင် ရွှေနှင်းဆီဟာ သွန်မဆင်လမ်းက တိုက်ကြီးမှာနေတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ . . .'

'သည်မနက်ခင်းမှာ ဦးဟာ ရွှေနှင်းဆီရဲ့ ချိန်းဆိုထား ချက်အရ၊ သွန်မဆင်ကိုသွားခဲ့ပေမယ့်၊ ရွှေနှင်းဆီကို မတွေ့ခဲ့ရ သွား။ သူနဲ့အတူနေတဲ့ အိမ်ဖော်မလေးက ရွှေနှင်းဆီဟာ ပျက်သန်းခေါင်လောက်မှာ သူ့ကိုယ်တိုင် ကားမောင်းပြီးထွက် သွားသတဲ့။ နေ့လည်စာပြန်စားမယ်လို့ မှာသွားခဲ့ပေမယ့်၊ နေ့လည်စာစားချိန်လဲ ပြန်ရောက်မလာခဲ့ဘူး။ စိတ်ပူစရာကြီး ပြန်လာတော့တာပေါ့'

ကျွန်တော့်ကို ဒီလောက်အသေးစိတ် ပြောပြနေဖို့ မလိုပါဘူး။ အရေးကြီးတာကိုပဲ ပြောပါ။ ဆရာကြီးက တာကြောင့်သူ့အတွက် စိတ်ပူတယ်။ ဆရာကြီးကို ကျွန်တော်က ဘယ်လိုအကူအညီပေးရမယ်ဆိုတာမျိုးကို ပြောပြပါလား'

ဤသို့ စစ်ရန်ခိုင်က ပြောလိုက်သောအခါမှ အမိန့်တော် ၇ ရှေ့နေကြီးသည် ဆောင်းသိုတ်လိုက်ကာ၊ သူ၏ သားရေအိတ် ပြားကြီးကို ဖွင့်လိုက်၏။ ထို့နောက်အထဲမှ စာရွက်တစ်ရွက်ကို ထုတ်ယူလိုက်၏။

'ဘာစာလဲ'

'သူ ဦးဆီကို ရေးထားခဲ့တဲ့ စာပဲ။ သူရဲ့စာရေးစားပွဲ ပေါ်မှာ ဖာလံတံးလေးနဲ့ဖိထားခဲ့တာ ဆိုပါတော့လေ'

စစ်ရန်ခိုင်က ဝတ်လုံတော်ရကြီး လှမ်းပေးသော စာရွက် ကလေးကိုဖြန့်၍ဖတ်ကြည့်လိုက်၏။ အင်္ဂလိပ်လို ရေးထားသော စာတစ်စောင်ဖြစ်၏။ 'ဒီးယားအဲကယ်' ဟူ၍ အစချီထားပါ သည်။

'ချစ်သော ဦးလေးရှင့်' ဟူ၍ ခင်မင်နှစ်လိုစွာ အစချီ ထားပြီး . . . ။

ချိန်းထားပြီးမှ ဦးလေးနဲ့ အတွေ့မခံထားတာကို စိတ် မဆိုးဘူးလို့ ကျွန်မမျှော်လင့်ပါတယ်။ ကျွန်မဟာ ဘာမှ ရူးရူး

မိုက်မိုက် မလုပ်ပါဘူး။ ကျွန်မ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ကျွန်မရပ် တည်နေတဲ့ လက်ရှိအခြေအနေကို အသေအချာ စိတ်ချရအောင် လို့ပါ။ ဒီလကုန်(၃၀)ရက်နေ့အထိ၊ ဦးလေး ကျွန်မကို ရှာတွေ့ မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မကို လိုက်မရှာပါနဲ့နော်'

အချစ်များစွာဖြင့် . . . ။
ပုံ (ရွှေနှင်းဆီ)

စစ်ရန်ခိုင် စာဖတ်ပြီးသွားလျှင် ဝတ်လုံတော်ရမင်းသည် လက်ဆွဲသားရေသေတ္တာထဲသို့ စာရွက်ခေါက်ကို ကျကျနန ပြန်ထည့်ထားလိုက်ပြီးမှ ပြောဆိုသည်မှာ . . . ။

'ဒီစာထဲမှာပါတဲ့ အခုလ (၃၀)ရက်နေ့နဲ့ပတ်သက်ပြီး၊ ဘယ်လိုထူးခြားတယ်ဆိုတာ၊ ဦး ရှင်းပြဖို့ လိုအပ်လိမ့်မယ် ကင်တယ်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ရှင်းပြစေလိုပါတယ်'

'ဒီလ (၃၀)ရက်နေ့မှာ ရွှေနှင်းဆီဟာ အသက်အစိပ် ပြည့်လိမ့်မယ်'

'အော် . . . အော်'

'သူဌေးကြီးဦးဘမင်းရဲ့ သေတမ်းစာအရ၊ ရွှေနှင်းဆီ ။သက် (၂၅)နှစ်ပြည့်တဲ့နေ့မှာ ဦးကသူ့အမွေတွေကို အုပ်ထိန်း မှုအဖြစ်နဲ့ ထိန်းသိမ်းထားဖို့ မလိုအပ်တော့ဘူး။ သူ့အမွေနဲ့

သေတမ်းစာအရ၊ ရွှေနှင့်ဆီဟာ သူ့အမွေကို သူ့ကိုယ်တိုင် လုံးဝသုံးစွဲခွင့်ရရှိသွားပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက်၊ (၃၀)ရက်နေ့ကျရင်၊ ဦးကသူ့ကို အမွေလွှဲပေးရလိမ့်မယ်'

'ဒီလ (၃၀)ရက်နေ့ ဟူသော စကားနှင့်ပတ်သက်၍ စပ်ရန်နိုင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းရှိသွား၏။

'အခု . . . ဦးပြောပြတာဟာ၊ အဓိကအချက်အလက်ပဲ ဆိုပါတော့။ ဒါပေမယ့် ကြားပေါက်အရှုပ်အထွေးကလေးတွေ လဲ နည်းနည်းပါးပါးတော့ ရှိနေတယ်ကွဲ့.'

'ဘယ်လို အရှုပ်အထွေးကလေးတွေလဲ . . . နည်းနည်း လောက် ရှင်းပြပါဦး'

စပ်ရန်နိုင်က ထပ်မံသိရှိရန် စိတ်အားထက်သန်မှုကို ဖော်ပြလိုက်သဖြင့်၊ ဦးလှဦးမောင်သည် ချောင်းတစ်ချက်ဟန်၍ လည်ချောင်းရှင်းကာ . . .။

'အရင်ဦးဆုံး ဝတ္ထုနှင့်ဆီရမဲ့ အမွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရှေးဦး စွာ နည်းနည်းရှင်းပြမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ . . .'

'ဦးဘမင်းဟာ မြန်မာပြည်မှာ ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကို ဦးစွာပထမ တည်ထောင်ခဲ့တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ။ မြန်မာပြည်ရဲ့ ပထမဦးဆုံး ပလပ်စတစ်စက်ရုံကို ထူထောင်ခဲ့တယ်။ သူဟာ အင်ဂျင်နီယာသိပ္ပံဘွဲ့ကြီးကိုလဲ ဆွတ်ခူးရရှိထားတဲ့ ခေတ်ပညာ

တတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးလဲ ဖြစ်တယ်ကွဲ့။
'အော် . . . ဟုတ်ကဲ့၊ ဆက်ပြောပါ ခင်ဗျာ'

.....

သော သိပ္ပံနည်းများကိုအရင်းပြုကာ၊ မြန်မာ့စီးပွားရေးကဏ္ဍာ ပိုင်းတွင် ဦးဆောင်နိုင်ခဲ့ပြီး၊ မြန်မာပြည်တွင်သာမက စင်ကာပူ အစရှိသောနိုင်ငံများ၌ပင် ထွန်းထွန်းပေါက်ပေါက်ဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့သူပါတကား။

မိမိ၏ ပြောဆိုချက်များကို စပ်ရန်နိုင် စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိကြောင်း ရိပ်မိလာသောအခါ၊ ဦးလှဦးမောင်မှာပို၍ အာရှင် နေလေတော့၏။

‘သူသေသွားတဲ့အခါမှာ သူပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာ ကုဋေချီပြီးကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ ဒီပစ္စည်းဥစ္စာတွေဟာ မြန်မာပြည် တွင်းသာမဟုတ်ဘူး၊’ သူ့ရဲ့ပလပ်စတစ်စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ကည်ထောင်ထားတဲ့ အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံတွေမှာလဲ ရှိနေခဲ့ တယ်။ ဒီပစ္စည်းဥစ္စာတွေအားလုံးကို အခုလာမဲ့(၃၀)ရက်နေ့မှာ ပူဇွေးကြီးဦးဘမင်းရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီးရွှေနှင်းဆီက ကရားဝင်ဆက်ခံရလိမ့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီလောက်ဆိုရင် ကျွန်တော် တော်တော် ဝဘောပေါက်သွားပါပြီ။ ဒီအမွေတွေကို ရွှေနှင်းဆီက ဆက်ခံ သူမှာ အရှုပ်အရှင်းကလေးတွေ နည်းနည်းပါးပါးရှိနေခဲ့တယ် ပို့။ ဆရာကြီး ခုနက ပြောသွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအရှုပ်အရှင်း ကလေးတွေဟာ၊ ဘာဆိုတာ ကျွန်တော်သိခွင့်ရှိပါသလား’

‘သိခွင့်ရှိတာပေါ့၊ ဒီလိုပါ .. ကျုပ် ရှင်းပြမယ်’

အခန်း (၃)

‘ဦးဘမင်းဟာ မြန်မာပြည်မှာတင်မကပဲ၊ အိန္ဒိယနဲ့ စင်ကာပူမှာလဲ ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းတွေကို ထူထောင်ခဲ့တယ်။ အတိုချုပ်ပြောရရင် သူဟာ အရှေ့တောင်အာရှရဲ့ မီလျံနာကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်လာခဲ့တယ်’

စပ်ရန်နိုင်က သူဌေးကြီးဦးဘမင်းကို မမှီခဲ့သော်လည်း၊ ဦးလှဦးမောင်၏ ပြောပြချက်များကို လွန်စွာစိတ်ဝင်စားလာ မိလေသည်။

သိပ္ပံပညာဘက်တွင် ထူးချွန်ခဲ့သူ ဦးဘမင်း၏အယူ အဆများကား၊ ခေတ်ရှေ့က ပြေးနေခဲ့လေသည်။ သူ၏ထူးချွန်

'ဟုတ်ကဲ့၊ အမိန့်ရှိပါ . . .'

'ဦးဘမင်းဟာ သူ့လုပ်ငန်းတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး အရှေ့တောင်အာရှပလပ်စတစ်လုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်းရယ်လို့ ခွဲစည်းခဲ့တယ်။ ဒီကော်ပိုရေးရှင်းရဲ့ အစုရှယ်ယာ ၈၅% ကို သူပိုင်ခဲ့တယ်။ ဒီအစုရှယ်ယာ ၈၅% ကို အခုလာမဲ့ (၃၀)ရက်နေ့မှာ အမွေခံ ရွှေနှင်းဆီက လုံးဝပိုင်ဆိုင်ချုပ်ကိုင်နိုင်တော့မယ်။ ဒါကို ကော်ပိုရေးရှင်းမှာ လက်တွေ့လုပ်ကိုင် ဦးစီးနေတဲ့ လူအချို့က အစာမကြေဖြစ်ပြီး မကျေနေပဲဖြစ်နေကြတယ်။ ဒါက တစ်ချက်ပေါ့၊ နောက်တစ်ချက်ကတော့ ရွှေနှင်းဆီရဲ့ အရင်ဇယားကွဲပဲ'

'အော် . . . ရွှေနှင်းဆီက အိမ်ထောင်ကျခဲ့ဘူးလို့လား'

ဦးလှဦးမောင်၏ မျက်နှာကြီးမို့ထောင့်သွားပြီး ဦးခေါင်းကို ညှိတ်ပြလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ဒါဟာ ရွှေနှင်းဆီရဲ့ဘဝမှာ အကြီးဆုံးသော အမှားကြီးတစ်ခုပေါ့'

'အဲဒီလူက ခုထက်ထိ အသက်ရှင်နေတုန်းပဲလား'

'ဟုတ်တယ် . . . ရွှေနှင်းဆီ အသက်ဆယ်ကိုးနှစ်မှာ အဲဒီလူနဲ့လိုက်ပြေးသွားခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလူနဲ့ သုံးလလောက်သာပေါင်းခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာ ဒီလူနဲ့ လုံးဝအဆက်အသွယ်ပြတ် သွားခဲ့တယ်။ လင်မယားတွေ သွားတယ်ပေါ့၊ ဒါပေမယ့် လွန်ခဲ့တဲ့ (၂)ပတ်လောက်ကတော့ အဲဒီလူက ကျုပ်ဆီ

ကို ရွှေနှင်းဆီရဲ့ အမွေထိန်းအဖြစ်နဲ့ စာတစ်စောင်ရေးလိုက်တယ်။ သူ့စာအရဆိုရင်၊ သူနဲ့ ရွှေနှင်းဆီဟာ တရားဝင်လင်မယားဖြစ်တယ်လို့ဆိုတယ်။ နောက်ပြီးတော့လဲ သူတို့လက်ထပ်ပြီး မကြာခင်မှာ ရွှေနှင်းဆီက သဘောတူညီလက်မှတ်ထိုးထားချက်အရ၊ ရွှေနှင်းဆီရဲ့အမွေထဲက သူတစ်ဝက်ပိုင်ဆိုင်တယ်လို့ဆိုတယ်'

'အဲဒီလူရဲ့နာမည်က ဘယ်သူလဲ'

စစ်ရန်နိုင်က စကားဝင်ဖြတ်မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

'သူ့နာမည်က ပီတာတဲ့။ သူက အင်ဂလိုတစ်ယောက်ပါပဲ။ သူ့မြန်မာနာမည်လည်း ရှိပါသေးတယ်။ ဘာတဲ့ . . . ဟိုဟုတ်ပြီ၊ စိန်အောင်မင်းတဲ့ . . .'

'ဆရာကြီးဆီမှာ ရွှေနှင်းဆီရဲ့ဓာတ်ပုံရှိသလား'

'ရှိတယ်၊ ခုတောင် ပါလာသေးတယ်'ဟုဆိုကာ ဦးလှဦးမောင်သည် သူ၏ လက်ဆွဲသားရေခိတ်ကြီးကိုဖွင့်လျှက်ပျက်တယ်ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ထုတ်၍ စစ်ရန်နိုင်အားပေးလိုက်လေ၏။

ဒီရုပ်တယ်ဓာတ်ပုံထဲမှာ အမျိုးသမီးနှင့် နံနက်ခင်းက မျောက်လာသောအမျိုးသမီးမှာ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေကြောင်း၊ စစ်ရန်နိုင် သိလိုက်ရပြီဖြစ်၏။

ဆရာ ဦးလှဦးမောင်က ဆက်ပြန်သည်။

'စိန်အောင်မင်းရဲ့ တောင်းဆိုချက်ဟာ၊ တရားဥပဒေ အရ သိပ်ခိုင်လုံလှတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရွှေနင်းဆီက ခက်နေတယ်။ သူပေးထားတဲ့ ကတိတစ်လုံးကို ဖျက်တတ်တဲ့ မိန်းကလေးမဟုတ်ဘူး။ သူဟာ စိန်အောင်မင်းကို တစ်ဝက်ခွဲ ပေးမယ်လို့ ကတိပြုခဲ့ဘူးရင် ဥပဒေကြောင်းအရ ခိုင်လုံသည် ဖြစ်စေ၊ မခိုင်လုံသည်ဖြစ်စေ၊ ဒီမိန်းကလေးဟာ သေးကိုသေးလိမ့် မယ်'

'အခု ဒီ ပီတာ ပြင်ဦးလွင်မြို့မှာရှိနေတယ်။ အဲဒီကနေပြီး ကျုပ်ဆီကို စာရေးလိက်တာပဲ။ ကျုပ် အထင်တော့ ရွှေနင်းဆီဟာ ပြင်ဦးလွင်မြို့ကို စိတ်လိုက်မာန်ပါလိုက်သွားပြီး၊ ပီတာနဲ့စိတ်လိုက်မာန်ပါ စာရေးရှင်းဝစ်လိမ့်မယ် ထင်တာပဲ။ ကျုပ်အနေနဲ့တော့ ရွှေနင်းဆီကို ပီတာနဲ့ ပြန်မတွေ့စေချင်ဘူး။ ပြန်တွေ့ခဲ့လို့ရှိရင် ဟိုလူက ရွှေနင်းဆီကို ပျော့သွားအောင် နူးလိမ့်မယ်'

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်။ ဒီလ (၃၀)ရက်နေ့မတိုင်မီမှာ ရွှေနင်း ဆီကို ကျုပ်ပြန်တွေ့ပြီး ငကားပြောချင်တယ်။ အဲဒီအတွက် ကျုပ်ကို ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်အောင် ကြိုးစားပေးပါ . . .'

ဦးလှဦးမောင်က စကားနိဂုံးချုပ်လိုက်ပြီးနောက်၊ စင်ရန်နိုင်အား 'ဘယ်လိုလဲ' ဟုသော အမူအယာဖြင့် ကြည့်မေ့ လိုက်လေသည်။ စင်ရန်နိုင်သည် အခက်ကြုံနေတော့သည်။

ဝတ်လုံတော်ရဦးလှဦးမောင်က သူ့အားရှာခိုင်းနေသော အမျိုး သမီးသည် ယခုတော့ 'သူ့အိပ်ခန်းထဲတွင် ရှိနေ၏။

သို့ရာတွင် သူ့ထံ၌ စောင့်စည်းရမည့် သိက္ခာလည်းရှိ နေ၏။ ရွှေနင်းဆီအား သူမဘယ်နေရာတွင် ရှိနေသည်ကို ဘယ်သူမှမသိစေရဟူသော နားလည်မှုဖြင့်၊ သူမအား ခိုလှုံခွင့် ပေးထားပြီးပြီ မဟုတ်ပါသလော။ ဝတ်လုံတော်မင်းက မိမိအား ငွေတစ်သိန်းမျှမက တစ်သန်းပေးစေကာမူ၊ ဤကဲ့သို့ သစ္စာ ဖောက်ဖျက်သောလုပ်ငန်းမျိုးကို၊ မိမိ မလုပ်နိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် စင်ရန်နိုင်က ချက်ချင်းပင် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုချလိုက်၏။ ဤကိစ္စတွင် သူလုပ်နိုင်သည့်နည်းက တစ်နည်းသာလျှင် ရှိနေတော့၏။

'ဆရာကြီး အခုပေးလာတာဝန်ကို မနက်ဖြန်ကျမှ ကျွန်တော်အနေနဲ့ တိတိကျကျ အကြောင်းပြန်ပါမယ်။ ဒီတစ်နေ့ လောက်တော့ စဉ်းစားခွင့်ပေးပါဦး ခင်ဗျာ'

'မောင့်ဥစ္စာကလဲ၊ ဘာများကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ရှည် ရှည်ဆေးဝေး စဉ်းစားနေရဦးမှာလဲ၊ ရှင်းရှင်းပြော . . . မောင်ရင် ကို ကျုပ်ပေးခဲ့ ပိုက်ဆံနည်းနေလို့လား၊ နည်းနေရင် (၃)သိန်း ထထိ ထပ်တိုးပေးမယ်။ ဘယ်နယ်လဲ'

ဦးလှဦးမောင်အနေနှင့် ရွှေနင်းဆီအား (၃၀)ရက်နေ့ မတိုင်မီ၊ တွေ့ရေးသည် ဘယ်၍ဘယ်မျှအရေးကြီးနေသည် မတိုင်မီ။

ငွေရေးကြေးရေးနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့ဘက်မှ လုံးဝအကြောင်း မဟုတ်မှန်း စစ်ရန်နိုင် အကဲခတ်လိုက်မိပြီဖြစ်သည်။ သည်မျှ လောက် ဘာကြောင့် အရေးကြီးနေပါလိမ့်ဟူ၍ စစ်ရန်နိုင်တွေး ကာ ခေတ္တနှုတ်ဆိတ်လျှက်ရှိ၏။

‘ဘယ်နယ်လဲ . . . ပြောပါ’ ဟူ၍ ဦးလှဦးမောင်က ခပ်လောလော ပြောလိုက်သောအခါ၊ စစ်ရန်နိုင်က ပြုံးလိုက် ပေသည်။

‘မနက်ဖြန် မနက်စောစောအထိ စောင့်ပါ။ ကျွန်တော် အကြောင်းပြန်ပါ့မယ်’

‘အင်း၊ မောင်ရင်ဟာ လူတစ်မျိုးပါလား’

ဦးလှဦးမောင်သည် သိပ်ကျေနပ်ဟန် မတူပေ။ စစ်ရန်နိုင်အား သူ၏စကားပြောစက် နံပါတ်နှင့် အိမ်လိပ်စာကို ပေးခဲ့ကာ၊ သူ့သားရေအိတ်ကြီးကိုပိုက်လျက် ပြန်ထွက်သွားလေ တော့၏။

ဦးလှဦးမောင် ထွက်ခွာသွားပြီးနောက်၊ စစ်ရန်နိုင်သည် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိကာ၊ ခေတ္တမျှစဉ်းစားနေလိုက်၏။ ပြီးမှ ဆိုဖာရှေ့တွင် မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး၊ သူ့အိပ်ခန်းဖက်သို့ လှည့်ကြည့်ကာ၊ အော်လိုက်၏။

‘ဒေါ်ရွှေနှင်းဆီ၊ ဗျို၊ ဒေါ်ရွှေနှင်းဆီ . . .’

‘ရှင် . . . ရှင်၊ အရှင်သခင်ကြီးရှင်၊ ကျွန်မလာပါပြီ’

အိပ်ခန်းတံခါး ပွင့်လာကာ ရွှေမင်းသမီးက ဧည့်ခန်းထဲ သို့ ဝင်လာ၏။

စစ်ရန်နိုင်ရှေ့သို့ ရောက်လာလျှင် . . .

‘ရှင် . . . ရှင်က ကျွန်မကို ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တယ်’
‘ခင်ဗျားနာမည်ကို ခေါ်လိုက်တာပေါ့၊ ခင်ဗျားနာမည်က

ရွှေနှင်းဆီမဟုတ်လား’

‘ဟင်၊ ရှင်က ကျွန်မနာမည်ကို ဘယ်လိုသိတာလဲ’

‘မိန်းမမလယ် သိန်းကြွယ်ကြီး၊ ကျုပ်ကို ပတ်တီးလာချ မနေနဲ့။ စောစောက ကားတစ်စင်းနဲ့ လူတစ်ယောက် ကျုပ်ဆီ လာသွားတယ်၊ ခင်ဗျာ့သိလိုက်တယ် မဟုတ်လား’

‘သိလိုက်သားပဲ . . . ရှင်ဆီကိုလာသွားတာ၊ ရှင်ဧည့်

သည်ပေါ့။ အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲရှင်’

‘အဲဒီ ဧည့်သည်ရောက်လာပြီးတဲ့အခါ၊ အခြေအနေက တစ်မျိုးပြောင်းလဲသွားပြီဗျာ’

‘ဘယ်လိုမျိုး ပြောင်းလဲသွားတာလဲ’

‘ခုနက ပြန်သွားတဲ့ ဧည့်သည်က ဝတ်လုံတော်ရ ဦးလှဦးမောင်တဲ့’

‘အို၊ အန်ကယ် ဦးလှဦးမောင်လား’ ဟု အာမေဇိုတ်သံ

ကလေးဖြင့်ပြောလိုက်ပြီးမှ စစ်ရန်နိုင်အား စွပ်စွဲလိုသော အမှု အယာကလေးဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။

‘ရှင် .. ရှင်က ကျွန်မ ဒီမှာရှိနေတာ သူ့ကို ပြောလိုက်ပြီလား’

‘ကတ်သီးကတ်သပ်ဗျာ၊ မပြောလိုက်ပါဘူး’

‘နိုး၊ သူက ရှင်ကို ဘာတွေပြောနေလို့၊ ဒီလောက်ကြာသွားတာလဲ’

‘ခင်ဗျားက သူ့ကိုချီးနိုးထားတဲ့အတိုင်း၊ ခင်ဗျားရဲ့ သွန်မဆင်လမ်းက တိုက်ကြီးကို သူ့သွားခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားက သူ့အတွက် စာတစ်စောင်ရေးခဲ့ပြီး၊ အိမ်ကလစ်သွားတယ်။ သူ့ဆီကို ခင်ဗျားရေးခဲ့တဲ့စာကိုတောင် ကျုပ်ကို ပြသွားသေးတယ်’

‘အော်၊ ဒီလိုလား’

‘ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ။ ဒီစာကိုဖတ်ပြီးတာနဲ့၊ ကျွန်တော့်ဆီကို ချက်ချင်းတန်းလာခဲ့တာတဲ့။ ခင်ဗျားကို ရှာပေးဖို့ ကျွန်တော့်ကို တာဝန်ပေးတာပဲ’

‘ရှင်တို့ စကားပြောနေတာ အကြာကြီးပဲ။ သူပြောသွားတာ ဒီထက်မကသေးဘူး’

‘ခင်ဗျားဟာ ဒီလ (၃၀)ရက်နေ့မှာ အသက်(၂၅)နှစ်တင်းတင်းပြည့်သွားပြီတဲ့။ ခင်ဗျားအဖေထားရစ်ခဲ့တဲ့ အမွေတွေကို၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် လုံးဝချုပ်ကိုင်သုံးဆွဲခွင့်ရတော့မယ်လို့ သူကဆိုတယ်’

‘ဒါတင်မပြီးသေးဘူး၊ သူပြောပြသွားတဲ့အထဲမှာ

ခနာက်တစ်ခု ကျန်နေလိမ့်ဦးမယ်’

‘နေဦးလေ၊ ကျုပ်စကားဆုံးမှ မဆုံးသေးတဲ့ဟာပဲ’

‘ပြော .. မြန်မြန် ဆက်ပြောပါရှင်’

‘ပြီးတော့ .. ပီတာဆိုတဲ့ ဟို ခင်ဗျား .. . . . .’

ခင်ဗျားကို ငွေလှမ်းညှစ်နေသတဲ့’

‘အော်၊ ဒါလဲ .. ပါသေးသကိုး’

‘မပါလို့ ပြီးလေးဗျာ။ ဒီကိစ္စဟာ သူ့အတွက် သိပ်အရေးကြီးနေပုံရတယ်။ ပြင်ဦးလွင်မြို့ကို အခုရောက်နေတဲ့

ခင်ဗျားရဲ့လင်ကြီးက ဒီရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ သူ့ဆီကို စာတစ်စောင်ရေးလိုက်သတဲ့။ အဲဒီစာမှာ ခင်ဗျားလက်မှတ်ထိုး သဘော

တူညီထားခဲ့တဲ့အချက်အရ၊ ခင်ဗျားအမွေရမဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာတစ်

ဝက်ဟာ သူ့နဲ့ဆိုင်တယ်လို့ တောင်းဆိုထားတယ်။ အဲသလိုဗျား

ခင်ဗျားက ခင်ဗျားရဲ့လင်ကြီးကိုပေးပါ့မယ်ဆိုပြီး၊ လက်မှတ်

ထိုးသဘောတူခဲ့သလားဆိုတာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ အမွေထိန်း ဝတ်လုံ

ဆော်ရကြီးက သိပ်သိချင်နေပုံရတယ်’

‘ခင်ဗျားရဲ့လင်ကြီး၊ ခင်ဗျားရဲ့လင်ကြီးလို့ ရှင် မပြောပါနဲ့။ ရှင်က ဦးလှဦးမောင်ပြောသွားတာနဲ့ ဒီစကားလုံးတွေကို

တော်တော်ခံတွင်းဆွဲနေပုံရတယ်။ ဟင်း ..’

‘ပီတာဟာ ခင်ဗျားရဲ့လင်မဟုတ်ရင်၊ ဘယ်သူလင်လဲ။ ကျုပ် ပြောတဲ့အထဲမှာ ဘာတွေ လွန်သွားတာပါသလဲ’

'နေစမ်းပါဦး . . . ဟိုလူရေးလိုက်တဲ့ စာထဲမှာလို ခင်ဗျားက ပစ္စည်းတစ်ဝက် သူ့ကိုပေးပါ့မယ်လို့ လက်မှတ်ထိုးသဘော တူခဲ့သလား မရွှေ့နှင်းဆီ'

သူမက မျက်နှာသေကလေးဖြင့် ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်သည်။ ထိုအခါ စပ်ရန်နိုင်က . . .

'အဲဒါ . . . ခင်ဗျား ခိုက်မဲရာ ကျော့လားလား'

'ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မလဲ သိပြီးသားပါ။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်မဟာ အသက်က တော်တော်ငယ်နေသေးတယ်လေ'

စပ်ရန်နိုင်က ပခုံးများကိုအသာ တွန့်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတွေကို အသာထားလိုက်ပါတော့လေ။ ကျွန်တော်ခုခုတ ပြောသလိုပဲ။ ဝတ်လုံတော်ကြီးဟာ ကျွန်တော်ဆီရောက်လာပြီး၊ ခင်ဗျားခါတ်ပုံထုတ်ပြန်တာတယ်။ ခင်ဗျားကို ဒီလ(၃၀)ရက်နေ့မတိုင်မီ၊ အသက်ရှင်ကျွန်းမှာလျှက် သူ့ဆီကိုခေါ်လာလို့ ပြောပြခဲ့တယ်။ အဲသလိုလုပ်နိုင်ရင် ကျွန်တော့်ကို ငွေ(၃)သိန်းကြီးများတောင်ပေးမယ်တဲ့ ခင်ဗျား။ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း'

စပ်ရန်နိုင်က သွားများကိုဆွဲထားရင်း မရယ်ချင်ရယ်ချင်ရယ်၏။ ရွှေနှင်းဆီက မျက်ခုံးလေးတစ်ချက်ကိုပင့်လိုက်ပြီး၊ ခပ်တည်တည်ကလေး ပြောလိုက်၏။

'ကပ်စေးနဲကြီးက ငွေ (၃)သိန်းကြီးများတောင် ပေးမယ်

ဆိုတော့၊ ရှင်က သိပ်အူဖြူးသွားတယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား . . .'

'ကျုပ်သာ ငွေမက်တဲ့လူဆိုရင် ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုး ရောက်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား စဉ်းစားကြည့်ပေါ့လေ'

'နေပါဦး။ အခုရှင်က စိတ်ပြောင်းသွားလို့လား။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ကျွန်မကို ပြောနိုင်ပါတယ်'

'မူလက အစီအစဉ်အတိုင်းဆိုရင်တော့၊ အခုအတိုင်း ဆက်နေသွားရင် ပြီးတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဝတ်လုံတော်ကြီးက ကျွန်တော့်ဆီကို တန်းတန်းမတ်မတ် ရောက်လာတဲ့အခါ၊ မူလက အစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်လို့မဖြစ်တော့ဘူး'

'အို၊ ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်ရမှာလဲ။ ဘယ်လိုမျိုးဖြစ်သွားလို့လဲရှင်'

'ခင်ဗျားပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ဆီမှာ လာခိုလို့နေတယ်။ ဒီကြားထဲ ခင်ဗျားရဲ့ တရားဝင်ဂါဒီယင် (အုပ်ထိန်းသူ)က ကျွန်တော့်ဆီလာပြီး၊ တောင်တောင်အိအိတွေ ပြောသွားတယ်။ အဲဒီတော့ ကြားထဲက ကျွန်တော် ဘာဆက်လုပ်မလဲ'

ရွှေနှင်းဆီက နှုတ်ခမ်းလေးကို ကိုက်လိုက်၏။ ပြီးမှ မူမက စပ်ရန်နိုင်အား မေးလိုက်လေသည်။

'ရှင်က ဘယ်လိုလုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားသလဲ' အကောင်းဆုံးကတော့ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ပေးတာပဲ'

တဲ့ ငွေပြန်အမ်းပြီး . . .

‘အော် . . . ရှင်က ဒီလိုကိုး။ ဟိုက ငွေ(၃)သိန်းပေးမယ် လို့ပြောသွားတော့၊ ရှင်က ကျွန်မပေးမဲ့ငွေ ဘယ်မက်တော့မလဲ။ ဟုတ်တယ်မို့လား’

‘သွားစမ်းပါဗျာ၊ ခင်ဗျားငွေကိုလည်း မလိုချင်ဘူး။ ဟိုဝတ်လုံတော်ရက ပေးမယ့် ငွေ(၃)သိန်းကိုလဲ မလိုချင်ဘူး။ သူ့အလုပ်ကိုလဲ ငြင်းပယ်ပစ်လိုက်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ပိုက်ဆံတွေကို ကျုပ်က မက်လိမ့်မယ်ထင်သလား’

စစ်ရန်နိုင်က ပြောပြောဆိုဆို စားပွဲအံ့ဆွဲကိုဖွင့်ကာ သူမ ကြိုတင်ငွေပေးထားခဲ့သည့် ငွေတစ်သိန်းကို ပြန်ထုတ်ယူလိုက် သည်။ သူမ၏ရှေ့တွင် ပြန်ချထားလိုက်သည်။

‘ကျွန်မက ဒီငွေကိုယူပြီး ဘာလုပ်ရမှာလဲ’
‘ခင်ဗျား . . . ခိုလှုံစရာ တစ်ခြားနေရာကို သွားရှာဘို့ ပဲပေါ့။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ကတိတစ်ခုပေးလိုက်မယ်။ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ဆီကို လာသွားတယ်ဆိုတာ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မသိစေရ ဘူး။ ဒီကနေ ဘယ်သွားမယ်ဆိုတာလဲ၊ ကျွန်တော့်ကို လုံးဝ ပြောမသွားနဲ့၊ ကြားရဲ့ မဟုတ်လား’

စစ်ရန်နိုင်က အတည်ပေါက်ပြောနေပြီဖြစ်သော ကြောင့်၊ ရွှေနှင်းဆီသည် ဓေတ္တုမျှ ခပ်တွေ့တွေ့ကလေးဖြစ်သွား ပြီးမှ ရုတ်တရတ် စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည့်အလား၊ မျက်နှာ

ကလေးတင်းမာသွားကာ၊ စစ်ရန်နိုင် ထုတ်ပေးထားသော ငွေစက္ကူထောင်တန်အုပ်ကို ဆတ်ကနဲကောက်ယူပြီးလျှင် သူမ၏ လက်ပွေ့အိတ်ကိုဖွင့်လျှက် အထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်တော့၏။ သူမက စက်တီပေါ့မှ ထမည်ပြလိုက်ရာ၊ စစ်ရန်နိုင်က လက်တစ်ဘက် ကာပြလိုက်သည်။

‘ဇကကလေး နေပါဦး ရွှေနှင်းဆီ’
‘ရှင်က ဘာပြောဦးမလို့လဲ’
‘မရွှေနှင်းဆီကို . . .’
‘ရှင် မမောဘူးလား၊ နှင်းဆီလို့ပဲ ခေါ်နိုင်ပါတယ်ရှင်’
‘ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို စေတနာကောင်းနဲ့ အကြံဉာဏ် တစ်ခုပေးချင်လို့ပါ . . .’ ခင်ဗျားရဲ့ပြဿနာကို ဘာရယ်လို့ ကျွန်တော် အတိအကျ မသိရပါဘူး။ ခင်ဗျားကလည်း ပြောပြ မျှင်ပုံမရဘူး၊ ဒါပေမယ့် . . .’
‘အင်း . . . ဆက်ပြောပါ’

‘ပြဿနာဆိုတာ ထွက်ပြေး ရှောင်တိမ်းလို့မရဘူး။ ဘယ်လိုပြဿနာပုံဖြစ်ဖြစ်၊ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းလိုက်တာ အကောင်း ဆုံးပါပဲ။ ဒီတော့ ကျွန်တော် အကောင်းဆုံး အကြံဉာဏ်ပေး လိုက်မယ်။ ဦးလှဦးမောင်နဲ့ အတွေ့ခံပြီး၊ ဖြေရှင်းစရာရှိတဲ့ ပြဿနာကို တော့တော့ဆိုင်ဆိုင် ဖြေရှင်းလိုက်စေလိုပါတယ်’
‘ရှင် ပြောလိုပြီးပလား’

'ဟုတ်ကဲ့ . . .'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကံ ကျွန်မသွားတော့မယ်'

.....

အခန်း (၄)

စင်ရန်ခိုင်က ရွှေနှင့်ဆီကို သူ့စိတ်ထဲမှ ဖျောက်ဖျက်
ပစ်လိုက်ဖို့ ကြိုးစားကြည့်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုညအိပ်ပျော်
သွားသည်အထိ၊ မရွှေနှင့်ဆီခေါ် မြေမနင်းမင်းသမီးလေးအား
စိတ်ထဲက လုံးဝဖျောက်ဖျက်ပစ်၍ မရပဲရှိနေလေ၏။

ယခုလောက်ဆိုလျှင် သူမ ဘက်သောင်ဘယ်ကမ်း
ဆိုက်နေပြီလဲ။ ဘယ်သူ့ဆီမှာ ခိုလှုံနေပြီလဲ။ ဟိုတယ်တစ်ခု
ခုမှာများ ပန်းနေမည်လား။ သို့မဟုတ် သူမပြောဖူးသည့်အတိုင်း
ရှည်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းသို့များ ခရီးနှင့်သွားပြီလော။

'အို . . . သူနဲ့ငါ ဘာဆိုင်လို့လဲ။ ကိုယ့်ဖာသာကိုပဲ'

နေသာသလိုနေစမ်းပါကွာ 'ဟူ၍ မိမိကိုယ်မိမိ ဆုံးမလိုက်တော့မှ ခံသာသွားလေတော့၏။ ရွှေနှင်းဆီကို စိတ်ထဲမှ အတင်းဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် နောက်တစ်နေ့နံနက်(၉)နာရီထိုးသွားပြီး၍ မိနစ်အနည်းငယ်အကြာတွင်တော့ စကားပြောစက်မှခေါ်သံများ ဆူညံဇွာပေါ်ပေါက်လာသောကြောင့်၊ စစ်ရန်နိုင်သည် 'ဗီးရှင်းဖုန်း'ကိုသွားကိုင်လိုက်ရတော့၏။ တစ်ဖက်မှ ရူပသံလွှင့်လေ့တတ်ကြ၍ ဆက်သွယ်လိုက်ခြင်းကြောင့်၊ မူခင်းတပ်ဖွဲ့မှ ဒု/ကြီးကြပ်ရေးမှူးဦးလှဖေ၏မျက်နှာကို တွေ့ရှိလိုက်ရ၏။

'စစ်ရန်နိုင် . . အခု မင်းက သယ်ကိုသွားမလို့လဲ'

'မြို့ထဲဘက် ခေထထွက်မလားလို့ပါဗျာ'

'အရေးတစ်ကြီးသွားစရာမရှိရင်၊ မသွားပါနဲ့တော့ကွာ'

'ခင်ဗျာဥစ္စာကလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ညတုန်းက 'ယမင်းကုဋေ'ပဟိုတယ်မှာ ရွှေနှင်းဆီဆိုတဲ့မိန်းကလေးတစ်ယောက် အသတ်ခံခဲ့ရတယ်။ သူ့ရဲ့သေတ္တာ(၂)လုံးပေါ်မှာ မင်းရဲ့လက်ဥွေပုံစံ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်တွေ့ခဲ့ရတယ်။ အဲဒါ မင်းရဲ့လက်ဥွေပုံစံတွေက သေသူမိန်းကလေးရဲ့ သားရေသေတ္တာပေါ်မှာ ဘယ်လိုရောက်နေတာလဲ'

မြတ်စွာဘုရား . . ။

ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံရပြီဆိုသောအခါ စစ်ရန်နိုင် ရင်ထဲတွင် နှင့်ကနဲနေအောင် ထူးခြားစွာခံစားလိုက်ရ၏။

သူမအား သနားစိတ်နှင့် မိမိကိုယ်ကိုသာ အပြစ်တင်မိစိတ်တို့ကို ခံစားနေရင်းက ရွှေနှင်းဆီ၏လှပသော မျက်နှာကလေးကို မျက်စိထဲ၌ လွှမ်းတသသဖြင့်ယောင်လာမိသည်။

'ဟောကောင်၊ ဘာဖြစ်လို့ ငိုငိုတိုငိုကြီးဖြစ်သွားတာလဲ။ ငါ မင်းရဲ့အဖြေကို စောင့်နေတယ်လေ'

'အဲဒီ မိန်းကလေးက အသတ်ခံရတယ်ဆိုတာ သေချာရဲ့လား'

'မင်းကလဲ ခက်လိုက်တာ။ ကျားကိုက်ပါတယ်ဆိုမှ သတ်ရာကြီးနဲ့လားလို့ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ကွာ။ သူ့နာမည်က ရွှေနှင်းဆီတဲ့ . . ။ သွန်မဆင်းလမ်းမှာနေသတဲ့ ကိုယ့်လူရဲ့။ သူ့လက်ဆွဲသေတ္တာပေါ်မှာ မင်းလက်ဥွေရာတွေက ဘာကိစ္စလာထင်နေရတာလဲ'

'သူ့လက်ဆွဲသားရေအိတ်တွေက ဘယ်လိုအမျိုးအစားတွေလဲ'

'နယူးဒေလီက ကုလားရှပ်ရှင်မီးသမီးတွေ ကိုင်လေ့ရှိတဲ့ 'ကရစ်တစ်ရှ်လီသာကော့(စ်)' အမျိုးအစားပဲ။ သမင်ရေခုံချုပ်ထားတာ။ တော်တော်ဈေးကြီးတဲ့အမျိုးအစား . . ။ ငါလဲ ဒီလောက်ပဲ ပြောတတ်တယ်'

‘အဲဒီသားရေသေတ္တာထဲမှာ ဘာတွေ ထည့်ထားသလဲ’
‘သေတ္တာတစ်လုံးက အဝတ်အစားသေတ္တာကွ၊ နောက်
တစ်လုံးကတော့ ဒီနဂါးမျိုးစုံတွေ့ရတယ်။ တစ်တယ် တန်ဖိုးကြီး
တွေ့ချည်းပဲ။ နိုင်ငံခြားဖြစ်တဲ့ ဆိုပါတော့လေ’

စစ်ရန်နိုင်က ခုကြီးကြပ်ရေးမှူးဦးလှဖေကို ချက်ချင်း
စကားမပြန်နိုင်။ စီးကရက်တစ်လိပ်ကိုသာ စဉ်းစဉ်းစားစား
ပြုနေသောအမူအယာဖြင့် မီးညှို့ဖွာရိုက်လျှက်သာဖို့နေ၏ ။
ခုကြီးကြပ်ရေးမှူးဦးလှဖေက စစ်ရန်နိုင်ပြောမည့်စကားကို
စိတ်ရှည်လက်ရှည် စောင့်စားနေလိုက်၏။

စစ်ရန်နိုင်နှင့် ဦးလှဖေကား၊ ဥနစ်ခန့်ပေါင်းသင်းဆက်
ဆံလာခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ ဖြစ်ကြသည့်
အလျှောက်၊ တစ်ယောက်အကြောင်းကိုတစ်ယောက် အစင်းသိ
ပြီးသား။ အထွေအထူး ထပ်မံပြောနေစရာမလိုတော့။

ယခု အသတ်ခံရသော မိန်းကလေး၏ သားရေသေတ္တာ
များပေါ်တွင် စစ်ရန်နိုင်၏ လက်ဓမ္မများကို မသင်္ကာဖွယ်ရာ
တွေ့မြင်ရသော်လည်း၊ ဤလူသတ်မှုတွင် စစ်ရန်နိုင် ဘယ်လိုမှ
ပတ်သက်ပါဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးလှဖေက သိပြီးသားဖြစ်
သည်။ စစ်ရန်နိုင်သည် အခြားသော စုံထောက်များကဲ့သို့လည်း
မိန်းမတွေနှင့် ရုပ်ရှုပ်ဗွေဗွေ မနေတတ်မှန်း၊ ဦးလှဖေသိခဲ့ပြီး
ဖြစ်၏။

စစ်ရန်နိုင်သည် ဦးလှဖေ၏ အကြောင်းကို ကောင်းစွာ
သိပြီးဖြစ်ကား၊ မိမိနှင့် ရွှေနင်းဆီပတ်သက်လာခဲ့ရပုံကိုစွဲကို၊
ဘာမျှထိန်ဝက်ထားစရာမလိုဟု တွေးမိလိုက်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် သူမနှင့် မိမိပတ်သက်လာသည့် အဖြစ်
အပျက်များကို ဒီကားလ်ပြောပြလိုက်ပြီးလျှင် ဝတ်လုံတော်ရ
ဦးလှဦးဖေမောင် မိမိထံသို့ ထပ်မံရောက်လာခဲ့ပုံများကိုလည်း၊
အသေးစိတ်ပြောပြလိုက်လေ၏။

‘အေး . . . မင်း ခုပြောတာတွေ ငါယုံပါတယ်။ ဟို
သေတ္တာတွေပေါ်မှာ မင်းလက်ဓမ္မရာတွေကိုတွေ့ရလို့သာ သဲလွန်
ဖော်ပြချက်သဘောအရ မင်းအပေါ်ကို မသင်္ကာဖြစ်ကြရတာ
ပဲ။ ဒီအတွက် မင်းဘာမှ မပူနဲ့တော့’

နောက်ဆုံးတွင်ကား ဦးလှဖေသည် လုံးဝကျေနပ်သွား
ကာ စစ်ရန်နိုင်အား ယခုလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပြသည့်
အတွက် ကျေးဇူးတင်စကားပင် ဆိုနေလိုက်ချေသေးသည်။

‘ကျွန်တော်တော့ တော်တော်စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိတယ်’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲကွ’

‘အခု ရွှေနင်းဆီ အသတ်ခံရတာဟာ ကျွန်တော့်အပြစ်
မကင်းဘူးရယ်လို့၊ စိတ်ထဲမှာ မလုံမလဲဖြစ်နေမိတယ် ဆရာ
မကားရဲ့’

မင်းဥစ္စာကလဲ ဘာဆိုင်လို့လဲ'

'ကျွန်တော်ကသာ သူ့ကိုပြန်မလွှတ်ရင်၊ သူ့အခုလို အသတ်ခံချင်မှ ခံရမယ်လေ'

'ဒါကတော့ကွာ... ဦးလှမေလည်း ရှေ့ဆက်ပြောရန် လုံးဝရှာမရသကဲ့သို့၊ တုံးတီးကြီးနှင့် တစ်သွားပြီးမှ

စစ်ရန်နိုင် ငါ ဖုန်းချလိုက်ရတော့မလား'

'ခဏကလေး နေပါဦး၊ တစ်ခုလောက် မေးချင်လို့ပါ'

'မေးလေကွာ၊ ဘာလဲ...'

'ရွှေနှင့်ဆီ ခုလို အသတ်ခံရတာ ဟိုဝတ်လုံတော်ရ ဦးလှဦးမောင် သိပြီးပလား'

'ဘယ် မသိပဲနေမလဲ၊ ရွှေနှင့်ဆီအသတ်ခံရတဲ့ ဟိုတယ် ဟာ၊ သူ့မိတ်ဆွေတစ်ဦးရဲ့ ဟာတဲ့။ တိုဋ္ဌာနက အလောင်းကို သွားကြည့် စစ်ဆေးတဲ့အခါ၊ ငါလဲ ပါသွားခဲ့တယ်။ ယမင်းကုဋေ တည်းဟိုတယ်မှာ မင်းပြောတဲ့ ဦးလှဦးမောင်ကို ငါ တွေ့ခဲ့ရတာပေါ့။ ဝတ်လုံတော်ရဆိုလို့ ဝဝဖိုင်ဖိုင်ကြီးလား အောက်မေ့တာ သေးသေးကျေးကျေး ပိန်ပိန်ပါးပါး လူတစ် ယောက်ပဲ၊ အသက်ကတော့ (၆၀)လောက်ပဲ ရှိလိမ့်ဦးမယ်'

'ဟုတ်တယ်ဗျာ...'

'စစ်ရန်နိုင်၊ မင်း ယမင်းကုဋေကို လာခဲ့ဦးမလား'

'လာခဲ့ရဦးမှာပေါ့၊ အလောင်းကို သွားကြည့်ဦးမယ်'

'အေး သွားကြည့်လိုက်ဦးပေါ့ကွာ'

x x x x x x x x x x x x

'ယမင်းကုဋေ'ဟိုတယ်တွင် ည(၁၀)နာရီခွဲမှ သန်းခေါင် ကြားမှာ ရွှေနှင့်ဆီ အသတ်ခံခဲ့ရကြောင်း၊ မှုခင်းဘက်ဆရာဝန် က ခန့်မှန်းခဲ့၏။

သူမသည် စိတ်ညစ်ညစ်နှင့်

ရေဝင်ချိုးခဲ့ပုံရ၏။ ရေချိုးခန်းထဲ

မှာ မရူမလှ အသက်ထွက်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်လေသည်။ လူသတ် သမားသည် သူမ၏လည်ပင်းကို ကြိုးတစ်ချောင်းနှင့် ရစ်တုပ် ပြီးမှ အတင်းဆောင့်ဆွဲသတ်ဖြတ်၏။ လှပသောမျက်နှာလေး မှာ ပြူးတိုပြူးကြောင်းဖြစ်၍ မချိမဆန့် အသက်ထွက်သွားခဲ့ရ ချာခြင်းဖြစ်၏။

ရွှေနှင့်ဆီ အသတ်ခံသွားရခြင်းသည် တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း၊ သူ့တာဝန်မကင်းဟု စစ်ရန်နိုင် တွေးနေမိ၏ မိမိကသာ သူမအား ဆက်လက် လက်ခံထားခဲ့လျှင် ရွှေနှင့်ဆီ ချောယခုလိုမျိုး အသတ်ခံရမည်မဟုတ်ပါ။ ဤအတွေးက သူ့မ ထာဝစဉ် ခြောက်လှန့်နေလိမ့်မည်သာ ဖြစ်ပါတော့၏။

မိမိနှင့် ရွှေနှင်းဆီမှာ ယခင်က လူချင်းလုံးဝမသိခဲ့။ သူမ
သေခါနီးကျမှသာလျှင် လူချင်းသိခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။ မိမိနှင့်
ပတ်သက်ခဲ့သူတစ်ဦး အသတ်ခံခဲ့ရပြီဖြစ်ရာ၊ ဘာကြောင့်
အသတ်ခံရသည် ဘယ်သူက သတ်ခဲ့သည်ဟူ၍ စင်ရန်နိုင်
လွန်စွာသိချင်လျှက်ရှိ၏။

ရွှေနှင်းဆီကိစ္စ၊ ဆရာဦးလှဖေတို့ မှုခင်းတပ်ဖွဲ့မှ
စစ်ဆေးနေပြီ ဖြစ်သည်မှာတော့မှန်၏။ သို့ရာတွင် မိမိနှင့်
တစ်ခဏမျှ ပတ်သက်ခဲ့သူကလေးကို သတ်သွားခဲ့သည့် လူသတ်
ကောင်ဖော်ထုတ်ရေးတွင် သူကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုလည်းပါဝင်
လိုသေး၏။

ရွှေနှင်းဆီသည် မိမိ၏ အမှုသည်တစ်ယောက် မဟုတ်
သော်လည်း၊ မိမိထံသို့ အားကိုးတကြီးဖြင့် လာခဲ့သူဖြစ်ရာ၊
မိမိနှင့် လုံးဝပတ်သက်နေသည်ဟူ၍သာလျှင် စင်ရန်နိုင်က
ခံယူထား၏။ သူမသည် မိမိထက်လအနည်းငယ်မျှငယ်သူဖြစ်
ရာ၊ မိမိ၏ညီမ မိန်းမချောလေးတစ်ဦးသဖွယ် သံယောဇဉ်
တွယ်တာမိသည်ကလည်း အမှန်။

‘မင်း ခုလို အသတ်ခံရမယ်မှန်းသာသိရင်၊ ငါ ညည်းကို
ငါ့ဆီမှာ လုံလုံခြုံခြုံ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ထားမှာပေါ့ကွာ။
ခုတော့ မင်းက ငါ့ကို မင်းရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အန္တရာယ်တွေ ပွင့်ပွင့်
လင်းလင်းထုတ်မပြောခဲ့ဘူးလေ’

တွေ့မိလေလေ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေမိလေလေ။
သေတဲ့လူက သေရှာပြီ။ ဘာတတ်နိုင်ပါတော့မည်
နည်း၊ သို့သော် စင်ရန်နိုင် ဖြေ၍မရပဲဖြစ်နေ၏။ သူမ တစ်နေ့
ဝင်းလုံးနေသွားခဲ့သော မိမိအခန်းထဲမှာ သံလွန်စကလေးများ
နုတ်ထားလိုချင်ထားငြား စနစ်တကျ လိုက်လံ၍ရှာဖွေကြည့်မိ
လေသည်။

ဓမ္မယာတို့လည်း လှန်ရှာ၏။ ခေါင်းအုံးစွတ်များကို
ဖျတ်ကြည့်၏။ မှန်တင်ခုံကို စစ်ဆေးကြည့်ရှု၏။ ဘိရိုအံဆွဲများ
ကို ဖွင့်ကြည့်၏။ ရွှေနှင်းဆီနှင့်ပတ်သက်သော အရာဝတ္ထုဆို၍
တာမျှမတွေ့ရချေ။

ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်ကြည့်တော့မှ စင်ကလေးပေါ်တွင်
ပွားပွတ်တံတစ်ချောင်းနှင့် လုံးချေထားသော လက်ကိုင်ပုဝါ
ကပ်တည်းကိုသာတွေ့ရသည်။ သူမ မေ့ကျန်ရစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေ
လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ထိုအရာဝတ္ထု(၂)ခုသည် သူတို့၏သခင်မ
ဘာကြောင့် အသတ်ခံရသည်ကို သံလွန်စဘယ်လိုမှ မလေးနိုင်။
လက်ကိုင်ပုဝါလေးကတော့၊ ကမ္ဘာကျော်ရှားရတ် ရေမွှေးနံ့
လင်းကြွနေဆဲဖြစ်လေသည်။

သို့ပါသော်လည်း သခင်မလေးကတော့ ဆေးရုံမှ ရေခဲ
ပုလင်းထဲတွင် အသက်ကင်းမဲ့ကာ အေးစက်တောင့်တင်းလျှက်
ပျက်ပေတော့မည်။ ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်အဝရှိလျှက် အင်မတန်

ခေတ်မီဖျတ်လတ်ရဲတင်းလှသော မိန်းကလေး။ အခုတော့ . .
သေရှာပြီပေါ့ . .။

‘ရှင် . . ပြောလို့ ပြီးပလား’

မိမိနှင့် လူချင်းခွဲခါနီးဝယ် မိမိကို ဘောက်ဆတ်ဆတ်
ကလေး ပြန်မေးခဲ့ပုံ နားထဲတွင်ပြန်လည်ကြားယောင်နေမိသည်။
ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်၊ သွားချင်ရာသွားတော့မည်ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင်
ဂျစ်တူးမဟန်ပုံစံကလေးကိုလည်း ပြန်လည်မြင်ယောင်နေမိ
သည်။

‘ရှင် . . ပြောလို့ ပြီးပလား’ သည်လို ငေါ်တူးတူးပုံစံ
ကလေးဖြင့် မိမိကို ဂျစ်ကန်ကန်ပြန်၍ မမေးနိုင်ရှာတော့ပြီ။
မသေသင့်ပဲနှင့် သေသွားခဲ့ရရှာသော သူမသည် မိမိအား
တစ်ညလုံးလိုလို ခြောက်လှန့်နေတော့သလို ထင်ရပါ၏။

ညက တစ်ညလုံးလိုလို မှေးကနဲဖြစ်သွားလိုက် ပြန်နိုး
လာလိုက်ဖြစ်နေရသောကြောင့်၊ နံနက်မိုးလင်းသောအခါ
စစ်ရန်နိုင်သည် မျက်လုံးများဖန်တွတ်တွတ် ဖြစ်နေရပါ၏။
မနက်(၈)နာရီခွဲကျလောက်မှပင်၊ မျက်ခွဲများက လေးလံသလို
လိုခံစားလာရ၏။

အိပ်ခန်းထဲသို့ပြန်ဝင်ပြီး ခဏလောက်မှန်းနေဦးမည်ဟု
စဉ်းစားလိုက်စဉ်၊ ခြံဝင်းတံခါးကြီးရှေ့တွင် ကားတစ်စင်းဆိုက်
ရပ်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ စစ်ရန်နိုင်က အိမ်ရှေ့ခြံတံခါး

ဝတွင် တပ်ဆင်ထားသော ‘အင်တာကွန်’ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်၏။

‘ဘယ်သူပါလဲ ခင်ဗျာ . .’

‘ကျုပ်နာမည်က ဦးပေတလူလို့ ခေါ်ပါတယ်’

‘ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ချင်ပါသလဲ ခင်ဗျာ’

‘စစ်ရန်နိုင်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိပါသလား’

‘ကျွန်တော်ပါပဲ ခင်ဗျာ . .’

‘စစ်ရန်နိုင်နဲ့ တွေ့ချင်လို့ဆိုပါတော့။ ကိစ္စကလေးတစ်ခု

ရှိလို့ပါ’

‘ဝင်လာခဲ့ပါ . .’

စစ်ရန်နိုင်က ‘ရီမုဒ်’ကိုနှိပ်၍ ဝင်းတံခါးကြီးကို ဖွင့်ပေး
လိုက်၏။

ဦးပေတလူဆိုသူသည် သူစီးလာသော ‘တိုယိုတာဖော်
လ်တာကွန်ဆက်’မှန်ကားလေးကို မောင်း၍ခြံဝင်းကြီးထဲသို့
ဝင်ရောက်လာခဲ့လေသည်။

အသက်(၅၀)ခန့်၊ ဝဝဖိုင်ဖိုင်လူကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်
၏။ စစ်ရန်နိုင်က ဧည့်ခန်းထဲတွင် ထိုင်ခွင့်ပေးလိုက်လျှင်
ဦးပေတလူက စကားစပြောလာ၏။

‘ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စ၊ သိပ်မကျေနပ်လို့လာ
ခဲ့တာပါ။ ပြောစရာရှိတာလေးတွေ ပြောပြမယ်လို့ စိတ်ကူးမိ
တယ်လေ’

‘နေပါဦး။ ဦးပေတလူက ကျွန်တော်ဆီကို ဘယ်လို တန်းတန်းမတ်မတ် ဆိုက်ဆိုက်ဖြိုက်ဖြိုက် . . .’

သူက လက်ကာပြလျက် . . .။

‘ဒီလိုပါလေ . . .။ ကျွန်တော်က သွန်မဆင်းလမ်းမှာ နေပါတယ်။ ရွှေနှင်းဆီအိမ်ရဲ့ ခေါင်းရင်းဘက်(၃)ခြံကျော်က ပါပဲ။ သစ်ကုန်သည်ကြီး ဦးပေတလူဆိုရင် မသိတဲ့လူ ရှားပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုက ဘယ်လို . . .’

‘ဆက်ပြောပြမယ်လေ။ ကျုပ် ပြောတာကို စိတ်ရှည်ရှည် နဲ့ နားထောင်လိုက်ရင် ဇာတ်ရည်လည်သွားပါလိမ့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါ ခင်ဗျာ . . .’

‘ရွှေနှင်းဆီရဲ့ ဂါဒီရင် ဝတ်လုံတော်ရဦးလှဦးမောင်နဲ့လဲ လွန်စွာရင်းနှီးပါတယ်’

‘အော် . . . ဒီလိုလား’

‘လွန်ခဲ့တဲ့(၃)နှစ်လောက်က မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဖက်မှာ ကျုပ်ဟာ သစ်ခိုးခံရမှုတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်။ ဝတ်လုံတော်ရ ဦးလှဦးမောင်ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်၊ သစ်ခိုးမှုဟာ အမှုမှန်ပေါ်ခဲ့တာနဲ့၊ ကျုပ်ဟာ ဆုံးရှုံးမှုလုံးဝ မဖြစ်ခဲ့ဘူးလေ။ အဲသည်ကတည်းက ဦးလှဦးမောင်နဲ့ ရင်းနှီးသွားတယ်ဆိုပါတော့’

‘အော် . . . အော်။ သည်လိုကိုး’

‘မနေ့ညတုန်းက ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံခဲ့ရတာ၊ မောင် သိပြီးပလား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ သိပြီးပါပြီ’

‘မောင် ဘယ်လိုမူဆဲသလဲ’

‘ကျွန်တော် အမှုသွားအမှုလာကို လေ့လာနေတုန်းပဲ ခင်ဗျာ။ ဘယ်လိုမှ နက်နက်နဲနဲ ကောက်ချက်မချရသေးပါဘူး’

‘မောင် စဉ်းစားတဲ့အခါ၊ လွယ်ကူအောင် ကျုပ်က အချက်အလက်အချို့ ပြောပြချင်လို့ လာခဲ့တာပါပဲ’

‘ပြောပြမယ်ဆိုရင်၊ အထူး ကျေးဇူးတင်မှာပါ ခင်ဗျာ’

‘ကျုပ်က ပြောပြတဲ့ပုံစံမျိုးထက် မောင်သိချင်တဲ့ပုံစံမျိုး မေးခွန်းထုတ်တာက ပိုကောင်းလိမ့်မယ် ထင်တယ်’

‘ဒီလိုဆိုရင် ရွှေနှင်းဆီမှာ ဆွေမျိုးညာတိများ ကျန်ရစ်

ခဲ့သေးသလား ခင်ဗျာ။ ဦးသိသလောက် ပြောပြပါ ခင်ဗျာ’

‘ကျုပ် သိသလောက်တော့ ရန်ကုန်မှာ ဆွေမျိုးညာတိ ရင်းရင်းချာချာရှိတယ်လို့ မကြားမိပါဘူး။ အဲ ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ကြီးဘက်မှာတော့ အဒေါ်နှစ်ယောက် ကျန်ရစ်ခဲ့တယ် ဆိုလားပဲ’

‘နောက်ထပ် ဘာများ ထူးခြားတဲ့အကြောင်းအချက်တွေ

ရှိနိုင်ပါသေးသလဲ’

‘ရွှေနှင်းဆီရဲ့ ဖခင်ထားခဲ့တဲ့ သေတမ်းစာအကြောင်း’

ကော သိပြီးပလား'

'ဟင့်အင်း၊ ကျွန်တော် ဘာမှ မသိရသေးပါဘူး'

'ရွှေနှင်းဆီရဲ့ မိခင်ဟာ သူငယ်ငယ်ကလေးထဲက သေသွားရှာတယ်။ သူ့အသက် ဆယ်ငါးနှစ်ကျတော့ သူ့ဖခင် သေသွားပြန်တယ်။ သူ့ဖခင်က သူ့အတွက်ထားခဲ့တဲ့ အသက် အာမခံငွေနဲ့ အခြားလက်ကျန်ငွေက သိပ်မများလှပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ့အဖေတီထွင်ခဲ့တဲ့ ပလပ်တေစ်လုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်းမှာ အစုရှယ်ယာ ၉၀% သူ့ကိုလွှဲပေးခဲ့တယ်။ ဒီအစုရှယ်ယာ တွေဟာ အခုဆိုရင် သန်းပေါင်းများစွာ ကုဋေကုဋာတန်ဖိုးရှိနေပြီလို့ ပြောရလိမ့်မယ်'

စစ်ရန်နိုင်က ညိမ်သက်စွာဝင် နားထောင်လျှက်ရှိ၏။

x x x x x x x x x x x x

အခန်း (၅)

'ဒီရှယ်ယာတွေကို သူ့အဖေရဲ့ ဝတ်လုံတော်ရ ဦးလှဦး မောင်ဆိုတာက ထိန်းသိမ်းထားတယ်။ ရွှေနှင်းဆီရဲ့အဖေ သူဌေး ဦးဘမင်းနဲ့ အင်မတန်ရင်းနှီးတဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်ခဲ့တယ်လေ။ ရွှေနှင်းဆီ အသက်(၂၅)ပြည့်တဲ့နေ့မှာ ဒီအစုရှယ်ယာတွေ အားလုံးကို သူ့ကေ ဝိုင်ဆိုင်တော့မယ်။ ဆိုလိုတာက လုပ်ငန်းကြီး တစ်ခုလုံးကို ပိုင်ဆိုင်ရမှာပါပဲ။ အခု သူ့အသက်(၂၅)မပြည့်ခင် သေသွားရတယ်ဆိုတော့ ဒီအစုရှယ်ယာတွေအားလုံးဟာ ဒီလုပ်ငန်းမှာ တာဝန်ယူလုပ်ကိုင်နေတဲ့ လူအားလုံးက ပိုင်ဆိုင်ကြရလိမ့်မယ်'

'ဒီလိုလား ခင်ဗျာ'

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီလုပ်ငန်းက လုပ်သားပိုင်ဖြစ်သွားရမယ်ဆိုပါတော့။ အခုရှယ်ယာ ဘယ်လောက် ဘယ်လောက်ဟာ ဘယ်သူက ရ ရမယ်ဆိုတာ၊ သေစာမီးစာထဲမှာ ထည့်ရေးထားတယ်။ အခုရှယ်ယာအများဆုံးကတော့ ကော်ပိုရေးရှင်းမှာ တာဝန်ယူလုပ်နေတဲ့ သိပ်ပိုင်းလူဆယ်ယောက်က ရသွားကြလိမ့်မယ်။ အခု ရွှေနှင်းဆီဟာ အသက်(၂၅)ပြည့်ဖို့ ခြောက်ရက်အလိုမှာ အပတ်ခံရတယ်ဆိုတာ၊ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်နေသွားလား'

'ဟုတ်ကဲ့၊ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်လာပါတယ်။ ရွှေနှင်းဆီ သေဆုံးသွားပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကုမ္ပဏီရဲ့အကျိုးခံစားခွင့် ၉၀% ကို ဒီလူ(၁၀)လောက်က ခွဲဝေရရှိသွားကြလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့အတွက် စဉ်းစားစရာ ဖြစ်လာတာပါပဲ။ ဦးက ဘယ်လိုထင်မြင်ချက်ပေးလိုပါသလဲ . . .'

'ကျုပ်ကတော့ ဒီလူတွေကို သိပ်မသင်္ကာဘူး . . . ကောင်မလေးမသေရင်၊ သူတို့ခံစားခွင့်မရှိဘူး၊ သေသွားမှသာ သူတို့ခံစားခွင့်ရကြမှာဆိုတော့၊ ဒီကိစ္စမှာ သွေးရိုးသားရိုးပုံစံမျိုး ဘယ်လိုလုပ်ပြီးတော့မှ တွေးခွင့်မရှိတော့ဘူး'

'ဟုတ်တာပေါ့၊ ခင်ဗျာ၊ အခု ဦးပြောသလို တွေးသင့်လာတာပေါ့'

'နောက် ဟိုအမွေထိန်း ဂါဒီရင်ရှေ့နေကိုလဲ၊ ကျုပ်

သင်္ကာဘူးဗျာ'

'ဆိုပါ . . . ဘယ်လိုကြောင့်လဲ'

'သူက ကောင်မလေးကိုပေးရန်ရှိတဲ့ အမွေတွေကို ဝမ်းနည်းနည်းနဲ့ အလွဲသုံးစားလုပ်ထားမိသလားဆိုတဲ့ အချက်ကိုလဲ၊ မသင်္ကာစရာရှိလာတယ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာအောင် ဝိန်းသိမ်းထားရတာဆိုတော့။ ဒီအမှားအယွင်းမျိုးကို ယုံယောက်သိက္ခာရှိတဲ့ ရှေ့နေကြီးဖြစ်ဖြစ်၊ ရှောင်နိုင်ပါ့မလား။ ကျုပ် သံသယရှိလာမိတယ်လေ'

ဦးပေတလူ ပြောလိုရင်းမှာ ဤအချက်(၂)ချက်သာလျှင် ပြန်လေ၏ ၊ (၁) ကောင်မလေးသေဆုံးသွားသည့်အတွက် အချုပ်ပေးထားအများစုကို ရရှိသွားကြမည့် လူဆယ်ယောက်ခန့်အပေပွဲ မသင်္ကာခြင်း ၊ (၂) အမွေထိန်း ဂါဒီရင်ဝတ်လုံတော်ရကြီးအပေါ် မသင်္ကာဖြစ်ခြင်း။

ဦးပေတလူသည် အငြိမ်းစားသစ်တောမင်းကြီး ပြုသည်ဆိုပါ၏ ။ သူ့ကို အက်ခတ်ကြည့်ရသည်မှာ ရွှေနှင်းဆီ ပြု ထိန်းနီးနီးချင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ရွှေနှင်းဆီကို သမီးလေး ချင်းနှင့်မခြား ချစ်ချင်းသံယောဇဉ်ဖြစ်နေပုံရ၏ ။ ယခုကဲ့သို့ မှုအမွေရခါနီးဆဲဆဲ (၆)ရက်အလိုတွင် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် မသင်္ကာခံလိုက်ရသောကြောင့်၊ အဘိုးကြီးခမျာ တော်တော်ယူ ပြုပရဖြစ်ခဲ့ပုံရ၏ ။

'ဟို ကောင်က မိန်းမသိပ်ရှုပ်တယ်။ တောင်ကြီးက ဟိုတယ်တစ်ခုမှာ ကျကျနန လက်ထပ်ကြတာပါပဲ။ နောက် (၂)လခန့်အကြာမှာတော့ ရွှေနှင်းဆီဟာ သူ့အလိမ်ခံရပြီဆိုတာ သိရတော့တယ်တဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လို အလိမ်ခံရတာလဲ'

'ပီတာဟာ လူပျိုမဟုတ်ဘူး။ တရားဝင်မယား(၂) ယောက်ရှိပြီးသားတဲ့။ ရွှေနှင်းဆီကို သူ့လူပျိုလူလွတ်ပါဆိုပြီ လိမ်ညာလက်ထပ်ခဲ့တာတဲ့။ ဒီအကြောင်းလဲသိရော ရွှေနှင်းဆီ ဟာ ပီတာကိုအပြတ်ချပြီး လင်းမယားကွဲခဲ့တာပဲလို့၊ ကျုပ် အကြမ်းပြင်းသိလိုက်ရတယ်'

'အဲဒီ . . . ပီတာဆိုတဲ့လူကို ဦးလေးတွေဖူးပါသလား'

'ဒီကောင် ရန်ကုန်ကို တစ်ခါမှ မလာဖူးဘူး။ ကျုပ် မပြောနဲ့၊ သူ့အမွေထိန်း ဝတ်လုံတော်ရဦးလှဦးမောင်တောင် ဒီပီတာဆိုတဲ့ကောင်ကို မမြင်ဖူးဘူးလို့ပြောတယ်'

'အော် . . . ဦးလှဦးမောင်က ဒီလိုပြောဘူးသလား'

'ကျုပ်နဲ့ ဦးလှဦးမောင်က ရွှေနှင်းဆီနဲ့ပတ်သက်ပြီး လူချင်းသိနေတာ ကြာခဲ့ပြီလေ'

ဦးပေတလူက ကော်ဖီဖိမ်လက်ကျန်ကို နောက်ဆုံး ကြိုက်ချလိုက်ပြီးလျှင် စဝ်ရန်နိုင်အား ရွှန်းရွှန်းစားစားအက်ခတ်၍ မေးလိုက်သည်။

'ရဲတပ်ဖွဲ့က ဒု / ကြီးကြပ်ရေးမှူးဦးလှဖေဆိုတာ သိတယ်မဟုတ်လား'

'သိပ်သိတာပေါ့ ခင်ဗျာ။ ရွှေနှင်းဆီ 'ယမင်းကုဇေ' ဟိုတယ်မှာ အသတ်ခံရတာ ကျွန်တော့်ကို သူက ပြောခဲ့တာ ပါပဲ'

'ဦးလှဦးမောင်ကလဲ ဦးလှဖေနဲ့ လူချင်းရင်းနှီးပုံပဲ။ ဦးလှဦးမောင်ကတော့ မောင်ရင့်ကို တော်တော်မကျေမနပ် ဖြစ်နေပုံရတယ်'

'ခင်ဗျာ၊ သူက ဘယ်လိုမကျေမနပ် ဖြစ်နေတာလဲ'

'ဦးလှဖေပြောပြတဲ့အတွက် သူက ရွှေနှင်းဆီဟာ မောင်ရင့်ဆီမှာ ခေတ္တလာပြီး ခိုလှုံနေခဲ့ကြောင်း သိရတယ်တဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါဦး . . .'

'သူက မောင်ဆီကို ပျောက်နေတဲ့ရွှေနှင်းဆီကို အမြန် ဖမ်းဖို့ ယုံကြည်မှုအပြည့်နဲ့သွားပြီး အကူအညီတောင်းခဲ့တယ် တဲ့။ ဒီအချိန်မှာ ရွှေနှင်းဆီဟာ မိမိရဲ့ တိုက်ခန်းထဲမှာရှိနေတာကို မောင်က သူ့ကိုလုံးဝမပြောပဲ လှည့်စားလွှတ်လိုက်သတဲ့'

'ဆက်ပြောပါ ခင်ဗျာ'

'တကယ်လို့သာ အဲဒီအချိန်မှာ မောင်ကသာ မောင်ထံ ပျာ ရွှေနှင်းဆီရှိနေကြောင်း ဖုံးကွယ်မထားခဲ့ရင်၊ ရွှေနှင်းဆီဟာ အသတ်ခံရမှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့။ နောင်အခါကျရင် ဒီကိစ္စကို

တိုင်းသိပြည်သိရင်ဖွင့်ပြီး မောင့်ကိုအပုတ်ချမယ်လို့ စိတ်ဆိုး
မာန်ဆိုးနဲ့ကြိမ်းဝါးနေတယ်'

ဦးလှဦးမောင်က မည်ကဲ့သို့ပင် မကျေမနပ်ကြိမ်းဝါး
နေသော်လည်း။ စစ်ရန်နိုင်ကား ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်သွားဟန်မရှိ
ပေ။ သို့သော် အသတ်ခံခဲ့ရသော မိန်းမချောလေး ရွှေနှင်းဆီ
အတွက် ကြေကွဲဝမ်းနည်းနေမိသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

'ရွှေနှင်းဆီရဲ့ ဘက်ဂရောင်းကို ဦးဘယ်လိုများသိထား
ပါသလဲ'

'ကျုပ်ကတော့ ခုနကပြောသလောက်ပဲ ပြောပြနိုင်လိမ့်
မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဦးရဲ့သမီး 'ဇေယျရာဇ်'ကတော့၊ ဦးထက်ပိုပြီး
ပြောပြနိုင်လိမ့်မယ်ထင်တာပဲ။ ဒီလိုလုပ်ပါလား . . ရွှေနှင်းဆီ
အကြောင်းကို ပိုသိချင်ရင် ကျုပ်နဲ့လိုက်ခဲ့ပြီး။ ဇေယျရာဇ်ကို
မေးကြည့်ပါလား'

သည်လိုနှင့် စစ်ရန်နိုင်သည် ဦးပေတလူနှင့်အတူ
သွန်မဆင်လမ်းသို့ လိုက်ပါလာခဲ့၏။

x x x x x x x x x x x x

ဇေယျရာဇ် . . . တဲ့။ အပျံ့စားကြီးပါလား။
နာမည်ကလည်း ရှားရှားပါးပါး၊ တွေ့လိုက်ရသောအခါ

ခပ်ရှားရှားမိန်းကလေး တစ်လောက်ပင်ဖြစ်နေ၏။ ရွှေနှင်းဆီက
မြေမနင်း မင်းသမီးလေးတစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။

'ဇေယျရာဇ်'ကတော့ တစ်မျိုး။ ရွှေနှင်းဆီကဲ့သို့ မကြီး
ကျယ်သော်လည်း တစ်ယောက်တစ်မျိုးဖြစ်ပုံရ၏။ ဖိလိမ်းချယ်
သထားပုံကို ထောက်ချင့်၍ သူမသည် အလှအပကို 'မဟာသစ္စာ
တရား'တစ်ခုကဲ့သို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ပူဇော်နေသူတစ်ဦး
ဖြစ်ကြောင်းသိသာလှ၏။

စွန့်ရဲသိမ်းငှက်မကြီးလို လက်သည်းခြေသည်းတွေ
အရှည်ကြီးထား၏။ ဖူးမြနီတျာလျှက်ရှိသော နှုတ်ခမ်းကလေးကို
ရက်စလွန်းဆေးနီတွေ နင်းကန်ဆိုးထား ၏။ အပြင်ဘက်
ပထွက်သေး ဥပမာ . ဗိုလ်ချုပ်ဈေးလို နေရာမျိုး သို့မသွား
သေးပဲလျှက် အိမ်မှာနေစဉ်မှာပင် နာမည်ကျော် ရုပ်ရှင်
မင်းသမီးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဖိလိမ်းချယ်သထားသည်ကို
တွေ့လိုက်ရ၏။

ရွှေနှင်းဆီလောက်မလှချေ။ သို့သော် ရွက်ကြမ်းရေကြို
ရုပ်ရည်မျိုးရှိရကား၊ ပြင်ထားသလောက် ထွက်လျှက်ရှိသည်ကို
တွေ့ရ၏။ အသက်(၂၅)နှစ်ခန့်သာရှိဦးမည်ဖြစ်၍ ရွှေနှင်းဆီနှင့်
သက်တူရွယ်တူပင်။

သူတို့(၂)ဦး ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ကျောင်းအတူတူ
တက်ဖူးခဲ့ရာ၊ ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြ၏။

သူမက ပညာထူးချွန်သူဖြစ်၍ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းပြီး သွားသောအခါ အမေရိကန်မှ ယေးလ်တက္ကသိုလ်တွင် ဆက်လက်ပညာဆည်းပူးခဲ့သည်ဆို၏။ ယခု ဇဗ္ဗူရာဇ်သည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် နည်းပြဆရာမ ဝင်လုပ်နေကြောင်း ဆိုလေသည်။

မိမိအချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းမ ရွှေနှင့်ဆီ ရုတ်တစ်ရက် အသတ်ခံရသောအခါ၊ ဇဗ္ဗူရာဇ်မှာလည်း အလွန်ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းနေရှာပုံရ၏။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲတာကတစ်ခြား၊ စီးလိမ်း ပြင်ဆင်တာကတစ်ခြား ဖြစ်လိမ့်မည်ထင်ပါသည်လေ။

ဇဗ္ဗူရာဇ်သည် ယောက်ျားပီသ၍ ချောမောခန့်ငြားသော စစ်ရန်နိုင်ကို မန္တလေးမြို့တော်မှ ထုတ်လုပ်သော ကမ္ဘာကျော် နာရီစင်တံဆိပ် ကောက်မိခပ်ဆျာတိုက်၍ ဆိတ်သား မှုန်ဖြင့်ပြုလုပ်သော ဘိစကမ်းများကို ကြွေးမွေးစဉ်ခံရင်း စစ်ရန်နိုင် သိလိုသမျှ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဖြေရာ၏။

'ကျွန်မ သူငယ်ချင်း ရွှေနှင့်ဆီကတော့' အစချီလျက် အပူအပင် အကြောင့်အကျမရှိသော သူဌေးသမီးပီပီ သူမ၏ဘဝကို သူမစိတ်တိုင်းကျ ဖန်တီး၍ နေထိုင်ခဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ သူမ (၁၉)နှစ်သမီးအရွယ်တွင် သူမ၏ ဖခင်သူဌေးကြီးဦးဘမင်း ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရာ၊ သူမသည် ဖခင်ကြီး၏ မိတ်ဆွေရင်းကြီးဖြစ်သော ဝတ်လုံတော်ရ ဦးလှဦး

မောင်မိသားစုနှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့သည်။ သူမသည် အကောင်းဆုံးသော ကျောင်းများတွင် ပညာ သင်ကြားခဲ့ရကာ၊ တက္ကသိုလ်သို့ ရောက်သွားခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် သူမအသက်(၁၉)နှစ်အရွယ် ပညာသင်ကြားနေဆဲ တန်းလန်းမှာပင် လောကကြီးအကြောင်း အပြင်ထွက်၍ လှေလာဦးမည်ဆိုကာ၊ ကျောင်းမှသူ့သဘောနှင့် သူ့နှုတ်ထွက် သွားခဲ့လေသည်။

မြို့ထဲတွင် တိုက်ခန်းတစ်ခန်းငှားလျက်၊ အိမ်ဖော်၊ ထမင်းချက်၊ အထိန်းတော်စသည်တို့ကိုပါ ငှားရမ်းလျက်၊ သူမ စိတ်တိုင်းကျ လွတ်လပ်စွာနေထိုင်ခဲ့လေသည်။ သူမသည် ထို အတိုင်း လေးငါးခြောက်လခန့်နေပြီးနောက်၊ ထိုဘဝကို ငြီးငွေ့ သွားပြန်သည့်အတွက် အိမ်ဖော်မလေးတစ်ဦးကိုသာခေါ်ကာ၊ ရှောင်တခင်ဆိုသလိုပင် ပြင်ဦးလွင်သို့ထွက်သွားခဲ့လေသည်။

သူမ၏အမွေကို ထိန်းသိမ်းထားသော ဝတ်လုံတော်ရ ဦးလှဦးမောင်က သူမအား ကျောင်းပြန်နေရန် နားပူနားဆာ လုပ်နေစဉ်မှာပင် သူမသည် ပြင်ဦးလွင်၌ 'ပိတာ'နှင့်တွေ့ကာ ရုတ်တရက် မြန်းခိုင်းကြီးလက်ထပ်လိုက်ကြသည်။

ပိတာနှင့် လက်ထပ်ကြပြီးလျှင် လင်မယားနှစ်ယောက် ရှမ်းပြည်နယ်တစ်ခွင်ပြုစုစဉ်အောင် လည်ပတ်သွားလာခဲ့၏။ သူ့ ယောက်ျားပိတာသည် ရှမ်းပြည်နယ်တစ်ခွင်၌လှည့်လှည့်နေ

အလုပ် လုပ်နေသူဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ သို့ရာတွင် ဘာအလုပ်ဟူ၍ ကား မည်သူကမှ အတိအကျ မသိရပေ။

နောက်(၂)လအကြာတွင်ကား၊ ရွှေနှင်းဆီသည် ရန်ကုန် သို့ ရုတ်တရက်ပြန်ရောက်လာခဲ့၏။ သူမနှင့်အတူ မူလကပါ သွားသော အိမ်ဖော်မသားလျှင် ပြန်ပါလာခဲ့သည်။ သူမ၏ ယောက်ျား 'ပီတာ' ကား ပါမလာခဲ့။ နောက်မှ လင်မယားတွဲသွား ပြီဖြစ်ကြောင်း ဓမ္မဇ္ဈရာဇ်သိခဲ့ရပါသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်မှ လင်မယားကွဲပြီး ပြန်ရောက်လာပြီး လျှင် သူမသည် ပြည်လမ်းတွင် တိုက်အိမ်ကြီးတစ်အိမ် ငှားရမ်းနေ ထိုင်လျက်၊ စိတ်ထင်သလို ပျော်ပျော်ပါးပါး လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကြီးနေထိုင်ခဲ့၏။ ရွှေနှင်းဆီ၏ နာမည်ကား ရန်ကုန်မြို့၏ နိုက်ကလပ်များတွင် အထူးကျော်ကြား၍ ခရပန်း စားခဲ့သည်ဆို၏။

ထင်သလို လွတ်ချင်တိုင်းလွတ်သွားသော ရွှေနှင်းဆီ အား၊ သူမ၏အမွေထိန်းဝတ်လုံတော်ကြီးကလည်း ဘယ်လိုမှ ပြောမရ ဆိုမရသည်အတွက်၊ ခြေထောက်ရော လက်ပါမြောက် ၍ လက်ပိုက်၍သာ ကြည့်နေရတော့၏။

သို့ရာတွင် ရွှေနှင်းဆီသည် ရုတ်တရက်ပြောင်းလဲသွား ခဲ့ပြန်သည်။ သူမသည် တာဝန်မဲ့ ထင်တိုင်းကြုံ လွတ်လပ်စွာ ပျော်ပါးနေသောဘဝကို ရုတ်ချည်းစွန့်လွှတ်ကာ (Slavation

Army)ခေါ် 'ကယ်တင်ခြင်း'တပ်တွင် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းရွက် ခဲ့လေ၏။

ကယ်တင်ခြင်းတပ်ဆိုသည်မှာ မိမိကိုယ်ကျိုးကိုစွန့်လွှတ် လျှက် လောကကြီးတွင် ဘဝအဆင်မပြောပဲ၊ ဒုက္ခပြဿနာ အမျိုးမျိုးကြုံတွေ့နေရသူများအား လိုက်လံကူညီ ကယ်တင် စောင့်ရှောက်ရန် ရည်ရွယ်သော ခရစ်ယန်ဘာသာရေးအသင်း အဖွဲ့ကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပါလေ၏။

'ဆဲလ်ဇေးရှင်း အာမီ'မှာ ရွှေနှင်းဆီလို မိန်းကလေးမျိုး က ပါဝင်ခဲ့သည်ဆိုခြင်းအတွက် မယုံကြည်နိုင်စရာကောင်းလှ ၏။ စစ်ရန်နိုင်ငံက သက်ပြင်းချ၍ ကောက်ချက်တစ်ခုပြုလိုက် မိသည်။

'အင်း၊ ဒီလိုဆိုရင် ရွှေနှင်းဆီဟာ စိတ်အမျိုးမျိုးပြောင်း လဲနေတာပဲ'

'သူ့စိတ်ကူးတွေ အမျိုးမျိုးပြောင်းနေတာကတော့၊ မပြောပါနဲ့တော့ရှင် မကြာခဏ စိတ်အပြောင်းအလဲ မြန်တတ် တယ်လို့ ကောက်ချက်ချရမလိုပါပဲ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဆက်ပြောပါဦး'
ဓမ္မဇ္ဈရာဇ်က သူမ သူငယ်ချင်းအကြောင်း ဆက်လက် ပြောပြန်သည်က . . .။

'ရွှေနှင်းဆီဟာ အဲဒီ ကယ်တင်ခြင်းတပ်မှာ ရှေ့တန်း

တက်တက်ကြွကြွ တာဝန်သိသိနဲ့ အချိန်ပြည့်ပေါ့လေ။ (၂)နှစ်
 တိတိ တာဝန်ယူပြီးတဲ့အခါ ရုတ်တရက်ဆိုသလို ကယ်ရှင်ခြင်း
 တပ်က နှုတ်ထွက်လိုက်ပြန်တယ်။ ဒီလို နှုတ်ထွက်ခြင်းနဲ့
 ပတ်သက်ပြီး ကျွန်မကို လုံးဝမတိုင်ပင်ခဲ့ပါဘူး။ အဲဒီလို
 နှုတ်ထွက်ပြီးတော့ ကျွန်မတို့ သွန်မဆင်လမ်းထဲက ဟိုတိုက်ကြီး
 ကို ဝယ်ယူလိုက်ပြီး၊ တစ်ကိုယ်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်
 နေထိုင်ခဲ့ပြန်တယ်'

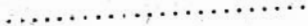
'အဲဒီ သွန်မဆင်တိုက်ကြီးကို သူ ဘယ်လိုဝယ်တာလဲ။
 သူ့ရဲ့အမွေထိန်းဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦးမောင်က ဝယ်ပေးခဲ့
 တာဖြစ်ရမယ်'

'ဟင့်အင်း သူ့ဟာသာသူ ဝယ်လိုက်တာရှင်'
 'သူက အမွေမရသေးဘဲနဲ့၊ ပိုက်ဆံ ဘယ်ကရလို့လဲ'
 'ကျွန်မ ပြောစရာတစ်ခု ကျွန်မနေသေးတယ်ရှင်'
 'ဆိုပါဗျာ၊ ဘာများပါလိမ့်'

'သူက အမွေမရသေးပေမယ့်၊ သူ့ဌေးမလေးရှင် ၊
 သူဟာ မိုးကုတ်သူဌေးတစ်ဦးနဲ့ဆက်မိပြီး၊ စိန်ကုန် ကျောက်ကုန်
 ကူးနေတာ တော်တော်ချမ်းသာကြွယ်ဝနေခဲ့တယ်လေ'

'ဩ . . . ဒီလိုဖြစ်ရမှာပေါ့ ၊ သွန်မဆင်လမ်းက
 တိုက်ကြီးတစ်လုံးဝယ်ယူတယ်ဆိုတာ၊ ပိုက်ဆံမချမ်းသာပဲ
 ဘယ်ဝယ်နိုင်ပါ့မလဲ။ ဟုတ်ကဲ့ . . . ဆက်ပြောပါ'

'သူဟာ ကယ်တင်ခြင်းတပ်က နှုတ်ထွက်လိုက်ပြီးတော့၊
 သူ့ဘယ်တုန်းကမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့တဲ့ သူ့အဖေရဲ့ ပလက်စတစ်
 လှုပ်ငန်းကြီးကို ထူးထူးခြားခြား စိတ်ဝင်စားလာခဲ့ပါတယ်'

သူ့ကုမ္ပဏီမှာ (၁၀)ဦးပါဝင်တဲ့ ဦးဆောင်ဒါရိုက်တာအဖွဲ့တစ်ခုကို ဖွဲ့စည်းထားခဲ့တယ်။ ခုနက ကျွန်မပြောခဲ့တဲ့ အဘဇင်ဆိုတာက ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးပဲ။ သူတို့(၁၀)ယောက်ကို (၁၀)ဦးကော်မကီဝင်တွေလို့ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေက ခေါ်ကြတယ်'

'အော်၊ အဲဒီ (၁၀)ဦးကော်မတီက ဥက္ကဋ္ဌကြီး အဘဇင်နဲ့ ရွှေနှင်းဆီက သဘောထားအမြင်တွေ ကွာဟနေတယ်လို့ဆိုချင်တာလား'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီသဘောမျိုးပါပဲ။ ရွှေနှင်းဆီဟာ အနာဂါတ်မှာ သူပိုင်ဖြစ်လာမဲ့ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းတွေကို သူ့သဘောကျချယ်လှယ်ကြီးကိုင်ချင်လာတယ်။ အဘဇင်တို့ကလည်း အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်နေတဲ့ လူကြီးတွေအနေနဲ့ ရွှေနှင်းဆီကို အသက်သိပ်ငယ်တယ်ဆိုပြီး အထင်သေးကြတယ်'

'အင်း၊ အဲဒါနဲ့ . . .'

'အဘဇင်တို့အဖွဲ့နဲ့ ရွှေနှင်းဆီဟာ လုံးဝအမြင်သဘောထားတွေ ဆန့်ကျင်လာပြီး၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ထိပ်တိုက်ဖြစ်လာကြတယ်ဆိုပါတော့'

'အင်း၊ ဒါဟာ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဆိုရင် ကလိုင်းမိတ် (Climax) ကိုရောက်လာတာပဲ။ ဆက်ပြောပါ . . .'

'အင်မတန် စိတ်မြန်တဲ့ ရွှေနှင်းဆီဟာ သူ့ဖခင်နဲ့

အခန်း (6)

ဇေယျရာဇ်၏ ပြောပြချက်များကို နားထောင်ရင်း၊ စပ်ရန်နိုင်သည် အမျိုးမျိုးစိတ်ပြောင်းနေသော ရွှေနှင်းဆီ၏ သဘာဝကို လေ့လာသိရှိရလေတော့၏။

'အဲဒီလို ပလက်စတစ်လုပ်ငန်းကို စိတ်ဝင်စားလာတဲ့ အခါ၊ ရွှေနှင်းဆီဟာ အဘဇင်တို့၊ ဒေါ်လွမ်းပိုတို့အစရှိတဲ့ လုပ်ငန်းဒါရိုက်တာအဖွဲ့ကြီးနဲ့ ထိပ်တိုက်ရှင်ဆိုင်တွေ့လာရတော့တာပါပဲ'

'အဘဇင်ဆိုတာ . . .'

'ကျွန်မ ရှင်းပြမယ်။ ရွှေနှင်းဆီရဲ့အဖေ မကွယ်လွန်မီက'

ကိုယ်တိုင်ဖွဲ့စည်းခဲ့တဲ့ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဟောင်းကို ဖျက်သိမ်းပစ်ပြီး၊ အဖွဲ့သစ်နဲ့ အစားထိုးပေးချီးမြှင့် ပြောင်းကြေငြာခဲ့တယ်။ သူပြောတဲ့အတိုင်းလဲ (၅)ဦးကော်မတီ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့သစ်ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်တယ်'

'အဲဒီ(၅)ဦးကော်မတီနဲ့ အရင်(၁၀)ဦးကော်မတီတို့ဟာ ထိပ်တိုက်တွေ ဖြစ်လာပြီဦး၊ ဟုတ်လား . . .'

'ဖြစ်ရုံဘယ်ကမလဲ . . .။ ကုမ္ပဏီနဲ့အဖွဲ့ဝင်တွေ အချင်းချင်း (၂)ခြမ်းကွဲထွက်သွားလို့ အမွေထိန်း ဂါဒီယမ်ဦးလှဦးမောင်က အချိန်မီ ဝင်ထိန်းပေးလိုက်ရတယ်ရှင်'

'ဝတ်လုံတော်ရကြီးက ဘယ်လိုဝင်ထိန်း ပေးလိုက်သလဲ'

'သူက ကွယ်လွန်သူ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကြီး ဦးဘမင်းကိုယ်တိုင်ဖွဲ့စည်းခဲ့တဲ့ (၁၀)ဦးကော်မတီကိုသာ မိမိအနေနှင့် လက်ခံကြောင်း၊ (၅)ဧကော်မတီကို အသိအမှတ်မပြုကြောင်း ကြေငြာလိုက်တာပဲ။ ဒီအခါ ရွှေနင်းဆီနဲ့ ဦးလှဦးမောင်ဟာ ထိပ်တိုက်ကွဲသွားပါလေရော'

'ဒီလို ဖြစ်ကုန်တာကိုး'

'အဲသလို၊ အမိန့်တော်ရရှေ့နေကြီးဟာ ထိပ်တိုက်ကြားဝင်လိုက်တဲ့အခါ ရွှေနင်းဆီဟာ သူ့ရဲ့ ဒုတိယဖခင်လို သဘောမျိုးနဲ့ တစ်သက်လုံး အုပ်ချုပ်နေထိုင်လာတဲ့ ဦးလှဦးမောင်ကို ဘယ်အံတုရဲပါ့မလဲ။ ရွှေနင်းဆီတို့အဖွဲ့ဟာ တဖြည်းဖြည်း

လျော့ခံသွားတယ်'

'အဲသလို ဦးလှဦးမောင်က (၁၀)ဦးကော်မတီဘက်က ဝင်ရပ်ပြီး၊ (၅)ဦးကော်မတီကို ဖိအားပေးခဲ့တာ အကြောင်းရှိတယ်ကွ။ ဒီအကြောင်းကို ငါ့ညီသိပုံမရဘူး အစ်ကိုရှင်းပြမယ်' ဟုဆိုကာ လူတစ်ယောက်ဝင်လာ၏။

ထိုသူမှာ စဝ်ရန်နိုင် ရောက်စကပင်လျှင် ဧည့်ခန်းထဲမှာ တွေ့ခဲ့ရသူဖြစ်၏။ ခန့်ခန့်ညားညား ရည်ရည်မွန်မွန်လူတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။

သူက ဧဗ္ဗူရာဇ်နှင့် စဝ်ရန်နိုင်၏ ပြောဆိုချက်များကို တစ်ချိန်လုံးလိုလို မနိုးမဝေးမှ နားထောင်နေခဲ့သူဖြစ်၏။ နောင်သောအခါတွင် သိရသည်မှာ ထိုသူသည် ဧဗ္ဗူရာဇ်၏အကိုဖြစ်၍ အငြိမ်းစားသစ်တောမင်းကြီးဟောင်း ဦးပေတလူ၏ ဟားလတ်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပေသည်။

'ရွှေနင်းဆီရဲ့ အမွေထိန်း ဂါဒီယမ်ဖြစ်တဲ့ ဝတ်လုံတော်ကြီးဟာ ဟို(၁၀)ဦးကော်မတီလူကြီးတွေနဲ့ ဝါးစေ စေစားနေတဲ့ ပုလင်းတူဌေးဆိုဖြစ်နေလို့ပဲ။ ရှင်းပြဦးမလား . . . ရှင်းပြရဦးမယ်ဆိုရင် ထပ်ရှင်းပြမယ်'

နောင်သောအခါတွင် ထိုသူသည် 'ကိုညိမ်းလူ' ဖြစ်ကြောင်းသိရ၏။ စဝ်ရန်နိုင်က 'ရှင်းပြပါဦး' ခင်ဗျာ၊ ခုနက ကြီးဆွေးဆွေးသွားချက်အပေါ် ကျွန်တော် သိပ်သဘောမပါ

မပေါက်လို့ပါ'

'ဒီလိုလေ . . . ဦးလှဦးမောင်ဟာ ရွှေနှင်းဆီရဲ့ အမွေထိန်းဆိုတဲ့ ဒိုင်းကိုကုန်းထားပြီး၊ နောက်ကွယ်မှာ မလိုလားအပ်တဲ့ အလွဲသုံးစားလုပ်မှုတစ်ခုရှိခဲ့တယ်။ သူလုပ်ထားတဲ့ ငွေကြေး အလွဲသုံးစားလုပ်မှုကို ဟို (၁၀)ကော်မတီလူကြီးတွေကလဲ သိရှိထားကြတယ်။ ဒီအခါ ဦးလှဦးမောင်က သူတို့ဘက်က မားမားမတ်မတ်ရပ်ပြလိုက်တဲ့ အခါ၊ (၁၀)ဦးကော်မတီဟာ ဦးလှဦးမောင်ကို ကျေနပ်သွားကြတယ်ပေါ့။ ဟိုကိစ္စကို မဟုတ်လေဟန်ပြုပြီး ရေငုံနှုတ်ပိတ်လုပ်နေကြမှာပေါ့'

'ဝတ်လုံတော်ရကြီးဟာ မလိုလားအပ်တဲ့ အလွဲသုံးစားလုပ်မှုကြီးတစ်ခုကို လုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူက စွပ်စွဲတာလဲခင်ဗျာ'

'ရွှေနှင်းဆီ အသစ်ဖွဲ့စည်းပေးလိုက်တဲ့ (၅)ဦးကော်မတီ အဖွဲ့ကစွပ်စွဲတာပဲ။ (၅)ကော်မတီက စာရင်းစစ်အဖွဲ့တစ်ရပ် ငှားမယ်။ ကုမ္ပဏီရဲ့စာရင်းဇယားတွေကို ချက်ကင်လုပ်မယ်လို့ ပြောတဲ့အခါ၊ ဟို(၁၀)ဦးကော်မတီက ဒီလိမ္မော်လုပ်သင့်သေးဘူး။ လုပ်ချိန်မရောက်သေးဘူးဆိုပြီး၊ ပယ်ပစ်ပစ်လိုက်တယ်လေ။ ဒါက ဘာသဘောလဲ၊ စဉ်းစားစရာ ပြစ်မနေဘူးလား'

'ကိုညိမ်းလူ'၏ ပြောပြချက်များအားလုံးကို နိဂုံးချုပ်ကြည့်လိုက်သောအခါ၊ ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံလိုက်ရသည့်ကိစ္စ

တွင် အမွေထိန်းဂါဒီယမ် ဝတ်လုံတော်ကြီးဦးလှဦးမောင်နှင့် (၁၀)ဦးကော်မတီအဖွဲ့ဝင်လူကြီးများကို မသင်္ကာဖွယ်ရာ ပစ်မှတ်များအဖြစ်သို့ တွန်းပို့ပေးလျက်ရှိကြောင်း စစ်ရန်နိုင် တွေ့ရှိလိုက်ရပေသည်။

အရှေ့တောင်အာရှပလက်စတစ် လုပ်ငန်းတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်လာသောအခါ၌ ထိုလုပ်ငန်းတွင် တာဝန်ခံလုပ်နေသူ အချို့က ခံပြင်းဒေါသထွက်လာကြဟန်တူ၏။ ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦးမောင်လည်း ထိုသူများနှင့် အတူတူပင်တည်းဟူသော သဘောမျိုးကောက်ချက်ချလျက် ကိုငြိမ်းလူသည် ရော်ဘင်ဟုဦးထုပ်ကလေးကိုဆောင်း၍ ဧည့်ခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေတော့၏။ မကြာမီ တိုက်ရှေ့မှ ကားတစ်စင်း မောင်းထွက်သွားသဖြင့်ရ၏။

'အတိုလေး၊ လမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို သွားတာရှင်။ သူက အိမ်မှာသောက်ရတာထက် ဆိုင်မှာသွားထိုင်သောက်ရတာကို ပိုနှစ်သက်တယ်'

ထိုနေ့က ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံရသောကိစ္စမှာ 'ရဲညိမ်းလူ' နှင့်အဆုံးသတ်ပြီး၊ စစ်ရန်နိုင်သည် ပြန်လာခဲ့ရ၏။ သို့ရာတွင် စစ်ရန်နိုင်၏ ခေါင်းထဲ၌ ဦးပေတလူနှင့် ကိုညိမ်းလူ ကိုသားအဖ၏ အယူအဆများ ကပ်ပါလာခဲ့ပေသည်။

x x x x x x x x x x x x

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် စစ်ရန်နိုင်က အရှေ့တောင် အာဂျပလပ်စတစ်လုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်း၏ ၁၀% အစုရှယ်ယာပိုင်ရှင်မြင့်မြင့်ထံသို့သွားခဲ့လေသည်။ သူမသည် မုဆိုးမဆိုသဖြင့် အသက်အတော်ကြီးလိမ့်မည်ဟု စစ်ရန်နိုင် ထင်မှတ်မိခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် မြင့်မြင့်မှာ အသတ်ခံခဲ့ရသော ရွှေနှင်းဆီနှင့် အသက်ရွယ်တူမျှသာရှိသည်ကို စစ်ရန်နိုင် အံ့ဩစွာတွေ့ရှိရလေသည်။

သူမ၏ တိုက်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည့်အခါတွင် စစ်ရန်နိုင် ပထမဦးဆုံးသတိပြုမိသည်မှာ ယောက်ျားဝတ်ကုတ်အင်္ကျီတစ်ထည်နှင့် သဏ္ဍလပ်ပြောဦးထုပ်တစ်လုံး နံရံတွင်ချိတ်ဆွဲထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

မုဆိုးမပါဆိုလျှက်နှင့် ဤယောက်ျားအသုံးအဆောင်များက အဘယ့်ကြောင့်ရောက်နေပါသနည်းဟု စစ်ရန်နိုင် တွေးလိုက်မိသော်လည်း ဘာမှ စကားမပြောမပဲ သူ့အား တံခါးဖွင့်ပေးသော မြင့်မြင့်နောက်မှသာ ခန့်ငြားထည်ဝါစွာ ပြင်ဆင်ထားသော စဉ့်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်ပါလာခဲ့၏။

စစ်ရန်နိုင်သည် မြင့်မြင့်ထံသို့ အရင်ဦးဆုံး စပီကာဖြင့်

ဆက်သွယ်လျက် တွေ့ခွင့်တောင်းပြီးမှ သူမ၏ သဘောတူညီချက်ကို ကြိုတင်ရယူကာ လာရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ စဉ့်ခန်းထဲသို့ရောက်သွားသည့်အခါတွင် အခန်းထောင့်တစ်ထောင့်၌ စားပွဲဝင်းထားကာ လူနစ်ယောက်အတွက် နံနက်စာအသင့်ပြင်ထားသည်ကိုတွေ့ရလေ၏။

ရှင်ဆီက အဆက်အသွယ်ရတော့ ကျွန်မ အိပ်ရာက နိုးစပဲရှိသေးတယ်။ ရှင် နံနက်စာစားပြီးခဲ့ပြီလား။ ကျွန်မ အခုမှစားမလို့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကော်ဖီတော့ သောက်သွားပါဦးလေ

မြင့်မြင့်သည် ပြောပြောဆိုဆို အသင့်ပြင်ထားသော တစ်နေရာတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ သူမသည်လည်း ခေတ်မီလှသော အနွှေးသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်သော်ငြားလည်း ရွှေနှင်းဆီကဲ့သို့တော့ သိမ်ပြီး ရဲတင်းဖျတ်လတ်ခြင်းမရှိလှပေ။

စစ်ရန်နိုင်က ကျန်ရှိနေသော အသင့်ပြင်ထားသည်တစ်နေရာတွင် ဝင်ထိုင်မည်ပြုလိုက်ရာ မြင့်မြင့်က ကပျာကရာပျက်ကာလျှက်တားဆီးလိုက်သည်။

ဆို ရှင် . . .။ အဲဒီမှာ မထိုင်ပါနဲ့။ ဒီနေရာက ကျွန်မ ယောက်ျားနေရာရင့်။ ဒီဘေးမှာထိုင်ပါ . . . ဟဲ့ . . . မယ်ရှင် ယောက်ဖိတစ်ပန်းကန့် လာပို့စမ်းဟေ့

အိမ်မီးဖော်မလေးတစ်ယောက်သည် ကော်ဖီပန်းကန့်နှင့် များအမယ်များကို ကြွေလင်ဗန်းပေါ်တွင်တင်လျက် ယူလာ

ပေး၏။ မြင့်မြင့်က စစ်ရန်နိုင်အတွက် ကော်ဖီအိုးလေးထဲမှ ကော်ဖီငဲ့ထည့်ပေးကာ၊ နွားနို့နှင့်သကြားကို ကြိုက်သလိုရောစပ် ပါဟု ဖိတ်မန္တကပြုလိုက်၏။

သူမကတော့ ပေါင်မုန့်မီးကင်တစ်ချပ်တွင် ထောပတ် သုတ်လျှက် တစ်ကိုက်ကိုလိုက်ပြီးမှ စစ်ရန်နိုင်အား စူးစမ်း သောအမူအယာဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီးမှ . . .။

‘ရှင်ကတော့ ကျွန်မကို ဘယ်လိုထင်မယ် မသိဘူး’
‘ခင်ဗျာ ကျွန်တော်က မဟိုဂျာကို ဘယ်လိုထင်ရမှာလဲ’
မြင့်မြင့်က ခစ်ကနဲ ရယ်လိုက်သေး၏။
‘တစ်ကယ်ဆို ကျွန်မဟာ ရူးနေတာရှင်’
စစ်ရန်နိုင်က သူမအား အက်ခတ်သလို ကြည့်နေလိုက်

၏။

‘ကျွန်မယောက်ျားဆုံးခဲ့ပြီဆိုတာ၊ ရှင်သိထားမှာပေါ့ နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ . . .’

မြင့်မြင့်သည် နောက်ထပ်၍ ပေါင်မုန့်တစ်ကိုက် ကိုက် ကာ ကော်ဖီတစ်ကြိုက်သောက်ပြီးမှ စကားဆက်ပြန်၏။

‘ကျွန်မယောက်ျားဟာ ဌာနကြီးတစ်ခုကအရာရှိတစ် ယောက်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့တစ်နှစ်လောက်တုန်းက သူဟာ ခွင့်နဲ့ပြန်လာပြီး၊ ရှင် အိမ်ရှေ့မှာတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ကုတ်အင်္ကျီနဲ့ ဦးထုပ်

ကိုထားခဲ့ပြီး ပြန်သွားခဲ့တယ်လေ’
‘ဟုတ်ကဲ့ . . . ဆက်ပြောပါ’ ဒေါ်မြင့်မြင့်’
‘အဲဒီနောက်မှာ သူဟာ တစ်ခါထဲ ပြန်မလာတော့ဘူး။
နောက်(၃)လအကြာမှာ သူဆုံးသွားပြီဆိုတဲ့ သတင်းကိုပဲ ကျွန်မရခဲ့တော့၊ သူထားခဲ့တဲ့ ကုတ်အင်္ကျီနဲ့ ဦးထုပ်ကို လက်ရာခြေရာ မပျက်စေပဲ အဲဒီအတိုင်းပဲ ချိပ်ထားခဲ့တယ်ရှင်။
အဲဒီကုတ်အင်္ကျီနဲ့ ဦးထုပ် အဲဒီအတိုင်း ချိပ်ထားခဲ့တာဆိုရင် တစ်နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီလေ’

‘ဤစကားများကို ပြောပြီးနောက်၊ သူမနှင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင်နေရာတွင် ခင်းထားသော ကောက်ဖိပ္ပိုကို ညွှန်ပြလိုက်ပြီး လျှင် . . .။’

‘ဒီကော်ဖီပွဲကိုလည်း နေ့တိုင်းပဲ ကျွန်မက ခင်းထားတာ ပဲ။ တစ်ကယ်တော့ ကျွန်မဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်လှည့်စားနေ ပီတာပဲလေ။ ကျွန်မ ယောက်ျားဟာ ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတော့ ပါဘူး’

ယခုမှ တွေ့ဆုံနေရသော မိမိကို မြင့်မြင့်က ဤသို့သော
‘ကားတွေပြောနေသည်မှာ ထူးဆန်းသလို စစ်ရန်နိုင်ခံစားရ၏။
မြင့်မြင့်ကလည်း စစ်ရန်နိုင် ဘယ်ကဲ့သို့တွေ့လိမ့်မည်ဆိုသည်ကို မှီမိပုံရသည်။ သူမက ဟက်ကနဲ ရယ်လိုပါချေ၏။

‘ရှင် မနက်က ကျွန်မဆီကို ဆက်သွယ်ခဲ့တယ်။ လူသတ္တိ

မူတစ်ခုနဲ့ပတ်သက်ပြီး သိချင်တာလေးတွေ မေးပါရစေလို့ ခွင့်တောင်းတုန်းက ကျွန်မဟာ အလွယ်တကူ ခွင့်ပြုလိုက်တာကို ရှင် မအံ့ဩမိဘူးလား။

‘ဟုတ်ကဲ့ . .။ ဒါလောက် အလွယ်တကူ ခွင့်ပြုလိမ့် မယ်လို့ ကျွန်တော်မထင်မိခဲ့တာတော့ အမှန်ပါပဲ’

‘အဲဒါ ကျွန်မမှာ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခု ရှိခဲ့လို့ရှင်။ ကျွန်မဟာ ကျွန်မယောက်ျားနဲ့ပတ်သက်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆက် မလှည့်စားတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်မိခဲ့တယ်လေ။ တစ်ခြား ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အသုံးပြုကြည့်ဖို့ စဉ်းစားမိခဲ့တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ . .။ ဆက်ပြောပါ ဒေါ်မြင့်မြင့်’

‘အဲဒီ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ကျွန်မယောက်ျားရဲ့ နေရာမှာ ထိုင်ပြီး နံနက်စာစားခိုင်းမယ်။ ပြီးတော့ အိမ်ရှေ့ခန်း ထဲမှာ ချိတ်ထားတဲ့ ကျွန်မယောက်ျားရဲ့ ကုတ်အင်္ကျီနဲ့ ဦးထုပ်ကို ယူသွားခိုင်းမယ်ပေါ့လေ။ စိတ်ကူးထားမိခဲ့တာ ပြောပြတာနော်’

မြင့်မြင့်သည် သူမကိုယ်တိုင် ကြိုတင်ဝန်ခံခဲ့သည့် အတိုင်းပင် နည်းနည်းပါးပါး စိတ်ကောင်းကောင်းနဲ့ပုံမရဟု စဝရန်နိုင်က ကြိုက်၍တွေးနေလိုက်မိသည်။ မြင့်မြင့်ကတော့ ခပ်တည်တည်ပင် စကားဆက်နေပြန်၏။

‘ဒါပေမဲ့ . . ကျွန်မက အဲသလို အသုံးပြုရမဲ့ ယောက်ျား ကို ရှာမတွေ့တာက ခက်နေတယ်။ ကျွန်မသိသမျှ ယောက်ျား

တွေအထဲမှာ ကျွန်မရဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကို နားလည်မဲ့ယောက်ျား ဆိုလို့ ရှိနိုင်ပါ့မလား။ ကျွန်မဖြင့် စဉ်းစားလို့မရဘူး။ အဲသလို အခြေအနေမှာ ဒီမနက် ရှင်က ကျွန်မကို ဖုန်းဆက်လိုက်တာပဲ ရှင်’

‘အဲသည်တော့ . . ဆက်ပြောပါ’

‘ရှင်ဟာ ကျွန်မတစ်ခါမှ မသိဘူးတဲ့ တစ်စိမ်းယောက်ျား တစ်ယောက်ပေါ့။ ရှင် ကျွန်မကို နားလည်တာ နားမလည်တာ အရေးမဟုတ်ဘူး။ ရှင်ကိုပဲ ကျွန်မအသုံးပြုတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်ပြီး၊ ရှင်ကိုလာဘို့ အခွင့်ပေးလိုက်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် တစ်ကယ်လက်တွေ့ကျတော့ ကျွန်မဟာ သတ္တိမရှိတော့ပြန်ဘူး။ ရှင်ခုခုက ကျွန်မယောက်ျားရဲ့နေရာမှာ ဝင်ထိုင်မယ်လုပ်တော့ မထိုင်ပါနဲ့လို့ ကျွန်မတားမိတာကိုပဲ ကြည့်ပေတော့လေ’

စဝရန်နိုင်က စိတ္တဗေဒကို နည်းနည်းပါးပါး နားလည် ၏။ မြင့်မြင့်ပြောနေသော စကားများကို သဘောပေါက်မိသည်။ မြင့်မြင့်သည် ကွယ်လွန်သူ သူမ၏ချင်လင်အား အခွဲအလန်း ပြုစံနေ၏။ ထိုအခွဲအလန်းကို သူမက ကိုယ့်နည်းကိုယ်ဟန်ဖြင့် ငျေးချွတ်ပစ်ရန် ကြိုးစားနေခြင်းဖြစ်ရှာသည်။

‘ကဲ၊ ဘယ်နှယ်လဲ။ ကျွန်မဟာ တစ်ကယ်တော့ ရူးနေ
တာပဲ မဟုတ်ဘူးလားရှင်’

‘ဒါ၊ ရူးတယ်လို့ ဘယ်ပြောလို့ရမလဲ။ အခွဲအလန်းဆို
တာ လူတော်တော်များများ ဖြစ်တတ်တာမျိုးပဲ။ ကျွန်တော်
မမြင့်မြင့်ကို နားလည်ပါတယ်’

‘ကဲ . . . ။ ရွှေနှင်းဆီအသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စ မေးချင်လို့ဆို။
မေးနိုင်ပါပြီလေ’

‘မမြင့်မြင့်နဲ့ ရွှေနှင်းဆီဟာ အတော်ရင်းနှီးခင်မင်ကြ
တယ်လို့၊ ကျွန်တော်သိရပါတယ်။ ဟုတ်ပါသလား . . .’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်မတို့ဟာ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပါ
ပဲ’

‘မြင့်မြင့် သူ့ကို နောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့ရတာ ဘယ်တုန်းကလဲ’

‘မြင့်မြင့်က ချက်ချင်းပြန်မခွေ။ သူမ၏ ခုတ်ခမ်းများကို
လက်သုတ်ပုဝါဖြင့် သုတ်ကာ ရုတ်တရက် ထိုင်ရာမှထလိုက်
သည်။’

‘လာရှင် . . . ။ ကျွန်မတို့ ဟိုဘက်ခန်းမှာ အေးအေး
ဆေးဆေးသွားပြီး ခကားပြောကြတာပေါ့’

ဟိုဘက်ခန်းကား စာကြည့်ခန်းဖြစ်ဟန်တူသည်။
စာအုပ်ဘီရိုများရှိကာ သက်သက်သာသာ ထိုင်နိုင်သော ကုလား
ထိုင်များလည်းရှိလေသည်။

x x x x x x x x x x x x x x x

လက်ခံမထားမိခဲ့ဘူး၊

စစ်ရန်နိုင်က သူမ၏ ပြောဆဲစကားကိုသာ လေးနက်စွာ အာရုံပြု၍နားထောင်နေ၏။

‘ရှင် ခုနက ရွှေနှင်းဆီကို ကျွန်မ ဘယ်တုန်းက နောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့ရသလဲလို့ မေးတော့မှပဲ။ ရွှေနှင်းဆီဟာ တကယ်ပဲ လူသတ်ခံရလို့ သေရှာပါပကော့ရယ်လို့ ခံစားလာရ တယ်ရှင့်။ အို . . . ကျွန်မစိတ်တွေဟာလေ တစ်မျိုးကြီးပဲ။ မိမိကို စိတ်ထိခိုက်ခဲ့တာတွေဆိုရင် ကြားလဲမကြားချင်ဘူး။ သိလဲ မသိ ရှင်ဘူး၊ မြင်လဲ မမြင်ချင်ဘူး။ မျက်စိအတင်းမှိတ် နားအတင်း ပိတ်ထားလိုက်တော့တာပဲ။ ကျွန်မဟာ တစ်ကယ်တော့ လောက ငြီးကို လက်တွေ့ရှင်ဆိုင်နိုင်သူတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးလေ’

သူမက ညည်းညည်းညာညာဆိုလိုက်ရှာပြီး၊ စီးကရက် ကိုသာ ဣနေတော့၏။ စစ်ရန်နိုင်မှာလည်း ဘာမျှ ပြောစရာ မရှိ။ သူက မြင့်မြင့်ပြောသမျှကို နားထောင်မှတ်သားရန်သက် သက် လာခဲ့သူမျှသာဖြစ်လေသည်။

‘ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံရတယ်ဆိုတာ ကျွန်မမြင့် မှီတောင်မယ့်နိုင်ဘူး။ သူ့သိပ်ဦးနောက်ခြောက်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ မှတ်သေတာများလားရှင်’

‘သူ့ဇာသာသူ သတ်သေတာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင် ပါဘူး။ သူလည်မြိုကို တစ်ယောက်ယောက်က ကြိုးနဲ့ရစ်တယ်။

အခန်း (၇)

မြင့်မြင့်က စားပွဲအံ့ဆွဲတစ်ခုကို ဆွဲဖွင့်ကာ၊ ဟင်္သာ ခြေထောက်ပါသော စီးကရက်ဗူးတိုင်းကလေး တစ်ဗူးဆွဲထုတ် ယူလာပြီး၊ စစ်ရန်နိုင်ရှေ့တွင် ချပေးလိုက်သည်။ အထဲတွင် စီးကရက်များ အပြည့်ရှိနေ၏။

စစ်ရန်နိုင်တစ်လိပ်ယူသောက်လိုက်ကာ၊ မြင့်မြင့် အတွက်လည်း တစ်လိပ်မီးညှိပေးလိုက်သည်။ မြင့်မြင့်က ပြီးမှ ခဏားစလာသည်။

‘သိလား . . . ကိုစစ်ရန်နိုင်၊ ကျွန်မရဲ့စိတ်က တစ်မျိုးပဲ ရှင့်။ သိပ်မူမှန်တယ်လို့ မဆိုနိုင်ဘူး။ ရွှေနှင်းဆီတစ်ယောက် အသတ်ခံရလို့သေပြီဆိုတာ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ အလေးအနက်

ပြီးသတ်သွားတာများ

'အို . . အဖြစ်ဆိုးလိုက်တာနော်။ သူ့ခမျာ မသေမိ တော်တော်ဝေဒနာခံစား သွားရတာမှာပဲ'

'ခံစားရလှရင် တစ်မိနစ်လောက်ပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ သေတာ က သေတာပဲဘဲလေ။ ရွှေနှင်းဆီဟာ သေသွားခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ လက်မခံချင်လို့မရတော့ဘူး'

မြင့်မြင့်က ငြိမ်သက်စွာဖြင့် မျက်လုံးများမှိုတ်ထားလိုက် လေသည်။ စင်ရန်နိုင်က သူမ၏ မျက်လုံးများ ပြန်ပွင့်လာသည် အထိ စောင့်နေလိုက်ပြီးမှ သူမေးစရာရှိသည်ကို တော်တော် မေးလိုက်၏။

'ကဲ . . မြင့်မြင့်၊ ကျွန်တောင်ခုနစ် နှစ်ပတ်ကို ပြောပါ ဦး'

'ကျွန်မကို ဘာများမေးထားလို့ပါလိမ့် . . .
'ရွှေနှင်းဆီကို နောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့တာ ဘယ်တုန်းကလဲ ဆိုတာပါပဲ'

'ဒီကနေ့ ဘာနေ့လဲရှင်'
'ဗုဒ္ဓဟူး . . .'

'အဲ ဟုတ်ပြီ။ အရင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ကပဲ . . . ကျွန်မ ရွှေနှင်းဆီကို နောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့ရတာပဲ။ သူက ကျွန်မဆီကို ဆက်သွယ်ပြီး၊ သူ့အတူ လန်(ချ်)လာစားပါလို့ ပိတ်ခဲ့တယ်

လေ'

ရွှေနှင်းဆီတို့ မြင့်မြင့်တို့ကား၊ မြန်မာပီပီ မနက်ထမင်း ညထမင်းဟူ၍ ထမင်း(၂)ထပ်မျှသာ စားကြသည် ကို ခေတ်မီသည်ဟု မထင်ကြတော့။ ပိုက်ဆံပေါသုများဖြစ်၍ အကုန်အကျခံနိုင်ကြသည့်အတွက် တစ်နေ့လျှင် အစားအစာ (၄)ထပ်စားသော အလေ့အကျင့်ပြုလုပ်ထားကြလေတော့၏။

Breakfast ဘရိုက်ဖတ်(စ်)ဟုခေါ်သော နံနက်မိုး လင်းဝမ်းဖြည့်စား။

Dinner ဒင်နာဟုခေါ်သော ညနေစား။

Supper ဆပ်ပါဟုခေါ်သော ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး ကဆာဖြေစား။

ဒါကလည်း မဆန်းလှ၊ သူတို့သည် ဆင်းရဲသားအောက် လွှာလူထုကြီးနှင့် ကင်းဝေးနေရပြီး၊ စည်းစိမ်ခံစားနေနိုင်သော လူတန်းစားတွင် ပါဝင်နေကြပြီဖြစ်၏။ သူတို့တစ်တွေ ပင်လယ်လှုပ်နေကြလေတော့၏။

စင်ရန်နိုင် . . . ရှမ်းပြည်နယ်မှ သူဌေးသားတစ်ဦးဖြစ်၍ မာစ်နေ့လျှင် (၄)ထပ်သာမက (၁၀)ထပ်လည်း စားနိုင်သည်။ ပိုသော် သူက ဆင်းရဲသားအောက်လွှာများကို ချစ်မြတ်နိုးသည် ။ ဤရာ၊ တစ်နေ့လျှင် ဆင်းရဲသားများစားသလို (၂)ထပ်သာ

စား၏။ အလျှင်းသင့်လာသဖြင့် ဤအတွေးကလေးများဝင်လာ
သော စစ်ရန်နိုင်သည် မြင့်မြင့်အား ဘာမျှမပြောပဲ။ ပေါလ်မော
တစ်လိပ်ကိုသာ ထပ်မံမီးညှိ၍ သောက်နေလိုက်၏။

မြင့်မြင့်က စကားဆက်ပြောသည်။

'ဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ သူ့ဆီသွားပြီး၊ သူနဲ့အတူလမ်း(ချ်)စားခဲ့
တယ်လေ။ သူက ကျွန်မကိုမေးခဲ့တယ် သူ့အသက်(၂၅)နှစ်ပြည့်
ပြီးတဲ့နောက်တစ်နေ့လဆန်း တစ်ရက်နေ့မှာ သူ့ပလပ်စတစ်
လုပ်ငန်းကော်ပိုရေးရှင်းရဲ့ အစုရှယ်ယာဝင်တွေရဲ့ အစည်းအဝေး
ရှိတယ်တဲ့။ အဲဒီအစည်းအဝေးကို လာတက်နိုင်မလားတဲ့ . . '

'ဒီတော့ မြင့်မြင့်က ဘယ်လိုဖြန်ပြီး အဖြေပေးလိုက်
သလဲ'

'ကျွန်မ ခုနကပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ကျွန်မစိတ်က
တစ်မျိုးပါလို့။ ကျွန်မ ဒက်ဒီဆုံးပြီး ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်း
ကော်ပိုရေးရှင်းရဲ့ ရှယ်ယာတွေကို ကျွန်မအမွေခံခဲ့ရကတည်းက
ကျွန်မဟာ အဲဒီနေရာကိုလည်း မသွားခဲ့ဘူး။ အဲဒီလုပ်ငန်းနဲ့
ပတ်သက်တဲ့ အစည်းအဝေးတွေကိုလည်း တစ်ခါမှမတက်ခဲ့ဘူး'

စစ်ရန်နိုင်က နားထောင်၍သာ နေခဲ့လေ၏။

'အဲဒီလုပ်ငန်းက ကျွန်မဟာ လောကကြီးမှာ အဆင့်
အတန်းမြင့်မြင့်နေရင်တဲ့ ဝင်ငွေရနေတာနဲ့ပဲ။ ကျွန်မဟာ
တစ်ခြားဟာတွေအားလုံးကို မျက်စိမှိတ်ပြီး မှိန်း ကျေနပ်နေခဲ့

တာပဲ။ သူတို့ဟာသူတို့ လုပ်ချင်ရာလုပ်ပစပေါ့။ ဒါနဲ့ ရှင်
ဆရာဦးလှဦးမောင်နဲ့ကော တွေပြီးပလား'

စစ်ရန်နိုင်က တွေ့ပြီးပြီဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက်သည်။
'ဦးလှဦးမောင်က သူတို့ဘုတ်မိတင်(အစည်းအဝေး)
တက်ဖို့ တိုက်တွန်းနေခဲ့တာ ကြာလှပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက
ကစ်ခါမှ မတက်ခဲ့ဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့ မတက်တာလဲ'
'တကယ်လို့ ကျွန်မကသာ အစည်းအဝေးသွားတက်ရင်၊
ကျွန်မ သူတို့ဆီက မှန်မှန်ရနေတဲ့ငွေကို ဆက်ရတော့မှာမဟုတ်
ဘူးလို့ အခွဲဖြစ်နေတယ်လေ။ ကျွန်မအစည်းအဝေးသွားတက်
လိုက်ရင်၊ သူတို့လုပ်ငန်းကို တစ်ခုခုထိခိုက်သွားမလား စိတ်က
ပလိုလိုထင်နေမိတယ်။ ကျွန်မဟာသာ အေးအေးနေပြီး ဝင်ငွေ
ပိုမှန်ရနေရင် ပြီးတာပဲ။ ရှင် သူတို့ကိုသိလား၊ အဘဇင်တို့
ပေါ်ဂျမ်းပီတို့ကိုလေ'

'နားမည်တွေကိုတော့ ကြားဖူးခဲ့ပါတယ်'
'အင်း၊ သူတို့ကလဲ ပြောတယ်။ ကျွန်မကို အစည်း
အဝေးမှန်မှန်တက်ပါတဲ့။ အကယ်၍ အစည်းအဝေးမတက်နိုင်
ရင်လဲ သူတို့ကို မဲကိုယ်စားပေးဘို့ တောင်းပန်ကြတယ်'
'နေပါဦး။ မဲကိုယ်စားပေးရမယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ။
မဲကိုယ်စားပေးဘို့ ပြောတာလား။ ဒါမှမဟုတ် သူတို့

တစ်ဦးစီကို သတ်သတ်ပေးဘို့ ပြောတာလား'

'ဒီလိုရှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ကုမ္ပဏီမှာ (၁၀)ဦးကော်မတီနဲ့ (၅)ဦးကော်မတီဆိုတာရှိနေတယ်။ (၁၀)ဦးကော်မတီဆိုတာက အဘဇင်တို့လူကြီးတွေဦးဆောင်တဲ့ လူဟောင်းကြီးတွေပဲ'

'(၅)ဦးကော်မတီက . . .'

'သူတို့ကတော့ ရွှေနှင်းဆီက အသစ်ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ လူသစ်တွေပဲ။ (၅)ဦးကော်မတီက မဲအများစုရသွားရင် လူဟောင်းကြီးတွေရဲ့ (၁၀)ဦးကော်မတီဖြုတ်ကျသွားမယ်။ ဒီတော့ သူတို့ဘုတ်အဖွဲ့ဖြုတ်မကျအောင် အပြိုင်အဆိုင်စည်ရုံးနေတဲ့သဘောပါရှင်'

'ဒီလိုဆိုရင် အဘဇင်ဦးဆောင်တဲ့လူဟောင်းကြီးတွေက ရွှေနှင်းဆီကို ဘယ်ကျေနပ်နိုင်ကြပါ့မလဲ'

'ဟုတ်တယ်ရှင်၊ သူသာ ကုမ္ပဏီဦးစီးဖြစ်လာရင် သူတို့အဖွဲ့ကို ဖြုတ်ချပစ်မယ်လို့ ရွှေနှင်းဆီက ကြိမ်းခါးနေလေတော့၊ လူဟောင်းကြီးတွေက ရွှေနှင်းဆီကို ဘယ်ကျေနပ်ကြပါ့မလဲ။ ဒီလူဟောင်းကြီးတွေထဲမှာ ဆရာဦးလှဦးမောင်ပါ ပါနေလေတော့ . . . ရွှေနှင်းဆီမမျှာ လုပ်ရကိုင်ရတာ တော်တော်မလွတ်မလပ်ဖြစ်နေတဲ့ပုံပဲ'

'အင်း၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးတစ်ခု လုပ်ရကိုင်ရ ထူထောင်ရတာဟာ မလွယ်ကူပါလား၊ မအောင်မြင်ခင်တုံးက

ကျတော့လဲ တက်ညီလက်ညီနဲ့ ကြီးစားလိုက်ရတာ။ အောင်မြင်လာပြန်ပြီဆိုတော့လဲ ငါလုပ်လို့ သူလုပ်လို့ ဒီလိုဖြစ်လာတာဆိုပြီး တစ်ယောက်တစ်ယောက် ဖြစ်လာကုန်ကြပြန်ရော'

'ဟုတ်တယ်ရှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကုမ္ပဏီမှာ ရှင်အခုပြောသလို ပျိုးဖြစ်နေတာလား မသိဘူး။ ရွှေနှင်းဆီကတော့ သူသာ ကုမ္ပဏီဦးစီးဖြစ်လာရင် မူဟောင်းတွေကို လုံးဝဖျက်သိမ်းပစ်မယ်တဲ့။ တော်တိုရောရှင်းမှာ အိမ်ကံတာဘုတ်အဖွဲ့ဟောင်းကို ဖျက်သိမ်းပြီး၊ ဘုတ်တစ်ဖွဲ့လုံးကို မိန်းမတွေနဲ့ပဲ ဖွဲ့စည်းမယ်ဆိုတော့ အဘဇင်နဲ့ ဦးလှဦးမောင်တို့က လက်မခံနိုင်တော့ဘူးပေါ့'

စစ်ရန်နိုင်သည် မြင့်မြင့်၏ ပြောဆိုချက်များကို ဘူးထောင်ရှင်း၊ ကုမ္ပဏီကြီး၏ အကြောင်းအရာများကို အတော်ကလေးပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိရှိလာခဲ့၏။ မြင့်မြင့်၏ ပြောဆိုချက်များတွင် (၁၀)ဦးကော်မတီ ဘုတ်အဖွဲ့ဝင်လူကြီးများနှင့် ဘုတ်အဖွဲ့အဖွဲ့ကြီးအဘဇင်ဟူသော နာမည်များကို မကြာခဏပင် ကြားခဲ့ရ၏။ သည်ကြားထဲတွင် ရွှေနှင်းဆီ၏ အဖေထွဲမိန်းမပါယစ်ဖြစ်သော ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဆရာဦးလှဦးမောင်၏ နာမည်ကိုလည်း မကြာခဏကြားနေရပေသည်။

ဆရာဦးလှဦးမောင်သည် သူတို့ကြားထဲတွင် လွန်စွာ အရေးပါအရာရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ စစ်ရန်နိုင် သဘောပေါက်လာ၏။ ထို့ကြောင့် မြင့်မြင့်၏

မေးခွန်းတစ်ခု မေးလိုက်မိလေသည်။

‘အမိန့်တော်ရကြီး ဆရာဦးလှဦးမောင်က ကုမ္ပဏီ ဒါရိုက်တာဥက္ကဋ္ဌကြီး အဘဇင်ထက်တောင် အရေးပါအရာ ရောက်နေပါလား။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ဒီလိုရှင်၊ ဆရာကြီးဦးလှဦးမောင်ဟာ ကော်ပိုရေးရှင်း လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံးနဲ့ ဘယ်လိုမှ တိုက်ရိုက်မပတ်သက်ပေမဲ့ ၉၀% အကျိုးခံစားခွင့်ရှိတဲ့ လူကြီးမင်း(၁၀)ဦးထဲမှာ သူပါနေ တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ . . ဆက်ပြောပါ။ ကျွန်တော် သိပ်နားမရှင်း သေးဘူး’

‘ဦးလှဦးမောင်ဟာ ရွှေရှင်းဆီနဲ့အဖေ သူဌေးကြီး ဦးဘမင်းနဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းဝဲရှင်၊ နောက်ပြီး ရွှေရှင်းဆီ(၁၅)နှစ် သမီးမှာ ဦးဘမင်းကွယ်လွန်တဲ့အခါ ဦးလှဦးမောင်ဟာ ရွှေရှင်းဆီ ကို သူ့သမီးလေးအရင်းလို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ရသေးတာ ကလား။ ပြီးတော့ . . သူဌေးကြီး ဦးဘမင်းက သူ့ရဲ့သေတမ်းစာ ထဲမှာ ဦးလှဦးမောင်ကို ရွှေရှင်းဆီရဲ့ ဂါဒီယမ်(အရွှေထိန်း)အဖြစ် ဖော်ပြခဲ့တယ်လေ’

‘ဟုတ်ကဲ့ . .’

‘ပြောမယ်ဆိုရင် ဆရာဦးလှဦးမောင်ဟာ ဘဝပေး အခြေအနေအရအရော၊ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်အရအရော၊ သူ့ရဲ့

ကိုယ်ပိုင်ထူးချွန်ထက်မြက်မှုတွေအရအရော၊ သူဟာ ဩဇာတိက္ကမ ကြီးလာခဲ့တော့တာပါပဲ။ ကုမ္ပဏီကြီးကို တိုက်ရိုက်အုပ်ချုပ်နေတဲ့ ‘အဘဇင်’တို့ ဒါရိုက်တာလူကြီးတွေဟာ တစ်ယောက်မှ ဆရာ ဦးလှဦးမောင်ကို ကျော်မတက်ပုံကြဲဘူး။ တစ်ချို့ကိစ္စတွေမှာဆို ရင် ဆရာဦးလှဦးမောင်ဟာ ဗီတိုအာဏာသုံးပြီး ပြဋ္ဌာန်းအတည် ပြုတာတို့ ချောင်ထိုးဖျက်သိမ်းလိုက်တာတို့ကို သူ့သဘောနဲ့သူ လုပ်တဲ့အခါတွေတောင်ရှိတယ်’

မြင့်မြင့်၏ပြောပြချက်အရ ဆရာဦးလှဦးမောင်၏ အစန်းကဏ္ဍာသည် ပိုမိုလေးနက်လာတော့၏။ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ‘အဘဇင်’ထက်ပင် ကုမ္ပဏီကိစ္စများတွင် ပို၍ ဩဇာ တိက္ကမကြီးသူဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလာ၏။ ငွေကြေးဥစ္စာနေ ကြွယ်ဝချမ်းသာသူဖြစ်ကြောင်းလည်း ပေါ်လွင်လာ၏။

တက်သစ်စ ရွှေရှင်းဆီနှင့်အရင် လူဟောင်းကြီးများ၏ ကိုက်ပွဲသည် တစ်ကယ်ဆိုတော့ ရွှေရှင်းဆီနှင့် ဦးလှဦးမောင်၏ ‘ယိပ်တိုက်’ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲကြီးသာလျှင် ဖြစ်တော့၏။ ဤအခြေ ဖြေနေသရုပ်သကန်သည် ပီပြင်ကြတက်လာခဲ့လေသည်။

ဦးလှဦးမောင် . . . လောဟာ ဝတ်လုံတော်ရကြီး။ ရွှေရှင်းဆီ၏ အမွေထိန်း ဂါဒီယမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး။

မိမိထံသို့ လာသွားပေးသော ဤလူကြီးကို ကောင်းစွာ မှတ်သားထားလိုက်ပြီး၊ စစ်ရန်ခိုင်က စကားစတင်မေးလိုက်၏။

မြင့်မြင့်နဲ့ ရွှေနှင့်ဆီက အင်မတန်ရင်းနှီးခဲ့ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းဆိုတော့ သူ့အကြောင်းကို ဒီထက်ပိုပြီး သိခွင့်ရနိုင် ပါသေးလား'

'အင်း၊ ကျွန်မသိသလောက် ဆက်ပြောပြပါ့မယ်'ဟုဆို ကာ မြင့်မြင့်သည် အိမ်ဖော်မလေး မယ်ရှင်ကိုလှမ်းခေါ်လျက် ကော်ဖီတစ်ခိုးထပ်ယူခဲ့ရန် မှာလိုက်သည်။ စစ်ရန်နိုင်က မိမိ အတွက် စီးကရက်တစ်လိပ် သူမအားတစ်လိပ်တည်လျက် အသီးသီး မီးညှို့လိုက်ကြသည်။

စီးကရက်များ မီးညှို့ပြီးသည့်အခါတွင် မယ်ရှင်ကလည်း ကြွေဗန်းကလေးနှင့် ကော်ဖီလာပို့လေ၏။ မြင့်မြင့်သည် ရှေ့သို့ ရောက်လာသော ကော်ဖီနှစ်ပန်းကန်ကို အသီးသီးဖျော်စပ်ပြီး သည့်အခါတွင်မှ စကားစတင်ပြောလေတော့၏။

'ရွှေနှင့်ဆီဟာ ကျွန်မထက် (၃)နှစ်ငယ်တယ်။ ကျွန်မ ဒက်ဒီနဲ့ သူ့ဒက်ဒီဟာ အလုပ်အတူတူလုပ်ဘက်တွေဘဲ။ နောက်ပြီးတော့ ကျွန်မတို့ဟာ မိသားစုချင်း အင်မတန် ခင်မင် ရင်းနှီးကြပါတယ်။ ပြောရမယ်ဆိုရင် ဆွေမျိုးတွေလိုပေါ့ရှင်'

စစ်ရန်နိုင်က ကော်ဖီကို ငွေဇွန်းလေးနှင့်မွှေရင်း နားထောင်နေပါ၏။ မြင့်မြင့်က ညကမှလတ်လတ်ဆတ်ဆတ် မက်ခဲ့သော အိပ်မက်ရှည်ကြီးတစ်ခုကို ပြန်လည်တွေးတောပြော ပြနေသလိုမျိုး ပြောပြလျက်ရှိလေသည်။

'သူနဲ့ကျွန်မဟာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အင်မ တန်ခင်မင်တွယ်တာခဲ့ကြပါတယ်။ ရွှေနှင့်ဆီရဲ့ဒက်ဒီကွယ်လွန် သွားခဲ့ပြီး၊ ရှေ့နေကြီး ဦးလှဦးမောင်က သူ့အဖေရဲ့သေတမ်းစာ အရ ဂါဒီယမ်(အုပ်ထိန်းသူ)ဖြစ်လာတဲ့အခါ ရွှေနှင့်ဆီဟာ ဦးလှဦးမောင်တို့နဲ့အတူ သွားနေခဲ့တယ်လေ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ တို့(၂)ယောက်ဟာတော့၊ အဆက်အသွယ် မပြတ်ခဲ့ကြပါဘူး။ ညီအစ်မအရင်းလိုပဲ ခင်ခင်မင်မင် တိုင်တိုင်ပင်ပင်နဲ့ ရှိနေခဲ့ကြ ပါတယ်'

'အဲ . . . နောက်ပိုင်းမှာတော့ သူနဲ့ကျွန်မဟာ အတော် ကလေးကြာအောင် ကင်းကွာသွားခဲ့ကြပါတယ်။ သူနေတဲ့ ကျောင်းက တစ်ကျောင်းကိုး။ ကျွန်မ ကောလိပ်ကဘီအေအောင် တော့ သူက ကောလိပ်မှာ စတက်နေပြီရှင်'

'ဟုတ်ကဲ့ . . .'

'ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် အဆက်အသွယ်မပြတ် ကြဘူးနော်။ အရင်ကလိုပဲ စာချင်းဆက်သွယ်နေခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ရှင် . . . တစ်နေ့ ရွှေနှင့်ဆီဟာ တက္ကသိုလ်မှာ ကျောင်းတက်နေရင်းကနေပြီး ချက်ချင်း ကျောင်းထွက်လိုက် တယ်။ သူဟာ ပြင်ဦးလွင်မြို့ဖက်ကို တက်သွားခဲ့တယ်။ အဲဒီ ပြင်ဦးလွင်ကို ရှင် သိပြီးပြီလား'

စစ်ရန်နိုင်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ မြင့်မြင့်

ကော်ဖီတစ်ကြိုက်သောက်ကာ စကားဆက်ပြန်၏။

'သူဟာ ရွှေလင်ဗန်းနဲ့ အချင်းဆေးပြီး မွေးလာရတာလဲ တစ်ကြောင်း၊ သိပ်ဖောဖောသီသီ ဝင်ငွေရနေတာကလည်း တစ်ကြောင်းမို့၊ သူ့စိတ်တိုင်းကျ ထင်တိုင်းကြံနေတာပေါ့ရှင်။ အဲသလိုနေချင်သလိုနေနေရာက ဘယ်လိုစိတ်ကူးပြောင်းသွား သလဲ မသိဘူးရှင်။ သူဟာ မြန်းဒိုင်းဆို ပြင်ဦးလွင်မြို့ဘက်ကို တက်သွားခဲ့ပါလေရော . . '

'ဟုတ်ကဲ့ . . '

'သူနဲ့အတူ အိမ်ဖော်မလေးကို ခေါ်သွားခဲ့တယ်။ ပြင်ဦးလွင်မြို့ကို တက်သွားပေမယ့် သူနဲ့ကျွန်မဟာ စာ အဆက် အသွယ်မပြတ်ခဲ့ဘူး။ သူဟာ ပြင်ဦးလွင်မြို့က သူ့အဒေါ်တစ်ဦး အိမ်မှာနေရင်း၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့ရဲ့ သာယာတဲ့ရှုမျှော်ခင်းတွေ အကြောင်းရေးပြနေရင်းက စာတစ်စောင်မှာတော့ ထူးထူးခြား ခြား အကြောင်းအရာတစ်ခု ပါလာခဲ့တဲ့ရှင်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဘာများပါလိမ့် ခင်ဗျာ'

'သူဟာ ပြင်ဦးလွင်မြို့မှာ ချစ်သူတွေပြီး လက်ထပ် လိုက်ပြီဆိုတဲ့အကြောင်း ပါလာတယ်။ သူ့နာမည်က 'ပီတာ'တဲ့။ စိန်အောင်မင်းလို့လဲ ခေါ်သတဲ့။ 'ပီတာ'ဟာ သိပ်ချုပ် စရာကောင်းသတဲ့ . . ။ သတ္တုတွင်း အင်ဂျင်နီယာ ဆိုလားပါ ပုံ'

မြင့်မြင့်သည် ရွှေနှင်းဆီ၏ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို ပြောပြနေစဉ် ရင်ထဲမှာ မောလာပုံရ၏။ သက်ပြင်းလေး တစ်ချက်ချလိုက်ပြီးမှ စကားဆက်ရှာပြန်လေသည်။

'အဲဒီလူ ပီတာနဲ့ လက်ထပ်ပြီး 'နမ္မတူ'ဘော်တွင်းကို လိုက်သွားတော့မယ်လို့ ရေးထားတယ်။ အဲဒီစာဟာ ရွှေနှင်းဆီက ကျွန်မဆီ နောက်ဆုံးရေးခဲ့တဲ့စာပါပဲ။ အဲဒီစာ အခုထက်ထိ ကျွန်မဆီမှာ ရှိနေသေးတယ်ထင်တယ်။ သူ့ယောက်ျား 'ပီတာ' ရဲ့ခါတ်ပုံနဲ့ သူတို့(၂)ဦးတွဲရိုက်ထားတဲ့ အခြားခါတ်ပုံ(၂)ပုံလဲ ထည့်ပေးလိုက်သေးတယ်'

'ဆက်ပြောပါ . . ။ မြင့်မြင့်'

'နောက်တော့ (၁၂)လလောက် သူ့ဆီက ဘာစာမှ ပါလာတော့ဘူးရှင်။ ဒါပေမဲ့ မြန်းဆိုသူဟာ ရန်ကုန်ကိုပြန် ရောက်တယ်။ လင်မယားလဲ ကွဲလာပြီတဲ့ရှင်။ ဘုရား . . ဘုရား ကြားရချက် မသက်သာလိုက်တာရှင်၊ 'ကိုပီတာ'နဲ့ လင်မယား ပြန်ခဲ့ပြီဆိုပါလား။ စလယ်ဝင် ဖင်မမြဲခင်က ကွဲကြတယ်လေ့'ဆို တာ ဒါမျိုးကို ပြောတာလား မသိပါဘူးရှင်'

စကား ဤနေရာသို့အရောက်တွင် မြင့်မြင့်သည် ဝေလျသွားဟန်ဖြင့် ဓေတ္တုချ ငြိမ်သက်နေလိုက်ပါတော့သည်။

x x x x x x x x x x x x x x x

'သူဟာ ကျွန်မနဲ့ ကွဲနေပြီးနောက်ပိုင်းမှာ 'ကယ်တင်
ခြင်းတင်'ကိုတောင် ဝင်ခဲ့သေးတယ်လို့ ကြားရတယ်။ ဒါနဲ့
ကျွန်မကို တစ်ခါလားတွေ့တယ်ရှင်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူက တစ်မျိုး
ပြောင်းလဲနေပြန်ပြီလေ'

'ဘယ်လိုမျိုး ပြောင်းလဲသွားလို့လဲ'

'ရွှေနှင်းဆီဟာ သူ့အဖေရဲ့ ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကို
ဘယ်တုန်းကမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူးလေ။ ဒါပေမယ့် အခုသူက
ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကို စိတ်ဝင်စားလာတာပဲ။ သူ့အဖေရဲ့
လုပ်ငန်းကို သူ့ကိုယ်တိုင်ဦးစီးပြီး လုပ်တော့မယ်တဲ့။ ကျွန်မကို
ပြောပြလာတယ်'

'မအော့လက်ငုတ်အလုပ်ကို လုပ်တော့မယ်ဆိုတဲ့ ပြောင်း
လဲလာမှုပဲ'

'သူ့အဖေရဲ့ သေတမ်းစာအရ သူ့အသက်(၂၅)နှစ်ပြည့်
ပါရီးမှာ စက်ဘူနိုင်ငံကိုသွားပြီး ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကို လေ့လာ
ပြီးမယ်တဲ့။ ဒါပေမဲ့ သူ မသွားဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ ဒီအချိန်မှာ ကျွန်မ
ကလဲ ယောက်ျားဆုံးထားကာစဆိုတော့ ဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စား
နိုင်ခဲ့ဘူး။ ကိုယ့်အပူနဲ့ ကိုယ်ပေါ်ရှင်'

'ဟုတ်တာပေါ့၊ မြင့်မြင့်ကလည်း ယောက်ျားဆုံးကာစ
ရှိတော့ ဘယ်အရာကိုမှ စိတ်မဝင်စားတော့သလို ဖြစ်နေတာ
ပေါ့'

အခန်း (၈)

'ကျွန်မ သူ့ကိုသွားတွေ့တော့ သူဟာ သိပ်ကိုပြောင်းလဲ
နေတာ တွေ့ရတော့တယ်။ အရင်ကနဲ့ကို လုံးဝမတူတော့ဘူး။
ကျွန်မကိုတောင် သူက ခပ်စိမ်းစိမ်းလုပ်နေခဲ့တယ်။ ဒါနဲ့
ကျွန်မလဲ သူ့ဆီကို နောက်ထပ်မသွားတော့ဘူး။ သူကလဲ
ကျွန်မကို လာမခေါ်ဘူး။ နောက် လေးနှစ်လောက်အထိ သူ့ကို
ကျွန်မ မတွေ့ရတော့ဘူးလေ'

'ဟုတ်ကဲ့ . . . ခါးသီးတဲ့ဘဝအတွေးအကြံ တစ်ခုရှိပြီ
တိုင်း။ လူတော်တော်များများဟာ ဒီလိုမျိုးပြောင်းလဲသွားလေ့ရှိ
တယ်'

စစ်ရန်နိုင်က နားထောင်နေရင်းမှ စကားအလျဉ် ပြတ်
မသွားစေရန်ဝင်၍ 'ထောက်' ပေးလိုက်ရ၏။ သူများပြောစကား
နားထောင်နေရုံမျှနှင့် မပြီးသေးချေ။ သည်လို စကားဝင်၍
ထောက်ထောက်ပေးရသေးသည် မဟုတ်ပါလော့။

'ဒါနဲ့ သူနဲ့ကျွန်မဟာ နောက်ထပ် ပြန်မတွေ့ဖြစ်ကြပါ။
အဆက်ပြတ်သွားခဲ့ပြန်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ကမှ နေ့လည်
စာအတူစားဘို့ လာဖိတ်တဲ့အတွက် သူနဲ့ကျွန်မ ပြန်တွေ့ကြရ
တယ်ဆိုပါတော့။ အဲဒါနဲ့ သူ့အသတ်ခံရပြီဆိုတဲ့အကြောင်း၊
ဆရာကြီးဦးလှဦးမောင်က ကျွန်မအိမ်လာပြီး ပြောတဲ့အခါ
ကျွန်မဖြင့် ဘယ်လိုခံစားလိုက်ရမှန်း မသိဘူး။ နွေလဲကျသွား
မလိုဖြစ်လို့ ဆရာကြီးဦးလှဦးမောင်ကိုယ်တိုင် ကျွန်မကို ဖမ်းထိန်း
လိုက်ရတယ်'

'အင်းပေါ့ဗျာ ဒီလိုဘဝနိဂုံးချုပ်သွားတော့ တစ်ဇာတ်
သိမ်းသွားပြီလို့ ပြောရတော့မှာပေါ့'

'ဘယ်ကလာ တစ်ဇာတ်သိမ်းရမှာလဲ၊ အတိတ်သင်္ချိုင်း
ကုန်းအုတ်ဂူထဲ ဝင်ပုန်းနေတဲ့ အလောင်းကောင်ကြီးက တစ်စခန်း
ထပါတယ်ရှင်'

မြင့်မြင့်က စိတ်လိုက်မာန်ပါလေး ထပြောလိုက်ရာ
စစ်ရန်နိုင် ဘာမျှနားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားရ၏။

'ဘယ်လို အတိတ်က အလောင်းကောင်ကြီး ထလာလို့

လဲ

'ဟို ဝီတာလေ'
'ဟုတ်ကဲ့၊ ရွှေနင်းဆီရဲ့လင် ဟိုလူမဟုတ်လား'
'ဟုတ်တယ် သူ့ပေါ့၊ ရွှေနင်းဆီ အသတ်ခံရတယ်လို့

သတင်းစာထဲက သိလဲသိရော 'ဝီတာ'ဟာ တစ်စခန်းထလာပြီး၊
ဦးလှဦးမောင်ဆီကို တာတစ်စောင်ပို့လိုက်သတဲ့ရှင်။ ပြင်ဦးလွင်
မြို့က ပို့လိုက်တဲ့စာပဲ ..

ဘယ်လို စာလဲတော့မသိ၊ မြင့်မြင့်တစ်ယောက် အရမ်း
ဒေါသထွက်နေပုံထောက်လျှင် 'တော်တော်ဆိုးဆိုးဝါးဝါး
ရေးထားသောဘမျိုး' ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးလိုက်မိလေသည်။

မိမိနှင့်ရွှေနင်းဆီမှာ အတိတ်တစ်ချိန်က တရားဝင်
ကြောင်လင်မယားဖြစ်ခဲ့ဘူးကြောင်း၊ သူတို့လင်မယား မကွဲမိ
ရွှေနင်းဆီက သဘောတူညီလက်မှတ်ထိုးချက်အရ မိမိသည်
ရွှေနင်းဆီ၏ အခွေများကို တစ်ဝက်တိတိပိုင်ဆိုင်ရမည်ဖြစ်
ကြောင်း၊ 'ဝီတာ'က ဦးလှဦးမောင်ထံသို့ ပြင်ဦးလွင်မြို့မှ
တစ်စောင် ရေးပို့လိုက်သည်ဆို၏။

'ဟဲ့နဲ့ .. တော်တော်မှန်းဖို့ကောင်းတဲ့ လူရှင်။ ဒီမှာဖြင့်
သေတဲ့လူကသေသွားလို့ ကျန်သူတွေ ပူဆွေးသောကဖြစ်နေရတဲ့
ပျိုနုမှာ သူနဲ့လို့ ဒီအကြံအစီမျိုးရှိရက်လေတယ်။ ကျွန်မဖြင့်
ဒီလူကိုတော့ နှလုံးနာသွားပြီ။ ဒီလို စိတ်ထားယုတ်ညံ့မှန်

သိလာတာနဲ့ ရွှေနှင်းဆီဟာ သူနဲ့ (၂)လလောက်သာပေါင်းပြီး တစ်ခါတည်း ထွက်ပြေးလာခဲ့တာနဲ့ တူပါတယ်'

မြင့်မြင့်က နာကြည်းစွာမှတ်ချက်ပြုလိုက်ပြီး၊ ဆက်လက်ပြောပြနေလိုက်ပါသေးသည်။

'သူ့စာကလည်း အပရီက ရေးလိုက်တာမဟုတ်ဘူးတဲ့။ ရှေ့နေရှေ့ရပ်တွေနဲ့ ဥပဒေကြောင်းအရ တိုင်ပင်ပြီး၊ တရားဝင်အောင် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ရေးလိုက်တဲ့ စာမျိုးတဲ့။ ဦးလှဦးမောင်က ကျွန်မကိုပြောပြသွားတယ်။ ပီတာရဲ့ရှေ့နေ နာမည်က 'ဦးအိမ်လှိုင်' တဲ့။ နာမည်ကတော့ ခပ်ဆန်းဆန်းပဲရင့်'

မမြင့်မြင့်၏ အိမ်မှ 'မိမိ၏ဒေါ်(ချ်)မိုက်ပါ' မှန်ကားပြန်လာစဉ်၊ စစ်ရန်နိုင်ငံ၏ ဦးခေါင်းထဲတွင် နာမည်(၂)လုံး အဓိကအားဖြင့် ပါလာ၏။ တစ်ယောက်က ငတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦးမောင်ဖြစ်ကာ၊ နောက်တစ်ယောက်မှာ ပြင်ဦးလွင်မြို့မှ 'ပီတာ' . . . ။

x x x x x x x x x x x x x x

မြင့်မြင့်၏ အိမ်မှပြန်လာခဲ့ပြီးနောက်၊ စစ်ရန်နိုင်ငံသည် ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံရသောကိစ္စကို အလေးအနက် နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်နေခဲ့ပြီး၊ ညနေစောင်းသောအခါ ဌာနချုပ်တွင် တာဝန်

ထမ်းဆောင်နေကြသော မွှေးကြီးနှင့် စိုင်းနွတ်တို့ထံသို့ မိမိထံတွင် ညစာလာ၍ စားကြရန်ဖိတ်ကြားလိုက်၏။

ဟိုကောင်နှစ်ယောက် ရောက်သောအခါ ဆီဒိုးနားဟိုတယ်ကြီးမှ အသင့်မှာယူထားသော ညစာများကို မြန်ယုက်စွာစားလိုက်ကြ၏။ ပြီးသောအခါ 'သူငယ်ချင်းတို့နှစ်ယောက် ပြင်ဦးလွင်ကို အမြန်ဆုံးသွားကြကွာ' ဟု စစ်ရန်နိုင်ငံက ပြောလိုက်သောအခါ တာကီစွ သူတို့ခရီးသွားရမှာ ဖြစ်ကြောင်း၊ နှစ်ယောက်စလုံးမှ ပြူးတူးပြုတ်နှင့် မေးကြလေတော့၏။

စစ်ရန်နိုင်ငံက မြင့်မြင့်ထံမှ နောက်တစ်ကြိမ်သွား၍ တောင်းယူလာခဲ့သော 'ပီတာ'၏ ဒီဂျစ်တယ်ခါတ်ပုံပေးကာ မိမိသိလိုသည်များ ပြောပြလိုက်လျှင် မွှေးကြီးနှင့် စိုင်းနွတ်တို့သည် ချက်ချင်းသဘောပေါက်သွားကြ၏။ သူတို့ပြန်သွားသည်နှင့် စစ်ရန်နိုင်ငံလည်း ဒေါ်(ချ်)မိုက်ပါမှန်ကားလေးကို မောင်း၍ ထွက်လာခဲ့သည်။

အလုံလမ်းမကြီးပေါ်တွင်ရှိသော 'အရှေ့တောင်အာရှ ဝေဖစ်စတစ်လင်းငန်း' ကြီးသို့ ရောက်သောအခါ ဂိတ်အဝင်ဝမှ ဖိတ်စောင့်ကြီးထံတွင် မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ပြီးနောက် ရုံးထုထောက်အပြီးကြီးရှိရာသို့ ကားလေးကိုမောင်းဝင်လာခဲ့သည်။

အဆောက်အဦးကြီးထဲသို့ ဝင်မိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မြောက်ပိုင်းကျယ်ကြီးတွင် စားပွဲတွေခင်းထားကာ၊ စားပွဲများတစ်

www.burmeseclassic.com

စာရေးတွေက တစ်ကုတ်ကုတ်နှင့် အလုပ်လုပ်လျှက်ရှိကြလေသည်။

အခြားရုံးများပိတ်နေပြီဖြစ်သော်လည်း ဤစက်ရုံကြီး အလုပ်သမားများ၊ စာရေးများနှင့် လူကြီးများကို လှူစုံတက်စွဲတွေနေရ၏။ ညဖက်ဖြစ်သောကြောင့် လျှပ်စစ်မီးချောင်းကြီးများ ထိန်းလင်းတောက်ပစွာ ထွန်းညှိထား၏။

ခန်းမကြီး၏ အဝတွင်ကား အပေါ်အကျိတ်ထားသော လူဝကြီးတစ်ယောက်က လက်နှစ်ဖက်နောက်ပစ်ရပ်ကာ၊ အလုပ်လုပ်နေသော စာရေးများအား ပြောဆိုညွှန်ကြားလျက်ရှိ၏။ ၎င်းသည်အကြီးအကဲ တစ်ယောက်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ကာ၊ စစ်ရန်နိုင်သည် ၎င်းလူဝကြီးထံသို့ ချဉ်းကပ်သွားလိုက်သည်။

စစ်ရန်နိုင်က လူဝကြီးအား ဘာမှမမေးသေးမီ ဋ္ဌာနချုပ်မှ သူ့အားထုတ်ပေးထားသော အထူးကုန်ပြားလေးကိုထုတ်ပြလိုက်ရာ၊ လူဝကြီးချက်ချင်း သဘောပေါက်သွားသည့်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြလေသည်။

‘ကျွန်တော် ဒီဋ္ဌာနက လူကြီးခံ့ တွေ့ချင်လို့ပါပဲ’

‘ဘယ်လူကြီးနဲ့ တွေ့ချင်တာလဲ ကိုယ့်လူရဲ့’

‘ခင်ဗျားတို့လုပ်ငန်းမှာ အကြီးအကဲဖြစ်လာတော့မိဆဲ ဆဲ ရုတ်တရက် အသတ်ခံခဲ့ရတဲ့ ချွန်နင်းဆီကိစ္စ ကျွန်တော်

လာစုံစမ်းတာပါပဲ’

‘ဒီကိစ္စ ခုံစမ်းချင်လို့ ရောက်လာတယ်ဆိုတာ သိနေပါတယ်။ ဘယ်သူနဲ့တွေ့ချင်တယ်ဆိုတာ ပြောပါ။ ဘယ်သူကယ်ငါ့ရယ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ တွေ့တဲ့လူကိုပဲ စမေးမယ် ဆိုရင်တော့ ကျုပ်ကိုစမေးပါ . . . ရပါတယ်’

‘မဟုတ်သေးဘူး ခင်ဗျာ။ ဒီလုပ်ငန်းက တာဝန်အရှိဆုံးကုလိုင်နဲ့ တွေ့ချင်တယ်ဆိုပါတော့’
‘ဒီလိုဆိုရင် ဥက္ကဋ္ဌကြီးဦးအောင်ဇင်နဲ့ ခင်ဗျားတွေ့ရမှာ’

‘အဘဇင်ဆိုတာလား’
‘ဟုတ်သလိုဗျာ၊ ကျုပ်တို့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးက အသက်(၇၀) နီးပါးရှိပြီဆိုတော့ အဘဇင်ဖြစ်နေပြီဗျာ’

‘ဟုတ်လား။ သူ့ရုံးခန်းက ဘယ်မှာလဲ’
‘ဟောဒီခန်းမကြီးအဆုံးမှာပဲ။ ခင်ဗျား ခုရောက်လာတာပဲတော်ပါပဲ။ သူတို့တစ်နေ့လုံး အပေါ်ထပ်က စည်းဝေးခန်းမကြီးထဲမှာ အရေးပေါ်အစည်းအဝေး လုပ်နေခဲ့တယ်။ ပြီးသွားတာကြောင့်သေးဘူး။ ကဲ . . . ကဲ . . . စောစောက ကျုပ် လက်ညှိုးထိုး

ပြောတဲ့သက်ကိုသာ မြန်မြန်ကြွပေးရောဗျာ’

လူဝကြီးပြောလိုက်သော အခန်းကြီးထဲတွင် စားပွဲရှည်ကြီးတစ်လုံးကို အလယ်တည့်တည့်တွင် ခင်းထား။ ဖိုင်တွဲများ

တွေ့ရပြီးလျှင် စားပွဲထိပ်တွင်ထိုင်နေသူတား အသက်(၇၀)ခန့် အရွယ်ရှိ ခေါင်းဖြူအဘိုးကြီးတစ်ဦးဖြစ်လေ၏။ လူပိန်ပိန် ရှည်ရှည်ကြီးဖြစ်ကာ သူ၏အသားအရေသည် မြောက်ကပ်တွန့် လိပ်နေကြသော်လည်း မျက်လုံးများကတော့ ကြည်လင်တောက် ပလူပေ၏။

'ဟေ့၊ သားကလေး ဘာကိစ္စတုံးဟေ့' ဟု စစ်ရန်နိုင်ကို မြင်မြင်ခြင်း နှုတ်ဆက်သလို မေးလိုက်လေတော့၏။ 'ဦးအာသွက် ကြီးပါလားဟု စဉ်းစားလျှက် စစ်ရန်နိုင်က ပြုံးလိုက်၏။

'ဥက္ကဋ္ဌကြီး အဘဇင်ဆိုတာလား ခင်ဗျာ'

'ဟုတ်ပဗျာ၊ ဟုတ်ပါ။ အဘဇင်ဆိုတာ ငါ့ပါပဲ။ လာလူလေးဝင်ခဲ့ ဒီမှာ ထိုင်ဟေ့။ ပြီးတော့ ကိုယ်သိချင်တာ လိုရင်းတိုရှင်းမေး။ အဘ သိပ်အလုပ်များနေလို့ကွ။ ဒီလိုပြောရတာ စိတ်မရှိနဲ့နော်။ ဟံ . . . ဟံ . . . ဟံ'

ကမ္ဘာကျော်စက်မှုလုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုကို အောင်မြင်စွာ ဦးစီးလျက်ရှိသော ဥက္ကဋ္ဌအိုကြီး၏ရှေ့တွင် ရှိသောစွာဝင်ထိုင်လိုက်ရ၏။ မိမိသိလိုသည်များ ဆက်တိုက်မေးရ၏။ ရွှေနင်းဆီ အသတ်ခံရသည့်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အဘဇင်က ဝမ်းနည်းကြေကွဲကြောင်း အရင်ဦးစွာ ဖော်ပြလျက် စစ်ရန်နိုင်၏ မေးခွန်းများကို သွက်လက်စွာ ဖြေကြားသွားခဲ့သည်။

ရွှေနင်းဆီသည် အလွန်စိတ်မြန်လှမြန်ရှိလှ၏။ သူဖြစ်ပျင်ရာကို ဇွတ်အတင်း ပုံသွင်းယူတတ်၏။ ကျန်တာ အစစအရာရာ တော်သလောက် ဤအချက်မှာ ကြီးမားသောအားနည်းချက် ဖြစ်ကြောင်း၊ အဘဇင်က ရှေးဦးစွာ ဝေဖန်သုံးသပ်လိုက်၏။

'သူက စက်သူနိုင်ငံ၊ ကိုရီးယားနိုင်ငံ၊ ဂျပန်နိုင်ငံကြီးတွေနဲ့ယှဉ်ပြီး သုံးသပ်တဲ့အခါ အဘတို့ကုမ္ပဏီဟာ တိုးတက်မှု များကွေးနေသတဲ့၊ ဒီထက်တိုးတက်အောင် မလုပ်နိုင်ကြတော့ဘူးလားတဲ့။ ကြည့်နေ သူကုမ္ပဏီရဲ့ ဦးစီးဖြစ်လာတဲ့အခါ သူလုပ်ပြမယ်တဲ့။ အဘကိုလဲ ဒီအဘိုးကြီး ပြုတ်မနူးကြီးကို အရင်ဆုံး ပါရိုက်တာအဖွဲ့က ပြုတ်ပစ်မယ်တဲ့ကွ့။ ဟံ . . . ဟံ . . . ဟံ'

'သူ အဲဒီလို ပြောတဲ့အခါ၊ အဘဇင် စိတ်မဆိုးဘူးလား'

'သူမသိလို့ ပြောတဲ့ဥစ္စာပဲ။ အဘဇင် ဘာစိတ်ဆိုးဖို့ လိုသလဲ။ အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံတွေရဲ့ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ ဗဟုရေးဖြစ်ပေါ်ပုံတွေကို သူမူ အသေးစိတ်မသိရှာပဲ။ ပြောပါစေပါကွယ်'

'ဟိုဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦးမောင်ကရော။ ရွှေနင်းဆီ ကိုယ်ပုံဘယ်နည်း သုံးသပ်ပါသလဲ'

'ဝတ်လုံတော်ရကတော့ ရွှေနင်းဆီဟာ သူ့သမီးလေးလို ပျက်စီးဆုံးရှုံးနေတဲ့ အစစအရာရာ ဖေးဖေးမမလုပ်တာပေါ့ကွယ်။ ပါပူပူ ပြသသနာတွေပြင်းထန်လာပြီဆိုရင် ဝတ်လုံတော်ရရွှေနင်းဆီ

အဘဘက်က အမြဲတမ်းရပ်တည်ပေးလေ့ရှိတယ်။ အဲသလို
ရပ်တည်ပေးလေ့ရှိတဲ့အတွက် ရွှေနှင်းဆီဟာ သူ့အဖေကြီး
ဦးလှဦးမောင်ကိုလဲ ကွယ်ရာမှာ ကြိမ်းဝါးနေလေ့ရှိသကဲ့။

အဘဇင်၏ ပြောပြချက်များမှာ ရွှေနှင်းဆီနှင့် အပြင်
အယူအဆမတူညီကြောင်း၊ ထင်ရှားလှဘိ၏။ ဝတ်လုံတော်ရ
ကြီး ဦးလှဦးမောင်နှင့်လည်း အယူအဆ ထိပ်တိုက်ဖြစ်နေသော
ရွှေနှင်းဆီ။

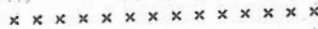
ဒါပေမယ့် ရွှေနှင်းဆီရဲ့ဖခင် ကိုဘမင်းဟာ အရှေ့
တောင်အာရှပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကြီးကို စတည်ထောင်တုန်းက
ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှမောင်ဆိုတာ ဘယ်ဆီမှာနေမှန်း
မသိဘူးကွ။ လုပ်ငန်းအတော်အတန် အောင်မြင်ဝပြုလာတော့မှ
ဥပဒေရေးရာကိစ္စတွေ ဆောင်ရွက်ရင်း ဦးတို့ကုမ္ပဏီဟာ
ဦးလှဦးမောင်နဲ့ စတင်ဆက်သွယ်မိခဲ့တယ်လို့ ပြောရလိမ့်မယ်။

ဦးနဲ့ မလွမ်းပုံတို့က ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကြီးမှာ လူရင်း
လူခံတွေဖြစ်ကြပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာ ဦးလှဦးမောင်ဟာ ဦးတို့
ကို ကျော်ဖြတ်တက်သွားပြီး ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းတွေမှာ အထူးဩဇာ
ညောင်းသူဖြစ်လာခဲ့တယ်။ နောက်ပိုင်း ဦးလှဦးမောင်ဟာ
ရွှေနှင်းဆီရဲ့ ဂါဒီယမ်(အဖွဲ့ထိန်း)ရှေ့နေကြီး ဖြစ်လာပြန်တဲ့
အခါ ကုမ္ပဏီအပေါ်မှာ သူ့ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုဟာ ကလေးမိတ်ကို
ရောက်လာခဲ့တယ်ကွဲ့။

စစ်ရန်နိုင်က သိလိုသမျှ မေးလေ၏။ ခေါင်းဖြူအဘိုး
အိုကလည်း မေးသမျှ စိတ်ရှည်စွာဖြေဆိုရှာ၏။

‘အဘနဲ့ ဆွေးနွေးပြီးရင် မလွမ်းပိုနဲ့လဲ သွားတွေ့လိုက်
ဦး။ သူကလည်း အတွေ့အကြုံအသိအမြင်တစ်မျိုးနဲ့ သားကို
ရှင်းပြလိမ့်မယ်’

ဥက္ကဋ္ဌကြီး ‘အဘဇင်’၏ ပြောဆိုချက်အတိုင်း မိမိ ဒုတိယ
အကြိမ်သွားရောက်တွေ့ဆုံရမည့်သူမှာ ‘ဒေါ်လွမ်းပို’ဖြစ်ကြောင်း၊
စစ်ရန်နိုင် သတ်မှတ်လိုက်၏။ ဒေါ်လွမ်းပိုကား ကုမ္ပဏီ
ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ကြီး၏ ‘အတွင်းရေးမှူး’တာဝန်ရှိသူဖြစ်ကြောင်း
သိခဲ့ရ၏။

ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းသော (၅)ကော်မတီတွင်မူကား၊ ဥက္ကဋ္ဌရာထူး နေရာရရှိလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

အထက်ဆင့်ဝန်ထမ်းပုဂ္ဂိုလ်အချို့က ဒေါ်လွမ်းပိုအား 'လှေန် ၂ဖက်နှင့်ထားသူ' ဟုယူဆကြ၏။ 'လာ၊ စဝ်ရန်နိုင်' ဟူ၍ ည (၈)နာရီခန့်တွင် ချောက်လာသော စဝ်ရန်နိုင်အား ဒေါ်လွမ်းပိုကိုယ်တိုင် လိုလိုချင်ချင် ဆီးကြို၍ အကောင်းစား ဆိုဖာဆက်တီများ ခင်းကျင်းပြင်ဆင်ထားသည့် ဧည့်ခန်းထဲသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့၏။

ယောက်ျားနှင့်မိန်းမကား ကွာခြားချက်တစ်ခုရှိသည်။ ဒေါ်လွမ်းပိုသည် စဝ်ရန်နိုင်အား မြင်သည်နှင့် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကြီးအသတ်ခံခဲ့ရသော ကုမ္ပဏီသူဌေးမလေး ရွှေနှင့်ဆီကို သတိရသည်ဟုဆိုကာ မျက်လည်စမ်းစမ်း စမ်းစမ်းဖြစ်နေရှာ၏။

စဝ်ရန်နိုင်က အဖွားကြီးမျက်ရည်သုတ်ပြီးသည်အထိ ကိုင်စောင့်နေသည်။ ပြီးမှ မိမိသိလိုသော မေးခွန်းများကို ပေးခွင့်ရခဲ့ ပေသည်။

အဖွားကြီးက ဥက္ကဋ္ဌကြီး 'အဘဇင်' ကိုလည်း အပြစ်ပင်ပြား အမွေထိန်းရှေ့နေကြီး ဦးလှဦးမောင်ကိုလည်း အပြစ်မပြော။ ကုမ္ပဏီရှေ့နေနှင့်ပတ်သက်၍ အမြင်အယူအဆချင်း ကျေညီသော်လည်း မိမိ၏မြွေးကလေး အရွယ်မျှသာရှိသေးသော 'ပျားစင်းဆီ' ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးလှကြောင်းကိုသာ စကားအလျဉ်း

အခန်း (၉)

ဒေါ်လွမ်းပိုကား အသက်(၆၀)ခန့်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း လွန်စွာ ကျန်မာနေကောင်းသေး၏။ ၀၀ဖြိုးဖြိုး၊ စိုစိုပြေပြေပင်ရှိသေးကာ မျက်မှန်ကြီးထဝင်းထင်းနှင့် ငွေခွန်စွာဥပတိရုပ်ကောင်းလှ၏။ ခန့်ငြားတင့်တယ်လှ၏။ ပဉ္စည်းဥစ္စာစနလည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝကြောင်း သူမ၏ဝင်ဒါမီယာနောဒီဗီဆို ရောက်သွားသောအခါ စဝ်ရန်နိုင် အကဲခတ်လိုက်မိလေသည်။

ဒေါ်လွမ်းပိုသည် 'အဘဇင်' ဥက္ကဋ္ဌကြီးအဖြစ် ဦးဆောင်လျက်ရှိသော (၁၀)ဦးကော်မတီတွင် အရေးပါလှသော 'အတွင်းရေးမှူး' တာဝန်ကို ယူထားသော်လည်း ရွှေနှင့်ဆီက အသစ်

သင့်လာတိုင်း ပြောဆိုလျှက်ရှိလေတော့၏။

တစ်ခါတစ်လေတော့ကား၊ ရွှေနှင်းဆီအား 'လွန်စွာစိတ်
မြန်သည်'ဟူ၍ ဝေဖန်လိုပုံရ၏။ သို့သော် တိုက်ရိုက်ကြီးမပြော
ပဲ သေသေချာချာ စားကြည့်တော့မှ ထိုသဘောမျိုး ပေါ်လွင်
လာတတ်သည်ကို စစ်ရန်နိုင် သတိပြုမိခဲ့လေသည်။
အပြောအဆို လိမ္မာပါးရပ်လှသည်ဟူ၍ပင် ပြောဆိုရလိမ့်မည်
ဖြစ်၏။

'အရှေ့တောင်အာရှဆိုင်ရာ ပလပ်စတစ်'လုပ်ငန်းများ
၏ သဘောသဘာဝပြောင်းလဲလာပုံကို သူမက ပြောပြသော
အခါ အလွန်ပညာသားပါလှ၏။

ယခုအခြေအနေမှာ မိမိတို့ကုမ္ပဏီသည် 'အရှေ့ဗျား
ဂျပန်'ကုမ္ပဏီကြီးနှင့်လည်းကောင်း၊ 'စက်မှုကြယ်နီ'ကုမ္ပဏီကြီး
နှင့်လည်းကောင်း အကြီးအကျယ် ယှဉ်ပြိုင်နေကြောင်း၊
ပလပ်စတစ်ဈေးကွက်ရှိသမျှကို ထိုကုမ္ပဏီ(၂)ခုက လျှင်မြန်စွာ
သိမ်းယူချုပ်ကိုင်ရန် ကြံစည်လျှက်ရှိကြောင်း ထိုကုမ္ပဏီများ၏
နောက်ခံဘက်ကရောင်း၍ ခိုင်ခံ့ကြီးမားသော 'စက်မှုယန္တရား'
စနစ်ကြီးတစ်ခုလည်း ရှိပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မိမိတို့သည်
အစစအရာရာ သတိကြီးစွာထားလျက် လုပ်ကိုင်နေကြောင်းဖြစ်
ကြောင်း၊ ပြောဆိုလျက်ရှိလေ၏။

ယခု ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံရသောကိစ္စမှာ အရှေ့တောင်

အာရှပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကြီးနှင့် ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သော ထိုနိုင်ငံ
ခြားကုမ္ပဏီကြီးများ၏ ပယောဂမှ ကင်းရှင်းပါ၏လောဟု မိမိ
တွေးကြည့်နေမိကြောင်း ပြောဆိုလာလျှင် . . .။

'ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စမှာ နိုင်ငံခြားပယောဂ
ပါနိုင်တယ်လို့ ယူဆတာလား အန်တီ'

'လူတော်တော်များများက ရွှေနှင်းဆီကို အန်တီတို့
(၁၀)ဦးကော်မတီကပဲ ကြေးစားကိုငွေပေးပြီး သတ်နိုင်ခဲ့သလို
လိုးအမွေထိန်းဝတ်လုံတောင်ကြီးကပဲ သတ်ခဲ့သလိုလို့ နိုင်ငံခြား
ကစင်လာတဲ့ ပယောဂပဲပါသလိုလို့၊ ဘာလိုလိုတွေ ထင်ကြေး
ဆေးနေကြတာပဲ။ အန်တီဖြင့် ဘယ်စကားကိုယ့်ရမှန်း မသိတော့
ပါဘူးကွယ်'

'ခေါင်းအေးအေးထားပါ အန်တီရယ်။ တဖြည်းဖြည်း
အဖြေမှန်ပေါ်လာမှာပေါ့ ခင်ဗျာ'

'မောင်စစ်ရန်နိုင်၊ အအေးဖျော်ရည်လေး သောက်လိုက်
ဦးလေ။ ဒါဟာ အမေရိကန်ကစင်လာတဲ့ 'နိုင်ယာဂယာ'အအေး
ဘူးကွဲ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'
စစ်ရန်နိုင်က အမေရိကန်မှ လာသည်ဆိုသော အအေး
ဘူးကို ဖောက်သောက်ကြည့်လိုက်၏။ မြန်မာပြည်ကထုတ်လုပ်
သည့် အအေးဘူးများကို မမိမှန်းသိလိုက်သောအခါ တစ်ငုံနှစ်ငုံ

မျှသာစုတ်ယူပြီး ပြန်ချထားလိုက်၏။ ဒေါ်လွမ်းပိုက စစ်ရန်ခိုင်၏ အရိပ်အကဲကိုကြည့်ကာ . . .

‘ဘယ်လိုလဲကွဲ့၊ မကြိုက်ဘူးလား’
‘ကျွန်တော်တို့ ပြည်တွင်းထုတ်တွေကို မမိပါဘူး အန်တီ’
‘အေး၊ ဟုတ်သကဲ့၊ မင်းနဲ့ အန်တီနဲ့ အကြိုက်ချင်းတူသွားပြီ၊ ဟေဟေ့ . . .’

‘အန်တီ ကျွန်တော်ကို သွားခွင့်ပြုပါဦး ခင်ဗျာ’
‘အေး . . . အေး . . . နောက်လဲကြိုရှင် ဝင်လာနဲ့ပါကွယ်’
‘ဟုတ်ကဲ့ . . .’

x x x x x x x x x x x x x x

နောက်တစ်နေ့တွင် ငွေကြာနံ့၌နေထိုင်သော ကုမ္ပဏီစာရင်းစစ် မစ္စတာနုသန်ဆိုသူ၏ အိမ်ထဲသို့ ညဦးပိုင်းတွင်ရောက်သွားပြန်၏။ မစ္စတာနုသန်မှာ ကုလားသွေးပို၍ပါသော ကပြားတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ မစ္စတာနုသန်သည်လည်း အသက်(၆၀)တွင်းဖြစ်၍ နားသယ်စဉ်ကလေးများမှ ဆံပင်များမသိမသာဖြူနေပြီ၏။

‘ဥက္ကဋ္ဌကြီးအဘဇင်’ခေါင်းဆောင်တဲ့ (၁၀)ဦးကော်မတီက စာရင်းစစ်ဝင်မှာကို လက်မခံဘူးဆို။ အဲဒါ ဘယ်လိုလဲ

ခင်ဗျာ’
‘ဟုတ်တယ် . . . ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းတွေကို မသင်္ကာဖြစ်လာသလားမသိဘူး။ ရွှေနှင်းဆီက စာရင်းစစ်ခိုင်းခဲ့တာကို (၁၀)ဦးကော်မတီက ပယ်ချလိုက်တယ်’

(၁၀)ဦးကော်မတီက ပယ်ချလိုက်တာလား။ ကုမ္ပဏီမှာ ဩဇာလွှမ်းမိုးနေတဲ့ ဝတ်လုံတော်ရ ဦးလှဦးမောင်က ပယ်ချလိုက်တာလား။ ဆရာကြီးကွဲကွဲပြားပြား မသိဘူးလား။ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပဲ ပြောပါခင်ဗျာ’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဦးလှဦးမောင်က လက်မခံဘူး။ ဒီလိုစစ်လားဆေးလားလုပ်တာဟာ (၁၀)ဦးကော်မတီကို သိက္ခာကျစေတယ်ဆိုပြီး ပယ်ချလိုက်တာပဲ . . .’

‘ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မေးဦးမယ်’
‘သိချင်တာမေးပေါ့၊ ကျုပ် သိသလောက်ဖြေပါမယ်’
‘ရွှေနှင်းဆီ သေသွားရတဲ့အတွက်၊ ဒီလုပ်ငန်းကြီးရဲ့

အစုရှယ်ယာထဲက လူကြီးမင်း ဘယ်လောက်ရမလဲ’
‘ဒါကို လျှို့ဝှက်ထားတာ မဟုတ်ဘူး။ လူတိုင်းလိုလို သိထားတာပဲ’

‘ဒါပေမယ့် ဆရာကြီး ဘယ်လောက်ရမယ်ဆိုတာ၊ တိတိကျကျ ပြောကြည့်စမ်းပါ မစ္စတာနုသန်’

‘ဒီလုပ်ငန်းကို စတင်ထူထောင်ခဲ့တဲ့ ကွယ်လွန်သူ

သူဌေးကြီးဦးဘမင်းရဲ့ သေဘမ်းစာအရ ဒီလုပ်ငန်းရဲ့ အစုရှယ်
 ယာလက်မှတ်ပေါင်း (၉)သိန်းကျော်ရဲ့တန်ဖိုးကို ကျုပ်ရနိုင်တယ်။
 ကျုပ်လိုပဲ အခြားသူ(၄)ဦးလဲရှင်ကြလိမ့်မယ်။ သူတို့ကတော့
 အဘဇင်၊ ဒေါ်လွမ်းပို၊ ဆရာဦးလှဦးမောင်နဲ့ ဦးဒီလုံးတို့ပါပဲ။
 ကျုပ်တို့(၅)ဦးဟာ ကုမ္ပဏီရဲ့စုစုပေါင်းတန်ဖိုး ၉၀% ရှင်ကြပြီး
 ၃၀%နဲ့၁၀%ရမဲ့သူတွေလဲ ရှိတာပေါ့'

မိမိ အမေးအမြန်းထူနေသဖြင့် ကုလားကြီးဒေါက်နီစ
 ပြုနေသည်ကို စစ်ရန်နိုင် ခိုင်မိလာ၏။ ထို့ကြောင့် သူက ထိုကိစ္စ
 နှင့်ပတ်သက်၍ ဆက်မမေးတော့ပဲ။ အကြောင်းအရာသစ်တစ်ခု
 သို့ လွှဲပြောင်းပစ်လိုက်၏။

'ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စ၊ ဆရာကြီး ဘယ်လို
 မြင်သလဲ။ ရဲရဲရင့်ရင့် ပြောပါ။ ကျွန်တော် နှုတ်လုပ်ပါတယ်'

'ကျုပ်ကတော့ သူ့ကိုသိပ်မသင်္ကာဘူး'

'သူဆိုတာ ဘယ်သူ့ကို ပြောတာလဲ'

'ဆရာဦးလှဦးမောင်ဇလ၊ ဒီရှေ့နေကြီးဟာ သိပ်လျှလယ်
 ကျတယ်နော့'

'ဘယ်လိုလူလယ်ကျတာလဲ၊ ရှင်ပြပါဦး'

'စင်္ကာပူမှာ စင်္ကာပူကြယ်နီ'ဆိုတဲ့ ပလပ်စတစ်စက်ရဲ့
 ကြီးတစ်ရုံရှိတယ်။ ဒီစက်ရုံကြီးဟာ ကျုပ်တို့ အရှေ့တောင်အာရှ
 ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကြီးနဲ့ အပြိုင်အဆိုင်ဆိုင်ရင် မမှားဘူး'

'ဟုတ်ကဲ့ . . . ပြောပါဗျာ'
 'အဲဒီ စင်္ကာပူစက်ရုံမှာ ကျုပ်မိတ်ဆွေစာရင်းစစ်အဖွဲ့ဝင်
 တစ်ဦးရှိတယ်။ သူက ကျုပ်ဆီကိုသတင်းပို့ထားတယ်လေ'

'ဘယ်လိုပို့ထားတာလဲ'

'စင်္ကာပူကုမ္ပဏီကြီးနဲ့ အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်နေတဲ့ အရှေ့
 တောင်အာရှပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကြီး ပျက်စီးသွားအောင်လုပ်
 ပေးနိုင်ရင် စင်္ကာပူဒေါ်လာ(၁၀)သန်းပေးမယ်ဆိုတော့
 ဦးလှဦးမောင်က သူလုပ်ဆေးမယ်လို့ ပြောခဲ့ကြောင်းပဲ။ ရွှေနှင်းဆီ
 အသတ်ခံရတာဟာ ဒီသဘောတူညီချက်ရဲ့ ပွဲဦးထွက်နိဒါန်းပဲလို့
 ကျုပ် ယူဆနေတယ်'

'ဦးလှဦးမောင်ကို ဘယ်နေရာမှာ ပြောခဲ့တာလဲ'

'ဦးလှဦးမောင်ဟာ စင်္ကာပူကို အလည်အပတ်သွားတုန်း
 စင်္ကာပူစက်ရုံဒါရိုက်တာအဖွဲ့က နားချပြောဆိုခဲ့သတဲ့ . . .'

'အခုလို ပြောဆိုနိုင်ဖို့အတွက် ဆရာကြီးမှာ အခြား
 ထောက်အထားတွေ နိုင်နိုင်လုံလုံရှိလို့လား'

'အထောက်အထား နိုင်နိုင်လုံလုံ ဘယ်ပြောနိုင်မလဲ။

'ကျုပ် ကြားရတာကို ပြန်ပြောပြတာ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်မှာ
 စင်္ကာပူမှာ အချက်အလက်တစ်ခု ရှိနေတာကိုတော့ ပြောပြ
 မယ်'

'ဘယ်လို မသင်္ကာစရာ အချက်အလက်လဲ'

'ဘောက်ထော် ပြည်သာယာဘက်မှာ ကျုပ်မိတ်ဆွေ တစ်ဦးရှိတယ်။ သူက ဗလီဆရာကြီးတစ်ဦးပဲ။ သူ့ခြေရင်းထက် (၃)အိမ်ကျော်ကတိုက်မှာ ကြေးစားတစ်ယောက်ရောက်နေ တာကတော့ သိပ်သေချာတယ်။ အဲဒီ ကြေးစားနဲ့ ဆရာ ဦးလှဦးမောင်ဟာ အဆက်အစပ်ရှိနေတာလဲ အမှန်ပဲ'

'ဘယ်လို ဆက်စပ်မှုလဲ၊ ပြောပြပါဦး'

'ကျုပ်မိတ်ဆွေရဲ့ ပြောပြချက်အရ ကျုပ်ဟာ မသင်္ကာ တာနဲ့ အဲဒီနိုင်ငံခြားသားဆိုသူကို ချက်ကင်လုပ်နေမိတယ်လေ။ တစ်နေ့တော့ ဦးလှဦးမောင်ဟာ သူ့ရဲ့ Ford Ranger ကား လေးနဲ့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာပြီး၊ ကျုပ် မသင်္ကာ ပြစ်နေတဲ့ အဲဒီနိုင်ငံခြားသားနဲ့ နားဒီပေါင်းများစွာ ဆွေးနွေးနေ ခဲ့တယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် မျက်မြင်နော်။ ကျုပ် လိမ်ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး'

ရွှေနှင်းဆီကို သတ်ခဲ့သူမှာ နိုင်ငံခြားမှ ဝင်လာသော ကြေးစားတစ်ဦးမဖြစ်နိုင်ဟူ၍ စစ်ရန်နိုင်ငံယူဆထားခဲ့သည်။ သို့သော် တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဆွမ်းခံရင်း ငှက်သင့်တတ်လေသည်။ မစ္စတာနုသန်သည် ဦးလှဦးမောင်အား 'အဆင်းတွင် တီးတပ် ပေးနေခြင်းသာ'ဟူ၍ တွေး၍မရကြောင်း၊ စစ်ရန်နိုင်ငံတွေးမိ လိုက်၏။

'ကဲ . . . မစ္စတာနုသန်၊ ခင်ဗျား မသင်္ကာဖြစ်နေတဲ့

အဲဒီနိုင်ငံခြားသားကို လိုက်ပြစမ်း။ ကျုပ် ခုချက်ချင်းသွားပြီး၊ ဒီလူကို ဖမ်းမယ်'

'ဟာ လောလော လောလောမလုပ်ပါနဲ့။ သေသေချာ ချာလုပ်ပါကွ။ ဒီလူဟာ အရှေ့တိုင်းသားတစ်ယောက်ပဲ။ သူဟာ ကိုယ်ခံပညာရပ်တွေ တော်တော်တတ်မြောက်ထားပုံရတယ်။ သူဟာ ရွှေနှင်းဆီကိုသတ်ပြီး နောက်တစ်ယောက်ကို ခံက်သတ် ဖို့ ငွေယူထားပြီးပြီလား မသိဘူး။ သူဟာ ပြည်ပကို ခုထက်ထိ ထွက်မသွားသေးဘူး။ ဒါဟာ ဘာလုပ်နေတာလဲ . . . ငါထင်တာ 'မလွဲနိုင်ဘူး'

'လာဗျား သွားကြမယ်'

'ဘယ်ကို သွားမှာလဲ . . .'

'ဟိုလူကို သွားဖမ်းမယ်လေ'

'မင်းတစ်ယောက်တဲလား'

'ဒီမှာ . . . ပါလာတယ်'

စစ်ရန်နိုင်ငံက လောင်းကုတ်အကျိုးအောက်မှ ပခုံးသိုင်း 'လွယ်အိတ်ကို ပုတ်ပြလိုက်၏။ မရှင်းပစ္စုတို(၂)လက်ကို မြင်ရ

မှ မစ္စတာနုသန် ဧည့်ခန်းသင်္ဂါမှ သွက်လက်စွာ ဆင်းလာခဲ့သည်။

ဘောက်ထော် ပြည်သာယာသို့ နာရီဝက်အတွင်း ရောက်လာ၏။ 'ဟိုအိမ်ပဲ' ဟူ၍ မစ္စတာနုသန်က ညွှန်ပြလိုက်သောအခါ စစ်ရန်နိုင်သည် ထိုအိမ်ရှေ့သို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ကားမောင်းလာ၏။

'တိ . . တိ . . တိ . . တိ . . တိ'

စစ်ရန်နိုင်က ခြံတံခါးဖွင့်ပေးရန် ကားဟွန်းတီးပေးလိုက်သောအခါ တိုက်တံခါးပွင့်လာကာ လူတစ်ဦးဖြူးထွက်လာသည်ကို မြင်ရ၏။

'ငါပြောတာ သည်လူပဲ။ သူကိုယ်တိုင် ထွက်လာပါလား။ အိမ်ရှင်တွေ အပြင်ဘက်သွားနေလို့ မရှိဘူးထင်တယ်'

ထိုသူကား မြန်လှ၏။ မစ္စတာနုသန်၏ စကားမှ မဆုံးသေး။ ထိုသူက ခြံဝင်းတံခါးကြီးကို ဖွင့်ပေးလိုက်ပြီးရှိနေသည်။ စစ်ရန်နိုင်သည် သူ၏ 'ခေါ့(နွဲ့)ဗိုက်ပါ' ကားလေးကို ဆပြင်းမောင်း၍ ခြံကြီးထဲဝင်လာရာ၊ ထိုသူကိုတိုက်မိမလို့ ဖြစ်သွားသည်အတွက် ထိုသူသည် ဘေးသို့လွှားကန် ခုန်ထွက်၍

ရှောင်လိုက်သည်။

ဖျံလွှားငှက်ကလေးတစ်ကောင်ကဲ့သို့ အလွန်ပေါ့ပါးသော သူ၏ လှုပ်ရှားမှုကို အကဲခတ်မိလိုက်သောအခါ၊ သူသည် အဆင့်မြင့်လှသော ကိုယ်ခံပညာရှင်တစ်ဦးမှန်း ချက်ချင်းရိပ်မိလိုက်၏။ ထိုအခါ စစ်ရန်နိုင်သည် သတိထားလိုက်၏။ 'လောင်းကုတ်အင်္ကျီအောက်မှ သေနတ်တစ်လက်ကို လိုအပ်လျှင် ပထင်သင့်ခွိုက်ယူရန် ပြင်ဆင်ထားလိုက်၏။

x x x x x x x x x x x x x x x

ထိုသူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ အကြောက်အလန့် ကင်းမဲ့ပုံရ
၏။ ဘယ်သူဘယ်ဝါဟူ၍ အရင်ဦးစွာမလေ့လာပဲ၊ ဧည့်ခန်းထဲ
သို့ အတင်းတက်ခိုင်းနေ၏။ သည်လိုလူမျိုးတွေ့ရခဲသည်ဖြစ်
ကြောင်း စစ်ရန်ခိုင် စဉ်းစားလိုက်မိပေသည်။

‘ဆရာတို့ ခဏလောက်ထိုင်ကြဦးနော်။ ကျွန်တော်
တော်ဖီတင်အိုး ဝင်စပ်လိုက်ပါရစေ’

‘ကျုပ်တို့ မသောက်ပါဘူး။ မိတ်ဆွေကြီးသာ ဒီမှာ
အေးအေးဆေးဆေးလောထိုင်ပါ’ . . . စစ်ရန်ခိုင်က တည်ကြည်စွာ
ပြောလိုက်လျှင် . . .

‘မသောက်ဘူးဆိုရင်လဲ . . . အဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ’
သုက ရယ်ကြဲကြဲနှင့် စစ်ရန်ခိုင်ရှေ့တွင် ဝင်ထိုင်လာ
၏။

‘ခင်ဗျားနာမည် ဘယ်သူလဲ’

‘Dr. Ok-i-naw-a-te, ဒေါက်တာအိုကီနာဝါ-တီ
ခင်ဗျားကို ကြည့်ရတာ ဂျပန်လား။ ကိုရီးယားလား’
ဂျပန်လူမျိုးပါ ခင်ဗျား’

‘ခင်ဗျား မြန်မာပြည်ကို ဘာကိစ္စရောက်လာတာလဲ’
‘ဝတ်လုံဘတ်ရရှေ့နေကြီး ဦးလှဦးမောင် ဖိတ်ကြားလို့
မှူးကလုတာပါ ခင်ဗျား’

‘ဘာကိစ္စ သူက ခင်ဗျားကို ဖိတ်ကြားတာလဲ’

အခန်း (၁၀)

စလောင်းကြီးတင်ထားသော အမေရိကန်ပုံစံ တိုက်ပြေး
ကလေးရှေ့မှ ပုဂ္ဂိုလ်ရိပ်ပန်းချီဘေးတွင် ကားလေးရပ်ပြီးလျှင်
စစ်ရန်ခိုင်တို့ဆင်းလာကြသည်။ မစ္စတာကသန်မှာ ချက်ချင်း
အဖျားတက်လာသော ပုံစံမျိုးဖြစ်လာ၏။ အသားတွေ တအပ်
ဆတ်တုန်နေရှာ၏။

‘အိမ်ရှင်တွေ ပဲခူးကိုသွားကြတယ်။ ကျွန်တော်က
ဧည့်သည်ပါ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ပြန်မလာခင် ဒီအိမ်မှာ ကျွန်တော်
လူရင်းပါပဲ လာကြချို့ ဧည့်ခန်းပေါ်တက်ထိုင်ကြပါ’ မိတ်ဆွေ
များ . . .

စစ်ရန်နိုင်က ပုလိပ်စစ်၊ စစ်မေးနေသော်လည်း မစ္စတာ အိုကီနာဝါတီက စိတ်ရှည်လက်ရှည်နှင့်ပင် ပြန်လည်ဖြေကြားနေ၏။ မစ္စတာနုသန်က မစ္စတာအိုကီနာဝါတီကို မျက်လုံးကြီးများ ပြု၍ကြည့်နေလေ၏။

‘ကျုပ်မေးနေတယ်လေ၊ ဦးလှဦးမောင်က ခင်ဗျားကို ဘာကိစ္စ ဖိတ်ကြားတာလဲ’

‘ဒီအိမ်ရှင်ရဲ့သမီးကလေးဟာ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးလုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ်။ သူ့ကို ဂျူနို၊ ကွန်ဖူးသင်တန်းလာပေးပါဆိုလို့ ကျုပ် ရောက်လာတာပါပဲ။ အဲသလို သင်တန်းလာပေးတဲ့အတွက် ကျုပ်ဟာ တစ်လကို ခြန်မာငွေ(၂)သိန်းရပါလိမ့်မယ်။ နောက်ပြီး ဦးလှဦးမောင်နဲ့ကျုပ် ပူးပေါင်းပြီး ရန်ကုန်မြို့တော်တစ်နေရာမှာ ကွန်ဖူး၊ ကရာဆေး သင်တန်းကြီးဖွင့်ဖို့လဲ အစီအစဉ်ရှိပါတယ်’

‘ခင်ဗျားက အရှေ့များကိုယ်ခံပညာ ဆရာကြီးလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ဟာ ဂျပန်နိုင်ငံ ဗုက္ကူးကဒမြို့သေ့မှာ ရှိဝမ်တီသိုင်းသင်တန်းကျောင်းကြီး ဖွင့်ထားပါတယ်’

မစ္စတာ အိုကီနာဝါ-တီကား အသက်(၅၀)ခန့်ရှိပြီး ဖြစ်၏။ သူ့သားအရွယ်မျှလောက်သာ ရှိသေးသော လူငယ်လေး တစ်ဦးက တောင်မေး ခြောက်မေး လျှောက်မေးနေခြင်းကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် အပြုံးမပျက် ပြန်လည်ဖြေကြားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

စစ်ရန်နိုင်သည် မစ္စတာနုသန်၏ရှေ့တွင် ဤသို့ ရပ်လုံး ပေါ်အောင် မေးမြန်းနေရသည်မှာ အကြောင်းရှိ၏။ မစ္စတာ အိုကီနာဝါတီအား သူက ပြည်ပမှခိုးဝင်လာသော လူသတ် သမားတစ်ယောက်အဖြစ် အထင်ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလော။

‘ခင်ဗျားက ကိုယ်ခံပညာ ဆရာကြီးဆိုရင်။ ကျုပ်နဲ့ နည်းနည်းပါးပါး စမ်းကြည့်ရအောင်လား’

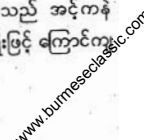
‘အော်၊ ခင်ဗျားတတ်သလား’

‘နည်းနည်းပါးပါး လောက်ပါဗျာ။ ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ’

‘ဒီလိုဆိုရင် စမ်းကြည့်ပေါ့။ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ‘တင်မလုပ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားကသာ ကြိုက်တဲ့နည်းနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ‘တင်တိုက်ခိုက်ကြည့်ပါ။ ကဲ . . . စပေတော့ဗျာ’

‘မစ္စတာ အိုကီနာဝါ-တီ’က ပြောလိုက်သည်နှင့်ပင်၊ စစ်ရန်နိုင်က အလုပ်စလိုက်တော့၏။ မိမိ၏ရှေ့တွင်ထိုင်နေသော ဂျပန်ကြီးအား လူချင်းဖြေးပူးကိုက်သည်။ ဆူရီကိုမိဖြင့် မျတ်တရက် ကိုင်ပေါက်ပစ်လိုက်၏။ အလေးချိန်ပေါင် (၂၀၀) ကျော်ခန့်ရှိသော ဂျပန်ကြီးကို တင်ပါးလွှဲကိုင်ပေါက်ပစ်လိုက် ပြင်းပင်ဖြစ်လေ၏။

စစ်ရန်နိုင်က ရုတ်တရက် ဇတ်ကနဲ ဆွဲကိုင်၍ကိုင် ပေါက်ပစ်လိုက်သော်လည်း အိုကီနာဝါ-တီသည် အင်ကနဲ ကျန်းကနဲ ခွေးကျ ကျမသွားပဲ မုဆိုးထိုင်ပုံစံမျိုးဖြင့် ကြောင်ကျ

ကျသွားလေသည်။

Back Fall ကျောကုန်းဖြင့် ကုသွားလျှင် လွန်စွာအထိ နာသွားလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ကျောရိုးမကြီးကျိုးပဲ့အောက်စီးသွားလျှင် တစ်ချက်တည်း အသက်ထွက် သွားလိမ့်မည်သာဖြစ်၏။ စစ်ရန်နိုင်က သူ့အား မညာမတာ တစ်အားကိုင်ပေါက်ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

'ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ။ ခင်ဗျား လူတော်တင်ယောက်ပါပဲ။ ကံ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်လုပ်ကြည့်ပါဦး'

သူ့အပြောက နောက်ကျနေသေး၏။ စစ်ရန်နိုင်က (**Sweeping Lion**) ခြေသုံးခုနဲ့ ခုန်၍ လူချင်းပြေးပူးလိုက်ပြီး သား။ ဘယ်ခြေခုန်တက်သွားပြီး ညာခြေနောက်ပြန်ကွေး၍ သူ၏ဘယ်ခြေမှ သခေါက်ခွက်ကို နောက်ပြန်ဆောင့်ကန်လိုက်၏။ သူ ရှေ့သို့ ဟတ်ထိုးလဲကျ၍ ကုန်းငိုက်ငိုက်ကြီးဖြစ်သွားစဉ် စစ်ရန်နိုင်က သူ့ကိုမှူးဆမ်း၍ ကိုင်ပေါက်ပစ်လိုက်ပြန်၏။

Over-shoulder throw (seni-nage) ဆိုဆီနေ့ဖြင့် ကိုင်ပေါက်ပစ်လိုက်ခြင်း။ ပထမအကြိမ်နည်းတူပင် မစ္စတာ အိုကီနာဝါ-တီသည် ကြောင်ကျကျသွားလျှက် ချက်ချင်းပင်ခမ်းထ၍ ဟန်ချက်ယူထားလိုက်သည်ကို သွေ့စွဲ၏။ စစ်ရန်နိုင် ဖြန့်သွားသည်။

စစ်ရန်နိုင်ဖက်မှ အပြတ်ရှင်းပစ်လိုက်သော်လည်း

မစ္စတာအိုကီနာဝါ-တီက အသာကလေး အသာကလေးဖြင့် ကျန်ပြန်ရင် ဆိုင်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေတော့၏။ ကိုယ်ခံ ကိုက်ခိုက်ရေးပညာရပ်၌ ဆရာဖြစ်အရည်အချင်း ပိုင်ဆိုင်ထားသည်ကို ချင်ချင်းပင် ခိုပိမိလိုက်၏။

ဤအချိန်တွင် တိုက်ရှေ့သို့ ကားတစ်စင်းဆိုက်ရပ်လာ၏။ ကားပေါ်မှလူတစ်ယောက် ဆင်းလာ၏။ ထိုသူက မြို့ခန်းထဲမှ အမြင်အလျက်ကို လှမ်း၍မြင်သည်ရှိသော် အပေါ်သို့ ပြေးတက်လာ၏။

'ဟေ့၊ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ။ အော် . . . စစ်ရန်နိုင်ကို။ ကော့ကော့ ငါ့မိတ်ဆွေကို မင်းက ဘာလာလုပ်နေတာလဲ။ ဒီလို များမမမ်း မလုပ်မမ်းပါနဲ့။ မစ္စတာ အိုကီနာဝါ-တီဟာ ငါ့မိတ်ဆွေကွ'

စစ်ရန်နိုင်သည် ဦးလှဦးမောင်ကို ရုတ်တရက် မြင်လိုက်လျှင် အံ့အားသင့်သွားသော်လည်း မစ္စတာအိုကီနာဝါ-တီက မိတ်ပြုံးပြုံးအမှအယာဖြင့်ပင် အေးအေးလူလူပြန်ထိုင်နေလိုက်၏။ သို့သော် နူတ်ကမူ ဦးလှဦးမောင်အား လှမ်းမေးလိုက်သည်။

'သူက ဘယ်သူလဲ'
'**Government, Kill - Master** . . .'
'အစိုးရရဲ့ ကီးလ်မာစတာ' ဟု ပြန်ပြောလိုက်လျှင် မစ္စတာအိုကီနာဝါ-တီသည် ချက်ချင်းသဘောပေါက်သွား၏။

စစ်ရန်နိုင်ကို လွန်စွာနှစ်လိုခင်မင်စွာပြုံး၍ အကဲခတ်နေလေသည်။ ဦးလှဦးမောင်က ဝက်တီပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး စစ်ရန်နိုင်အား ပြောလိုက်လေသည်။

‘မင်းကိုငါ ပြောပြထားရဦးမယ်’ ဟု အစချီပြီးလျှင် ..

ရန်ကုန်မြို့တော်တွင် ‘ကိုယ်ခံပညာရပ်သင်တန်း’ ကျောင်း တစ်ခုနှင့်လှမ်းမည်ဖြစ်သည်။ မစ္စတာအိုကီနာဝါ-တီက ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဖြစ်ကစ။ ထိုသင်တန်းကျောင်းကြီးနှင့်လှမ်းရန်အတွက် မိမိသည် မင်္ဂလာဒုံမြို့အဝင် ကျိုက်ကလော့ ဘုရားကြီးအနီးတွင် (၁၀)ဧကကျယ်သော ခြံဝန်းကြီးတစ်ခု ဝယ်ယူထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဤလုပ်ငန်းအတွက် မိမိမှ အိုကီနာဝါ-တီအား လစဉ်ယူအက်(စ်) ဒေါ်လာ ၃-သိန်းပေးမည်ဟု စာချုပ်ချုပ်ထားကြောင်း ပြောပြလိုက်မှ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖြစ်သွား၏။

ဦးလှဦးမောင်သည် အနောက်နိုင်ငံကြီးများ၊ အထူးသဖြင့် အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ခေတ်စားနေသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုကို ဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံလျက် အကြံကြီးကြံစည်လျက်ရှိကြောင်း စစ်ရန်နိုင်သိလိုက်၏။ ထိုအခါ စစ်ရန်နိုင်သည် မစ္စတာအိုကီနာဝါ-တီအား အားတူနဲ့အားနာ ဖြစ်သွားမိလေသည်။

‘မစ္စတာအိုကီနာဝါ-တီရောက်နေတာ မင်းကဘယ်လို

လုပ်သိသွားတာလဲ’

‘ဒီမှာ ဦးလှဦးမောင်၊ ခင်ဗျားတို့ဘာလုပ်လုပ် ကျုပ်တို့ဌာနက အကုန်လုံးသိနေတယ်ဗျာ။’ ဟဲ့ . ဟဲ့ . ဟဲ့’ စစ်ရန်နိုင်က အရှက်ပြေ ရယ်ကြဲကြဲလုပ်၍ ပြန်ဖြေလိုက်ရ၏။ မစ္စတာနသန်ကား သူ၏ထင်မြင်ချက် အလွဲကြီးလွဲသွားပြီဟု သိလိုက်ရပြီဖြစ်ရာ၊ မျက်နှာကြီး ညိုမည်းနေရှာလေသည်။

‘လာဗျို့၊ မစ္စတာနသန် သွားကြစို့’ . ဟုဆိုကာ၊ ဆိုဖာပေါ်မှထလိုက်တော့၏။ ထို့နောက် ဦးလှဦးမောင်နှင့် ဂျပန်ဆရာကြီးတို့အား ရိုသေလေးစားစွာ ဂါရဝပြုမှုတ်ဆက်၍ ပြန်လာခဲ့တော့သည်။

‘ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါကွာ၊ ငါထင်တာ နည်းနည်းလွဲသွားတယ်’

‘ဒီလိုပေါ့ဗျား မှားတဲ့အခါလည်း မှားပေမပေါ့။’ ဟဲ့ . ဟဲ့ . ဟဲ့’

* * * * *

ရွှေနိုင်ဆီ အသတ်ခံရသည်ကိစ္စ၊ ဦးလှဦးမောင်နှင့် ပြောဆိုမေးမြန်းစရာများ ရှိနေသော်လည်း၊ ညပိုင်းကျမှ သူ့အိမ်သို့သွားတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ပြန်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ငွေကြာရုံ၌နေထိုင်သော မစ္စတာနုသန်ကို ပြန်ပို့ပေးခဲ့ပြီး၊ စစ်ရန်နိုင်ငံသည် 'ကုန်သည်ကြီးများဟိုတယ်'တွင် နံနက်စာသွား၍ စားသောက်ပြီးမှ ခော်ဘွားကြီးကုန်းရှိ မိမိနေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့၏။

အိမ်ရောက်လို့မှ မကြာသေး။ ဝတ်လုံထော်ရှကြီး ဦးလှဦးမောင်သည် စစ်ရန်နိုင်ငံထံသို့ ကားနှင့်ရောက်လာ၏။ ညပိုင်းတွင် မိမိသူ့အိမ်သို့ သွားရန်မလိုတော့ပေ။

'ရွှေနှင့်ဆီ အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စ၊ ဘာထပ်ကြားသေးသလဲ'ဟု ဦးလှဦးမောင်က ဧည့်ခန်းထဲတွင်ထိုင်မိလျှင် မိချင်းမေးလာပေသည်။

'အခုတော့ အတိအကျမပြောနိုင်သေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် တစ်ရက် နှစ်ရက်အတွင်း အဖြေပေါ်လာနိုင်ပါ့မယ်'

'စစ်ရန်နိုင်ငံ ဆရာလုပ်တယ်လို့တော့ မထင်ပါနဲ့ကွာ။ မင်းကိုငါ စဉ်းစားနည်းတစ်ခုပေးမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါ ဦးလှဦးမောင်'

'ဒီလူသတ်တာ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ အများစုက ဝိုင်းပြီးထင်ကြေးပေးနေရင်၊ ဒီလူဟာ လူသတ်သမား မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့။ လူပြော သိပ်မများတဲ့ငှပ်ကောင်ကသာ နောက်ဆုံးမှာ လူသတ်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်နေတတ်သတဲ့။ ဒီလို ပြင်သစ်မှုခင်းပညာရှင်ကြီး 'ဘယ်လာတီလွန်'က ပြောခဲ့ဖူးတယ်။ အခု ငါပြော

တဲ့ 'ဘယ်လာတီလွန်'ရဲ့ အယူအဆကို မင်း လက်ခံမလား မသိဘူး'

မှန်ပါ၏။ ဦးလှဦးမောင်ပြောသလို ရံဖန်ရံခါဖြစ်တတ်လေ့ရှိပါ၏။ သို့ရာတွင် အချင်းခပ်သိမ်း မှန်ကန်မှုတော့ဖြင့် မဟုတ်ခဲ့ပါချေ။ သို့ရာတွင် စစ်ရန်နိုင်ငံက ဘာမျှပြန်မပြောပဲ ညှိမ်သက်စွာပင် နေလိုက်၏။

'ရွှေနှင့်ဆီ ဒီလို ဆိုင်းမဆင့် ဝံ့မဆင့်အသတ်ခံလိုက်ရတာဟာ အဘဇင်အစရှိတဲ့ ဟိုဒါရိုက်တာလူကြီးတွေအတွက် သိပ်အကျိုးရှိသွားသတဲ့။ သည်အထဲမှာ ငါလဲပါတာပေါ့လေ။ သည်တော့ ရှေးလူဟောင်းကြီးတွေဖြစ်တဲ့ (၁၀)ဦးကော်မတီကပဲ လုပ်ကြံသလိုလို သတင်းတွေထွက်နေတယ်။ ခုနက ငါပြောတဲ့ 'ဘယ်လာတီလွန်' စဉ်းစားနည်းမျိုးနဲ့ စဉ်းစားကြည့်လိုက်တဲ့ခါ'

စစ်ရန်နိုင်ငံက 'ဆက်မပြောပါနှင့်တော့'ဟူသော သဘောမျိုးဖြင့် လက်ကာပြလိုက်တော့မှ ဦးလှဦးမောင် စကားရပ်သွားလေ၏။

'ကျွန်တော့်ကို ဘာများ ဆွေးနွေးစရာရှိပါသေးလဲ ဦးလှဦးမောင်'

'ဆွေးနွေးစရာကိစ္စတစ်ခု ကျန်နေသေးတယ်။ ဒါက တော့ ကော်ပိုရေးရှင်းဒါရိုတာအဖွဲ့က လူဟောင်းကြီးတွေကို ယုံသက်ကြံဖြစ်တဲ့အတွက် စစ်ဆေးရေးဝင်မယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စပေါ့။

ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်း နည်းနည်းပါးပါး ကြားမထားဘူးလား'

'ကြားသင့်သလောက် ကြားထဲပါးပါတယ်။ အဲဒီစစ်ဆေးရေးဝင်မက်ကွဲက ဦးလှဦးမောင်က ဒီတိုအာဏာနဲ့ ပယ်ချလိုက်တယ်လို့ ကြားသိပါတယ်။ ဟုတ်သလား ခင်ဗျာ'

'ဒီလို အရူးချီးပန်း ပေါက်ပန်းဈေး ထလုပ်လာတဲ့ဟာ မျိုးကို ကျုပ်က နည်းနည်းမှ မနစ်သက်ဘူးလေ'

'ဘယ်လို ပေါက်ပန်းဈေးထလုပ်တာလဲ။ ကျွန်တော် မသိသေးလို့ ရှင်ပြပါဦး'

'ဒီလိုပါ ... (၅)ဦးကော်မတီဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘယ်လိုအခြေအမြစ်မှမရှိပဲ (၁၀)ဦးကော်မတီဟာ ကုမ္ပဏီပိုင်ငွေကြေးတွေကို အလွဲသုံးစားလုပ်နေသတဲ့။ ဒီလူတွေထဲမှာ ကျုပ်လဲပါနေသတဲ့။ ဒီလို အခြေအမြစ်မရှိပဲ စွပ်စွဲလာတာကို ကျုပ်နဲ့ အဘဇင်က လုံးဝလက်မခံဘူး။ ဒါဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်အပြစ်ရှာပြီး အလဲထိုးဖို့ စီစဉ်တာပဲ။ သူတို့စွပ်စွဲသလို မဟုတ်ရင်လဲ (၁၀)ဦးကော်မတီဟာ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းသွားပြီပေါ့လေ။ ဘယ် ဒီလို လုပ်လို့ရမလဲ၊ မောင်ရင်ဆိုရင် လက်ခံနိုင်ပါ့မလား'

'ဒါက ထားလိုက်ပါတော့လေ။ ဟို ပြင်ဦးလွင်က 'ပီတာ' ကိစ္စ ဘာထပ်ကြားရသေးသလဲ'

သတ္တုတွင်းအင်ဂျင်နီယာ ပီတာဟာ ကျုပ်နဲ့ ထိပ်တိုက်လာပြီး မြေရှင်းမယ်ဆိုပြီး သူ့ဖက်က လိုက်ပေးနေတဲ့ရှေ့နေကြီးနဲ့ ရန်ကုန်ကို ဆင်းလာနေပြီးတဲ့။ ဒါ ကျုပ် နောက်ဆုံးရတဲ့ သတင်းပဲ'

ဦးလှဦးမောင်က ခပ်တိုတိုပင် စကားနိဂုံးချုပ်လိုက်၏။ 'ပီတာလာလို့လဲ အပိုပဲနေမှာပေါ့။ ဒီမှာ ရွှေနင်းဆီက အသတ်ခံလိုက်ရပြီးပြီပဲ။ အမွေရစရာ မရှိတော့ဘူးလေ'

'ပီတာရဲ့စာထဲမှာက အမွေတစ်ဝက်ရယ် ဘာရယ်လို့ တိတိကျကျ ရေးထားတာမဟုတ်ဘူး။ ရွှေနင်းဆီပိုင်ပစ္စည်းတစ်ဝက်လို့သာ ရေးထားတာပဲ'

'ဒီလိုဆိုရင် ရွှေနင်းဆီဟာ အမွေမရပေမဲ့ သူမပိုင်ပစ္စည်းရှိတယ်လို့ ပီတာက သိနေသလိုပဲဗျာ'

'ဟား။ သိပ်သိတာပေါ့။ ရွှေနင်းဆီဟာ စိန်သူဌေးမလေးဆိုတာ သူသိနေတယ်။ ရွှေနင်းဆီပိုင် ပစ္စည်းတစ်ဝက်ဟာ အနည်းဆုံး မြန်မာ့ငွေသန်း(၁၀၀)လောက် ရနိုင်တယ်ဆိုတာ သူသိနေတယ်ကွ။ ဒီကောင်က လူလယ်ဥစ္စာပဲ ...'

'အခု သူ ရန်ကုန်ကို ဆင်းလာနေပြီဆိုတာ သေချာလား'

'သူက ပြင်လွင်ဦး လားရှိုးလမ်းမှာ သူဦးလေးအရင်းကစ်ယောက်နဲ့အတူတူနေသတဲ့။ သူဦးလေးက သူ့တူပီတာဟာပေ'

အဖော်တစ်လောက်နဲ့အတူတူ ခရီးထွက်သွားတယ်ဆိုတော့ ရန်ကုန်ကိုလာတာပဲ ဖြစ်နိုင်တာပေါ့။

‘ဆရာ ဦးလှဦးမောင်၊ သူ့ကို မြင်ဘူးသလား’

‘မမြင်ဖူးပါဘူး။ သူတို့လက်ထပ်ကြတဲ့ကံ ကျပ်ဟာ ရွှေနှင်းဆီကို သိပ်မကြည်ဘူး။ သူယူတဲ့ယောက်ျားကိုလည်း စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့် . . . ‘ပီဘာ’ဆိုတဲ့ ဒီကောင်ကို ဖြူသလား။ မည်းသလားဆိုတာတောင် မမြင်ဘူးခဲ့ဘူး’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဦးလှဦးမောင် အခြားဘာပြောရောရှိသေးလဲ’

ဤသို့ စဝ်ရန်နိုင်က မေးမြန်းလိုက်သောအခါ၊ ဦးလှဦးမောင်၏မျက်နှာကြီးက တဖြည်းဖြည်းတင်းမာလာသည်။ ထို့နောက် ပန်းလီးကြီးတစ်လုံးပမာ နီမြန်းလာပြီးလျှင် . . .

‘စဝ်ရန်နိုင် . . . မင်းကို ငါ လုံးလုံးမကျေနပ်ဘူး။ မင်းကြောင့် ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံခဲ့ရတယ်လို့ ငါ့စိတ်ထဲမှာ စွဲနေတယ်ကွ . . .’

‘ခင်ဗျာ . . .’

မြားဦးမိမိဘက်သို့ တည်တည်ကြီးလှည့်လာသောကြောင့်၊ စဝ်ရန်နိုင်က ဦးလှဦးမောင်ကို မျက်ဘောင်မခတ်အကဲခပ်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

‘ရွှေနှင်းဆီ အသတ်မခံရမီ နံနက်ခင်းက မင်းဆီကို ငါ ရောက်လာခဲ့တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါ . . .။ ဘာဖြစ်လဲ’

‘အဲဒီတုံးကသာ မင်းအခန်းကိုရောက်နေတဲ့ ရွှေနှင်းဆီကို ငါနဲ့ပြန်ထည့်ပေးလိုက်ရင် ရွှေနှင်းဆီဟာ အခုလို အသတ်ခံခဲ့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတုန်းက မင်းငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ဖုံးကွယ်ထားလဲ။ ဒါဟာ မရိုးမဖြောင့်မမှန်ကန်တဲ့ အပြုအမူတစ်ရပ် ဖြစ်တယ် မဟုတ်လား’

‘ဘာကိစ္စ ကျုပ်က မရိုးဖြောင့်ရမှာလဲ။ အဲဒီတုံးက ကျုပ်ကို ငွေကုဋေတစ်ရာပေးရင်တောင် ရွှေနှင်းဆီကို ခင်ဗျား နောက်ပြန်ထည့်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခင်ဗျား ကျုပ်ဆီရောက်တဲ့အချိန်ဟာ နောက်ကျသွားပြီဗျာ။ ကျုပ်ဟာ ရွှေနှင်းဆီကို လုံလုံခြုံခြုံအကာအကွယ်ပေးထားဖို့ တာဝန်ယူပြီး နေပြီ . . .။ ကျုပ်က ကတိတစ်လုံးကို ဖျက်တတ်တာမဟုတ်ဘူး’

‘တော်စမ်းငါကွာ၊ ငါ ပြန်တော့မယ်’

‘မြန်မြန်ကြတော့မူပါ ရှေ့နေကြီး . . .’

‘ဟင်း . . .’

‘ဟီး . . .’

ဝတ်လုံတော်ရမင်းသည် မြန်မြန်ကြသွားတော်မူလေ၏။ သူ၏ (Nissau-Stangea) ‘နှစ်ဆန်း - စတက်ဂါ’ကား လေးကို စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့် မောင်း၍ ထွက်သွားလေတော့၏။

သတ်ဖြတ်မှုကို ခံလိုက်ရရှာပြီဖြစ်၏။ သူမအား အဘယ်နည်း နှင့်မျှ အသက်ပြန်ရှင်လာအောင် လုပ်၍မရတော့၊ သူမအား ရက်ရက်စက်စက် သတ်သွားခဲ့သူကိုသာ အမြန်ဆုံးရှာဖွေရတော့ မည်သာဖြစ်ချေ၏။

စင်ရန်နိုင် ပြင်ဦးလွင်မြို့သို့စေလွှတ်လိုက်သော မွှေးကြီး နှင့် ဇိုင်းနွတ်တို့ပြန်လာသောအခါ သူတို့၏ပြောပြချက်နှင့် ဝတ်လုံတော်ရဦးလှဦးမောင်၏ ပြောပြချက်တို့မှာ ကိုက်ညီနေ တော့၏။ ဦးလှဦးမောင်က 'ပီတာ'သည် ပြင်ဦးလွင်နေအိမ်တွင် မရှိတော့ကြောင်း၊ လူတစ်ယောက်နှင့်အတူ ခရီးထွက်သွား ကြောင်း၊ မိမိသိရှိရသည်ဟုပြောခဲ့၏။ ပီတာသည် ရန်ကုန်သို့ ဆင်းလာပြီဖြစ်သည်ဟု ဦးလှဦးမောင်က ထင်ကြေးနှင့်ယူဆ လေသည်။

မွှေးကြီးနှင့် ဇိုင်းနွတ်တို့ကလည်း မန္တလေး-လားရှိုး လမ်းမကြီးပေါ်တွင်ရှိသော 'ပီတာ'ဦးလေးအိမ်သို့ မိမိတို့ရောက် ရှိသွား၏။ ပီတာ၏ဦးလေးက 'ပီတာ'သည် အဖော်တစ်ဦးနှင့် ခရီးထွက်သွားသည်မှာ တစ်လခန့်ရှိပြီဟု ပြောခဲ့သည်ဆို၏။ ယခုအထိ ပီတာသည် ရန်ကုန်သို့ ရောက်မလာခဲ့သေးချေ။ ပီတာ သည် မည်သည်နေရာတွင် ဝင်နေနေသနည်း။

ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံခဲ့ရသည်မှာ (၅)ရက်မြောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း တရားခံကို မိမိသေးပဲရှိ၏။ ထိုအခါ ၃/၇

အခန်း (၁၁)

ဦးလှဦးမောင်ကို စကားအနိုင်အထက် ပြောလိုက်မိ သော်လည်း၊ အမှန်မှာ ရွှေနှင်းဆီအသတ်ခံရသောကိစ္စမှာ မိမိနှင့် လည်း တာဝန်မကင်းကြောင်း စင်ရန်နိုင်က ယူဆထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

သူမက စိတ်လိုက်မာန်ပါ ဆုံးဖြတ်၍ မိမိ၏အကာ အကွယ်ပေးမှုအောက်မှ ထွက်ခွာသွားတော့မည်ဆိုသောအခါ၊ မိမိက သူမအား မတားမြစ်ခဲ့မိပေ။ မိမိကပင် သူမအား လူသတ် ကောင်၏အာခံတွင်းထဲသို့ တွန်းပို့ပေးခဲ့မိသလိုရှိခဲ့၏။ သည်လို အသတ်ခံရလိမ့်မည်ဟု မထင်မိခဲ့သည်မှာ အမှန်ပေတည်း။

ယခုတော့ ရွှေနှင်းဆီမမျှာ၊ မသမာယုတစ်ဦးဦး၏

ကြပ်ရေးမှူးဦးတင်ဖေ စိတ်မရှည်တော့ပဲ။ အမှုအသွားအလာအလောလောဆယ်တွင် သင်္ကာမကင်းပွယ်ရှိနေသော ဦးလှဦးမောင်နှင့် 'အဘဇင်ဦးဆောင်သော (၁၀)ဦးကော်မတီလူဟောင်းကြီးများကို ဆွဲဆောင်ပြီးလျှင် ၎င်းတို့အားစစ်မေးတော့မည်ဟုပြောရာ စစ်ရန်နိုင်ငံက ကန့်ကွက်ခဲ့လေသည်။

'ဆရာဦးတင်ဖေ အခုလုပ်မဲ့ အစီအစဉ်ကို ကျွန်တော်လက်မခံဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'ဟူ၍ ဦးတင်ဖေကမေးရာ။

'ဒီလိုလုပ်ဖို့အတွက် အချိန်သိပ်စောနေသေးတယ်။ ကျုပ်တို့ သူတို့ကိုမသက်သာစေဘဲ ပိပိနီနီ စောင့်ကြည့်နေသင့်တယ်။ အချိန်တန်ရင် သူတို့ခြေလှမ်းပျက်လာမှာပဲ . . '

'သူတို့ဘက်ကတစ်သက်လုံး ခြေလှမ်းမပျက်ရင်တစ်သက်လုံး စောင့်ကြည့်နေမှာပဲလား။ ပြောပါဦးကွ . . '

ဆရာဦးတင်ဖေက မကျေနပ်သံကြီးဖြင့် မေးလာ၏။

စစ်ရန်နိုင်ငံက . . ။

'ရာဇဝတ်မှတ်စုဟာ ငလျင်လှုပ်သလိုပဲ။ အပြောအရာအချက်အလက်တွေ မပြည့်စုံသေးရင် ငလျင်တစ်ခုပဲ။ မလှုပ်သေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ အထွေထွေပြည့်စုံချက်တွေ ဖြစ်လာရင်တော့ နောက်နေ့မှ လှုပ်မယ်။ နောက်လမှ လှုပ်မယ်ဆိုတာ

အချိန်ဆွဲထားလို့ မရတော့သလို ရာဇဝတ်မှတ်စုကိုလဲ ဒီလိုသဘောမျိုးသုံးသပ်ရလိမ့်မယ်'

ဆရာဦးတင်ဖေက ဆေးတံကိုက်ကာ စစ်ရန်နိုင်ငံ၏ ပြောပြချက်ကို လေးလေးနက်နက် ဝေဖန်သုံးသပ်၍ မှားထောင်နေ၏။

'အဘဇင်တို့ (၁၀)ဦးကော်မတီ လူဟောင်းကြီးတွေကို ဆရာဦးလှဦးမောင်က အကာအကွယ်ပေးထားတယ်။ ဒီတော့ (၁၀)ဦးကော်မတီကိုဆွဲရင် ဦးလှဦးမောင်ကိုလည်း ချန်ထားလို့ မရဘူး။ သည်ကြားထဲ ဖမ်းထားတဲ့သူတို့ထဲက ပြန်လွှတ်ပေးသင့်တဲ့သူကို ပြန်လွှတ်ပေးရဦးမယ်။ ဥပမာ ဒေါ်လွမ်းပိုဆိုရင် ပြန်လွှတ်ပေးရမဲ့အထဲမှာ ပါကောင်းပါနေလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်အခုပြောတာကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ မြန်မြန်အမှုပေါ်လုပ်ခါမှ ပိုပြီးကြံကြာသွားနိုင်တယ်နော် . . '

'ဘာဖြစ်လို့ ကြံကြာသွားရမှာလဲ။ ပြောစမ်းပါဦး'

'အခုဆိုရင် ရွှေနှင်းဆီကို သတ်ခဲ့တဲ့လူသတ်သမားဟာ ကျုပ်တို့သိချင်နေတဲ့ ပိတ်ကားပေါ်ကို စတင်တက်လာနေပြီလို့ ကျွန်တော်ယူဆတယ်။ ကျွန်တော့်တွက်ချက်မှုအရ နောက် နာရီ (၇၀)အတွင်း သူ့ကိုဖမ်းမိတော့မယ်'

'မင်းဥစ္စာက သေချာလှချည်လား'

'သေချာပါတယ်။ ကျုပ် လူသတ်သမားကို ဒီနာရီ(၆၀)

အတွင်း မိအောင်ဖမ်းတော့မယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဟိုလူကြီးတွေကို ဆွမ်းချင်ရင် ဆွမ်းလေ။ နာရီ(၇၀)အတွင်း လူသတ်ကောင်ကို ဖော်နိုင်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားခုနက ပြောတဲ့အစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်ကြည့်ပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ ခုနကလိုလုပ်လိုက်ရင်တော့ လူသတ် သမားဟာ အထူးသတိရှိသွားတဲ့အတွက် ကျုပ်တို့ရဲ့ ပိတ်ကား ပေါ်ကိုတက်လာမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ သူ့ကို နာရီ(၇၀)အတွင်း ဖမ်းမိနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။

ဆရာဦးတင်ဖေး တွေဆေးသွားပြီဖြစ်၏။ ရွှေနှင်းဆီကို သတ်ခဲ့သော လူသတ်သမားကား မှောင်ထဲသို့ ပျံသန်းဝင်သွား သော ငှက်ဆိုးတစ်ကောင်ပမာ အစပျောက်လျက်ရှိ၏။ မိမိတို့ မသင်္ကာသူများကိုဖမ်း၍ စစ်ဆေးလျှင်သော်မှ နာရီ(၇၀)အတွင်း လူသတ်သမား ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု မဆိုရဲချေ။

ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံရသောကိစ္စမှာ ရဲအဖွဲ့၌ အဓိက တာဝန်ရှိ၏။ စစ်ရန်နိုင်က တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ လိုင်းတစ်မျိုး အပစ်အခတ် အကန့်အကြောက်များနှင့် လွန်စွာစွန့်စားရသော လိုင်း။ သူထမ်းဆောင်ရသော တာဝန်ကရာဇဝတ်မှုခင်းမျိုး ထက်ပို၍အဆင့်မြင့်၏။

ယခုကိစ္စမှာ စစ်ရန်နိုင်က မိမိဦးစီးလျှက်ရှိသော ရဲအဖွဲ့ ကြီးကို အကူအညီပေးသည်အနေဖြင့် တရားခံကို လူရှာဖွေပေး ခြင်းသာဖြစ်၏။ တစ်ကယ်ကတော့ . . . သူအနေသာကြီးဖြစ်လေ။

သည်။
‘နာရီ(၇၀)အတွင်း လူသတ်သမားကို ဖမ်းတော့မည်’ဟု စစ်ရန်နိုင်က ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ကြံညာပြောဆိုလိုက်သောအခါ ဘာပဲ ပြောပြော၊ ဆရာဦးတင်ဖေး နားရွက်ထောင်သွားသည်။
‘စစ်ရန်နိုင်ကို ခိတ်ဝင်စားလာသည်။’

စစ်ရန်နိုင်ကား မိမိတူသားအရွယ်၊ မလောက်လေး၊ မလောက်စား ချာတိတ်ကလေးမျှသာဖြစ်သည်ဟု မလေးမစား ပြောပုံ။ သူ့ပါရမီနှင့်သူ့လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဆရာဦးတင်ဖေး ဟုံကြည်လေ၏။

‘စစ်ရန်နိုင် နာရီ(၇၀)အတွင်းနော် . . . သေချာရဲ့လား’
‘ခိတ်ချနေစမ်းပါဗျာ၊ နာရီ(၇၀)အတွင်း လူသတ်သမား ကိုဖမ်းပြီး ခင်ဗျားလက်ကို အပ်ပါမယ်’
‘ဒီလိုဆိုရင် ပြီးရော။ ငါ ဟိုအစီအစဉ်တွေ မလုပ်တော့

ဘူး’
‘မလုပ်ပါနဲ့၊ လုပ်ရင် သူ့ကိုသတိပေးလိုက်သလို ဖြစ်ပြီး ပြိမ်သွားလိမ့်မယ်။ ကျုပ်ရယ် ရွှေးကြီးရယ်၊ စိုင်းခွတ်ရယ် (၃)ဦး ပေါင်းပြီး ခင်ဗျားလူသတ်သမားကို မိအောင်ဖမ်းပေးမယ်’
‘ဟေ့ကောင်၊ ဘာ ငါ့လူသတ်သမားလဲ’
‘ရာဇဝတ်သားကို ပြောတာပါဗျာ။ ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ’
x x x x x x x x x x x x

မူခင်းရဲတပ်ဖွဲ့မှ ဆရာဦးတင်ဖေက သူသင်္ကာမကင်း
ဖြစ်နေသော 'လူကြီးများ'ကိုဆွဲဆောင်ရန် စိတ်ဝင် စားနေခိုက်
စစ်ရန်နိုင်ငံနေထိုင်သော စော်ဘွားကြီးကုန်းနေအိမ် သို့ လူတစ်ဦး
ရောက်လာခဲ့၏။

ထိုသူက 'မိမိသည် ရွှေနှင့်ဆီ၏ခင်ဥန်း၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့
တွင်နေထိုင်သော စိန်အောင်မင်းခေါ် ပီတာအားကိုယ်စားပြုထား
သည့် ရှေ့နေဖြစ်ပါကြောင်း၊ မိမိနာမည်မှာ 'ဦးအိမ်လှိုင်' ဖြစ်ပါ
ကြောင်း သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်ပြောကြားလေသည်။

'အော်၊ ဦးအိမ်လှိုင်ဆိုတာလား၊ ထိုင်ပါခင်ဗျာ'

ပီတာအား ကိုယ်စားပြုထားသော ရှေ့နေဦးအိမ်လှိုင်
ကား ဥပစိရုပ်ကောင်းသူမဟုတ်ပေ။ ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့်သေးသေး။
ပုပြတ်ပြတ်ဖြစ်၏။ ဦးခေါင်း မသိမသာကြီးရသည့်အထဲ
ဆံပင်တစ်မွှေးမှမရှိပဲ၊ ပကတိလုံးပြောင်နေလေ၏။ ထိုထိပ်
ပြောင်ကြီးမှ ဈေးပေါက်ကလေးများ အစီအရီဖို့တက်နေကြ၏။

'ဘာကိစ္စရှိလို့ပါလဲ' ဟု စစ်ရန်နိုင်ငံက မေးလိုက်သည်။

ဦးအိမ်လှိုင်က သူ့ထိပ်ပြောင်ကြီးပေါ်တွင် စို့တက်နေ
သော ဈေးသီးများကို လက်ကိုင်ဝါနှင့် ပွတ်သုတ်ရင်းမှ . .

'ဒီလိုပါ' ဟူ၍ သူက အစချီလိုက်သည်။

'သိပ်အကြာကြီးတော့ မလုပ်နဲ့ဗျာ။ ခပ်တိုတိုနဲ့ လိုရင်း
ကိုပြောပေါ့'

'ကျွန်တော့်အမှုသည်တစ်ဦးအတွက် ရှေ့ပြေးသဘော
မျိုး လာခဲ့တာပါပဲ'

'ဘယ်သူ့အတွက်လဲ . .'

'သူနာမည်က ဦးပီတာလို့ခေါ်ပါတယ်။ သူဟာ သတ္တ
တွင်းအင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး၊ ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်
ပိုင်းမှာနေပါတယ်။ သူ့ကိစ္စကို လိုက်လံဆောင်ရွက်ပေးဖို့
လွန်ခဲ့တဲ့ (၉)ရက်က ကျုပ်ဆီကို လှမ်းစာရေးအကြောင်းကြား
ခဲ့ပါတယ်။ သူ့ကို ပြင်ဦးလွင်မြို့ ကျွန်တော့်အသိ ရှေ့နေတစ်
ယောက်က မိတ်ဆက်ပေးခဲ့တာပါပဲ'

'အဲဒီ ရှေ့နေက ဘယ်သူလဲ'

'ဦးစိန်ထွန်းလို့ခေါ်တယ်၊ မန္တလေးက ရှေ့နေတစ်
ယောက်ပဲ'

'ဟုတ်တဲ့၊ ပြောစရာရှိတာ ဆက်ပြောပါ'

'အဲဒီ ဦးစိန်ထွန်းရဲ့ အကြံပေးချက်အရ ကာယကံရှင်
ဦးပီတာဟာ ဒီက ဝတ်လုံတော်ရကြီးဦးလှဦးမောင်ဆီ စာတစ်
ပောင်ရေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရန်ကုန်မှာ သူ့ကိုကိုယ်စားပြု
တဲ့ ရှေ့နေတစ်ယောက်လိုမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး ဦးစိန်ထွန်းက
သူ့အမှုသည်ရဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်သမျှ အကြောင်းအချက်စာရွက်
စာတမ်းတွေကို ကျုပ်ဆီပို့ပေးခဲ့ပါတယ်။ အခု ဒီစာရွက်စာတမ်း
အရအားလုံးပါလာပါတယ်'

ဦးအိမ်လှိုင်က ပြောပြာဆိုဆို သူ့ရှေ့မှ လက်ဆွဲ
သားရေအိတ်ကြီးကို ဖွင့်တော့မည်ဟန်ပြုလိုက်ရာ၊ စစ်ရန်နိုင်က
လက်ကာပြလိုက်၏။

‘နေပါဦး၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ဆီလာတဲ့တိစ္ဆ အရင်ပြော
ဦးမှပေါ့’

‘အဲဒီစာရွက်စာတမ်းတွေအနက်မှာ အခု ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်နှင်းဆီကိုယ်တိုင် သူ့လက်ရေးနဲ့ ရေးသားပြီးလက်မှတ်ထိုး
ပေးထားတဲ့ စာတစ်ဆောင်ရဲ့ ပို့တိုစတက်ပါလာတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ . . . ပြောပါ’

‘အဲဒီစာထဲမှာ ဒေါ်နှင်းဆီက သူ့ယောက်ျားဦးပီတာကို
သူ့လက်ရှိပိုင်ဆိုင်သမျှ ပစ္စည်းတွေအပြင်၊ နေဂက်ထပ်ပိုင်ဆိုင်
ခွင့်ရဦးမယ့် ပစ္စည်းတွေမှန်သမျှရဲ့ ထက်ဝက်တိတိကို ပေးပါ
တယ်လို့ ဝန်ခံကတိပြုထားပါတယ်’

‘ဒီစာဟာ တရားဝင်ဟုတ်ရဲ့လား’

‘ဘာလို့ မဟုတ်ရမှာလဲ၊ ဒေါ်နှင်းဆီကိုယ်တိုင်က
သူ့သဘောသူ့ဆန္ဒအလျောက် ရေးသားကတိပြုထားတဲ့
စာပဲလေ။ ဒီစာကို တရားမဝင်ဘူးလို့ ငြင်းချက်ထုတ်မယ်ဆိုရင်
ရုံးတော် မှာဦးတိုက်လျှောက်ပေါ့။ ဒါပဲရှိတယ်လေ’

‘ဆရာကြီး ကျွန်တော့်ဆီကိုလာတာ၊ နေရာကွဲနေပြီ
ထင်တယ်’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ကျွန်တော်က ရှေ့နေတစ်ယောက်မှ မဟုတ်တာ’
‘ဟုတ်ကဲ့၊ ခင်ဗျားကို ရှေ့နေတစ်ယောက်မဟုတ်မှန်း
ကျွန်တော်သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရွှေနှင်းဆီရဲ့ အမွေထိန်းဝတ်လုံ
တော်ရဦးလှဦးမောင်နဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီးသိတယ်မဟုတ်လား’
‘သိတော့သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်ရင်းရင်းနှီးနှီးတော့
မဟုတ်ပါဘူး’

‘သိဖို့လဲ အရေးကြီးပါတယ်။ သိပ်ရင်းနှီးစရာ မလိုပါ
ဘူး’

‘ခင်ဗျားစကားက ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်လဲ’
‘ကိုစစ်ရန်နိုင်မှာ ဦးလှဦးမောင်ကို ဖိအားပေးနိုင်တဲ့
ဖွဲ့စည်းရည်ရှိမှန်းသိလို့ ကျွန်တော်လာခဲ့တာပါ’

‘ဘယ်လိုဖိအားလဲ . . . ခင်ဗျားဥစ္စာက လုပ်ပါဦး’

‘ဦးပီတာဟာ လွန်ခဲ့တဲ့တစ်လကမှ မန္တလေးက
ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ရှေ့နေဦးစိန်ထွန်းနဲ့ လာဆက်သွယ်ခဲ့ပါ
ကယ်။ သူက သူ့မိန်းမဟောင်း ဒေါ်နှင်းဆီက သူ့အတွက်ရေး
ထားခဲ့တဲ့စာကိုပြပြီး၊ သူ့ရသင့်ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေးကို ဘယ်လို
ကောင်းယူရမလဲလို့၊ ဦးစိန်ထွန်းထံမှာ အကြံဉာဏ်တောင်းပြီး
ပိုင်ပင်ခဲ့ပါတယ်’

‘အဲသည်တော့ . . .’

‘သူ့စနိုးဟာ ဒီလကုန် (၃၀)ရက်နေ့ကျရင် အသက် (၂၅)နှစ်ပြည့်ပြီး အမွေတွေအားလုံးကို လုံးဝပိုင်ဆိုင်ရတော့မယ် ဆိုတာကိုလဲ၊ သူက ဦးစိန်ထွန်းကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအမွေ တွေကလဲ၊ အဟမ်း . . . သန်းချီတန်နေတယ်လေ။ ဒါနဲ့ ဦးစိန်ထွန်း က ကျွန်တော်ဆီကို စာရေးအကြောင်းကြားခဲ့ပြီး၊ ရွှေနှင်းဆီ ဖခင်ရဲ့ သေတမ်းစာကိုပေးဖတ်စေပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဆက်ပြောပါဗျာ’

‘ရွှေနှင်းဆီဖခင်ရဲ့ သေတမ်းစာကို ဖတ်ခိုင်းပြီးတော့ ဆရာဦးစိန်ထွန်းက ကျွန်တော်ကို အကန့်လိုက်ဆောင်ရွက်ဖို့ တိုက်တွန်းပါတယ်’

‘ဘယ်လို အကန့်လိုက်လဲ။ ရှင်းပြပါဦး’

‘ရွှေနှင်းဆီအမွေရတဲ့အထိ စောင့်မနေပဲ၊ ဦးပိတာရသင့် တဲ့အခွင့်အရေးဟာ မှန်ကန်ကြောင်း၊ ရွှေနှင်းဆီရဲ့ အမွေထိန်း ဦးလှဦးမောင်ဆီက ကြိုတင်သဘောတူညီချက်ရရှိထားဖို့ပဲတဲ့။ အခု ကျွန်တော်လာရင်းကိစ္စက ဒီအတွက်ပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းသဘော လွယ်လွယ်ကူကူ ချောချောမွေ့မွေ့နဲ့ အဆင် ပြေသွားအောင် ကိုစစ်ရန်နိုင်ငံက ဦးလှဦးမောင်ကို နည်းနည်း ပါးပါးဖျော့ဖျော့ပေးဖို့ပါပဲလေ’

x x x x x x x x x x x x x

အခန်း (၁၂)

ယခုမှပင် စစ်ရန်နိုင် ကောင်းစွာသဘောပေါက်သွား ၏။ ရွှေနှင်းဆီပိုင်ပစ္စည်းများအနက်မှ ထက်ဝက်တိတိ ဦးပိတာ ပိုင်ဆိုင်သင့်ပါကြောင်း၊ မိမိမှ ဦးလှဦးမောင်အား ဖိအားတွန်း တား တတ်နိုင်သမျှပေးခြင်းဖြင့် သူ့အားကူညီရန်၊ ဦးအိမ်လှိုင်က လာ၍ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။

ရွှေနှင်းဆီပိုင်ပစ္စည်းများအနက် ဦးပိတာထက်ဝက်ရန် သောချာသွားသောအခါ၊ ဦးလှဦးမောင်က သဘောတူလက်ခံ သောအခါ၊ မိမိတို့မှ ရှေ့သို့တစ်ဆင့်တက်၍ ပလပ်စတစ်လုပ် ငန်းမှ အမွေများကိုပါ ထက်ဝက်ဆက်လက်တောင်းခံရမည် ဖြစ်လေသည်။

ဤသို့လျှင် ကြီးကျယ်သော စိမ့်ကိန်းကြီးနှင့် မိမိထံသို့ ရောက်လာခဲ့သော ရှေ့နေဦးအိမ်လှိုင်ကို စစ်ရန်နိုင်က ပြုံး၍ ကြည့်လိုက်၏။

ကျွန်တော်က ဆရာဦးလှဦးမောင်ကို ဘယ်လိုမှ ဖိအား တွန်းအားပေးလို့ ရမှာမဟုတ်ဘူးခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်က ဥပဒေ ရေးရာကို သိပ်နားမလည်ပါဘူး။ ဆရာကြီး ဒီလိုလုပ်ပါလား။ ဆရာဦးလှဦးမောင်နဲ့ တိုက်ရိုက်သွားဆွေးနွေးပါလား။ ဒါ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မယ်'

'တရားဥပဒေအရ ဦးလှဦးမောင်ဆီက ရွှေနှင်းဆီရဲ့ အမွေတစ်ဝက်ခွဲတောင်းလို့ ရမရဆိုတာက သိပ်မသေချာလှဘူး။ တရားပြိုင်နေတုန်း သိပ်ကြာမဲ့ သဘောမျိုးရှိနေတယ်'

'အခု ကျွန်တော့်ကို လာပြောနေတဲ့ ကိစ္စကို ဦးလှဦး မောင်က လွယ်လွယ်ကူကူ လက်မခံရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ဦးလှဦးမောင်ရဲ့ အရှိန်အပါဟာ နေလိုလလိုကြီးတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ သူနဲ့ပြိုင်ဖို့တော့ မစဉ်းစားကြနဲ့ ရမှာမဟုတ်ဘူး'

ဦးလှဦးမောင်နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်လို့ရှိရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ဘက်က အလွယ်တစ်ကူ အခြေအနေ ကောင်းမလာ ခိုင်ပါဘူး။ သည်တော့ စစ်ရန်နိုင်ကသာ ဦးလှဦးမောင်ရဲ့ သဘောထားသိမ်မွေ့နူးညံ့သွားအောင် ကြားဝင်ပေးစေလိုပါ

တယ်'

'စောစောက ပြောပြီးပြီလေ . .။ ကျွန်တော် ကြားဝင် လို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဥပဒေမတတ်ပဲနဲ့ သူ့ကိုသွားစကားပြောရင် ဟားလွှတ်လိုက်မယ်ဗျာ'

'ဟုတ်ပါတယ်။ ဦးလှဦးမောင်နဲ့ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့မှ ထိပ်တိုက်မဝင်ချင်ပါဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ဦးလှဦးမောင်ဆီ ကို လူကိုယ်တိုင်သွားတွေ့ခဲ့ပါတယ်'

'ဘယ်တုန်းကလဲ'
'ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်တုန်းက လောက်ပါပဲလေ'
'အခြေအနေက . . .'

'ဘယ်လိုမှ ကျေနပ်စရာ မကောင်းခဲ့ပါဘူး။ သူက ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ဘယ်လိုမှ တိတိကျကျ အခြေ မပေးခဲ့ဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ရွှေနှင်းဆီကို တိုက်ရိုက်ဆင် သွယ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်'

'ဒီလိုဆို ခင်ဗျား ရွှေနှင်းဆီနဲ့တွေ့ခဲ့ရသေးတယ်လေ'
'ဟုတ်ကဲ့။ ပထမတော့ သူက ကျွန်တော်နဲ့တွေ့ဖို့ ငြိမ် ပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က သူ့ဆီကို အကြိမ်ကြိမ် ဆက်သွယ်ပြီး ဖျောင်းဖျာတဲ့အခါကတော့မှ သူက ကျွန်တော် တွေ့ဖို့သဘောတူခဲ့ပါတယ်'

'ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ သူ့တိုက်မှာ သွားတွေ့ခဲ့ပါတယ်'

သူပိုင်ဆိုင်သမျှ ပစ္စည်းတွေကို ဦးပိတာကိုခွဲပေးဖို့ မူလက သဘောဆန္ဒအလျှောက် သဘောတူလက်မှတ်ထိုးခဲ့တာကိုတော့ သူက ဝန်ခံပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဆက်ပြောပါ . . '

'ဒါပေမယ့် နောက်တော့ သူက စိတ်ပြောင်းသွားပြီး၊ သူ့လက်မှတ်ထိုးထားတဲ့စာကို ဦးပိတာဆီက ပြန်တောင်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဦးပိတာက ပြန်ပေးဖို့ငြင်းဆန်တဲ့အခါ၊ ဒီစာသူ့ကိုပြန်ပေးရင် ငွေ ၂သိန်းပေးပါ့မယ်လို့ ပြန်ပြောခဲ့တယ်' စပ်ရန်နိုင်က ဦးအိမ်လှိုင်အား မျက်ခုံးများပင့်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

'ရွှေနှင်းဆီက ဆရာကြီးကို ဒီလိုပဲ ပြောခဲ့သလား'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီအတိုင်းပဲ ပြောခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလဲ ချက်ချင်းပဲ ဒီအကြောင်းကို မန္တလေးက ဆရာဦးစိန်ထွန်းဆီကို ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားလိုက်ပါတယ်။ ဒီအခါမှာ ရွှေနှင်းဆီဟာ သူ့အမွေတွေကို အပြီးအပိုင်ရဖို့ (၁၀)ရက်သာ လိုပါတော့တယ်'

'ရွှေနှင်းဆီက ဟိုစာပြန်ပေးရင် မိမိက ငွေ၂သိန်းပေးမယ်ဆိုတာကို ဦးပိတာက ငြင်းပယ်လိုက်တဲ့အခါ မန္တလေး ဦးစိန်ထွန်းက ဘယ်လိုသဘောထားသလဲ'

'ဦးစိန်ထွန်းက ဒီငွေ(၂)သိန်း ဘာလုပ်ဖို့လဲ။ လုံး။

လက်မခံရဘူးတဲ့။ သူက ဆရာဦးလှဦးမောင်နဲ့ ရွှေနှင်းဆီကို သွားတွေ့ဖို့ကိုသာ အကြံပေးလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်သွားတဲ့အခါ ဦးလှဦးမောင်ကိုရော ရွှေနှင်းဆီကိုရော မတွေ့ရပါဘူး။ အင်္ဂါနေ့မနက်ရောက်တဲ့အခါ ရွှေနှင်းဆီအသတ်ခံရတဲ့ အကြောင်း ကျွန်တော် သိရတော့တာပါပဲ'

ဦးအိမ်လှိုင်သည် စကားရပ်သွား၏။ စကားဆက်တိုက် ပြောလိုက်ရသည့်အတွက် အင်အားကုန်ခမ်းသွားသည့်အလား မတ်မတ်ထိုင်နေရာမှ ဆိုဖာနောက်မှီတွင် သူ့ကျောပြင်ကို မှီချလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူ့ခေါင်းပြောင်ကြီးတွင် စို့တက်စိတ်နိုးနေပြန်သော ချွေးပေါက်ကလေးများကို လက်ကိုင်ပုဝါကြီးထုတ်လျှက် သုတ်ပစ်လိုက်ပြန်၏။ ပြီးမှ သူက စပ်ရန်နိုင်အား မော့ကြည့်ကာ၊ စကားဆက်ပြန်သည်။

'ကဲ၊ ငါ့ညီပဲ စဉ်းစားကြည့်တော့လေ။ အခြေအနေက ဘယ်လောက်များ မကျေမနပ်ဖြစ်စရာ ကောင်းသလဲလို့ ဟူ၍ အစချီကာ ဦးအိမ်လှိုင်က စကားဆက်ပြန်သည်။

'ဒါနဲ့ ကျုပ်လဲ ဦးလှဦးမောင်နဲ့ အဆက်အသွယ်ရအောင် ထပ်မံကြိုးစားတဲ့အခါ ဒီကနေ့ နေ့လည်လောက်ကျမှ လူချင်းဆက်သွယ်မိတော့တာပေါ့။ ဒီအခါကျတော့ သူက ဘာပြောတယ် အောက်မေ့သလဲ'

ဦးအိမ်လှိုင်သည် ပြောနေရင်းကပင် မချင့်မရဲ အမှု
အယာဖြင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကလေးကို ရှေ့သို့ကိုင်လှိုက်၏။
မျက်နှာ၂ခုတို့မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင် အနီးကပ်သို့ရောက်ရှိသွားကြ
၏။

ရွှေနှင်းဆီက သဘောတူလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့စာကို
ဦးလှဦးမောင်က လုံးဝငြင်းပယ်ခဲ့တယ်။ ဒီစာကိုသူမ လက်မှတ်
ရေးထိုးတာ လုံးဝမဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ ကျုပ် အမှုသည် ဦးပိတာက
ရွှေနှင်းဆီရဲ့လက်မှတ်အတုနဲ့ သူမရဲ့ပစ္စည်းတွေကို ညာယူဖို့
ကြိုးစားခဲ့တာပါလို့တောင် ဦးလှဦးမောင်က စွပ်စွဲခဲ့တယ်။
ဒါတွင် ရုပ်မသွားသေးဘူး။ ဦးပိတာဟာ ရွှေနှင်းဆီကို အမျိုးမျိုး
ခြိမ်းခြောက်ပြီး ခုနကစာကို ရေးစေခဲ့တယ်လို့ ထပ်မံ စွပ်စွဲလာ
ပြန်တယ်။

ဦးအိမ်လှိုင်သည် ပြောရင်းကပင် စိတ်ထဲ၌ ပို၍မချင်
မရဲဖြစ်လာဟန်တူ၏။ သူ၏လက်သီးဆုပ်ဖြင့် ဆက်တိလက်
ရန်းကိုနှစ်ချက်ဆင့်၍ ခပ်ဆတ်ဆတ် ထုလိုက်ပြီးမှ . . .

ဦးလှဦးမောင်က အဲဒီလို တင်းတင်းမာမာ ပြောလာတာ
အခါ၊ ကျုပ်ဟာ ချက်ချင်းပဲ မန္တလေးဦးစိန်ထွန်းဆီကို ချက်ချင်း
အကြောင်းကြားလိုက်ပါတယ်။ ဦးပိတာကိုလဲ ရွှေနှင်းဆီ ပူ
လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့စာကို တစ်ပါတည်းယူခဲ့ပြီး၊ ရန်ကုန်
အမြန်ဆုံး လိုက်လာခဲ့ဖို့ မှာလိုက်ပါတယ်။

ဦးအိမ်လှိုင်၏ အမှုအယာသည် ချက်ချင်းပင် ပြန်၍
ညိမ်ကျသွားခဲ့ပေသည်။

'တကယ်လို့ ရွှေနှင်းဆီဟာ အသက်မသေပဲ သူ့ရမဲ့
အမွေတွေရခဲ့မယ်ဆိုရင် သန်းနဲ့ချီပြီး စကားပြောရမှာမို့ အငြင်း
ပွားစရာရှိတယ်ဆိုရင် ထားပါတော့။ အခုဥစ္စာက ရွှေနှင်းဆီ
ရုတ်တရတ် အသတ်ခံရပြီဖြစ်တဲ့အတွက် သူဟာ ဘာအမွေမှ
ရစရာအကြောင်း မရှိတော့ပါဘူး။'

'ဟုတ်တာပေါ့၊ အရှေ့တောင်အာရှ ပလပ်စတစ်လုပ်
ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်းက ဘာအမွေမှ ရွှေနှင်းဆီ မရနိုင်တော့ဘူး။'

'ဒါပေမဲ့၊ သူမ တစ်ဦးတည်းပိုင်တဲ့ ပစ္စည်းအချို့ ကျန်ရစ်
ပဲ့တယ်လေ။ သူမရဲ့သဘောဆန္ဒအလျောက် လက်မှတ်ထိုး
တတ်ပြုထားချက်အရ ဒီပစ္စည်းတွေရဲ့ တန်ဖိုးထက်ဝက်ကိုတော့
ကျုပ်တို့ အမှုသည် ဦးပိတာက ပိုင်ဆိုင်သင့်တယ် မဟုတ်လား။'

'ဒီရွှေနှင်းဆီက သူပိုင်ပစ္စည်းထက်ဝက်ကို ဦးပိတာကို
ပေးပယ်လို့ တရားဝင်ရေးသားခဲ့ရိုးမှန်ရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ ရနိုင်
ပါ့မယ်။ ဦးပိတာ ရန်ကုန်ကို ဆင်းလာတဲ့အခါ၊ ရွှေနှင်းဆီ
လက်မှတ်ထိုးထားတဲ့ ဟိုစာပါလာမှာလား။'

'အဲဒီစာပါလာဖို့ အဓိကပဲ။ ဒီစာဟာ အရေးကြီးဆုံး
ပုံစံပေးတယ်လေ။ မပါလာလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။'

'ဦးပိတာက ဘယ်နေ့လောက် ရန်ကုန်ကို ရောက်လာ

မှာလဲ'

'မနက်ဖြန် ညနေ(၃)နာရီလောက် ရောက်လာမှာပေါ့။

နေ့ခင်းရထားနဲ့ ပါလာလိမ့်မယ်'

'ကျွန်တော် ဦးပိတာကို တွေ့ချင်တယ်'

'သူ့ရောက်ရောက်ချင်း စဝ်ရန်နိုင်ဆီကို ကျုပ် ခေါ်လာ ပေးပါ့မယ်'

x x x x x x x x x x x x x

ကြာသာပတေးနေ့တွင် စဝ်ရန်နိုင်က ဘယ်ကိုမှ မသွားပဲ၊ ဦးအိမ်လှိုင်ထံမှ ဦးပိတာရောက်လာ မလာ အကြောင်းကြားမည်ကိုသာ စောင့်နေလိုက်သည်။

မန္တလေးရထားကြီး ရန်ကုန်ဘူတာကြီးသို့ ဆိုက်ရောက်ပြီးနောက်၊ မွန်းလွဲ (၄)နာရီခန့်တွင် စပိကာမှ ဆက်သွယ်လာရပြီး ပေါ်လာ၏။ သို့ရာတွင် ဆက်သွယ်လာသူမှာ ဦးအိမ်လှိုင် မဟုတ်ပါ။ ဦးပိတာ ရောက်လာကြောင်း ဆက်သွယ်ပြောဆိုခြင်း မဟုတ်ပါ။

'ဟဲလို . . . စဝ်ရန်နိုင်လား'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် စဝ်ရန်နိုင်ပါ။ ဘယ်သူပါ။ . . . ခင်ဗျာ'

'ကျွန်မ မြင့်မြင့်လေ'
'အော်၊ ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် အသံမှတ်မိပါပြီ။ နေကောင်းရဲ့လား'

'ဟုတ်ကဲ့၊ နေကောင်းပါတယ်။ ကျွန်မ . . .'

မြင့်မြင့်၏ အသံသည် ခေတ္တပျောက်ကွယ်သွားပြီးမှ ပြန်ပေါ်လာ၏။

'ကိုစဝ်ရန်နိုင် . . .'

'ခင်ဗျာ . . . ပြောပါ'

'ကျွန်မ တစ်ခုလောက် တိုင်ပင်ချင်လို့'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါ'

'ကျွန်မ ဝတ်လုံတော်ရ တစ်ဦးလိုချင်လို့ရှင်'

'ဗျာ' စဝ်ရန်နိုင် အံ့ဩသွားရသည်။

'ကျွန်မ ရုံးတော်မှာ ဦးတိုက်လျှောက်ထားမလို့ရှင်'

'ဘာကိစ္စလဲ'

'(၁၀)ဦးကော်မတီဟာ အရှေ့တောင်အာရှ ပလပ်စတစ် လုပ်ငန်းပိုင်ရှင် သူဌေးကြီးဦးဘမင်းရဲ့ သေတမ်းစာအရ ကွယ်လွန်သူ ရွှေနှင့်ဆီ ရရှိပိုင်ဆိုင်ရမဲ့ ကော်ပိုရေးရှင်းရဲ့ အစုရှယ်ယာတွေကို ရယူမှာဖြစ်ပေမယ့် အခု အနိုက်အတန်မှာ ဒီလူကြီးတွေကို အစုရှယ်ယာတွေ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် မပေးပါနဲ့ဦးလို့၊ ရုံးတော်ဟို ဦးတိုက်လျှောက်ထား မလို့ပါပဲ'

‘ဘာများ၊ ဘယ်လို ပြန်ပြောပါဦး’
 စပ်ရန်နှင့် အံ့သြစွာဖြင့် သူမကို ပြန်မေးလိုက်မိပါသည်။
 ‘ပလပ်စတစ် ကော်ပိုရေးရှင်းရဲ့ ရှယ်ယာတွေကို ဘုတ်
 အဖွဲ့ ဒါရိုက်တာ လူကြီးတွေထဲက တစ်လောက်လောက်
 သို့မဟုတ် တစ်စုစုက ရွှေ့နှင်းဆီကို သတ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးလို့၊
 တရားရုံးတော်က မဆုံးဖြတ်သေးသရွေ့ သို့မဟုတ် ရွှေ့နှင်းဆီကို
 ဘယ်သူဘယ်ဝါက သတ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မသိရသေးသရွေ့
 ကော်ပိုရေးရှင်းရဲ့ ရှယ်ယာတွေကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ထုတ်မပေးသေး
 ဘို့ပါပဲ။ ကျွန်မဟာ အပြင်လူတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး၊ ကော်ပို
 ရှေးရှင်းအစုရှယ်ယာဝင် တစ်ယောက်ဆိုတော့၊ ကျွန်မမှာ ဒီ
 လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိနေတယ်လို့ ယုံကြည်တယ်’

ဤသို့ပြုလုပ်ရန်အတွက် မြင့်မြင့် အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်
 ထားပြီးဖြစ်ပုံရ၏။ သူမက ဝတ်လုံတော်ရတစ်ဦး အလိုရှိ
 ကြောင်းကိုသာ ထပ်ဖန်တလဲလဲ ပြောနေ၍ စပ်ရန်နှင့်သား
 သူနှင့်လွန်စွာရင်းနှီးသော ရှေ့နေ ဦးကျော်ခေါင်ထံသို့ ဆက်
 သွယ်လိုက်ရတော့၏။

ဦးကျော်ခေါင်မှာ အငြိမ်းစား ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးဖေ
 သိမ်း၏ တူအရင်းဖြစ်၏။ ၎င်းကား သူ့ဦးကြီးကဲ့သို့ပင် ဥပမာ
 ရေးရာတွင် ပြောင်မြောက်ထူးချွန်သူ တစ်ဦးဖြစ်လေ၏။

ဦးကျော်ခေါင်ကား အကျင့်စာရိတ္တကောင်းပျံ့နှံ့

အသက်(၃၀)ကျော်မျှသာ ရှိသေး၏။ လူပျိုကြီးတစ်ဦးလည်း
 ဖြစ်၏။ သူ့ကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလိုက်သောအခါ
 ဦးကျော်ခေါင်ကလည်း အမူလက်ခံသဖြင့် မြင့်မြင့်နှင့် ဆက်
 သွယ်ပေးလိုက်၏။

ဝတ်လုံတော်ရ ဦးကျော်ခေါင်က မြင့်မြင့်၏အမှုကို
 လက်ခံလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ရွှေ့နှင်းဆီ၏အမွေထိန်း
 ဝါဒီယမ်ဦးလှဦးမောင်နှင့် အလိုလို ထိပ်တိုက်တွေ့ရလေတော့
 သည်။

‘ဒီလိုပါ ဦးလှဦးမောင်၊ ကျွန်တော်အမှုသည် ဒေါ်မြင့်
 မြင့်ကိုယ်စား ကျွန်တော်က တရားရုံးတော်ကို ဦးတိုက်လျှောက်
 ထားမလို့ပါ။ ဒေါ်မြင့်မြင့်ကိုတော့ ဦးလှဦးမောင် သိမှာပေါ့နော်’

‘မြင့်မြင့်ကို ကျုပ် သိတာပေါ့။ နေပါဦး၊ သူက ဘာကိစ္စ
 အတွက် ရုံးတော်မှာ ဦးတိုက်လျှောက်ထားမလို့လဲ’

‘ဒီအမှုမှာ အရှေ့တောင်အာရှပလပ်စတစ်လုပ်ငန်း
 ကော်ပိုရေးရှင်းက ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင်လူကြီးများကို တစ်နည်း
 ပြောရရင် (၁၀)ဦးကော်မတီဝင်တွေကို ဒေါ်မြင့်မြင့်က သင်္ကာ
 မကင်းဖြစ်နေပုံရတယ်’

‘ဘယ်လို သင်္ကာမကင်း ဖြစ်နေတာလဲများ’

‘ရွှေ့နှင်းဆီ အသတ်ခံရတဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သတ်ပြီး ဒါရိုက်
 တာအဖွဲ့ဝင်လူကြီးတွေကို သင်္ကာမကင်း ဖြစ်နေတဲ့သဘောပါ’

ပဲ။ ဒါကြောင့် လူသတ်တရားခံ မပေါ်မချင်း ဒီလူကြီးတွေကို ကော်ပိုရေးရှင်းရဲ့ အစုရှယ်ယာတွေ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် အကျိုးခံစားခွင့် မပေးပါနဲ့ဦးလို့ ရုံးတော်ကို ဦးတိုက်လျှောက်ထားဘို့ ဒေါ်မြင့်မြင့်က ကျွန်တော့်ကို ညွှန်းကြားထားပါတယ်'

ဦးလှဦးမောင်ဘက်မှ ခေတ္တ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

(၁၀)စက္ကန့်ခန့်လောက်ကြာမှ ၎င်း၏အသံက ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ဒါဟာ တမင်သက်သက် ကျုပ်တို့ကို ဂျောက်ချတာပဲ'

'ကျွန်တော့်အမှုသည် ဒေါ်မြင့်မြင့်မှာ ဒီလို ဂျောက်ချလိုတဲ့ ဆန္ဒရှိပုံ မရပါဘူး။ သူဟာ ရွှေနှင်းဆီနဲ့ လွန်စွာရင်းနှီးခဲ့တဲ့အတွက်၊ သူ လုပ်သင့်လုပ်အပ်တာကို လုပ်ခဲ့တာပဲလို့သာ ကျွန်တော်တို့ ဦးလှဦးမောင်တို့ သဘောထားသင့်ပါတယ်'

'ကျုပ်က ရွှေနှင်းဆီရဲ့ ဂါဒီယမ်ဈာ။ မြင့်မြင့် ဒီလိုလုပ်တာဟာ၊ ကျုပ်ကို တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းပဲ။ တစ်ကယ်ဆို ဒီလို မလုပ်ခင်မှာ မြင့်မြင့်ဟာ ကျုပ်နဲ့တိုင်ပင်သင့်တယ်။ အခုစွဲစွဲက ဆိုင်းမဆင့် ဝံ့မဆင့် ထလုပ်လိုက်တာပဲ'

ဦးလှဦးမောင် မြင့်မြင့်အပေါ်တွင် တော်တော်ကြီး မကျေမနပ် ဖြစ်နေပုံရ၏။ ပြောဆဲစကားကို ခေတ္တရပ်ထားပြီးမှ . . .

'ဟား . . . ဒါဟာ ကျုပ်ကို ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် ပိုင်းဆော်'

လိုက်တာပဲ။ ရွှေနှင်းဆီနဲ့ လင်ဟောင်း ဟိုပီတာဆိုတဲ့ ကောင်ကလဲ ကျုပ်ကို အကြပ်ကိုင်ဘို့ ရန်ကုန်ကို ဆင်းလာပြီတဲ့။ ခုတစ်ခါ မြင့်မြင့်ကပါ ဒီလိုထလုပ်တယ်ဆိုတော့ . . .'

ဦးလှဦးမောင်က သူ၏ လောလောဆယ် အောင်မြင်မှု ရနေသော အရှိန်အဝါကို အသုံးချမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုကာ ဦးကျော်ခေါင်ကို ခြိမ်းခြောက်သလိုမျိုး ပြောဆိုလာ၏။

ဦးကျော်ခေါင်ကလည်း လုံးဝအလျော့မပေး။ အခုပင်လျှင် ရုံးတော်သို့တင်ရန် လျှောက်လွှာကို အသင့်ပြင်ဆင်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အကယ်၍ ဆရာဦးလှဦးမောင်က ညှိနှိုင်းမှုများ ပြုလုပ်လျှင် ယခုည (၁၀)နာရီအတွင်း ပြုလုပ်နိုင်ပါကြောင်း၊ အကယ်၍ ဘာမျှအကြောင်းမထူးလျှင် မိမိတို့သည် နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် ရုံးတော်သို့ အသင့်ရေးထားပြီးဖြစ်သော လျှောက်လွှာတင်သွင်းရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ရာဇသံပေးလိုက်၏။

ဦးလှဦးမောင်ထံမှ မည်သို့မျှ အကြောင်းမပြန်မီ ဦးကျော်ခေါင်က ဆက်သွယ်မှုကို ရပ်လိုက်တော့၏။

ဦးလှဦးမောင်ကား ကော်ပိုရေးရှင်း ဒါရိုက်တာအဖွဲ့တွင် ပါဝင်သော်လည်း ရွှေနှင်းဆီ၏ ဂါဒီယမ်(အုပ်ထိန်းသူ)အဖြစ် ဒါရိုက်တာလူကြီးများထက်ပင် ပိုမိုအကျိုးခံစားခွင့် ရှိနေသူဖြစ်၏။ မြင့်မြင့်၏ ဦးတိုက်လျှောက်မှုတွင် အဖွဲ့ဝင်လူကြီးများကို

သာမက မိမိကိုပါ 'ဆော်'ထည့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်နေ၏။ မြင့်မြင့်
ချိုးလိုက်သော အပေါက်သည် မိမိဂုဏ်သိက္ခာကို များစွာကျဆင်း
သွားစေလိမ့်မည်ဟု တွေးနေမိလေသည်။

ဤသို့ ဦးလှဦးမောင်တစ်ယောက် စိတ်နှလုံးမသာ
မယာ ဖြစ်နေချိန်တွင် ဝတ်လုံတော်ရ ဦးကျော်ခေါင်နှင့် မြင့်မြင့်
တို့သည် စော်ဘွားကြီးကုန်းရှိ စဝရန်နိုင်ငံ၏နေအိမ်သို့ ရောက်
လာကြလေ၏။

x x x x x x x x x x x x

အခန်း (၁၃)

ဝတ်လုံတော်ရ ဦးကျော်ခေါင်က အရပ်မြင့်မြင့်၊ ရုပ်ရည်
ချောမောနုပျို၍ မိန်းမများ ကြိုက်နှစ်သက်သော ရုပ်မျိုးရှိရာ၊
မြင့်မြင့်သည် ကိုကျော်ခေါင်နှင့် တစ်ပူးတွဲတွဲ သွားလာနေသဖြင့်
ကျေနပ်ပီတိဖြစ်နေပုံရ၏။ စဝရန်နိုင်ငံက ဤသို့ အကဲခတ်လိုက်
ပါပြီးလျှင် သည်လူပျိုကြီးနှင့် တစ်ခုလပ်မလေးတို့၏ အနာဂတ်
ကို မျှော်တွေးကာ ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်နေမိလေသည်။

မိမိထင်သလို သူတို့ မြန်မြန်ထက်ထက် ဖြစ်သွားကြပါ
စေဟု ဆန္ဒပြုရင်း လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့် ပြောပြလျှက်ရှိသော
ပြင်မြင့်၏စကားများကို နားထောင်လျှက်ရှိ၏။ မြင့်မြင့်ထံ

ဦးကျော်ခေါင်ကို မိမိ၏ရှေ့နေကြီးအဖြစ် ငှားရမ်းလိုက်ရသည့် ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြောပြနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မြင့်မြင့်၏ရည်ရွယ်ချက်ကို သိသင့်သလောက် မိမိ သိထားခဲ့ပြီးပြီဖြစ်၏။ ယခု မြင့်မြင့်က အနီးကပ်ထိုင်၍ အသေးစိတ် ထပ်မံရှင်းပြနေခြင်းဖြစ်ရာ၊ စစ်ရန်နိုင်က မြင့်မြင့်၏ ပြောပြချက်များကို စိတ်ဝင်စားစွာ အလိုက်သင့် နားထောင်နေမိ၏။

‘ကျွန်မ အခုလိုလုပ်မှာကို ဘာ ဦးလှဦးမောင်က လုံးဝ နှစ်သက်မှုမရှိဘူး’

‘ဘယ် နှစ်သက်မလဲ၊ မြင့်မြင့်က ဟိုငှက်အုပ်ကို လှမ်းပစ်လိုက်တဲ့ လောက်စာလုံးဟာ သူ့နဖူးကို ဒေါက်ကနဲ သွားမှန်တာကိုး။ ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ’

မြင့်မြင့်နှင့် ကိုကျော်ခေါင်တို့က ဤသို့အစချီလိုက်ကြပြီးလျှင် ဝတ်လုံတော်ကြီး ဦးလှဦးမောင်၏ အကြောင်းများကို ပြောဆိုလျက်ရှိကြ၏။ စစ်ရန်နိုင်ကလည်း သူ့ထင်မြင်ချက်များကို ဝင်ရောက်ပြောသည့်အခါ ပြော၏။ ထိုအခါ သူတို့ စကားပိုင်းသည် ဝတ်လုံတော်ကြီး ဦးလှဦးမောင်၏ အကြောင်းကိုသာ အဓိက ပြောလျက်ရှိကြလေသည်။

ဤအခိုက်မှာပင် ခြံဝင်းထဲသို့ ကားတစ်စင်း မောင်းဝင်လာ၏။ စစ်ရန်နိုင် မျှော်လင့်ထားသော ဦးအိမ်လှိုင်နှင့် ပီတာတို့ကားမဟုတ်ပါ။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဝတ်လုံတော်ရကြီး

ဦးလှဦးမောင် ဖြစ်နေလေသည်။

‘ငါ ညည်းအိမ်ကို ဆက်သွယ်ကြည့်သေးတယ်လေ။ ရှေ့နေ ဦးကျော်ခေါင်က ညည်းကို ကားနှင့်လာခေါ်သွားတယ်ဆိုတော့၊ စစ်ရန်နိုင် အိမ်မှာရောက်နေနိုင်တယ် ထင်ပြီး လိုက်လာခဲ့တာပဲ’

စစ်ရန်နိုင်နှင့် ရှေ့နေဦးကျော်ခေါင်မှာ လွန်စွာရင်းနှီးသူများဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးလှဦးမောင်က သိရှိနေခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ စစ်ရန်နိုင်နှင့် ကိုကျော်ခေါင်တို့က ဧည့်ခန်းထဲသို့တက်လာသော ဦးလှဦးမောင်ကိုပြုံး၍ နှုတ်ဆက်လိုက်ကြ၏။ မြင့်မြင့်က ရင်းနှီးစွာ ဆီးကြို၍ နေရာထိုင်ခင်း ပေးလိုက်သည်။

‘လာ။ ထိုင်ပါ အဘ’

ဦးလှဦးမောင်သည် မြင့်မြင့်၏ရှေ့မှ ဆိုဖာလွတ်ပေါ်တွင် စိတ်ပျက်စွာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး၊ ရောက်မဆိုက်ပင် ပြောလိုက်လေသည်။

‘မြင့်မြင့်၊ ညည်း အရူးလား၊ ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ’

‘ကျွန်မ လုပ်တာဟာ ရူးလို့လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မနဲ့ ရွှေနှင်းဆီဟာ ညီအစ်မအရင်းကမျှ ရင်းနှီးခင်မင်ကြတယ်။ ကျွန်မ သူ့အတွက် လုပ်ခဲ့တာပဲ။ ရွှေနှင်းဆီ ရုတ်တစ်ရက် အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စမှာ ကျွန်မ မသင်္ကာသူတွေ ရှိနေလို့လုပ်ခဲ့

တာပဲ

'အေးလေ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလိုလုပ်တော့မယ်ဆိုရင် ဦးလေးနဲ့ အရင်ဆုံး ဆွေးနွေးသင့်တာပေါ့။ တစ်ကယ်တော့ ဦးလေးနဲ့ ညည်းဟာ တစ်သက်လုံး ရင်းရင်းနှီးနှီး တိုင်တိုင်ပင်ပင် နေခဲ့ကြတဲ့ ဥစ္စာပဲ။ ညည်းကလေးအရွယ်တုံးကဆိုရင် ဦးလေးဟာ ညည်းကို ပွေ့ချီယုယုခဲ့တာပါ။ ဦးလေးက မဖြောင့်မှန် မတရားတာကို မင်းတို့အပေါ်မှာ လုပ်ခဲ့ဘူးသလား'

'လုပ်ခဲ့ဘူးတယ်'

မြင့်မြင့်က ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး ပြန်ဖြေလိုက်ရာ၊ ဦးလှဦးမောင်က ထိုအဖြေကို မျှော်လင့်ထားဟန်မတူ။ ထို့ကြောင့် တော်တော် တုန်လှုပ်ဝမ်းနည်းသွားဟန် ပြုလျက် . .။

'ဘာ . . မြင့်မြင့်၊ ဦးလေးကို ဘာပြောလိုက်တယ်'

'ဦးလေးဟာ ရွှေနှင့်ဆီအပေါ်မှာ ချစ်ဟန်ဆောင်နေပေမဲ့၊ ဘယ်တုံးကမှ မချစ်ခဲ့ပါဘူး'

'ဟေ့၊ ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ ဦးလေးဟာ ရွှေနှင့်ဆီကို နားလည်အောင် ဘယ်တုန်းကမှ မကြိုးစားခဲ့ဘူး'

မြင့်မြင့်က သည်တစ်ပွဲမှာတော့ ပြောစရာရှိသည်များကို အပြတ်ပြောရန် ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်နေပုံရ၏။ သူမက ဦးလှဦးမောင်ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဆန့်ကျင်လျှက်ရှိလေတော့၏။

ဦးလှဦးမောင်က စစ်ရန်နိုင်နှင့် ရှေ့နေဦးကျော်ခေါင်တို့ကို တစ်လှည့်စီ အကဲခတ်လိုက်ပြီးမှ . . .

'ညည်း အခုလို လုပ်ဘို့အတွက် သူတို့ (၂)ဦးအနက် ဘယ်သူက အကြံပေးတာလဲ'

'ဦးလေး . . သူတို့ကို လျှောက်ထင်မနေပါနဲ့။ ကျွန်မ သဘောနဲ့ ကျွန်မ လုပ်တာ။ ကျွန်မသူငယ်ချင်းအတွက် ဒီလို လုပ်ဘို့ ကျွန်မမှာ တာဝန်ရှိပါတယ်'

'အင်း၊ ငါ့တူမကြီးက ဦးလေးအပေါ် နားလည်ချက် လွဲနေပုံရတယ်။ ဒီကိစ္စအတွက် ဦးတို့နှစ်ယောက် ကျကျနန ဆွေးနွေးမှ ဖြစ်လာမယ်'

'အို၊ ဦးလေးနဲ့ ကျွန်မ ဆွေးနွေးလည်း ဘာမှ အကြောင်း ထူးမှာ မဟုတ်ပါဘူး'

'တူမကြီး၊ ဦးလေးကို နားမလည်သေးပါဘူးကွာ' 'အို၊ ကျွန်မ နားလည်လိုက်သမှ သိပ်ကို နားလည်တယ်'

ဦးလှဦးမောင်နှင့် မြင့်မြင့်တို့၏ ဆွေးနွေးချက်များ ဘယ်လိုမှ အဖြေမှန် ပေါ်ထွက်လာတော့မည်မဟုတ်ကြောင်း ရိပ်မိလာသောအခါ စစ်ရန်နိုင်က ကြားဝင်၍ ပြောလိုက်ပါသည်။

'ဆရာဦးလှဦးမောင် စောစောက ထင်သလို၊ ကျွန်တော်

နဲ့ ဦးကျော်ခေါင်က မြောက်ပေးခဲ့တာ လုံးဝမဟုတ်ပါဘူး။
မမြင့်မြင့်ဟာ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့သူ လုပ်ခဲ့တာပါပဲ'

'ဟုတ်ပါတယ်။ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့သူ သူ့ဘက်က
ရှေ့နေလိုက်ပေးဘို့ ကျွန်တော်ကို ငှားခဲ့တာပါပဲ'

ဦးကျော်ခေါင်ကပါ ဝင်ပြောလိုက်၏။ ဦးလှဦးမောင်
သည် ရှေ့နေဦးကျော်ခေါင်ထက် စစ်ရန်နိုင်ကိုသာ ပို၍ အစာ
မကြေ ဖြစ်နေပုံရ၏။

'နေပါဦး စစ်ရန်နိုင် . . '

'ဆိုပါဗျာ၊ ဘာမေးချင်လို့လဲ'

'ရွှေနှင်းဆီ အသတ်မခံရခင် နံနက်ပိုင်းက ကျုပ် မောင့်
အိမ်ကို ရောက်ခဲ့တယ်။ မောင့်အိမ်မှာ ရွှေနှင်းဆီ ရှိနေပါရက်နဲ့
မောင်ဟာ ကောင်မလေးကို ကျုပ်နဲ့ ပြန်မထည့်ခဲ့ဘူး။ ဒါက
ဘာသဘောလဲ'

'ဒီမှာ ဦးလှဦးမောင်၊ ဒီကိစ္စ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်
ရှင်းပြပြီးခဲ့ပြီ။ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ပြန်ရှင်းပြနေစရာမလိုတော့ဘူး။
အခု လိုရင်းကိစ္စကိုပဲ ပြောကြစို့လားဗျာ။ ရွှေနှင်းဆီကို ဘယ်သူ
သတ်ခဲ့တာလဲ။ အမြန်ဆုံးသိရအောင် ကျွန်တော်ကိုယ်ပျို
လိုက်နေတယ်ဗျာ'

'ခင်ဗျားကို ဘယ်သူက ငှားတာလဲ။ မြင့်မြင့်က ပဲ။
တာလား'

ဦးလှဦးမောင်သည် တော်တော်ကလေး စိတ်ဂဏာ
မငြိမ် ဖြစ်နေပုံရ၏။ စစ်ရန်နိုင်အား 'မောင်' ဟူ၍လည်းကောင်း၊
'ခင်ဗျား' ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောင်းလဲ သုံးနှုန်းနေလေ၏။

ဤသို့ 'တသတ်မှတ်တည်း' မဟုတ်ခြင်းမှာ ရှေ့နေကြီး
တော်တော်စိတ်ဂဏာမငြိမ်ဖြစ်နေမှန်း၊ စစ်ရန်နိုင်နှင့်
ဦးကျော်ခေါင်တို့ ရိပ်မိကြလေသည်။

ဦးလှဦးမောင်၏ ဒေါသအာယာတပါသော မေးခွန်းကို
စစ်ရန်နိုင်က တည်ကြည်စွာ အဖြေပေး၏။

'ဟောဒီ မမြင့်မြင့်က ကျုပ်ကို မငှားခဲ့ပါဘူး'

'ဒါဖြင့်၊ ခင်ဗျားက ကန့်လန့်ကန့်လန့်နဲ့ ဘာ ဝင်လုပ်
နေတာလဲ'

'ရွှေနှင်းဆီ သေခဲ့ရတာဟာ လူသတ်မှုပဲ။ ဒီကိစ္စအတွက်
ကျုပ် သဘောနဲ့ ကျုပ် ဝင်လိုက်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်'

'ဘယ်သူကမှ မငှားပဲ။ ခင်ဗျားဖာသာ ခင်ဗျား
ကုန်းကြောင်းပဲလိုက်လိုက်၊ လှေနဲ့ပဲ ဝင်လိုက်လိုက်၊ ဒါက
ကိစ္စမရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီမြင့်မြင့်က ဟိုဟာလုပ်မယ်၊ ဒီဟာ
လုပ်မယ် ဟန်တစ်ပြင်ပြင် ဖြစ်နေတာလဲ။ ဒါဟာ မဆီမဆိုင်
ထက်ပံသား ဓားနဲ့ချိုင်ဆိုသလို ဖြစ်မနေဘူးလား။

'ဆရာကြီးဟာ နာမည်ကျော် ဝတ်လုံးတော်ရ လူကြီး
မင်းတစ်ယောက် လုပ်နေပြီးတော့၊ မဆီမဆိုင်ဆိုတဲ့ စကားကို

လုံးဝထည့်မပြောသင့်ဘူး။ မမြင့်မြင့်ဟာ ခင်ဗျားတို့ ပလပ် စတစ်ကော်ပိုရေးရှင်းမှာ အစုရှယ်ယာဝင် တစ်ဦးအနေနဲ့ ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခဲရတဲ့ကိစ္စကို သင်္ကာမကင်းဖြစ်ခွင့်ရှိတယ်။ ရွှေနှင်းဆီကို ခင်ဗျားတို့အထဲက တစ်ယောက်ယောက်က သတ်တာ မဟုတ်ပါဘူးရယ်လို့၊ မထင်ရှားမခြင်း ခင်ဗျားတို့ရ သင့်တဲ့ အစုရှယ်ယာငွေတွေ ထုတ်မပေးပါနဲ့ဦးလို့၊ ရုံးတော်မှာ ဦးတိုက်လျှောက်ထားတာ လုပ်ပိုင်ခွင့်မရှိဘူးလား'

ဦးလှဦးမောင်က စစ်ရန်နိုင်ကို မချင့်မရဲ ကြည့်နေသော် လည်း နှုတ်စိတ်နေသည့်အတွက် စစ်ရန်နိုင်ကသာ ဆက်ပြော လိုက်သည်။

'သူ ဒီလိုလုပ်သင့်တယ်။ လုပ်တာ မမှားဘူးလို့၊ ကျွန်တော်က ယူဆပါတယ်။ လူတစ်ယောက်ဟာ ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ခြင်းအတွက် အကျိုးကျေးဇူး ခံစားခွင့် မရှိပါဘူး'

မြင့်မြင့်၏ရှေ့နေ ဦးကျော်ခေါင်ကတော့ ဘာမျှဝင် မပြောပဲ၊ ငြိမ်သက်စွာပင် နားထောင်နေ၏။ မြင့်မြင့်နှင့် စစ်ရန်နိုင်တို့ကို ဆက်လက်ပြောဆိုနေသော်လည်း မိမိတွင် အကျိုးမဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း ရိပ်မိလာသောအခါ၊ ဦးလှဦး မောင်သည် လက်ဆွဲအိတ်ကြီးကိုဆွဲယူ၍ ထိုင်ရာမှ ထလိုက် တော့၏။

ဦးလေး၊ သွားတော့မလို့လား'

'အပိုတွေ ငါ့လာမေးမနေနဲ့'

ယဉ်ကျေးပျူငှာစွာ ပြန်ခါနီး နှုတ်ဆက်လိုက်သော မြင့်မြင့်ကို စိတ်ဆိုးနေသော ဝတ်လုံတော်ရကြီးက 'ဘုတော့' ပြီးလျှင် ဧည့်ခန်းကြီးထဲမှ ထွက်ခွာသွားလေတော့၏။ ဝတ်လုံ တော်ရကြီး ပြန်သွားပြီး (၁၀)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် Taxi ကား တစ်စင်းက ခြံဝင်းထဲသို့ မောင်းဝင်လာပြန်လေသည်။

သည်တစ်ခါတော့ စစ်ရန်နိုင် ဖျော်လင့်နေသော ဦးအိမ်လှိုင်။

ဦးအိမ်လှိုင်က မွန်းလွဲ(၃)နာရီတိတိတွင် ဆိုက်ရပ်လာ မည်ဖြစ်သော မန္တလေးရထားကြီးနှင့် မိမိ၏အမှုသည် 'ပိတာ' လိုက်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့၏။ သို့သော် တိုက်ရှေ့ တွင် ဆိုက်ရပ်လိုက်သော ကားပေါ်မှ ဦးအိမ်လှိုင်တစ်ယောက် ကည်း ဆင်းလာသည်ကိုသာလျှင် တွေ့ရ၏။

စစ်ရန်နိုင်က ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဦးအိမ်လှိုင် တက်လာနိုင် မစရန် ရိမ့်ကိုင်ကိုင်၍ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်၏။ ဦးအိမ်လှိုင်သည် ဦးကျော်ခေါင်နှင့် မြင့်မြင့်တို့ကို ဝေ့၍ တစ်ချက်မျှ အကဲခတ် ကြည့်ပြီးလျှင် စစ်ရန်နိုင်၏ရှေ့တွင် ဝင်၍ထိုင်လိုက်လေသည်။

အချိန်မှာ ညနေ(၅)နာရီခွဲခန့် ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း၊ ဦးအိမ်လှိုင်က ပူပြင်းအိုက်စပ်မှုများက ကြွင်းကျန်နေဆဲဖြစ်သည်။ ဦးအိမ်လှိုင်က လက်ပွေ့အိတ်မည်းကြီးထဲမှ လက်ကိုင်ပုဝါကြီး

ကိုထုတ်ကာ၊ နဖူးပြင်နှင့် ဦးခေါင်းပေါ်တွင်ရှိနေသော ခွေးများကို သုတ်ပစ်လိုက်၏။

‘ရထားနဲ့ ဦးပိတာ ပါမလာသေးဘူးလား’

‘ကျွန်တော် ဘူတာရုံက သွားစောင့်နေတယ်။ ရထားနဲ့ ဦးပိတာ ပါမလာသေးဘူး’

‘ဟုတ်လား . .။ သူ့မှာ အလုပ်တစ်ခုခု ရှိနေလို့ ဖြစ်မှာပေါ့’

‘ကဲ စစ်ရန်နိုင် ကျုပ်ကို သွားခွင့်ပြုပါဦး။ ဦးပိတာ ရောက်မလာသေးတဲ့အကြောင်း လာပြောတာပါ။ တစ်နေရာကို သွားစရာရှိနေလို့ ခွင့်ပြုပါဦး’

‘ဒီလိုဆိုလဲဗျာ၊ စော့စော့က Taxi ဆရာကို ဘာလို့ ပြန်လွှတ်လိုက်သေးလဲ’

‘ပြန်မလွှတ်လိုက်ပါဘူး၊ လမ်းထိပ်က ပြန်စောင့်နေလို့ မှာလိုက်တယ်။ သူ စောင့်နေမှာပါ’

‘အော် . . ဒီလိုလား၊ ဟုတ်ကဲ့ . . ဟုတ်ကဲ့’

ဦးအိမ်လှိုင် ဧည့်ခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားပြီးနေ့ကို ကျော်ခေါင်နှင့် မြင့်မြင့်တို့လည်း စစ်ရန်နိုင်ကို ရှုတ်ဆက်လေတော့၏။

‘စစ် . .။ တို့လဲ သွားတော့မယ်’

‘မင်းတို့က ဘယ်ကိုသွားကြမှာလဲ’

‘ငါနဲ့ မမြင့်မြင့် ‘ဆီဒိုးနား’ မှာ ညစာ သွားစားမလို့ကွ’

‘အံ့မယ်။ တယ် . . ဟုတ်ပါလား။ ဘယ်သူ ဒကာလဲ’

စစ်ရန်နိုင်၏ မေးခွန်းကို ရှေ့နေဦးကျော်ခေါင်က မဖြေပဲ၊ မမြင့်မြင့် မမြင်အောင် မျက်လုံးတစ်ဖက်မှိတ်ပြလိုက်ရာ စစ်ရန်နိုင် ချက်ချင်း ‘အထာ’ ပေါက်သွား၏။ မမြင့်မြင့်ကလည်း ဆိုဖာပေါ်မှထကာ၊ ဦးကျော်ခေါင်၏ဘေးတွင် ပြုံးပြုံးကလေး

မခိုတရို့ ရပ်နေလေ၏။

လူပျိုသိုကြီးနှင့် တစ်ခုလပ်မလေး။

ဟေဟေ . . ခုမှ တွေ့ကြပြီးပေါ့။

ဆီဒိုးနားဟိုတယ်မှာ ညစာသွားစားကြမလို့တဲ့။

‘မင်းတို့ ဒီက ခဏစောင့်ကြဦးလေ။ ငါ အခန်းထဲဝင်ပြီး ပုဆိုးလဲလိုက်ဦးမယ်။ ထမင်းစားပွဲသွားမဲ့ဥစ္စာ ဘောင်းဘီ

ရှုပ်ကြီးနဲ့ သိပ်ဟန်မကျဘူး’

‘အံ့မယ်၊ မင်းကို ဘယ်သူက ခေါ်လိုလဲ။ ဟီး . . ဟီး’

‘အို၊ ကိုကျော်ခေါင်ကလဲ အားနာစရာကြီး ခေါ်လိုက်

ပါ’

‘အလကား၊ နောက်တာပါဗျာ။ ကျုပ်က ဝေါနဲ့တင်ခေါ်မလို့က်ပါဘူး။ မမြင့်မြင့်တို့သာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားကြ

ပါ။ ကဲ . . ဟဲ’

‘ဟေ့ကောင်၊ မူမနေနဲ့။ ဒကာခံမဲ့သူက ခေါ်နေတဲ့ ဥစ္စာ’

‘သွားစမ်းပါကွာ’

စစ်ရန်နိုင်က လွန်ခဲ့သော (၄)နှစ်ခန့်ကကြည့်ခဲ့ဘူး
သော ခေတ်ဟောင်းရုပ်ရှင်ကားကြီး တစ်ခုကို သတိရလာသည်။
ဖူးစာနှစ်ခိုင် ဇာတ်ကားကြီး၊ မင်းသားက ခေတ်ဟောင်းမင်းသား
ကြီး ကျော်ဆွေ၊ မင်းသမီးက မေသစ်။

မင်းသားကြီးကျော်ဆွေက အရပ်အမောင်း ရှည်သွယ်မြင့်
မားသည်။ နိုင်ငံခြားဆန်ဆန် ရုပ်ချော၏။ မေသစ်က ငယ်ရွယ်
နုပျိုသည်။ မြန်မာဆန်ဆန် ချောသည်။ အမောက်ကလေးနှင့်
ကြည့်၍ကောင်းလှသည်။ သူတို့ ၂ဦး၏အတွဲမှာ ကြည့်၍
ကောင်းလှ၏။

ယခု ကိုကျော်ခေါင်ကလည်း ရုပ်ရှင်မင်းသားလို
ချောသည်။ မင်းသားကြီးကျော်ဆွေလို Clint Eastwood၊
အရပ်အမောင်း ရှည်သွယ်မြင့်မားသည်။ မမြင့်မြင့်ကလည်း
ခေတ်ဟောင်းမင်းသမီး မေသစ်လို မြန်မာဆန်ဆန် ချောသည်။
အမောက်ကလေးကို တစ်သသလုပ်နေသည်မှာ ရှေးခေတ်
ဟောင်းရုပ်ရှင်မင်းသမီးများဖြစ်သော မေရှင်၊ မြင့်မြင့်ခင်တို့ကို
ပြေး၍အမှတ်ရဖွယ် ဖြစ်သည်။

အလွန်တရာ တွဲဖက်ညီသော သူတို့ ၂ယောက် ဧည့်ခန်း
ထဲမှ ထွက်သွားသောအခါ စစ်ရန်နိုင်က ပီတိဖြစ်စွာ ပြုံးလိုက်
မိသည်။

အခန်း (၁၄)

ထိုညတွင် စစ်ရန်နိုင် အိပ်မောကျနေခိုက် စပီကာ
စကားပြောစက်မှ အဆက်မပြတ် မြည်လာသော ‘ကီကီကီကီ
... ကီကီကီကီ’ အသံများကြောင့် အိပ်ယာမှ နိုးလာခဲ့သည်။

စစ်ရန်နိုင်က မိမိ၏စကားပြောစက်တွင် ရုပ်သံတစ်ပြိုင်
နက်မြင်ရ ကြားရသော ခွီဒီယိုခလုတ်ကို ဖွင့်ထားသော်လည်း
တစ်ဖက်မှ ဆက်သွယ်နေသူ၏ မျက်နှာကို မမြင်ရ။ အသံကို
သာ ကြားနေရ၏။ ထိုသူဆက်သွယ်နေသော စက်မှာ ခွီဒီယို
ပီးရှင်း ဟုတ်ပုံမရ။ အသံကိုသာ ကြားရသော (Audio)
ဆက်ဒီယို စက်မျိုးဖြစ်ဟန်တူလေသည်။

မျက်နှာကို မမြင်ရသော်လည်း ညကြီးအချိန်မတော် အရေးတစ်ကြီး လှမ်း၍ဆက်သွယ်နေသူမှာ မိမိ၏ချစ်မိတ်ဆွေ 'ကိုကျော်ခေါင်' မှန်း ချက်ချင်း သိလိုက်ရသည့်အတွက် စစ်ရန်နိုင် သည် စကားပြောစက်ရှေ့မှ ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ချက်ချင်း ရောက်သွား၏။

'စစ်ရန်နိုင် . . .'

'ကိုကျော်ခေါင်လား'

'အေး၊ ငါ ကျော်ခေါင်ပဲ'

'ပြော၊ အရေးတစ်ကြီး ဘာကိစ္စလဲ'

'မြင့်မြင့်လေ၊ မြင့်မြင့်'

'အင်း၊ ပြော . . ခင်ဗျားတို့ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ နှစ်ယောက်

ဟန်မကျသေးဘူးလား'

'သူ . . သေသွားပြီ'

ကြားလိုက်ရသောသတင်းကြောင့် စစ်ရန်နိုင် ပြင်းဖျား အံ့သြတုန်လှုပ်သွားသည်။ ဆွေးမြေ့ ပူပန်စွာ ပြောလိုက်သော ရှေ့နေကိုကျော်ခေါင်၏အသံ ပေါ်ထွက်လာသည်။

'တစ်စုံတစ်ယောက်က သူ့ကို အိပ်ခန်းထဲမှာ သတ်သူ့။ တာပဲကွ'

'နေပါဦး၊ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် 'ဆီဒိုးနား' မှာ ညဦး သွားစားကြတယ် မဟုတ်လား'

'အေးလေ၊ ညစာစားပြီး (၈)နာရီခွဲတိတိမှာ သူ့အိမ်ကို လိုက်ပို့လိုက်တယ်'

'နေဦး၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ဘယ်က ဆက်သွယ်နေ တာလဲ'

'မြင့်မြင့်တို့အိမ်က . .။ မင်း ခုချက်ချင်း လာခဲ့ပါလား။ ငါ စောင့်နေမယ်'

'ကောင်းပြီ၊ ကျုပ် ခုချက်ချင်း လာခဲ့မယ်'

စစ်ရန်နိုင် အချိန်ဖြုန်းမနေတော့။ ကြော့ခွက်ထဲမှာ ခပ်မြန်မြန် မျက်နှာသစ်လိုက်ပြီး၊ ဒေါ့(ချ်)ဗိုက်ပါကားလေးကို အပြင်းတရကြမ်း မောင်း၍ ဗားကရားရှိ မြင့်မြင့်၏အိမ်သို့ လာခဲ့၏။ ရောက်လာသောအခါ မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်နှင့် စောင့်ကြိုနေသော ရှေ့နေကိုကျော်ခေါင်ကို တွေ့ရ၏။

မိမိအရင် ရောက်နှင့်နေသော ဦးတင်ဖေလက်အောက်မှ ဂျမူးကြီးဦးသောင်းဖေကိုလည်း တွေ့ရ၏။ အိပ်ယာပေါ်တွင် သေဆုံးနေရှာသော မြင့်မြင့်၏ အလောင်းကို ဝင်ရောက်စစ်ဆေး ကြည့်သောအခါ၊ မြင့်မြင့်သည်လည်း ရှေ့နှင်းဆီကဲ့သို့ပင် လည်ပင်းကို ကြိုးနှင့်တုပ်ဆွဲ၍ ညှစ်သတ်ခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရ၏။ မြင့်မြင့်ကို သတ်ခဲ့သော လူသတ်သမားနှင့် ဖျူနှင်းဆီကိုသတ်ခဲ့သူမှာ လူတစ်ဦးတည်းသာဖြစ်ကြောင်း ဗျူးမိလိုက်လေသည်။

မသေမိ . . လည်ပင်းကို တင်းကြပ်စွာ အညှစ်ခံခဲ့ရသော
ကြောင့် မြင့်မြင့်မှာ မျက်လုံးများ ပြူးထွက်၍ ကြောက်မက်ဖွယ်
ရာ အသွင်ဆောင်နေလေတော့၏။

‘မင်း ဘယ်လိုယူဆသလဲ’ ဟု ဦးသောင်းဖေက မေးလာ
၏။

‘ရှေ့နှင်းဆီနဲ့ မြင့်မြင့်ကို လူသတ်သမားတစ်ဦးတည်းက
သတ်ခဲ့တာပဲ’

‘အေး၊ ဒါကတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဘယ်သူ သတ်တယ်လို့
မင်းထင်သလဲ။ ဒါကို ငါမေးတာ’

‘ကျုပ် စဉ်းစားကြည့်ဦးမယ်’

ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦးမောင်၏ မျက်နှာကို ကွက်
ကနဲ သတိရလိုက်မိ၏။ မြင့်မြင့်က ကုမ္ပဏီဒါရိုက်တာ လူကြီး
များကို မသက်သာစွာ တရားရုံးတော်တွင် ဦးတိုက်လျှောက်ထားပုံ
ကြုံစည်ခဲ့သည်။ ဦးလှဦးမောင်က ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်
ခဲ့သည်။ မြင့်မြင့်က လုံးဝအလျှော့မပေးပဲ မိမိလုပ်စရာရှိသည်ကို
သာ ဆက်လုပ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဦးလှဦးမောင် မကြေမလည်နှင့် ပြန်သူ
များ၊ အစီအရိမြင်ယောင်လာသည်။ ဆရာဦးသောင်းဖေ
စစ်ရန်နိုင်ဘေးမှထွက်သွားလျှင် ရှေ့နေကိုကျော်ခေါင်ပေး
လာသည်။

‘ငါကတော့၊ ဟို ဦးလှဦးမောင်ကို မသက်သွား။ ဒီလူကြီး
လုပ်ရက်လိုက်တာကွာ။ တစ်ကယ်ဆိုရင် မြင့်မြင့်ဟာ သူ့သမီး
လေးကို နေခဲ့တာပါ။ ဒီလို ရက်ရက်စက်စက်ကြီး မလုပ်သင့်ပါ
ဘူး’

စစ်ရန်နိုင်က သူ၏ထင်မြင်ချက်ကို ဘာမျှမပြောပဲ၊
ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင် နေလိုက်၏။ ထိုအချိန်၌ပင် တိုက်ရှေ့သို့
ကားတစ်စင်း ဆိုက်လာပြီးလျှင် ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦးမောင်
ကားပေါ်မှဆင်းလာ၏။ ရှေ့နေဦးကျော်ခေါင်သည် ဦးလှဦး
မောင်ကိုတွေ့ရလျှင် သူ့စိတ်ကိုသူ မထိန်းနိုင်ဟန်ဖြင့် သူ့တိုက်
ပုံအင်္ကျီအိတ်ထဲမှ လိုင်စင်နှင့်ကိုင်ဆောင်ထားသော ပစ္စတိုလေး
ကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

‘ဘာလုပ်တာလဲ၊ စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်နဲ့ဗျာ။
တည်တည်ညီညီ နေစမ်းပါ’ ဟု အသံတိုးတိုးဖြင့် ပြော၍
ဦးကျော်ခေါင်ကို ထိန်းထားလိုက်ရ၏။ တစ်ပြိုင်နက်မှာပင်
‘စစ်ရန်နိုင်သည် ဦးကျော်ခေါင်လက်ထဲမှ ပစ္စတိုကိုဆွဲယူကာ
သူ့ဘောင်းဘီအိတ်ထဲသို့ ထိုးထည့်ထားလိုက်၏။

ဦးလှဦးမောင်သည် မြင့်မြင့်သေဆုံးနေသော အိပ်ခန်း
ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားကာ၊ ပုံပျက်ပန်းပျက်နှင့် လျှာထွက်နေသော
ပြန်ပုံ၏ အလောင်းကို ကြည့်ရှုကာ ပြန်ထွက်လာ၏။ ဦးလှဦး
မောင်သည် အသံထွက်၍မသိသော်လည်း မျက်လုံးများမှ

မျက်ရည်များ စီးကျလျက်ရှိလေသည်။

‘ဟေ့ စစ်ရန်နိုင်၊ ဒီကိုလာစမ်း၊ ဒီမှာ ထိုင်စမ်း’

ဦးလှဦးမောင်က ငိုသံပါကြီးနှင့်ခေါ်လိုက်သဖြင့် စစ်ရန်နိုင်သည် ဝတ်လုံတော်ရကြီးရှေ့သို့ သုတ်ကနံ ရောက်သွား၏။

‘ရွှေနှင့်ဆီလိုလည်ပင်းညှစ်ပြီး သတ်သွားတာကွ။ အခု မြင့်မြင့်ကိုလဲ ဒီပုံစံအတိုင်း သတ်သွားပြန်ပြီ။ ငါ့ သမီးလေး နှစ်ယောက်စလုံးကို ဒီလူသတ်သမားချည်း သတ်သွားတာ’

‘ကျွန်တော် သိပါတယ်’

‘မင်း ဒီလူယုတ်မာကို အမြန်ဆုံး ဖမ်းပေတော့။ ဘယ် နယ်ကွာ တော်တော် ရစ်စက်တဲ့လူပဲ’

‘မပူပါနဲ့ ဦးလှဦးမောင်၊ လူသတ်သမားဟာ ဒီရန်ကုန် မြို့ထဲမှာတင် ရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိရပြီ။ သူဟာ ကျွန်တော့်လက်တစ်ကမ်းမှာ ရောက်နေတဲ့အတွက် သူ့ကို မကြာမီ ဖမ်းမိတော့မှာပါ။ လာမဲ့ (၄၈)နာရီအတွင်း ဖမ်းမိအောင် ကျွန်တော် ကြိုးစားပါ့မယ်’

‘အေး၊ မြန်မြန် ဖမ်းမိအောင် လိုက်ပါသားရယ်။ မျှ တွေ ကုန်ချင်သလောက် ကုန်ပါစေ ဘာ ပေးပါ့မယ်’

‘ငွေကုန်စရာ သိပ်မလိုပါဘူး။ နည်းနည်းပါးပါး လောက်သာ စွန့်စားရင် စွန့်စားရမှာပါ’

‘စွန့်စားရင် စွန့်စားရမယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်လဲ’
‘သူဟာ လူသတ်နည်းမျိုးစုံ တက်မြောက်ထားတဲ့ ကြေးစားတစ်ယောက် ဖြစ်နေရင်တော့၊ ကျွန်တော်တို့ နည်းနည်း ပါးပါးလောက် စွန့်စားရင် စွန့်စားရမှာပေါ့။ ဒါကို ပြောတာပါ’
‘အဲဒီလိုမျိုးဆိုရင်၊ ငါ့ဆီမှာ ကွန်မူး၊ ကရာတေး၊ ဂျူဒို ပညာတွေ အင်မတန်ကျွမ်းကျင်တဲ့ နိုင်ငံခြားသား တစ်ယောက်ရှိ တယ်’

‘ဟို၊ မစုတာ အိုကီနာဝါတီကို ပြောတာလား’

‘အော် . . . မင်း သူ့ကို သိနေပြီးသားပဲဟာ။ ဟုတ်တယ် သူ့ကို ပြောတာပဲ’

‘မလိုဘူးလို့ ထင်တာပဲ’

‘လိုရင်ပြော၊ ငါ လှမ်းခေါ်လိုက်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ လိုရင် ပြောပါ့မယ်’

‘အေး လိုရင်အချိန်မရွေး ငါ့ကိုပြော။ သူ လောလော သယ် ထောက်ကြံ့ဖက်က ခြံကြီးတစ်ခြံမှာ ရှိတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ . . .’

‘အေး၊ (၄၈)နာရီအတွင်းမှာ လူသတ်သမားကို ဖမ်းပေး နိုင်ရင် မင်းကို (၁၀)သိန်းတန် ရွှေတံဆိပ်တစ်ခု ဘာ ဆုချမယ် ကြားလား’

‘အဲဒီရွှေတံဆိပ် (၂)ရက်အတွင်း ပြီးအောင် လုပ်ထား’

လိုက်ပါ'

'အဘဖက်ကို ဘာမှမပူနဲ့။ မင်းကသာ လူသတ်သမားကို (၄၈)နာရီအတွင်း ရအောင်ဖမ်းပေတော့' ဟုတ်ကဲ့ . . .

စစ်ရန်နိုင်က အာမခံချက် ရဲဝံ့စွာပေးလိုက်သောအခါ၊ ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦးမောင်သည် သေဆုံးသူမြင့်မြင့်၏ တိုက်မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားတော့၏။

'စစ်ရန်နိုင်၊ မင်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီအဖိုးကြီးကို ပြန်လွှတ်လိုက်တာလဲ'

'သူ . . . လူသတ်သမားမှ မဟုတ်တာပဲ'

'ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ . . .။ ခုလောလောဆယ် သူဟာ မြင့်မြင့်ကိုမကျေနပ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ သူဟာ မြင့်မြင့်ကို ဒေါသအမျက်ချောင်းချောင်းထွက်ခဲ့တယ်လေ'

'သူဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ လူသတ်သမား မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဗျာ'

'မင်းဥစ္စာက ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ'

'နောက်ကျတော့ ခင်ဗျားသိလိမ့်မယ်'

x x x x x x x x x x x x x x x

ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦးမောင် ပြန်သွားပြီးနောက်။

ရဲတပ်ဖွဲ့မှရောက်နှင့်နေသော ဦးသောင်းဖေ၏ အထက်အရာရှိ ဦးတင်ဖေ Master Jeep ကလေးဖြင့် ရောက်လာပြန်သည်။ ၃ / ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဦးတင်ဖေနှင့် စစ်ရန်နိုင်သည် အမှုအကြောင်း ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

'ရှေ့နေကိုကျော်ခေါင်က ဦးလှဦးမောင်ကို လူသတ်သမားဖြစ်ရမယ်လို့၊ စွပ်စွဲနေတယ်။ မင်း ဘယ်လိုမြင်သလဲ'

'ဒါက ဒီလိုပါဗျာ' ဟူ၍ အစချိတ် စစ်ရန်နိုင်က ဦးလှဦးမောင်နှင့် မြင့်မြင့်တို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် အယူအဆ ကွဲကြပုံများ ရှင်းပြလိုက်ပြီးမှ . . .

'ဒီလို ဖြစ်ကြပြီးမှ ဦးလှဦးမောင် လူချင်းခွဲသွားတယ်။ အကိုးကြီး အဲသလို မကျေနပ် ဖြစ်သွားတဲ့ အနီးကပ်ဆုံး အဖြစ်အပျက်ကိုကြည့်ပြီး။ အဘိုးကြီးကို ဒီတစ်ချက်တည်းနဲ့ လူသတ်သမားဖြစ်ပါတယ်လို့ ကောက်ချက်ချမလား'

'မြင့်မြင့် လုပ်မဲ့ကိစ္စဟာ ဟိုဒါရိုက်တာလူကြီးတွေကိုသာမကဘူး။ ဦးလှဦးမောင်ကိုလည်း တိုက်ရိုက်သွားထိနေတယ်လေ။ ဦးလှဦးမောင်ဟာ အကြီးအကျယ် ပျက်စီးရမဲ့သူအကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ . . .

'ခင်ဗျား ပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီအချက်ကိုလည်း ကျုပ် နှလုံးသွင်းထားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဦးလှဦးမောင်ဟာ ပြိုင်မြင့်ကိုသတ်ခဲ့သူ လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ'

'မင်းက အခုလို အတတ်ပြောနိုင်ရအောင် လူသတ် သမား အစစ်အမှန်ကို သိနေလို့လား'

'ကျုပ် သိနေပြီ၊ လူသတ်သမားက ရန်ကုန်ကိုရောက် နေပြီ။ သူဟာ ရွှေနှင်းဆီကို သတ်ခဲ့သလို၊ မြင့်မြင့်ကိုလည်း သူပဲသတ်ခဲ့တယ်။ ရွှေနှင်းဆီနဲ့ မြင့်မြင့်ကို သတ်ခဲ့သူဟာ ဦးလှဦးမောင် လုံးဝမဟုတ်ဘူးဗျာ'

ယခင်အတွေ့အကြုံများအရ စဝရန်နိုင်၏ ယူဆချက် များ အကြိမ်းပေါင်းများစွာ မှန်နေခဲ့ဘူးသဖြင့် ဦးတင်ဖေသည် အကြောက်အကန်ပြောမနေတော့။ သို့ရာတွင် စကားတစ်လုံး ဖြင့် စဝရန်နိုင်အား ချည်ထားလိုက်၏။

'မင်းက (၄၈)နာရီအတွင်း လူသတ်သမားကို တကယ် ဖမ်းပေးမှာလား'

'ဟာ၊ ဖမ်းမှာပေါ့။ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ ကျုပ်သိနေ ပြီပဲ။ သူဟာ ရန်ကုန်ကို ရောက်နေတာ ကြာပြီ။ ဒါပေမယ့် တည်းခိုခန်းတစ်ခုမှာ ရုပ်ဖျက်ပြီး ခိုလှုံနေတယ်ဗျာ'

'ဒါဖြင့် တို့က တည်းခိုခန်းတွေ အားလုံးကို ချက်တပ် လုပ်နေရမယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား'

'မဟာရန်ကုန် နယ်နိမိတ်အတွင်းမှာ ရှိနေတဲ့ တည်းခို ခန်းအားလုံးကို စောင့်ကြည့်နေဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူးဗျာ။ အင်အား တော်တော်များများ အသုံးချရလိမ့်မယ်'

'ဒီတော့ . . .'

'လူသတ်သမားဟာ အချိန်တန်ရင် ရှေ့တန်းကို ထွက် လာလိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့ တည်းခိုခန်းတွေကို ချက်ကင်လုပ်နေ စရာ မလိုပါဘူး'

'မင်းကို ငါ အင်အားဖြည့်ပေးထားရမလား။ ငါ့လက် အောက်မှာ ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ လူတွေရှိတယ်'

'ခု မလိုသေးဘူး။ လိုတဲ့အခါ ပြောပါ့မယ်'

'နေပါဦး၊ မင်းဖမ်းရမဲ့ လူသတ်သမားက ဘယ်လို အမျိုး အစားလဲ'

'ပေါ့သေးသေး လူတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူး။ ကမ္ဘာ အဆင့်အတန်းမီ လူသတ်သမားတစ်ယောက်ပဲ။ သူဟာ လက်ရုံး ဖျည်ရော၊ နှလုံးရည်ရော ပြည့်စုံတယ်'

'နိုင်ငံခြားက လာတာလား၊ ပြည်တွင်းကပဲလား'

'ဒါတွေ ကျွန်တော်ကို မေးမနေစမ်းပါနဲ့ဗျာ။ ဒီမှာ ဦးတင်ဖေ တာမှ ပူမနေနဲ့။ သူ့ကိုကျုပ် (၄၈)နာရီအတွင်း တကယ်ဖမ်းပေးမယ်'

'အေး၊ မင်းကြည့်လုပ်ကွာ၊ မင်းကိုတော့ ငါယုံပါတယ်'

သို့သော် ဦးတင်ဖေသည် စစ်ရန်ခိုင်၏ ထက်မြက်သော အသိဉာဏ်ကို ယုံကြည်နေသည်ဖြစ်ရာ၊ သူ့လက်အောက် အမှုထမ်းအရာရှိများအားလုံးကို ညွှန်ကြားချက်များ ထုတ်ထားပြီးဖြစ်၏။

မည်သူမျှ မိမိတို့ ထင်ကြေးဖြင့် အလောသုံးဆယ် မဆောင်ရွက်မိရန်၊ မိမိတို့ ပြုလုပ်လိုသည်ကိစ္စမှန်သမျှကို ရှေးဦးစွာ မိမိကို တင်ပြပြီးမှသာလျှင် ပြုလုပ်ကြရန်၊ တပ်ဦး မကျွံမိစေရန် သတိပေးထားပြီး ဖြစ်လေသည်။

သူသတ်သမားသည် မြင့်မြင့်အား နံနက် (၃:၀၀)နာရီခန့်အချိန်တွင် သတ်ဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မှုခင်းဆရာဝန်က မှတ်ချက်ပေးခဲ့၏။ နံနက် (၆:၀၀)နာရီ ထိုးသည်အထိ ဆရာဦးတင်ဖေနှင့် စစ်ရန်ခိုင်တို့သည် အသတ်ခံခဲ့ရသော မြင့်မြင့်တိုက်မှ မပြန်သေးချေ။ မြင့်မြင့်မှာ မိန်းမချောလေးတစ်ဦးဖြစ်သည့်အတွက် ယခုလို မြင့်မြင့် စောစီးစွာ သေဆုံးသွားခဲ့ရပါသည်အတွက် ဦးတင်ဖေ၏ လက်အောက်ငယ်သားများအားလုံး

နှမြေတသ နေကြ၏။

လူသတ်တရားခံကို အလျှင်အမြန် ရှာဖွေဖော်ထုတ်နိုင်ရေးအတွက် စိတ်ပါဝင်စားစွာ လှုပ်ရှားလျှက်ရှိကြ၏။ ဦးတင်ဖေနှင့် စစ်ရန်ခိုင်တို့လည်း အခြားသူများနည်းတူပင်၊ လူသတ်သမားကို အမြန်ဆုံး ဖမ်းမိနိုင်ရေးအတွက် ကြံစည်အားထုတ်လျှက်ရှိကြပေသည်။

နံနက် (၆:၀၀)နာရီထိုးပြီး၍ မိုးစင်စင်လင်းသောအချိန်တွင် ဆရာဦးတင်ဖေနှင့် စစ်ရန်ခိုင်တို့သည် မိမိတို့ လုံးဝမထင်မှတ်သော သတင်းဆိုးကြီးတစ်ခုကို ကြားလိုက်ကြရလေရာ၊ စစ်ရန်ခိုင်ကိုတော့ မသိ။ ဆရာဦးတင်ဖေကတော့ အလွန်အမင်း တုန်လှုပ်သွားခဲ့ရလေသည်။

ကြားလိုက်ရသော သတင်းဆိုးကြီးကား . . .

အသတ်ခံခဲ့ရသော မြင့်မြင့်၏ တိုက်ခန်းမှ နံနက် (၃:၀၀)နာရီခွဲခန့်တွင် ပြန်သွားခဲ့သော ဝတ်လုံတော်ရကြီးဦးလှဦးမောင်။ ထိုသို့ပြန်သွားသော ဆရာဦးလှဦးမောင်သည် ပျွန်မဆင်ရှိ ၎င်း၏တိုက်သို့ရောက်သောအခါ ဧည့်ခန်းထဲတွင် ဝေတ္တအနားယူ၍ ထိုင်နေသေးသည်ဆို၏။

လူကြီးဖြစ်သောကြောင့် နံနက်ခင်းအချိန်ကလေးတွင် ပျံလောက် ခေတ္တခဏ အနားယူရန် သူ့အိပ်ခန်းထဲသို့ နံနက် (၂:၀၀)နာရီခန့်တွင် ဝင်ရောက်သွားခဲ့သည်။ ယခု မိုးလင်းသော

အခါ ဆရာဦးလှဦးမောင်သည် အိပ်ယာထဲတွင် အသတ်ခံရ
လျက် သေဆုံးနေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ အိမ်သူအိမ်သားများ သိကြရ
သည်ဟူသော သတင်းပင် ဖြစ်လေတော့၏။

သေပုံသေနည်းမှာ ရွှေနှင်းဆီနှင့် မြင့်မြင့်တို့အတိုင်း
ပင်။ နိုင်လွန်ကြီးကို အသုံးချ၍ လည်ပင်းညှစ်သတ်သွားခြင်း
ပင်။ ဦးလှဦးမောင် အသတ်ခံရကြောင်းသတင်းကြားရသော
အခါ၊ ဆရာဦးတင်ဖေနှင့် စစ်ရန်နိုင်တို့သည် မိနစ် (၂၀)အတွင်း
မှာပင်လျှင် အခင်းဖြစ်ပွားရာသို့ ရောက်လာခဲ့ကြ၏။

ဝတ်လုံတော်ရကြီး၏ အလောင်းကို ဝင်ရောက်စစ်ဆေး
ကြည့်ကြ၏။ ရွှေနှင်းဆီနှင့် မြင့်မြင့်တို့ကဲ့သို့ပင်၊ သန်မာသော
လူတစ်ယောက်က နိုင်လွန်ကြီးကို အသုံးပြု၍ လည်ပင်းကို
ညှစ်သတ်သွားခြင်းဖြစ်လေသည်။ နံနက် (၅)နာရီ ၁၅ မိနစ်ခန့်
တွင် အသတ်ခံခဲ့ရကြောင်း၊ မှုခင်းဆရာဝန်က အတည်ပြုထား
လေသည်။

x x x x x x x x x x x x x

အခန်း (၁၅)

'တော်တော် ပွဲကြမ်းနေပါလား။ တစ်ယောက်ပြီးတစ်
ယောက် လိုက်သတ်နေတာပဲ။ သူ့ကိုကြည့်ရတာ တော်တော်
သွေးဆာနေပုံရတယ်'

ရှေ့နေဦးကျော်ခေါင်က စတင်ပြောလိုက်၏။ ဆရာ
ဦးတင်ဖေက ရှေ့နေကို လှမ်းကြည့်ရုံသာကြည့်၍ ဘာမျှမပြောပဲ
နေ၏။ စစ်ရန်နိုင်ကသာ လွန်စွာ ဦးနှောက်ခြောက်နေပုံရသော
ဆရာဦးတင်ဖေကို ပြောလိုက်၏။

'ဒီလူဟာ လူဆက်သတ်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး'
'မင်းကလဲ . . . လာပြန်ပြီ။ သူ တစ်ယောက်ပြီးတစ်

ယောက် လူတွေလိုက်သတ်နေတဲ့ဥစ္စာ။ ဒါ နောက်ဆုံးပဲလို
ဘာကြောင့် ပြောနိုင်တာလဲ'

'သူ လူသတ်တဲ့အခါ အသုံးချခဲ့တဲ့ ဒီနိုင်လွန်ကြီး ထား
ပစ်ခဲ့တယ်လေ။ ဒါကြောင့် သူဟာ လူဆက်မသတ်တော့ဘူးလို့
ကျုပ် ကောက်ချက်ချခဲ့တာပဲ'

စစ်ရန်နိုင်က လူသတ်သမား၏ လက်ရာခြေရာ သဲလွန်
စအဖြစ် ချန်ထားရစ်ခဲ့သော နိုင်လွန်ကြီးကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး
ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ကြီးမှာ တစ်မတ်လုံးခန့်ရှိ၍ (၃)ပေခန့်ရှည်၏။ ဆရာ
ဦးတင်ဖေ၏ တပည့်များက လက်ဗွေရှာသော်လည်း လုံးပမရှိ။
လူသတ်သမားသည် ဤနိုင်လွန်ကြီးကို အသုံးပြုသောအခါ
လက်ဗွေရာမထင်အောင် လက်အိတ်စွပ်ထားကြောင်း၊ အလွတ်
ကလေးပင် သိနိုင်ပါပေ၏။

'ဦးလှဦးမောင်ကို ဘာကြောင့်သတ်သွားတာလဲ။ ဝါး
စဉ်းစားလို့ရပြီလား'

'ရှေ့နင်းဆီနဲ့ မြင့်မြင့်တို့ကိုသတ်တာ၊ ခိုင်လုံတဲ့
အကြောင်းရှိတယ်။ ဦးလှဦးမောင်ကို သတ်ခဲ့တာကတော့
ကြောင်းပြချက် မပြည့်စုံပါဘူး'

'ကြီးကြောင်းပြချက်မပြည့်စုံဘူးဆိုတာက
ပွယ်လဲ'

'ကျုပ်တို့ သူ့နောက်ကို 'မ'လိုက်နေမှန်း လူသတ်သမား
က သိနေတယ်ဗျာ။ ဒီအခါ အမှုနဲ့ တိုက်ရိုက်မသက်ဆိုင်တဲ့
လူတစ်ယောက်ကို သတ်ပြလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ကျုပ်တို့ကို ယုန်
ထင်ကြောင်ထင် ဖြစ်သွားအောင်။ ကျုပ်တို့ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်း
တန်း တွေးနေတာတွေ ကွေ့ကောက်ရှုပ်ထွေးသွားအောင် တမင်
ဖန်တီးလိုက်တာပဲ'

'ဟာ၊ မင်း ပြောသလိုသာဆိုရင်၊ ဒီလူသတ်သမားဟာ
သိပ် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါလား။ ဘယ်နှယ်ကွာ
ဦးလှဦးမောင်လို ထက်မြက်တဲ့ လူ့အစိုးတန်တစ်ယောက်ကိုမှ
ပစ်မှတ်အဖြစ် ရွေးချယ်ရသလား။ အခြားတစ်ယောက်ကို
ရွေးချယ်လို့ မရဘူးလား'

'အညကြတစ်ယောက်ကို သတ်ပြခဲ့ရင်၊ ကျုပ်တို့ ဘယ်
စိတ်ဝင်စားမလဲ။ အခု နာမည်ကြီး တိုင်းသိပြည်သိပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
တို့ကို ဦးလှဦးမောင်ဆိုတော့၊ ကျုပ်တို့အများကြီး စိတ်ဝင်စား
ဖို့။ အရမ်းအလုပ်ရှုပ်သွားပြီ။ သူက ကျုပ်တို့ အလုပ်ရှုပ်သွား
တာကို လိုချင်တဲ့အတွက် ဦးလှဦးမောင်ကို သူ့ပစ်မှတ်အဖြစ်
ရွေးချယ်ခဲ့တာဗျာ'

စစ်ရန်နိုင်သည် ဆရာဦးတင်ဖေနှင့် ဤမျှသာ ဆွေးနွေး
ပြီးဆိုခဲ့ပြီးနောက်၊ ဇော်ဘွားကြီးကုန်းရှိ သူ့နေအိမ်သို့ ပြန်လာ
သည်။ ညက အိမ်ရေးပျက်ခဲ့ရသောကြောင့် အချိန်ရတုန်းကလေး

တစ်မှေးအိပ်ဦးမည်ဟု စဉ်းစားခဲ့သော်လည်း တစ်ကယ်တမ်းတွင် အိပ်၍မပျော်ခဲ့ပေ။ မျက်စိများကို မှိတ်ထားလိုက်သောအခါတွင် မှ မြင့်မြင့်နှင့် ဦးလှဦးမောင်တို့၏ အလောင်းများက အစီအရီ ပေါ်လာလေသည်။

မြင့်မြင့်နှင့် ဦးလှဦးမောင်တို့၏ နောက်ဆက်ဆံအဖြစ် လူသတ်သမားအကြောင်းက ပါလာတော့၏။ ဦးလှဦးမောင်ကား အသက်(၆၅)နှစ်ခန့် ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း။ ရွှေနှင်းဆီနှင့် မြင့်မြင့်တို့မှာ ငယ်ရွယ်လှသေး၏။ လှပနုပျိုသော မိန်းမချောကလေးများချည်း ဖြစ်ကြရာ။ သူတို့ စောစောစီးစီး သေဆုံးသွားရခြင်းမှာ နှမြောစရာ ကောင်းလှ၏။ ကြားရသူတိုင်း စုတ်တစ်သတ်သတ်ဖြစ်ကြရ၏။

အဘယ်သူ စိတ်ကောင်းနိုင်ပါမည်နည်း။

ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦးမောင်မှာ အသက်ကြီးရင့်ပြီဆိုသော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး အသတ်ခံရခြင်းအတွက် နှမြောစရာ ယူကြိုးမရစရာပင် ဖြစ်တော့သည်။ ကျွမ်းကျင်ဝါရင့်သော ဥပဒေပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ် သည်သာမက နောင်သောအခါတွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရမှ ဦးလှဦးမောင်အား ရှေ့နေချုပ်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ရန် ရာထားပြီးသူဖြစ်ကြောင်း ဦးတင်ဖေနှင့် စဝ်ရန်နိုင်တို့ ကောင်းစွာ သိရှိထားပြီးဖြစ်လေသည်။

တိုင်းပြည်၏ ဒိပ်ဒိပ်ကြံ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကိုမှ ပစ်မှတ်ထား။

သတ်ဖြတ်ခဲ့၏။ လူသတ်သမားကား အတင့်ရဲလှပေ၏။ ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံရသောကိစ္စတွင် မိမိပါဝင်၍ လိုက်ပါဆောင်ရွက်မှန်း၊ လူသတ်သမား သိရှိပြီးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ပါလျက် ယခုကဲ့သို့ ဆက်တိုက်လူသတ်မှုများ ဆက်လက်ကျူးလွန်နေသည်မှာ မိမိကို စိန်ခေါ်နေခြင်းပင်တည်း။

အိပ်၍မရနိုင်အောင် သေဆုံးသူများက မြောက်လှန်နေသောအခါ၊ စဝ်ရန်နိုင်သည် ဘိယာသံဗူးလေးများကို တစ်ဖူးပြီး တစ်ဖူး တန်းစီ၍ ဖောက်သောက်နေမိ၏။ ထမင်းစားချိန်ရောက်သောအခါ ဝိုက်ပြည့်စိမ့်သောငှာ ခပ်မြန်မြန်စားလိုက်၏။

ထမင်းစားပြီးသောအခါ အရေးပေါ်ကိစ္စတစ်ခု ဦးခေါင်းထဲဝင်လာသဖြင့် ဗားကရာရှိ သေဆုံးသူ မမြင့်မြင့်တို့ကဲ့သို့ လာရောက်ခဲ့၏။

အသတ်ခံရသော မြင့်မြင့်အလောင်းကား မရှိတော့။ ထရာဦးတင်ဖေတို့ ရဲတပ်ဖွဲ့မှ မြင့်မြင့်နှင့် ဦးလှဦးမောင်တို့ အလောင်းများကို ယူသွားကြပြီဟု သိရ၏။

စဝ်ရန်နိုင်သည် သက်ဆိုင်သူများထံမှ ခွင့်ပြုချက်ယူ၍ မြင့်မြင့်၏အိမ်ခန်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ သူလိုချင်သော ပစ္စည်းတစ်ခုကို ရှာဖွေသောအခါ၊ မြင့်မြင့်၏ ဘီရိုတစ်လုံးထဲမှ ကိုယ်တော်များကြားတွင် လွယ်ကူစွာရှာတွေ့လေသည်။ သေဆုံးသူ မြင့်မြင့်၏ အိမ်စေမလေးနှင့် ယောက္ခမဟောင်းအဖွားကြီး

အား ထိုပစ္စည်းကို ထုတ်ပြလိုက်၏။

‘ကျွန်တော် ခဏ ယူသွားမယ်နော်’

‘အို၊ မင်းအတွက် အသုံးလိုရင် ယူသွားပါကွယ်’

စစ်ရန်နိုင်ငံသည် ဇော်ဘွားကြီးကုန်းရှိ မိမိနေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ၊ မွန်းလွဲတစ်နာရီခွဲခန့်ရှိနေပြီဖြစ်၏။ သည်နေ့ ရှေ့နေဦးအိမ်လှိုင်နှင့် သူ့အမှုသည် ‘ဦးပိတာ’တို့ ရောက်ကောင်း ရောက်လာကြမည်ဖြစ်၍ သူတို့အလားကို စောင့်နေမိလေသည်။

မွန်းလွဲ ၃-နာရီထိုးသွားပြီး၊ ၄-နာရီလောက်တွင် ခြံဝင်းထဲသို့ Taxi ကားတစ်စင်း ဝင်လာ၏။ ရှေ့နေဦးအိမ်လှိုင်နှင့် အတူ လူစိမ်းတစ်ယောက်လည်း ပါလာ၏။ ထိုလူစိမ်းကား ယနေ့မှ မန္တလေးမှ ရောက်လာသော ဦးအိမ်လှိုင်၏ အမှုသည် ‘ဦးပိတာ’ဖြစ်ကြောင်း၊ ချက်ချင်းပင် သိလိုက်ရလေသည်။

‘ကျုပ်ပြောတဲ့ ဦးပိတာပါပဲ။ စောစောက ဆိုက်လာတဲ့ မန္တလေးရထားနှင့် ပါလာတာပါ’

‘ဩ . . . ဦးပိတာလား၊ ခုလိုတွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ . . . ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျား . . .’

စစ်ရန်နိုင်ငံနှင့် ဦးပိတာတို့သည် ရင်းရင်းခိုးခိုး လက်မှုနှုတ်ဆက်လိုက်ကြ၏။

‘ဒီနေ့ ညနေစာ ဆီခိုးနားဟိုတယ်မှာ ကျွန်တော် . . .’

ပါရစေ’

‘အားနာစရာကြီးဗျာ၊ မလုပ်ပါနဲ့ . . .’

‘ကျွန်တော့်ဆီရောက်လာတဲ့ ဧည့်သည်ပဲဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ ဧည့်ခံပြုရဘို့ ဝတ္တရားရှိတယ် မဟုတ်လား။ ဟဲ . . . ဟဲ’

‘ကျွန်တော်က အားနာလို့ပါ’ ဟူ၍ ဦးပိတာက ဆိုလျှင်

‘နိုးနိုး၊ ကျွန်တော့်ဘက်က သိပ်အပန်းမကြီးပါဘူး’

‘ဒီလိုဆိုရင်လဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ’

ဦးပိတာက စစ်ရန်နိုင်ငံကို အားတုန်းအားနာ ဖြစ်ဟန်ဖြင့် ဆိုရှာ၏။ စစ်ရန်နိုင်ငံက အကြောင်းအရာတစ်ခုကိုလွှဲ၍ ပြောလိုက်သည်။

‘အခု ဦးပိတာ ရန်ကုန်မှာ တည်းခိုဘို့ အသိအကျွမ်း

ရှိသလား’

‘ကတ်သီးကတ်သတ်၊ ဘယ်ရှိမလဲ။ ကျွန်တော်က

ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းသားအစစ်ပဲလေ။ ရန်ကုန်မှာ အသိ

မကျွမ်း မရှိပါဘူး။ ဒီက ရှေ့နေကြီး ဦးအိမ်လှိုင် စီစဉ်ပေးမဲ့

တည်းခိုခန်းတစ်ခုခုမှာ တည်းခိုဘို့ အစီအစဉ်ရှိပါတယ်’

‘တည်းခိုခန်းမှာဆိုရင် စရိတ်စက ထောင်းလိမ့်မယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ကိစ္စက ဘာပဲပြောပြော တစ်လ

နီးပါးလောက်လဲ ကြာရင်ကြာသွားနိုင်တယ်ဗျာ။ ဒီကကိစ္စကလဲ

အကဲချင်း အဆင်ပြေချင်မှ ပြင်ဦးမယ်ဆိုတော့၊ ကျွန်တော့်ပါလေ။

တဲ့ ငွေကလေးနဲ့ လောက်ပါ့မလားလို့ ချင့်ချိန်ပြီး၊ အခုလို အရောက်နောက်ကျသွားတာပါ'

'ဒီလိုလုပ်ပါလား၊ ဦးအိမ်လှိုင်ရော ဦးပီတာပါပေါ့ခင်ဗျာ။ တည်းခိုခန်းကို စိတ်မကူးကြပါနဲ့တော့၊ ကျွန်တော့်အိမ်ကြီးမှာ လာနေနိုင်ပါတယ်။ တစ်အိမ်လုံးမှာမှ မှာလီ (၂)ယောက်ရယ်၊ ထမင်းချက် အဒေါ်ကြီးတစ်ဦးရယ်၊ ဒါပဲရှိတယ် . . .။ ခင်ဗျားတို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေနိုင်တဲ့အပြင် စားဘို့သောက်ဘို့လဲ မပူရတော့ဘူး။ ဒါဟာ ကျွန်တော်ပေးနိုင်တဲ့ အကူအညီကို ပေးတယ်လို့ ယူဆကြပါ။ ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ'

စစ်ရန်နိုင်ငံက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ပြောလိုက်သောအခါ ဦးအိမ်လှိုင်က ဦးပီတာအား အကဲခတ်သလို ကြည့်လိုက်၏။ ဦးပီတာက ဘာမျှ ထွေထွေထူးထူး မပြောပဲရှိသောအခါ၊ ဦးအိမ်လှိုင်က ကြားဝင်၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးလေသည်။

'ဒီလိုဆိုရင်၊ တည်းခိုခန်း နောက်တစ်ခန်း ထပ်မငှားတော့ဘူး။ ဘယ်နှယ်လဲ ဦးပီတာ။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံး ဒီအိမ်ကြီးမှာ ခေတ္တနေကြတာပေါ့။ မကောင်းဘူးလား'

'ဦးအိမ်လှိုင် ကြိုက်သလိုလုပ်ပါ။ ကျွန်တော့်မှာ ပါလားတဲ့ငွေ နည်းနည်း၊ နည်းနေတယ်လို့ ပြောထားပြီးပြီလေ'

ဤသို့ဖြင့် ဦးပီတာနှင့် ဦးအိမ်လှိုင်သည် စစ်ရန်နိုင်ငံ အိမ်တွင် ခေတ္တတည်းခိုနေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ၏။ ဦးအိမ်လှိုင်

က ယခုလောလောဆယ် သူတည်းခိုနေသောနေရာတွင် အဝတ်အစားများ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ မိမိ ထိုပစ္စည်းများ သွားယူဦးမည် တည်းခိုခန်းခများလည်း ပေးချေဦးမည်ဆိုကာ။ အပြင်သို့ ပြန်လည်ထွက်သွားသည်။ စစ်ရန်နိုင်ငံနှင့်အတူ ဦးပီတာ တစ်ဦးတည်းသာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ဧည့်ခန်းထဲတွင် နှစ်ယောက်ထဲ ကျန်ရစ်ခဲ့တော့မှ စစ်ရန်နိုင်ငံသည် ဦးပီတာ ဆိုသူအား နေ့စေ့စပ်စပ် အကဲခတ်မိလေသည်။

သူ့နာမည်ရှေ့တွင် 'ဦး'တပ်ထားသော်လည်း အသက်ကား (၃၀)ဝန်းကျင်မျှလောက်သာ ရှိဦးမည်ထင်ရ၏။ ဗလကောင်းကောင်းဖြစ်၍ အရပ်အမောင်း ရှည်သွယ်မြင့်မားလှ၏။ ပြုံးရုံနှင့်ပင် မိန်းမတော်တော်များများကို ဆွဲဆောင်ဖမ်းစားနိုင်ပေလှ။ ရုပ်ရည်မျိုးရှိသူဖြစ်ကြောင်း အကဲခတ်လိုက်မိလေသည်။

ကပြားတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းလည်း အကဲခတ်မိလိုက်၏။

ရွှေနှင့်ဆီအသတ်ခံခဲ့ရသည့် မြေခိုကုန်းမှ 'ယမင်း' ဟုခေါ် တည်းခိုခန်းမှာပင် ဦးအိမ်လှိုင်တည်းခိုနေခြင်းဖြစ်၏။

ထိုတည်းခိုခန်းတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သော သူပိုင်ပစ္စည်းပစ္စယတို့မှာလည်း များပြားစားစား မရှိရကား၊ ဦးအိမ်လှိုင်သည် ဇော်ဘွားကြီးကုန်း မြို့နယ်အစားစီးစီး ပြန်ရောက်လာလေသည်။

ဦးအိမ်လှိုင် Taxi နှင့် ပြန်လာပြီးနောက် . . . ။

စစ်ရန်ခိုင်က ပေးထားသော ကတိအတိုင်း၊ သူတို့ ၂ဦးကို ဆီခိုးနားသို့ ခေါ်သွားပြီးလျှင် အကောင်းဆုံးဟင်းလျာဖြင့် ညစာ ကြွေးလိုက်၏။ အိမ်သို့ပြန်ရောက်ပြီးနောက်၊ ညဦးပိုင်းမှာပင် အလုပ်သဘောကိစ္စများကို စတင်ဆွေးနွေးဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ယခုမှပင် ဦးအိမ်လှိုင်နှင့် ဦးပိတာတို့သည် ဦးလှဦးမောင် အသတ်ခံလိုက်ရခြင်း စတင်သိကြရလေသည်။

‘ဟား၊ ပြဿနာပဲ။ ဦးလှဦးမောင် အသတ်ခံရတယ်ဆိုတော့၊ ကျုပ်တို့ ဘယ်လို ဆက်လုပ်မလဲ။ မန္တလေးက ဆရာစိန်ထွန်းဆီကို အကျိုးအကြောင်း လှမ်းပြောရဦးတော့မှာပေါ့’

ရွှေနှင်းဆီ၏ အုပ်ထိန်းသူ ဝတ်လုံတော်ကြီး ဦးလှဦးမောင်ဆီသို့ သူတို့ ဦးတည်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ရာ၊ ယခု ဦးလှဦးမောင် အသတ်ခံရသည်ဆိုသောကြောင့်၊ ဦးအိမ်လှိုင် တော်တော်စိတ်ဓာတ်ကျသွားပုံရ၏။ ဦးပိတာမှာလည်း နောက်ဆက်တွဲဆက်လက်၍ စိတ်ဓာတ်ကျသွားလေတော့၏။

၂ ဦးစလုံး စိတ်ဓာတ်ကျသွားမှန်း ရိပ်မိလိုက်သော စစ်ရန်ခိုင်က ဦးပိတာကို မေးလိုက်၏။

‘နေကြပါဦး၊ ခင်ဗျားတို့ ရန်ကုန်ကို ဘာကိစ္စ လာတာလဲ’

‘အမိန့်တော်ရ ရှေ့နေကြီး ဦးလှဦးမောင်ဆီကို လာတာပေါ့။ ကျုပ် အမွေကိစ္စက ဦးလှဦးမောင်နဲ့ပြောမှ ဖြစ်မှာပေါ့။’

အခု ဦးလှဦးမောင်က သေသွားပြီဆိုတော့ . . .’

‘ဦးလှဦးမောင် သေသွားပြီဆိုရင်၊ ကျွန်တော်တို့ လုပ်စရာတစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ်။ ကျွန်တော်တို့အမှုတွဲကို တင်ပြပြီး၊ တရားရုံးတော်ကို ဦးတိုက်လျှောက်ဘို့ပဲ’

‘အင်း၊ တရားရုံးတော်ကို ဦးတိုက်လျှောက်ရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့လာတဲ့ကိစ္စဟာ တော်တော် ကြန့်ကြာသွားမှာ သေချာတယ်’

ဦးပိတာက စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ပြောလိုက်လျှင် စစ်ရန်ခိုင်က သူ့ကိုပြုံး၍ ကြည့်လိုက်ပြီး . . .

‘အခု ဦးပိတာတို့ လာတဲ့ လာရင်းကိစ္စက ဘာအတွက်လဲ။ ကျွန်တော်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပါ’

‘ဒီလိုပါ။ ကျွန်တော်နဲ့ မနှင်းဆီဟာ တရားဝင်လင်ပယားဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်’

‘ဆက်ပြောပါ။ ကျွန်တော်သိပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်’

‘မနှင်းဆီက သူပိုင်ပစ္စည်းထက်ဝက် ကျုပ်ကို ခွဲပေးမယ်လို့တဲ့ စာတစ်စောင်ရေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီစာ ကျွန်တော်လက်ထဲမှာ ပျံ့နေပါတယ်’

‘အခု မနှင်းဆီဟာ အမွေရခါနီးဆဲဆဲကလေးမှာ ပျက်ကပ်ရတ် အသတ်ခံလိုက်ရတယ်။ ဒီလို ကပ်ဖြစ်သွားတဲ့အခါ ပျက်ကပ်ရတ် အမွေတွေ မရတော့ဘူးပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလို သူ့ခမျာ

စဝရန်နီငါ့အပြောကားပိုင်းနားနား

အမွေမရတော့ဘူးဆိုရင်၊ ခင်ဗျား စောစောက ပြောတဲ့စာဟာ ဒီအမွေတွေနဲ့ ပတ်သက်နေဦးမှာလား'

'သူ သေသွားပြီဆိုတော့ ဟိုအမွေတွေဟာ သူ့ပိုင်ပစ္စည်း မှ မဟုတ်တာပဲ။ သူ့ရေးခဲ့တဲ့စာနဲ့ အကျုံးမဝင်တော့ဘူးလို့၊ ယူဆရမှာပေါ့'

'မနှင်းဆီရေးခဲ့တဲ့ စာဟာ ဟိုအမွေတွေနဲ့ လုံးဝမပတ် သက်တော့ဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ မနှင်းဆီလက်ရှိကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်း ထက်ဝက်နဲ့သာ ပတ်သက်ပါတော့တယ်'

x x x x x x x x x x x x

အခန်း (၁၆) ·

'ဦးပီတာက အခု မနှင်းဆီရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုတန်ဖိုးဟာ အယုံလောက်ရှိနိုင်တယ်လို့ ခန့်မှန်းသလဲ'

'မနှင်းဆီက အမွေရမသွားပေမဲ့၊ သူဟာ မသေမီက စိန်ပွဲစားလုပ်ခဲ့တယ်။ သူ့ရဲ့ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုဟာ အနည်းဆုံး သန်း (၁၀၀)လောက်ရှိနိုင်တာပေါ့။ ကျွန်တော်က သူ့ကတိ မတိုင်းရရင် ပြီးတာပါပဲ'

'တစ်ဝက်ဆိုတော့ သန်း (၁၀၀)လောက် လိုချင်တယ် လို့ ပြောတာလား ခင်ဗျာ'

'ဟုတ်၊ ဟုတ်ပါတယ် . . .'

ထိုအခါ စစ်ရန်နိုင်က ဆိုဖာပေါ်တွင် ထိုင်နေရာမှ မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး၊ လက်နှစ်ဖက်နောက်ပစ်၍ ဧည့်ခန်းထဲတွင် ခေါက်တုနဲ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေလိုက်၏။ စဉ်းစားခန်း ဝင်နေသည့်ပုံစံမျိုး လုပ်နေသောအခါ၊ ကာယကံရှင် 'ဦးပိတာ' က မချင့်မရဲ ဖြစ်လာပုံရသည်။

'ဒီမှာ ဦးအိမ်လှိုင်၊ ကျုပ်တို့ တရားရုံးတော်မှာ ဦးတိုက် လျှောက်ထားမယ်ဆိုတာ၊ ဟိုအမွေတွေပါနေတယ်။ အခုအတိုင်း ဆိုရင် ဟိုအမွေတွေ ရစရာအကြောင်း မရှိတော့ဘူးဗျာ။ ဒီ လျှောက်လွှာကို ခေါက်ထားလိုက်မှ ဖြစ်မယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်လဲ ဒီအချက်ကို စဉ်းစားနေမိတယ်'

'ဤသို့ ဦးအိမ်လှိုင်က ပြောလိုက်ချိန်တွင် စဉ်းစားဟန် ပြ၍ နားထောင်နေသော စစ်ရန်နိုင်သည် ဆိုဖာပေါ်တွင် ပြန်ထိုင် လိုက်၏။ ထိုအခါ ဦးပိတာက စစ်ရန်နိုင်ကို ပြောလိုက်၏။

'မနှင်းဆီက သန်း (၂၀၀)လောက် ပိုင်တယ်ဆိုမှ သူ့စာအရ သန်း(၁၀၀)ရရင် ပြီးတာပါပဲ။ သူပိုင်ပစ္စည်းမှ ထက်ဝက်ဆိုပါတော့ဗျာ . .'

'သူက အဲဒီလို ခင်ဗျားကို ပေးပါ့မယ်လို့ အတိအလင်း ပြောလို့လား'

'ပြောရုံတင် ဘယ်ကမလဲ။ စာလဲ ရေးပေးထားတာပဲ။ နှုတ်တစ်ရာ၊ စာတစ်လုံးဆိုတော့ ကျွန်တော် အခု ပြောနေတာပဲ။

ထက် ဒီစာကပိုပြီး လေးနက်မှုရှိမှာပါ'

ဦးပိတာက ပြောပြောဆိုဆို သူ့ကျာကင်အတွင်းအိတ်ထဲ မှ စာတစ်စောင် ရှိက်ယူပြီး၊ စစ်ရန်နိုင်ကို ပေးလိုက်၏။ စာကြောင်းရေး (၅)ကြောင်းမျှသာ ပါရှိသော မိတ္တူတစ်စောင် ဖြစ်နေလေသည်။

'ဒီစာက မိတ္တူကြီးပဲ။ ခင်ဗျားမှာ မူရင်းမရှိဘူးလား'

'မူရင်းလား ရှိတာပေါ့။ ကျုပ်က ဦးလှဦးမောင်မှတစ် ပါး၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မူရင်းထုတ်မပြနိုင်လို့ပါ'

'ဦးလှဦးမောင်က အခု အသတ်ခံသွားရပြီဆိုတော့၊ ခင်ဗျားလက်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ မူရင်းကို ဦးလှဦးမောင်ရဲ့ အထူး ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ကျွန်တော့်ကို ထုတ်ပြပေတော့။ ခင်ဗျား ထုတ်ပြတဲ့ မိတ္တူကြီးကိုသာကြည့်ပြီး၊ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသူအဖြစ် ဘယ်လိုအသိအမှတ်ပြုမလဲ'

စစ်ရန်နိုင်က ခပ်တည်တည် ခပ်တင်းတင်းမျက်နှာဖြင့် ပြောလိုက်သောအခါတွင်မှ ဘေးတွင်ထိုင်နေသူ ဦးအိမ်လှိုင်က 'မူရင်းထုတ်ပြလိုက်'ဟူသောသဘောဖြင့် ပိတာ၏လက်မောင်း ကို လက်နှင့်ပုတ်လိုက်တော့မှ ပိတာသည် 'မူရင်း'ထုတ်ပေး လိုက်လေသည်။

စာကိုဖတ်ရှုပြီးသောအခါ စစ်ရန်နိုင်က ခေါင်းတစ် နှုတ်ညှိတ်ပြုလုပ်လျက်ရှိ၏။ ပိတာက စစ်ရန်နိုင်၏အမူအယူ

ကိုကြည့်ကာ၊ မချင့်မရဲဖြစ်နေသော်လည်း သူ့စိတ်ကိုသူ ထိန်း၍ စိတ်ရှည်သီးခံ စောင့်ဆိုင်းနေ၏။

‘ဒီစာဟာ ရွှေနှင်းဆီ တစ်ကယ်ရေးခဲ့တဲ့ စာလား’

‘ဒါ ရွှေနှင်းဆီ လက်ရေးပဲ . .’

‘ဒီလိုရှိတယ်လေ . . ။ ခင်ဗျားတို့ဟာ ရွှေနှင်းဆီကို အကြပ်ကိုင်ပြီး ဒီစာကို မရေးခိုင်းဘူးလို့ ပြောလို့ရမလား။ အခု ကျုပ်ပြောလိုက်တာ ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦးမောင်ရဲ့ အယူ အဆနော်။ တစ်ကယ်လို့သာ သူမသေခဲ့ရင် ခင်ဗျားတို့ တစ်ပြား မှမရပဲ ပြန်သွားကြရလိမ့်မယ်။ အဖိုးကြီးကတော့ ဒီစာကို သူ မယုံဘူး။ လင်ဟောင်းပိတာက ရွှေနှင်းဆီကို အမျိုးမျိုးအကြပ် ကိုင်ပြီး ဒီစာကို အတင်းရေးခိုင်းခဲ့တယ်ဆိုပြီး၊ တရားရုံးမှာ လျှောက်ထားမှာပဲ။ ကျုပ်ပြောတာ ခင်ဗျားတို့ . . တွေးမိလား’

‘အခု . . သေတဲ့လူတွေကလဲ သေကုန်ကြပြီ။ တရားရုံးနဲ့ ဆက်ရင်ဆိုင်ရမဲ့ကိစ္စမျိုးကိုတော့၊ ကျုပ်တို့ ဆက်မလုပ်ချင် တော့ဘူး။ ဒီတော့ ခင်ဗျားစာ ဦးလှဦးမောင်ရဲ့ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချင်လို့ပါလိမ့်’

ဦးပိတာကိုယ်စား ဦးအိမ်လှိုင်က ဝင်ပြောလိုက်ပြန်။ ‘စစ်ရန်ခိုင်က အနည်းငယ် စဉ်းစားဟန်ပြုပြီးမှ . . ။’

‘အခု လောလောဆယ် ရွှေနှင်းဆီနေတဲ့ တိုက်ကြီးက ကာလပေါက်ဈေးနဲ့ သိန်း တစ်ထောင်လောက်တန်တယ်။’

ဘဏ်မှာအပ်ထားတဲ့ ကိုယ်ပိုင်ငွေကတော့ သန်း(၁၀၀)လောက် ရှိမလားပဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဆက်လက် အမိန့်ရှိပါ စစ်ရန်ခိုင်’

‘ဒီမှာ ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော် ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလိုက်မယ်’

‘အားနာစရာမလိုပါဘူး၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပါ’

ပိတာဝင်ရောက်၍ ပြောလိုက်၏။ ဦးအိမ်လှိုင်ကတော့ စစ်ရန်ခိုင်၏ မျက်နှာကို သာဓေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။ စစ်ရန်ခိုင်က မိမိကိုလှမ်း၍အကဲခတ်နေသော ပိတာကို လှမ်း ကြည့်ကာ မေးလိုက်၏။

‘မိတ်ဆွေကြီး ဦးပိတာ . . ။ ခင်ဗျား ရှမ်းပြည်နယ်ကို

ပြန်မြန် ပြန်သွားချင်သလား’

‘ပြန်ချင်တာပေါ့ဗျာ။ မပြန်ခင် ရစရာရှိတာလေးတွေကို

လဲ ရသွားချင်တာပေါ့’

‘ဒီမှာ . . နည်းတယ်များတယ် လုပ်မနေနဲ့။ သေတဲ့လူ

ကလည်း သေသွားပြီဗျာ။ လူသေကောင့် ပါးစပ်ထဲက ရှိုက်ယူ

မျှပဲ ပစ္စည်းမျိုးလို သဘောထားပါ’

‘ပြောပါ၊ ကျုပ်ကို ဘယ်လောက် ပေးလိုက်မှာလဲ’

‘ရွှေနှင်းဆီရဲ့ ပစ္စည်းထက်ဝက်ရယ် ဘာရယ် ညာရယ်

လှုပ်ဝနေနဲ့။ ခင်ဗျားကို သိန်း(၅၀)တိတိ ပေးလိုက်မယ်။ ဒါနဲ့

ကျေနပ်ရင် ခပ်မြန်မြန်ရမယ်။ ကျွန်တော်ပြောချင်တာ ဒီလောက်ပါပဲ'

စစ်ရန်နိုင်က လက်(၅)ချောင်း ထောင်ပြ၍ ပြောလိုက်သောအခါ ဦးပိတာက ဆတ်ကနဲ လှုပ်ရှားလာ၏။

'နေတဲ့တိုက်ကတောင် အနည်းဆုံး သိန်းတစ်ထောင်လောက်တန်နေရင်၊ ကျုပ်ကိုပေးတာ သိပ်မနည်းမနေဘူးလား။ ပြန်စဉ်းစားပါဦး'

'အခု သိန်း(၅၀)ရတာတောင်၊ ဦးလှဦးမောင် သေသွားလို့နော်။ နို့ဖို့သာဆိုရင် ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် တစ်ပြားမှမပျံ့ပြန်သွားကြရမှာဗျာ'

'ကောင်းပြီလေ၊ ဒီလိုဆိုရင်လဲ ကျုပ်ကိုယ်စားလှုပ်တော် ရှေ့နေကြီးနဲ့ တိုင်ပင်လိုက်ဦးမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ အေးအေးဆေးဆေး တိုင်ပင်ကြပေါ့။ (၅၀) ထက်တော့ ပိုမရနိုင်တော့ဘူး။ အခု သိန်း(၅၀)ဆိုတာ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း ဆုံးဖြတ်တာ။ ကျုပ်နောက်က မိတ်ဆွေတွေပါလာရင်၊ ဒီဂဏန်းထက် ပိုပိုပြီး နည်းသွားလိမ့်မယ် . . . ခင်ဗျားတို့တိုင်ပင်တဲ့အခါ ထည့်စဉ်းစားနိုင်အောင် ပြောလိုက်တာပါ။ ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ'

x x x x x x x x x x x x x

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းသောအခါ လက်ဖက်ရည်ခန်း၌ 'ဦးပိတာ'တို့နှင့် လူချင်းတွေ့ဆုံရ၏။ စစ်ရန်နိုင်က သူ၏အထူးမည်သည်တော် (၂)ဦးကို စတင် ပြောလိုက်၏။

'ညက အိပ်လို့ ပျော်ကြရဲ့လားဗျာ။ အိပ်ယာအပြောင်းအလဲဆိုတော့ လူတော်တော်များများဟာ ရုတ်တစ်ရုတ် အိပ်မပျော်တက်ကြဘူး'

'အိပ်လို့ပျော်ပါတယ် . . . စစ်ရန်နိုင်။ ကျွန်တော်တို့ကို ခဏလို့ အကူအညီပေးထားတာ ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးပါဘူး'

'ဒီလို ရှိပါတယ်လေ။ လူတစ်ယောက်ကို အကူအညီပေးရတယ်ဆိုတာ ကြုံတောင်ကြုံခဲ့တဲ့ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ဗျာ။ အကူအညီ ပေးဘို့လို့ အပ်နေတဲ့အချိန်မှာ ပေးရတာဟာ၊ ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအတွက် မင်္ဂလာတရားတော်ကန်ခပါပဲလေ'

ဦးအိမ်လှိုင်ကတော့ နံနက်ခင်း ကော်ဖီနှင့် ကိတ်မုန့်ပျောက်များကို ညှိမ်သက်စွာ စားသောက်နေ၏။ ဦးပိတာနှင့် စစ်ရန်နိုင်တို့သာ အပြန်အလှန် စကားပြောလျှက်ရှိကြသည်။

'ကူညီသင့်တဲ့လူကို ကူညီတာဟာ မင်္ဂလာတရားတော်ပါပဲ။ ကူညီခံရသူကလဲ ကူညီပေးလာသူကို ကျေးဇူးတန်ပြန်တာဟာ မင်္ဂလာတရားတော်နဲ့ အလွန်ညီညွတ်ပါတယ်' 'ဟုတ်တာပေါ့၊ ခင်ဗျာ၊ ဟုတ်တာပေါ့'

'ဒီမှာ ဦးပီတာ။ ဒီနေ့ တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုတော့ ဘဏ်တွေ ပိတ်တယ်။ မနက်ဖြန် (၁၁)နာရီခွဲလောက်ကျမှ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် သိန်း(၅၀)ထုတ်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်'

'ရပါတယ်ဗျာ . .'

ဦးပီတာက ကော်ဖီတစ်ခွက် စတင်သောက်နေပြီဖြစ်၏။ စစ်ရန်ခိုင်က ဦးပီတာကို နေ့စေ့စစ်စစ်ကြည့်လျက် . . .

'ကျွန်တော်ဟာ ဦးလှဦးမောင် ပြောဘူးတဲ့စကားတစ်ခွန်းအရ၊ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ကူညီခဲ့တာပါပဲ။ ဒီလိုပြောသွားတဲ့စကားကို ကျွန်တော်မှတစ်ပါး အခြားဘယ်သူမှ မသိခဲ့ကြပါဘူး။ အခု မိတ်ဆွေကြီးများကို ကျွန်တော် မေးရပါတော့မယ်။ မနေ့က ကျွန်တော်ပြောသလို သိန်း(၅၀) လက်ခံယူသွားဘို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီလား'

'ညက ကျွန်တော်တို့ ၂ယောက် ဆွေးနွေးခဲ့ကြပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါ။ ခင်ဗျားတို့ဘက်က လက်ခံတယ်ဆိုရင်၊ ကျွန်တော် အစီအစဉ်အချို့ လုပ်ရဦးမယ်။ ရွှေနင်းဆီရဲ့ ငွေစာရင်းထဲက ထုတ်ယူမှာလား။ ဦးလှဦးမောင်ရဲ့ ငွေစာရင်းထဲက ထုတ်ယူရမှာလားပေါ့ဗျာ'

'ကျွန်တော်တို့ သဘောတူပါတယ်'

ဦးပီတာက ပြောလိုက်ရာ၊ ဦးအိမ်လှိုင်က အံ့ဩသွားဟန်ဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေ၏။ သူ့အမူအရာ

ကို ကြည့်ရသည်မှာ ဦးပီတာ သည်မျှ မြန်မြန်ဆန်ဆန် သဘောတူလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ထင်ထားပုံရသည်။

ဦးပီတာမှာ 'အဓိကလူ' ဖြစ်နေရာ၊ ရှေ့နေ ဦးအိမ်လှိုင်သည် ဘာမျှမပြောသာ၊ နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်ရဟန်ဖြင့် ကိတ်မုန့်ကျွတ်များကိုသာ စားနေလိုက်တော့၏။

'ကောင်းပြီ၊ ဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် မနက်ဖြန်ကျရင် နံနက် (၁၁)နာရီဝန်းကျင်မှာ သိန်း(၅၀)ဘဏ်က ထုတ်ယူပြီး ပေးပါမယ်။ အဲဒီအခါကျရင်သာ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကျေးဇူးကို မမေ့ပါနဲ့'

'ဟာဗျာ . . အထူးပြောနေဖို့ မလိုပါဘူး။ ကျွန်တော် စစ်ရန်ခိုင်ကို ငွေတစ်သိန်း ပေးခဲ့ပါမယ်'

'ခင်ဗျား ပေးချင်သလောက် ပေးခဲ့လို့ ဘယ်ရမလဲ။ ကျုပ်ကို အကျိုးဆောင်ပေးခဲ ငွေ(၅)သိန်းတိတိ ပေးခဲ့ရမယ်။ ဒီအချက်ကို ရှေးဦးစွာ ခင်ဗျား သဘောတူမှု ကျွန်တော်က သိန်း(၅၀)ထုတ်ပေးမှာဗျာနော်'

'ငွေ(၅)သိန်းဆိုတာ မများဘူးလား။ (၃)သိန်းလောက်နဲ့ ကျေနပ်ပါဗျာ'

'သည်တစ်ခါ လှုပ်ရှားလာသူက ရှေ့နေ ဦးအိမ်လှိုင်ဖြစ်၏။ စစ်ရန်ခိုင်က ဦးအိမ်လှိုင်ကိုကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

'ဦးလှဦးမောင် မသေမိက ပြောသွားခဲ့ဘူးတဲ့ စကား

တစ်လုံးကို ကျွန်တော်က အကောင်အထည် ဖော်နေတာပါ ဦးအိမ်လှိုင်။ ကျွန်တော့်နေရာမှာ အခြားတစ်ယောက်သာဆိုရင်၊ ဒီလို လုပ်ပေးချင်မှ ပေးနိုင်မှာ။ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ဈေးဆစ် မနေပါနဲ့။

ထိုအခါ ဦးပိတာက ကြားဖြတ်၍ . . .

‘မနက်ဖြန် (၁၁)နာရီဝန်းကျင်မှာ အလုပ်ဖြစ်မှာ သေချာ ရဲ့လား’

‘မနက်ဖြန် ရုံးပိတ်ရက် မဟုတ်ဘူး။ ဒီညဦးပိုင်းမှာ တိုက်ရိုက်တာဝန်ရှိတဲ့ ဘဏ်အရာရှိတစ်ဦးကို ကြိုတင်ဆက် သွယ်ထားလိုက်ရင် ပြီးတာပဲ။ ခင်ဗျားတို့ ပိုက်ဆံရမှာ သေချာ ပါတယ်’

‘ဒါနဲ့ ခင်ဗျားခုနုက ပြောတော့၊ ဦးလှဦးမောင်ရဲ့ ငွေ စာရင်းခေါင်းစဉ်နဲ့ ထုတ်ယူရမှာလား။ ရွှေနှင်းဆီ ခေါင်းစဉ်နဲ့ ထုတ်ယူရမှာလား။ ပြဿနာတစ်ခု ရှိသေးတယ်ဆို . . .’

‘ဒီကိစ္စအတွက် ဘာမှမပူပါနဲ့ ဦးပိတာ။ ကျွန်တော့်မှာ အလွန်ရင်းနှီးတဲ့ ဝတ်လုံတော်ရ တစ်ဦးရှိပါတယ်။ သူ့နာမည်က ဦးကျော်ခေါင်တဲ့ . . .။ သူ့အကြံပေးချက်အတိုင်း လုပ်လိုက်ရင် ပြီးတာပါပဲ’

‘ဒီလိုဆိုရင်လဲ ကျုပ် သဘောတူတယ်ဗျာ။ ကျုပ်လက် ထဲကို သိန်း (၅၀) ရောက်လာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကိုစပ်ရန်နို့

ကို ငွေ (၅)သိန်း ချက်ချင်းပေးမယ်။ ဒီမှာ ဦးအိမ်လှိုင် . . .’

‘ဟုတ်ကဲ့ . . . ပြောပါဗျာ’

‘ခင်ဗျား ကျုပ်ဆီက ဘယ်လောက် ရာဘိုရှိသလဲ’

‘ဆရာသမားက ကျုပ်ကို ရှေ့နေခ ၃-ပုံ တစ်ပုံပဲ

ကြိုတင်ငွေရှင်းထားသေးတယ်။ တည်းခိုခန်းခတွေ ပေးရဦးမယ်။ စုစုပေါင်းလိုက်ရင် ဆရာသမား ကျုပ်ကို ငွေ (၄)သိန်းနီးပါး ပေးရဦးမယ်’

‘ဒီလောက်ငွေလေးများ ဘာမှ ပူမနေပါနဲ့။ မနက်ဖြန် ပိုက်ဆံရတာနဲ့ ခင်ဗျားကို ငွေ (၄)သိန်း ချက်ချင်းပေးမယ်။ ဒါဆိုရင် ပြီးရောပေါ့။ ခင်ဗျား ကျေနပ်တယ် မဟုတ်လား’

ရှေ့နေဦးအိမ်လှိုင်က ဘာမျှ မပြောတော့။ ဦးပိတာအား ဆက်ကနဲ ခေါင်းတစ်ချက် ညှိတ်ပြကာ၊ ကော်ဖီကိုသာ ဆက် သောက်နေလေတော့၏။

‘ကျောက်ခဲရေပေါ်’ ဆိုသိသကဲ့သို့၊ မိမိအတွက် အချောင် ဖုလည်ငွေများဖြစ်လေရာ၊ ဦးပိတာသည် ထိုငွေများ ခပ်မြန်မြန် ဖျက်တိုက်ကာ အရေးကြီးနေပုံရ၏။ အကယ်၍ အကြောင်းတစ်ခု ပျက်စီးလျှင် ‘လက်ချော်ခြေချော်’ဖြစ်သွားခဲ့သော် ဟူ၍တွေးကာ၊ မိမိပျက်စီးနိုင်နှင့် ဦးအိမ်လှိုင်တို့အား ပေးစရာရှိသောငွေများ ခပ်မြန် မြန်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရွှေနှင်းဆီက သူမပိုင် ပစ္စည်းတစ်ဝက်ကို မိမိအားပေး

ရန် စာရေး၍ သဘောတူထားပြီးဖြစ်သည်။ အကယ်၍ မိမိက ရွှေနှင်းဆီပိုင်ပစ္စည်းတစ်ဝက်ကို တိတိကျကျ လိုချင်သည်ရှိသော် တရားရုံးတော်သို့ တံဆိပ်ခေါင်းကပ်၍ ဦးတိုးကလျှောက်ထားရမည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ မိမိသည် ရှေ့နေငှားရမ်းခြင်း၊ မိမိရလိုငွေအချိုးအစားအတိုင်း တံဆိပ်တော်ခေါင်း ကပ်ရခြင်း စသည်ဖြင့် သိန်းပေါင်းများစွာ ကြိုတင်ကျခံရဦးမည်ဖြစ်၏။

ဤသို့ သိန်းပေါင်းများစွာ ကြိုတင်ကုန်ကျခံရန် မဆိုထားနှင့် မိမိသည်ပင်လျှင် ယခုအခိုက်အတန့်၌ ငွေသိန်း(၂၀) အလွန်အမင်း လိုအပ်နေချိန်ဖြစ်ရာ 'ဦးပိတာ'သည် စဝ်ရန်နိုင်က မြန်မြန်ထက်ထက် ဝင်၍ဆောင်ရွက်ပေးလာသောကိစ္စကို ဘာမျှ သဘောမတူစရာ အကြောင်းမရှိတော့။

ဤသို့ဖြင့် ဦးပိတာနှင့် ညှိနှိုင်းသောကိစ္စမှာ လက်ဖက်ရည်ခန်းအတွင်းမှာပင် ပြီးဆုံးသွားခဲ့လေ၏။ ထိုအခါ စဝ်ရန်နိုင်သည် ငွေစာရင်းခေါင်းစဉ် ကိစ္စ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ရန် ဝတ်လုံတော်ရ ဦးကျော်ခေါင်ထံသို့ ဆက်သွယ်လိုက်၏။

ဦးကျော်ခေါင်က 'ဦးပိတာ'ဟူသော နာမည်ကို ကြားရလျှင် လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်က ရွှေနှင်းဆီနှင့် လက်ထပ်ဖူးခဲ့သည်ဆိုသော ဦးပိတာကို လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားသွားကာ၊ စော်ဘွားကြီးကုန်းရှိ စဝ်ရန်နိုင်အိမ်သို့ မိမိကိုယ်တိုင် လာခဲ့မည်ဟု အကြောင်းပြန်ကြားခဲ့သည်။

နာရီဝက်သာသာခန့်တွင် ရှေ့နေ ဦးကျော်ခေါင်သည် စဝ်ရန်နိုင် နေအိမ်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ဤတွင် ဦးပိတာနှင့် ဦးအိမ်လှိုင်တို့ရှေ့တွင် စဝ်ရန်နိုင်နှင့် ဦးကျော်ခေါင်တို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် သဘောကွဲခဲ့ကြလေသည်။

x x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း (၁၇)

ဦးကျော်ခေါင်က ဦးပိတာတို့အား သိန်း(၅၀)ထုတ်ပေး
လိုက်မည်ဆိုခြင်းကို လုံးဝသဘောမတူခြင်းပင် ဖြစ်လေတော့
၏။

‘ဒီလိုဗျာ၊ ဦးလှဦးမောင်က ဦးပိတာ ရန်ကုန်ရောက်
လာရင်၊ ဒီလူ့ကို သိန်း(၅၀)ပေးပြီး၊ ရှမ်းပြည်နယ်ကို မြန်မြန်
ပြန်လွှတ်လိုက်မယ်လို့ ကျုပ်ကို ပြောခဲ့ဘူးတယ်ဗျာ’

‘မင်း ခက်တော့တာပဲ။ ဒီလို ပါးစပ်က ပြောရုံနဲ့ ဥပဒေ
သဘောတရားအရ တရားမဝင်ဘူးကွ။ မင်းပြောသလို ဒီ သိန်း
(၅၀)ကို ဦးလှဦးမောင်ရဲ့ ငွေစာရင်းခေါင်းစဉ် အောက်ကလဲ

ထုတ်ယူလို့ မရဘူး။ ရွှေနှင်းဆီရဲ့ ငွေစာရင်း ခေါင်းစဉ်နဲ့လဲ
ထုတ်လို့မရဘူး။ မင်း အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ’

‘ဦးလှဦးမောင်က မသေခင် ဒီလိုပြောသွားခဲ့တယ်ဆိုပြီး
ခင်ဗျားက ဝတ်လုံတော်ရတစ်ဦးအနေနဲ့ ထောက်ခံရင် ဘယ်
အရာရှိတွေက ထုတ်ပေးရမှာပေါ့ဗျာ’

‘မင်းပြောတာက သိပ်လွယ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါက မင်း
ပြောတဲ့အတိုင်း ထောက်ခံလိုက်ရင် ငါဟာ ရှေ့နေ ငပေါကြီး
ဖြစ်သွားမှာပေါ့ စစ်ရန်နိုင်ရဲ့။ မင်း ငါ့ဘက်ကလဲ စဉ်းစားကြည့်
ပါဦးကွာ’

‘နေပါဦး။ ခင်ဗျားက ဘာကိစ္စ ရှေ့နေငပေါကြီး ဖြစ်ရ
မှာလဲ’

‘ရွှေနှင်းဆီက သူပိုင်ပစ္စည်းတစ်ဝက် ‘ဦးပိတာ’ကို ခွဲပေး
ပါ့မယ်ဆိုတာ၊ တရားရုံးတော်က ဘယ်လိုလက်ခံမလဲ’

‘ကျွန်တော့်မှာ ရွှေနှင်းဆီ ရေးပေးထားတဲ့ စာရှိပါတယ်။
ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦးမောင်က ရွှေနှင်းဆီလက်ရေးနဲ့
ရေးထားတဲ့ အဲဒီစာ သူ့ကိုလာပြပါ။ ပြနိုင်ရင် သူယုံကြည်မယ်
ဆိုလို့၊ ကျွန်တော် ရန်ကုန်ကို မနေ့က လိုက်လာခဲ့တာပါပဲ။
ဒီစာဟာ ရွှေနှင်းဆီ ကိုယ်တိုင်ရေးပေးခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ
ရွှေနှင်းဆီရဲ့ လက်ရေးပါပဲ ခင်ဗျာ’

‘ဒီမှာ ဦးပိတာ၊ ဒီစာဟာ ရွှေနှင်းဆီကိုယ်တိုင် ရေးခဲ့တာပဲ’

စာဟုတ်မဟုတ် အပေါ်မှာ ကျွန်တော် အငြင်းပွားနေတာ မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျာ'

'ဒါဖြင့်ရင် ဘာကိစ္စ . . '

'ဒီလိုလေ၊ ဒီစာဟာ ရွှေနင်းဆီကိုယ်တိုင် ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ ရေးပေးခဲ့တာ ဟုတ်ရင်မှဟုတ်မယ်။ ခင်ဗျားက ရွှေနင်းဆီရဲ့ နားထင်ကို သေနတ်နဲ့ထောက်ပြီး၊ အကြပ်ကိုင်ပြီး ရေးခိုင်းခဲ့လို့ ကောင်မလေးက ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ ရေးခဲ့တာမျိုး မဖြစ်နိုင်ပေဘူးလား။ တရားရုံးတော် ကျတဲ့အခါ ဒီကိစ္စကို အလေးအနက် စုံစမ်းလေ့လာပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှာဗျာ။ ကျုပ် ခုပြောတာ ခင်ဗျား ရှင်းလား'

ဦးကျော်ခေါင်က ဤသို့ ခက်ဆတ်ဆတ် မေးလိုက်သောအခါ၊ ဦးပိတာသည် သက်ပြင်းရှည်ကြီး ချလိုက်လေတော့၏။ 'တော်တော် မလွယ်တဲ့ ကိစ္စပါလား၊ ဟု သဘောပေါက်သွားပုံရ သည်။ ဦးပိတာ၏ အကျိုးဆောင်ရှေ့နေကြီး ဦးအိမ်လှိုင်က တော့ အသာအယာ ညိမ်သက်၍ပင်နေ၏။

'ကောင်းပြီ . .။ သူတို့ ၂ယောက်ရဲ့ ငွေစာရင်းခေါင်းစဉ်နဲ့ ထုတ်ယူလို့မရရင်၊ ကျုပ်အမေရဲ့ ငွေစာရင်းခေါင်းစဉ်ကပဲ ထုတ်ပေးလိုက်တော့မယ်။ ကျုပ် ဒီဆရာသမားကြီးကို ကတိပေးထားပြီးပြီဗျာ။ ထွက်ပြီးသား ဆင်စွယ်ဝင်တယ်လို့ မရှိဘူး။ တာ ခင်ဗျား ကြားဘူးတယ် မဟုတ်လား'

'အေးလေ၊ မင်း ပိုက်ဆံနင်းကန်ပေါနေရင် ပေးလိုက်ပေါ့။ ငါကတော့ မင်းကို ထောက်ခံချက် လုံးဝ ရေးမပေးနိုင်ဘူး။ ကဲ . . . ငါ သွားမယ်။ ဒီကိစ္စ တိုင်ပင်ချင်တာ အဓိက မဟုတ်လား'

ရှေ့နေဦးကျော်ခေါင်သည် ဦးပိတာနှင့် ဦးအိမ်လှိုင်တို့ကို ယဉ်ကျေးပျူငှာတာ နှုတ်ဆက်၍ ချက်ချင်းပင် ပြန်သွားလေတော့၏။

'ကဲ . . . ဟိုရှေ့နေကြီးပြောသွားတာ၊ ခင်ဗျားတို့ ကြားရဲ့ မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ပျက်မသွားကြပါနဲ့၊ ရွှေနင်းဆီရဲ့ အမွေထိန်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနဲ့ ဘဏ်ငွေစာရင်းက ထုတ်ယူလို့မရရင်၊ ကျုပ် စာရင်းထဲကပဲ ထုတ်ပေးလိုက်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ ရချိန်တန် ကျရင် ရသွားလိမ့်မယ်'

'အဲသလို လုပ်ပေးမယ်ဆိုရင်၊ အကို ညီလေးကို ကျေးဇူးတင်လို့ ဆုံးတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး'

'ဘာမှ မပူနဲ့၊ ဦးပိတာ၊ ကျုပ် မဖြစ် ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်မယ်။ ခင်ဗျားကသာ ကျွန်တော့်ကို 'အကျိုးဆောင်ခ ငါးသိန်း'ပေးဖို့ မေ့မသွားပါနဲ့'

'ဟာ၊ မမေ့ပါဘူး။ ဘယ်မေ့လို့ ဖြစ်ပါ့မလဲ'

'ကဲ၊ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး။ ကျွန်တော် မှန်နေရာ သွားစရာရှိနေသေးလို့ပါ။ ခင်ဗျားတို့ကော ဘယ်သွား

ကြဘို့ အစီအစဉ် ရှိသလဲ'

'တို့မှာတော့ အစီအစဉ် မရှိပါဘူး'

'ဒါဖြင့် ဒီအိမ်မှာပဲ နေခဲ့ကြပေါ့။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ သွားချင်ရာ လျှောက်မသွားကြနဲ့။ ကျွန်တော့်အိမ်ကြီးနဲ့ ခြံဝင်းကြီးအတွင်းမှာ လျှို့ဝှက်ထောင်ချောက်တွေ သေနတ်တွေ တပ်ဆင်ထားတယ်ဗျာနော်'

'ဟုတ်လား... ပီတာထက် ဦးအိမ်လှိုင်က ပို၍ မျက်လုံး

ပြူးသွားသည်။

'ဟုတ်တာပေါ့။ ကျွန်တော်က နိုင်ငံတော်ရဲ့ လျှို့ဝှက်အေးဂျင့်တစ်ယောက်လေ။ ကျွန်တော့်အနီးကို ရန်သူတွေ အချိန်မရွေး ရောက်လာနိုင်တယ်။ ဟုတ်တယ်... မဟုတ်လား။ ဒီတော့ လိုအပ်မယ်ထင်တဲ့ အစီအမံအချို့ကို လုပ်ထားရတာပေါ့'

'ထောင်ချောက်တွေ လက်နက်ပုန်းတွေ တပ်ဆင်ထားတယ်ဆိုတော့...'

'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ။ သိပ်မကြောက်ပါနဲ့ ဦးအိမ်လှိုင်။ ဟိုအိမ်နောက်ဖေးမှာ ကျွန်တော့်အလုပ်သမား (၂)ဦးရှိတယ်။ ခု လောလောဆယ် သူတို့ (၂)ဦးက ဥယျာဉ်မြောင်းတစ်ခု ဖောက်နေကြပါတယ်။ သူတို့က လပေါင်းများစွာ ကျွန်တော်အတူတကွ နေခဲ့ကြသူတွေဖြစ်တော့၊ ဘယ်နေရာမှာ ဘာရှိ... ဆိုတာ သိနေကြတယ်လေ။ သူတို့က မသွားနဲ့ဆိုတဲ့နေ့ပဲ...'

မသွားနဲ့ပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော် ပြောချင်တာ ဒါပါပဲ'

'ခုလို ကြိုတင် ပြောပြထားတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒီလက်ဖက်ရည်ခန်းရယ်၊ ထမင်းစားခန်းရယ်၊ အိပ်ခန်းရယ်၊ ဧည့်ခန်းကြီးထဲမှာတော့ ဘာမှ မရှိဘူး မဟုတ်လား'

ဦးအိမ်လှိုင်က မေးလိုက်လျှင် စစ်ရန်နိုင်ငံက သူ့အား စေ့စေ့ကြည့်လျက် . .

'နေရာတိုင်းလိုလိုမှာ လျှို့ဝှက်ထောက်ချောက်တွေ လက်နက်ပုန်းတွေ ရှိနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဟိုခလုတ်နှိပ် ဒီခလုတ်နှိပ် မလုပ်ကြနဲ့ပေါ့။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်အိမ်မှာ မရှိတုန်း၊ ကျွန်တော့်အလုပ်သမား ၂ဦးရဲ့စကားကိုတော့ နားထောင်ကြဗျာ။ ဒါပါပဲ . .'

'ဟိုထမင်းချက် အဖွားကြီးရော၊ မသိဘူးလား'

'အဖွားကြီးက ဒီရောက်လာတာ သိပ်မကြာသေးဘူး။ သူ ဘယ်သိမလဲ'

စစ်ရန်နိုင်ငံက ဤမျှသာ ပြောခဲ့ပြီးလျှင် သူ၏ ဒေါ်(ချ်) ဝိုက်ပါ'ကားလေးကို မောင်၍ ကမ္ဘာကျော် 'ဆီဒိုးနား'ဟိုတယ်ကြီးသို့ လာခဲ့၏။ ကျားတံဆိပ် စင်္ကာပူဘိယာဘူးလေး (၅)ဘူး ပျာကာ စိမ်ပြေနေပြေ သောက်နေလိုက်သည်။ ဘိယာသောက်ပျင်း အလုပ်ကိစ္စများ စဉ်းစားရသည်မှာ အလွန်ဦးနှောက်သွက်လှ၏။

ဘိယာသောက်နေစဉ် နံနက်စာ စားချိန်ရောက်လာ သဖြင့်၊ ကမ္ဘာကျော် လိပ်သားဟင်းတစ်ခွက်မှာ၍ နံနက်စာ စားလိုက်၏။ မွန်းလွဲတစ်ချက်တီးကျော်မှ နေအိမ်သို့ ပြန်ရောက် လာရာ၊ မိမိအား တွေ့လိုသူ ဧည့်သည်တစ်ဦး စောင့်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုသူကား . . .

မစ္စတာ 'အိုကီနာဝါတီ' ဖြစ်လေသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံမှ ကွန်ဖူးနှင့် တိုက်ခိုက်ရေးဆရာကြီး။

ဦးလှဦးမောင်က စီးပွားရေး စီမံကိန်းကြီးတစ်ခုအတွက် 'အိုကီနာဝါတီ' ကို မြန်မာပြည်တွင်းသို့ ခေါ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထောက်ကြံ့ဘက်တွင် ကြီးမားကျယ်ဝန်းသော မြဲကြီးတစ်ပြဲ ဝယ်ယူလျက် လက်နက်မဲ့ တိုက်ခိုက်ရေး သင်တန်းကျောင်းကြီး တစ်ကျောင်း ဖွင့်လှစ်ရန် ကြိုးပမ်းနေစဉ်၊ ဦးလှဦးမောင် ရုတ်တစ်ရက် အသတ်ခံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

'ဟဲ့လို . . မစ္စတာ အိုကီနာဝါတီ။ ရောက်နေတာ တော်တော် ကြာပြီလား ခင်ဗျာ'

'ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းက ရောက်လာတဲ့ ဒီ . . မိတ်ဆွေ ၂ဦးနဲ့ စကားပြောရင်း စောင့်နေတာ။ နာရီဝက်လောက် ပဲ ရှိဦးမယ်'

'ဦးလှဦးမောင် ရုတ်တရက် အသတ်ခံလိုက်ရတယ်ဗျာ။'

ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ၂ယောက် ပူးပေါင်းကြံစည်နေတဲ့ ကျောင်းကြီး ဖွင့်ရေးကိစ္စ တစ်ပိုင်းတန်းလန်းကြီးနဲ့ ရပ်ဆိုင်းသွားရလိမ့်မယ် ထင်တယ်'

'ကျုပ်ကတော့ စလုပ်မိတဲ့အလုပ် ဆက်လုပ်ရတော့မှာ ပဲ။ ငွေအမြောက်အများ ဆက်လက်ကုန်ကျစရာရှိတဲ့ ဒီကိစ္စကြီး ကို စိတ်ဝင်စားမဲ့ နောက်ထပ် ပတ်တနာတစ်ယောက် ထပ်ရှာ ရဦးမှာပေါ့။ ဘာပဲ ပြောပြောပေါ့ဗျာ . . ဦးလှဦးမောင် ရုတ်တစ်ရက် ဒီလိုဖြစ်သွားတော့ ကျုပ်အဖို့ နဲ့နဲပါးပါးတော့ စိတ်ဓာတ်ကျသွားမိတာပေါ့လေ'

'ခင်ဗျား ဘာမှပူမနေနဲ့၊ ဦးလှဦးမောင် သေသွားရတဲ့ အတွက် ခင်ဗျားဘာမှ စိတ်ဓာတ်ကျ နေစရာမလိုပါဘူး။ ကျုပ် ခင်ဗျားနဲ့တွဲပြီး ဒီလုပ်ငန်းကြီးကို ဆက်လုပ်မယ်။ သူ့ယောက်ျား က နယူးဒေလီ ခေတ္တသွားနေပေမယ့်၊ ကျုပ်အစ်မဟာ သူ့ဖာ သာသူ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့်ရှိတယ်။ ဒီက မိတ်ဆွေကြီးတွေ ရှမ်းပြည် နယ်မြောက်ပိုင်းကို ပြန်သွားတဲ့အခါ၊ ခင်ဗျားကိစ္စ ကျုပ်အစ်မနဲ့ ပူးပူးတိုင်ပင်မယ်။ လုပ်ဖြစ်တဲ့ဘက်က ၉၀ % သေချာတယ်ဗျာ မနဲ့။ ဟင်း . . ဟင်း'

'အေးဗျာ၊ ခင်ဗျားလို လူငယ်တစ်ယောက်ကပါ စိတ် ကိုယ်ပါ ပါဝင်အကူအညီ ပေးမယ်ဆိုရင်၊ ကျုပ်ဖက်က ပိုမိုစွမ်းတက်ရတာပေါ့။ ဒီကိစ္စကို ခပ်မြန်မြန် လုပ်ပေးပါဗျာ'

'လုပ်မယ်၊ လုပ်မယ် . . ၊ ဘာမှမပူနဲ့။ စစ်ရန်ခိုင်နဲ့
တွေ့ရင် မလုပ်ဖြစ်တာ ဘာမှမရှိဘူး။ အကုန်လုံး လုပ်ဖြစ်ရ
မယ်'

'ဒီက မိတ်ဆွေကြီး ဂျိုး ပြောပြတဲ့အတွက်၊ စစ်ရန်ခိုင်ရဲ့
မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်တတ်တဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ကျုပ် သိပြီးပါပြီ'

'ကဲ၊ ခဏထိုင်ဦးနော်။ ဒီ လောင်းကုတ်အကျိုကြီးတွေ
ဝတ်ထားရတာ၊ စိတ်ကျဉ်းကြပ်လှတယ်ဗျာ။ ခဏလောက်
သွားချွတ်ထားလိုက်ဦးမယ်'

'ရပါတယ်၊ သွားပါ . . သွားပါ'

'ဟား . . ၊ ခင်ဗျားတို့ ဂုဏ်ထူးကလဲ ငေါင်းစင်းစင်း
ကြီးတွေ ထိုင်နေကြပါလား။ နေဦး' ဟုဆိုကာ စစ်ရန်ခိုင်သည်
နိုင်ငံခြား အရက်ပုလင်းများနှင့် ဘီယာမျိုးစုံကို ဧည့်ခန်းထဲသို့
လာရိုရန် အဖွားကြီးကို စကားပြောစကားနှင့် လှမ်းမှာပြီးမှ
အိမ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားခဲ့လေသည်။

တစ်ခဏအတွင်း စစ်ရန်ခိုင် အိမ်ခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာ
ပြီးလျှင် ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်လာလေ၏။ သူပြန်ထွက်လာလျှင်
အချိန်တွင် ဧည့်ခန်းတဲရီ လူ ဂျိုးအတွက် မြိုင်မြိုင်ဆိုင်းဆိုင်း
ဖြစ်နေကြပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံခြား အရက်ပုလင်းများ၊ ဘီယာသံဘူးများ၊ ပုလင်း
ပုလင်းများနှင့် အမြည်းများ။ နံနက်စာနှင့် လွန်စွာနိုးထမ်း

သဖြင့် အသားများ လုံးဝမပါ၊ ဂျာမေကာ သစ်စေ့လှော်၊ ကိုင်းဥ
ကျော် စသော အသီးအစေ့မျိုးစုံဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် အမြည်း
များသာလျှင် ဖြစ်၏။

ဦးပီတာနှင့် ဦးအိမ်လှိုင်တို့က ဘီယာသံဘူးလေးများကို
ဖောက်၍ သောက်နေကြခိုက်၊ ဂျပန်ကြီး မစွတာ အိုကီနာဝါတီ
ကတော့ တောင်ကြီးမြေပဲလှော် တောင့်ကြီးများကို သူ့လက်ထဲမှ
တူဖြင့် ညှပ်ယူ၍ စားသောက်လျက်ရှိ၏။ သူ၏ရှေ့တွင် အလွန်
ပြင်းထန်သော မဲခေါင်ပီစကီပုလင်းကြီး တစ်ပုလင်းကို ဖွင့်ထား
လေသည်။

ဧည့်ခန်းထဲသို့ တိတ်ဆိတ်စွာ ဝင်လာခဲ့သော စစ်ရန်ခိုင်
သည် ကော်စောခင်းပေါ်တွင် လျှောတိုက်သွားဘိသကဲ့သို့ ပြုလုပ်
ကာ ဖင်ထိုင်ရက်လဲကျသွားဟန် ပြုလိုက်၏။ 'ထို့နောက် . .

Dragon teeth ဟုခေါ်သော ပေါက်စားလေးတစ်စင်း

(က) သူ့ထံမှ လှစ်ကနဲပျံထွက်သွား၏။

Under - hand - throw ဖြင့် ပစ်လိုက်ခြင်း။

မစွတာအိုကီနာဝါတီ၏ လည်မြို့သို့ တန်းတန်းမတ်
ပတ်ပျံသန်းဝင်ရောက် သွားသော်လည်း၊ 'အိုကီနာဝါတီ'သည်
စစ်ရန်ခိုင် ပစ်သွင်းလိုက်သော 'နဂါးသွား' ပေါက်စားကလေးကို
ပယ်ကာလေးပင် တူနှစ်လက်ဖြင့် ညှပ်ယူထားလိုက်၏။

ဤအချင်းအရာကို ရုတ်တစ်ရုတ် မြင်လိုက်ကြရသေး

ဦးပိတာနှင့် ဦးအိမ်လှိုင်တို့သည် ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် အံ့အားသင့်သွားကြသည်။ စစ်ရန်နိုင်ကမူ ကော်စောပေါ်တွင် ဖင်ထိုင်ရက်ဖြစ်နေရာမှ ခုန်ထလိုက်ပြီး ဦးပိတာတို့ပိုင်းရှိရာသို့ လျှောက်လာ၏။

မစ္စတာ 'အိုကီနာဝါတီ'၏ရှေ့တွင် ထိုင်လိုက်ပြီး . .
'ကျုပ် ပစ်လိုက်တဲ့ Dragom - teeth ကို အခုလို တူနဲ့ဖမ်းယူလိုက်ဘို့ဆိုတာ၊ မလွယ်ဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့ ဒီအရည် အချင်းကို မြင်လိုက်ရတော့၊ ကျုပ်တို့ တွဲလုပ်ရမဲ့အလုပ်ဟာ မုချအောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ ဟဲ . . ဟဲ . . ဟဲ . .'

'ကျုပ်ကို နောက်တစ်ခါ ဒီလိုထပ်မစမ်းနဲ့။ ဒီတစ်ခါကျ ရင်တော့ ခင်ဗျားကို ကျုပ် တုန့်ပြန်ရလိမ့်မယ်'
'မစမ်းတော့ပါဘူးဗျာ။ ဟဲ . . ဟဲ . . ဟဲ'
'ခင်ဗျား စမ်းကြည့်ရဲရင်၊ ထပ်စမ်းကြည့်ပေါ့'
'ဦးဂျပ်နက်လဲ . . ။ မစမ်းတော့ပါဘူးလို့ ဆိုနေဗျာ'
ထပ်၍မစမ်းတော့ပါဟု ဆိုသော်လည်း၊ စစ်ရန်နိုင်သည် 'အိုကီနာဝါတီ'ကိုတော့ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာ ထပ်မံ လုပ်နေလိုက်သေး၏။

မစ္စတာ အိုကီနာဝါတီက ဘဲဥကြွေပန်းကန်းပြားထဲမှ မြေပဲတောင့်များကို တူဖြင့်ညှပ်၍ လှမ်းယူလျှင် စစ်ရန်နိုင်က သူညှပ်ယူမည်ဟု ကြံစည်လိုက်သော မြေပဲလှော်ကို တူနှင့်လှမ်း

၍ညှပ်ယူကာ၊ သူ့ပါးစပ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်ပြီး ဝါးစားနေလိုက် တော့၏။

ဤသို့ သုံးလေးကြိမ် စစ်ရန်နိုင်က ပြုလုပ်လိုက်သော အခါ၊ မစ္စတာအိုကီနာဝါတီက လွန်စွာ စိတ်ဆိုးလာတော့၏။ မြေပဲလှော်များထည့်ထားသော ဘဲဥကြွေပန်းကန်ကို တူဖြင့် ဂုတ်ကနဲ ညှပ်ယူလိုက်ပြီးလျှင်၊ စစ်ရန်နိုင်၏ ချိုစောင်းကို ပန်းကန်ပြား စောင်းဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ထခုတ်လိုက်လေတော့၏။
'ခွမ်း . . ။ ချလွမ်း . . လွမ်း . . လွမ်း'
စစ်ရန်နိုင်က အသာအယာပင် တူဖြင့်ထိုးခံထားလိုက်ရာ ပန်းကန်ပြား ထက်ခြမ်းကွဲ၍ အပိုင်းနှစ်ပိုင်း လွင့်ထွက်သွား လေသည်။

'ကြိုက်သွားပြီ၊ မင်းသိုင်းပညာ သိပ်ကောင်းတယ်။ ဒါကြောင့် နိုင်ငံတော်က သိပ်အားထားရတဲ့ သူလျှိုကျော်ကြီး ဖြစ်နေတာကိုး'ဟူ၍ မစ္စတာ 'အိုကီနာဝါတီ'က ဥဒါန်းကြားရင်း လိုက်ပြီး၊ မဲခေါင်ဝိစကီများကို စစ်ရန်နိုင်၏ဖန်ခွက်ထဲသို့ ပြည့်သွားအောင် ထည့်ပေးလိုက်၏။

စစ်ရန်နိုင်က ထိုအရက်များကို အပြတ်မော့ပစ်လိုက်ပြီး၊ မစ္စတာအိုကီနာဝါတီကို မျက်လုံးများပြူးပြွဲ၍ လှောင်ပြောင်လိုက် ၏။ အိုကီနာဝါတီကား မိမိမှ ကြေညာထားပြီးပြီ ဖြစ်၍၊ သူ့ရှေ့ မှ စစ်ရန်နိုင်၏ မျက်လုံးများကို တူနှစ်လက်ဖြင့် အနီးကပ်၍

ဓာတ်ကနဲ ထိုးဖောက်ပစ်လိုက်တော့သည်။

‘အား . . . အား . . .’ ဟု အော်၍ စစ်ရန်နိုင်သည် နာကျင်စွာဟစ်အော်၍ နောက်သို့ ကော့ချလိုက်၏။ သည်လို ဖြစ်မသွား . . .။

Mr. Blind Man မျက်လုံးကန်း ချက်ချင်းဖြစ်ပွားရမည့် အစား စစ်ရန်နိုင်က အနီးကပ်တိုက်ခိုက်မှုကို မျက်နှာကို ဘေး တိုက်လှည့်ရှောင်ပေးလိုက်ပြီး၊ စားပွဲကို လက်သီးနှင့် ပြင်းထန်စွာ ထုပစ်လိုက်၏။

ဦးပိတာနှင့် ဦးအိမ်လှိုင်တို့၏ရှေ့မှ အရက်ပုလင်းများ၊ ဘီယာဘူးကလေးများနှင့် အမြည်းပန်းကန်များမှာ ယခင်အတိုင်း ညိမ်သက်စွာ ရှိနေကြသော်လည်း မစွတာ အိုကီနာဝါတီ၏ရှေ့ မှ အရက်ပုလင်းများ၊ ဘီယာများနှင့် အမြည်းပန်းကန်များသာ လျှင် အပေါ်သို့ မြောက်တက်သွားကြ၏။

အထက်သို့ ၃-ပေခန့် မြောက်တက်သွားပြီးမှ အောက် သို့ ပြန်ကျလာသော ထိုအရာများကို မစွတာ အိုကီနာဝါတီက တူနှင့် ညှပ်၍ တစ်ခုစီ ပြန်လည် ဖမ်းယူထားလိုက်သည်ကို မြင်ရ လျှင် ဦးပိတာနှင့် ဦးအိမ်လှိုင်တို့သည် မစွတာ ‘အိုကီနာဝါတီ’ ကို အကြီးအကျယ် ဖြန်သွားကြ၏။ မဆီမဆိုင် စစ်ရန်နိုင်ကို လည်း တော်တော်လန့်နေကြ၏။

‘ကဲ . . . မစွတာ ‘အိုကီနာဝါတီ’။ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်

အေးအေးဆေးဆေး အရက်သောက်ရင်း စကားပြောကြတာပေါ့’

‘အိမ်၊ အဲသလို ဖြစ်သင့်တာကြာပြီ’

‘ခင်ဗျား မနက်ဖြန် နံနက် (၁၀:၀၀)နာရီဝန်းကျင် လောက်မှာ ဒီကိုင်ကြွခဲ့ပါလား။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေအချို့လဲ လာကြလိမ့်မယ်’

‘ဘာကိစ္စ ရှိလို့လဲ’

‘ကျုပ် မွေးနေ့ပွဲဆိုပါတော့။ ဒီကျမှ နံနက်စာစားပါ။ ဆီဒိုးနားဟိုတယ်က နံနက်စာတွေ မှာထားပြီးပါပြီ။ ဟဲ . . . ဟဲ’

‘ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ’

x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၁၈)

မစ္စတာ အိုကီနာဝါတီ ရောက်လာသောအခါ၊ စပ်ရန်နိုင်
မိတ်ကြားထားသော စည့်သည်တော်အားလုံး စုံလင်စွာ ရောက်ရှိ
နေကြပြီဖြစ်၏။ စပ်ရန်နိုင်က နောက်ဆုံးမှ ရောက်လာသော
မစ္စတာအိုကီနာဝါတီကို ရှေးဦးစွာ ရောက်နေသူများနှင့် တစ်ဦး
ချင်း မိတ်ဆက်ပေးသည်။

ရှေးဦးစွာ အရှေ့တောင်အာရှ ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်း
ကုမ္ပဏီမှ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင်လူကြီးများနှင့် မိတ်ဆက်ပေး၏။
မစ္စတာအိုကီနာဝါတီက အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လှပြီဖြစ်သော်

ဥက္ကဋ္ဌကြီး 'အဘဇင်'နှင့်တစ်ကွ ဒါရိုက်တာလူကြီးများကို
လေးစားစွာ ဂါရဝပြု၍ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လေသည်။

နောက် မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့မှ ၃ /ကြီးကြပ်ရေးမှူး
ဦးတင်ဖေတို့အဖွဲ့။ ဦးတင်ဖေသည် ဝတ်စုံပြည့် ဝတ်ဆင်
ထားပြီးလျှင် သူ့နောက်မှ ကုလားထိုင်များတွင် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် ဥဦး
မောင်းပြန်သေနတ် တစ်လက်စီဖြင့် မတ်တပ်ရပ်စောင့်ကြပ်နေ
ကြသည်။

ကြွရောက်လာတဲ့ မိတ်ဆွေကြီးများ ခင်ဗျား။ သူက
တော့ ဝတ်လုံတော်ရ ဦးကျော်ခေါင်ပါပဲ။ မမြင့်မြင့်မသေမိက
ဦးကျော်ခေါင်ကို သူ့ရဲ့ရှေ့နေအဖြစ် ငှားခဲ့ပါတယ်။ အခု
မမြင့်မြင့် ရုတ်တစ်ရတ် သေဆုံးသွားတဲ့အခါ၊ ဦးကျော်ခေါင်
ကပဲ သူ့အမှုသည် မမြင့်မြင့်ရဲ့ကိုယ်စား၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်
ကို ဦးတိုက်လျှောက်ထားမဲ့ တိုင်ကြားစာကို တင်သွင်းပါလိမ့်
မယ်။ ကဲ၊ ဦးကျော်ခေါင် . .။ ခင်ဗျား ပြောချင်တာ ပြောတော့
လေဗျာ'

စပ်ရန်နိုင်က ကြွရောက်လာသော လူကြီးမင်းများနှင့်
ဝတ်လုံတော်ရဦးကျော်ခေါင်ကို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပြီး၊ သူ့နေရာ
မှာ သူ ပြန်၍ထိုင်နေလိုက်၏။ ရှေ့နေ ကိုကျော်ခေါင်က ဆက်၍
ပြောလိုက်သည်။

'ကျွန်တော့်အမှုသည် မမြင့်မြင့်ဟာ သူ့နဲ့ ညီအစ်မ

အရင်းတစ်မျှ သံယောဇဉ်ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ ရွှေနင်းဆီ လုပ်ကြံခံခဲ့ရတာကို လုံးလုံးမကျေနပ်ခဲ့ဘူး ခင်ဗျာ။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော့်အမှုသည် မမြင့်မြင့်က ကုမ္ပဏီဒါရိုက်တာ အဖွဲ့ဝင်ဟောင်း (၁၀)ဦး ကော်မတီလူကြီးတွေကို မယုံသင်္ကာဖြစ်ခဲ့ပါတယ်'

'ဘယ်လို မယုံသင်္ကာဖြစ်တာလဲ'

'မနှင်းဆီဟာ အမွေမခံရတော့ပဲ ရုတ်တစ်ရက် သေဆုံးသွားရှာတဲ့အတွက်၊ မနှင်းဆီ အမွေအဖြစ် ဆက်လက်ခံစားရမဲ့ အစုရှယ်ယာတွေရဲ့ တန်ဖိုးအားလုံးကို ဒါရိုက်တာလူကြီးဟောင်း (၁၀)ဦးက ဆက်လက်ခွဲဝေပြီး အချိုးကျခံစားကြရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို မိမိတို့ရရှိခံစားခွင့်ရအတွက် ဒီလူကြီးတွေက မနှင်းဆီကို အပျောက်ရှင်းလိုက်သလားလို့၊ မမြင့်မြင့်က သံသယရှိနေတာ ဖြစ်ပါတယ်'

'အော် . . . ဒီလိုလား။ ဆရာဦးလှဦးမောင် သေဆုံးသွားတာတောင်၊ ဒီကိစ္စက ကျွင်းကျန်နေသေးတာကိုး။ အံ့ပါရဲ့တော်'

'ပလပ်စတစ် လုပ်ငန်းရဲ့ အစုရှယ်ယာတွေကို မိမိတို့ (၁၀)ဦး ခံစားခွင့်ရှိတဲ့အကြောင်း ပြန်လည်ချေပပြောဆို ဖြစ်ပါတယ်။ ရွှေနင်းဆီ သေဆုံးရတဲ့ကိစ္စဟာ မိမိတို့နဲ့ လုံးဝမပတ်သတ်ကြောင်း၊ တရားရုံးတော်မှာ လျှောက်ထားနိုင်ရင် ပြီးတာပါပဲ'

'အဘဇင်'တို့အဖွဲ့ ဦးခေါင်းကြီးများ ငိုက်စိုက်ကျသွား။

သော်လည်း၊ ကုမ္ပဏီအဝယ်တော်ဖြစ်သော် ဆရာကြီး ဦးခင်မောင်လတ်က . . .

'ဩ . . . အဲဒီကိစ္စကို စစ်ဆေးဘို့အတွက် အခုလို ကျုပ်တို့ကို စုစုဝေးဝေး လှမ်းခေါ်လိုက်တာလား'

'ဆရာကြီး ခင်ဗျား၊ ဒီလို မထင်ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ဟာ တရားသူကြီးတစ်ယောက် မဟုတ်တဲ့အတွက်၊ ဆရာကြီးတို့ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းပိုင်ခွင့် မရှိပါဘူး'

'ဒါဖြင့်ရင်၊ ခုလို ကျုပ်တို့ကို ဘာဖြစ်လို့ ဖိတ်ကြားခဲ့တာလဲ'

'မမြင့်မြင့်ရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း ရေးခဲ့ပြီးတဲ့ ဦးတိုက်လျှောက်ထားလွှာကို ရုံးတော်ကို တင်လိုက်ရင် ဟုတ်သော်ရှိ မဟုတ်သော်ရှိ လူကြီးမင်းတို့အားလုံး သိက္ခာကျဆင်းမှာ သေချာပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ စစ်ရန်နိုင်ငံနဲ့တိုင်ပင်ပြီး၊ ဒီကိစ္စဟာ ဒီလို ကမ္ဘာ့ဥပဒေထိုးမလုပ်သင့်သေးဘူး။ လူကြီးမင်းများကို စုဝေးဖိတ်ခေါ်ပြီး၊ မျက်နှာစုံညီ ဆွေးနွေးပြီးမှ လုပ်ရင်ကောင်းမယ်ဆိုပြီး၊ အခုလို လုပ်ရတာပါပဲ ခင်ဗျာ'

ရှေ့နေဦးကျော်ခေါင်၏ ပြောဆိုချက် ဤနေရာသို့ အရောက်တွင် စစ်ရန်နိုင်ငံသည် ထိုင်ရာမှထလာ၏။

'ဒီလိုပါခင်ဗျာ၊ အခု ဆက်တိုက် ဆက်တိုက် သေဆုံးခဲ့မှာပဲ အမှုကိစ္စတွေကို ကျွန်တော်က ဘယ်လိုမှ ဝင်ရောက်စေ'

ဆေးခွင့်မရှိပါဘူး။ ဒီအမှုအားလုံးအတွက် ဟိုမှာထိုင်နေတဲ့ ရဲမှူးကြီးဦးတင်ဖေကသာ ကြိုက်သလို စစ်ဆေးပိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်' 'ဒါဖြင့် မင်းက ဘာကိစ္စဝင်ပြီး လူလယ်လုပ်နေတာလဲ' 'ကျွန်တော်ဝင်ပြီး လူလယ်လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျာ။ လူသတ်သမားကို မြန်မြန်ဖော်ထုတ်နိုင်အောင် ကျွန်တော် ဝင်ကူညီနေတာပါ။ ဒါကို ရဲမှူးကြီး ဦးတင်ဖေက သဘောပေါက်ပြီး၊ ကျွန်တော် မသင်္ကာဘဲလူတွေကို စစ်ဆေးဘို့ ဦးတင်ဖေက ကျွန်တော်ကို အာဏာကုန်ပေးထားတယ်'

'အော်၊ ဒီလိုလား . . '

စောစောက မကျေမနပ်ဖြင့် ထ၍မေးခဲ့သော အဝယ် တော်လှကြီးမင်း ဦးခင်မောင်လတ်သည် ညီမိသက်စွာထိုင်ချ လိုက်တော့၏။ ဥက္ကဋ္ဌကြီး 'အဘဇင်'တစ်ယောက်သာ မကျေ မနပ်နှင့် ရှူးရှူးဖြစ်နေဆဲပင် ရှိနေသေး၏။

အဘဇင်ထက်ပို၍ ရှူးရှူးရဲရဲလုပ်တတ်သူ ဦးလှဦးမောင် မှာ သေဆုံးခဲ့ရပြီဖြစ်ရာ၊ အဘဇင်အတွက် အားကိုးရာလက်ရုံး ကြီးတစ်ဖက် ပြုတ်ထွက်သွားသည်နှင့်တူလေသည်။ ဦးလှဦး မောင်မရှိတော့သည့်အတွက် 'ကိုကျော်ခေါင်'တို့၊ 'စစ်ရန်နိုင်' တို့ ပို၍အတင့်ရဲလာကြသည်ဟု အဘဇင် တွေးနေမိလေသည်။

ရဲမှူးကြီး ဦးတင်ဖေကို လက်ညှိုးထိုး၍ ပြောလိုက်သဖြင့် (၁၀)ဦးကော်မတီဝင် လူကြီးများ ဘာမျှမပြောတော့ပဲ ရှိလေ

သည်။ 'ကဲ . . လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား ဘာပြောချင်သလဲ။ စောစောက ဆရာဦးကျော်ခေါင် ပြောသွားတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ရွှေနှင်းဆီ သေဆုံးရတဲ့ကိစ္စဟာ မိမိတို့နဲ့လုံးဝပတ်သတ်မှု မရှိကြောင်း၊ တတ်နိုင်သမျှ ချေပကြစေလိုပါတယ်။ ဆရာ ဦးကျော်ခေါင်က လူကြီးမင်းများရဲ့ ချေပချက်တွေကို အလေး အနက်နားထောင်ပြီး၊ ဟုတ်နိုင်ဖွယ်ရာရှိစာယ်လို့ ယူဆရင်၊ သူ့အမှုသည် ဒေါ်မြင့်မြင့်မသေခင်က ရေးသွားတဲ့ဦးတိုက် လျှောက်ထားလွှာကို မတင်တော့ပဲ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းမှာ ဖြစ်ပါ တယ်'

စစ်ရန်နိုင်က ဤသို့ပြောလိုက်လျှင် ရှေ့နေ ဦးကျော် ခေါင်သည် ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ စောစောက ကျွန်တော်ပြောပြခဲ့သလို ပါပဲ။ မမြင့်မြင့်ကတော့ သူ့သူငယ်ချင်း သေဆုံးရတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မမြင့်မြင့်ရဲ့ သံသယရှိမှုကို ချေဖျက်ကြပါ။ ဒီလို ကြိုတင်ဆောင်ရွက်တာဟာ တရားရုံးတော်ကို ဦးတိုက်လျှောက် ထားလွှာ အလောသုံးဆယ် မတင်ချင်လို့ပါပဲ'

'ဟေ့၊ ကောင်လေးနှစ်ကောင် . .။ စကားတွေ များများ ပြောမနေနဲ့ မင်းတို့မသင်္ကာရင် ငါ့ကို အရင်ဆုံး စစ်ဆေးကြ' 'ကျွန်တော်တို့က အဘဇင်ကို မစစ်ဆေးပါဘူး။

အဘဇင်ကသာ ပြောချင်ရာပြောပါ။ ကျွန်တော်တို့ နားထောင်နေမှာ ဖြစ်ပါတယ်'

စစ်ရန်ခိုင်က လှမ်းပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ဥက္ကဋ္ဌကြီး အဘဇင်က ပြောပြသည်မှာ။

x x x x x x x x x x x x

'ကျုပ် ပထမဦးဆုံး ပြောချင်တာကတော့၊ အခု မြင့်မြင့် လုပ်ခဲ့တာ အင်မတန်မှ မှန်ကန်လမ်းကျတယ်လို့၊ ကျုပ်ကတော့ ယူဆပါတယ်။ ရွှေ့နှင်းဆီ အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စ မရှင်းမချင်း ကျုပ်တို့ဟာ သူ့အမွေကို ဘယ်သူမှ မခံစားထိုက်သေးဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျန်တဲ့လူတွေက လူသတ်မှုဆိုတာဟာ တစ်ခါတစ်လေ နှစ်ရှည်လများ ကြာသွားတတ်သတဲ့။ ဒီလိုသာ ကြာသွားရင် မိမိတို့ရဲ့ အကျိုးခံစားခွင့်တွေကို အကြာကြီး စောင့်နေရမယ်တဲ့။ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ'

'ဒီစကားတွေ လျှောက်ပြောမနေပါနဲ့၊ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ခုနက ပြောသလို အမှုကြာစရာ အခြေအနေ လုံးဝမရှိပါဘူး'

စစ်ရန်ခိုင်က လှမ်းပြောလိုက်လျှင် ဥက္ကဋ္ဌကြီးအဘဇင်သည် စစ်ရန်ခိုင်အား ဆတ်ကနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

'ဘာကွံ၊ အမှုကြာစရာ အခြေအနေ လုံးဝမရှိပါဘူးလို့၊

လုံးဝ မပြောသင့်ဘူး။ ငါ့တူက မင်းကိုမင်း ကမ္ဘာကျော်စုံထောက်ကြီး ရှားလော့ဟုမ်းလဲ' ထင်နေလို့လား'

'ကျွန်တော် ဒီအခန်းထဲကို လူ(၂၁)ယောက်တိတိ ဖိတ်ခေါ်ထားပါတယ် ခင်ဗျာ'

'အိမ်း၊ ပြောဟေ့'

'လူသတ်သမားဟာ ဒီလူ (၂၁)ယောက်ထဲမှာ ရှိနေပါတယ်'

'ဘာကွ . . '

'ဒီညနေ (၅)နာရီအတွင်းမှာ ကျွန်တော် လူသတ်သမားကို ဖမ်းတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဘက မိမိဟာ လူသတ်သမားမဟုတ်ကြောင်း၊ ချေပပါ ခင်ဗျား။

'ဟေ . . ၊ မင်းဥစ္စာက ပြတ်လှချည့်လား'

စစ်ရန်ခိုင် အဘိုးကြီးကို ဘာမျှ ပြန်မပြောတော့။ သူ့သောက်နေကျ မာဘိုရီ စီးကရက်တစ်လိပ်ကိုသာ မီးညှိ၍ ဖွာနေလိုက်တော့၏။ အဘဇင်က 'အဟမ်း ဟူ၍ ချောင်းတစ်ချက်ဟန်လိုက်ပြီး . .

မိမိသည် ကောလိပ်မှထွက်လျှင်ထွက်ပြီး၊ ရွှေ့နှင်းဆီ၏ ဖခင်ဖြစ်သော သူဌေးဦးဘမင်း၏ ပလပ်စတစ်ကုမ္ပဏီကြီးတွင် ပင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်အခါက ဦးဘမင်းသည် ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကို စတင်ထူထောင်ခါစကလေးပင် ရှိသေး

သည်အတွက် လုပ်ငန်းအခြေအနေမှာ ယခုလို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အောင်မြင်မှု မရခဲ့သေးကြောင်း၊ အဘဇင်က အလေးအနက် ပြောကြားသွားသည်။

ဤအချိန်၌ စင်္ကာပူမြို့တော်တွင် ပလပ်စတစ် လုပ်ငန်းများ များစွာပေါ်ပေါက်လာခြင်း၊ ကိုရီးယားနိုင်ငံ ဆိုးလ်မြို့တွင်လည်း အလားတူလုပ်ငန်း အပြိုင်အဆိုင်များ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း၊ ရန်ကုန်မြို့ကြီး၌ပင် ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကြီး ၃ခု တစ်ပြိုင်နက်ပေါ်ပေါက်လာခြင်းစသော လုပ်ငန်းတို့ ပြိုင်ဆိုင်မှုများကြောင့် မိမိတို့ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်သမားများစွာ ဖြတ်ပစ်ခဲ့ရကြောင်း၊ လေးနက်စွာ ပြောဆိုလေသည်။

‘အဲသလို ကုမ္ပဏီ ဘေးကြပ်နံကြပ်ဖြစ်ပြီး လူလျော့ပွဲကြီးလုပ်နေတဲ့အချိန်မှာ အဘဟာ စက်ရုံထဲမှာ အငယ်ဆုံးလူပျိုလို့ အလုပ်ပြုတ်မှာ သိပ်ကိုသေချာနေတဲ့ အချိန်ပေါ့လေ’

‘ကျွန်တော်တို့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်တာတွေကိုသာ ပြောပါ’ စစ်ရန်ခိုင်က စကားကြောရှည်နေပုံရသော အဘိုးကြီးကို ဝင်၍သတိပေးလိုက်ရ၏။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးအဘဇင်က . . .။

‘သက်ဆိုင်လာလိမ့်မယ်၊ ခေတ္တကလေး သည်းခံပြီးနားထောင်ပါ’

‘ဒါဖြင့်ရင်လဲ မြန်မြန် ဆက်ပြောပါ’
‘အဲဒီနေ့ကို ကျုပ် အခုထက်ထိ ကောင်းကောင်းပြော’

မှတ်မိနေပါသေးတယ်။ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး မိုးသားတွေနဲ့ ပိတ်ဖုံးနေပြီး မိုးတစ်စိမ့်စိမ့် ရွာနေတဲ့နေ့ပဲပေါ့။ စိတ်တွေကလဲ ရာသီဥတုလိုလဲ ‘အို၊ နိုင်းငှေ့ပိတယ်’

‘ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ရေးနေတာ မဟုတ်ဘူးဗျို့။ ခပ်မြန်မြန် လိုရင်းရောက်အောင် ပြောပါ’

စကားကြောရှည်နေပုံရသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးကို လူတစ်ယောက်က လှမ်းအော်လိုက်သံ ပေါ်ထွက်လာ၏။ ထိုသူမှာ အပြင်လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပဲ။

ဝတ်လုံတော်ရ ဦးကျော်ခေါင်၏မိတ်ဆွေ စက်ရုံအရာရှိ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ စစ်ရန်ခိုင်က ထိုသူကို လက်ဝါးထောင်ပြပြီး ပြိမ်သက်စွာ နားထောင်ရန် ‘အချက်ပေးလိုက်လေသည်။’

အသက်အရွယ်ကြီးရင့် လှပြီဖြစ်သော ဥက္ကဋ္ဌကြီး ယာဇင်သည် ရှေ့ဆက်ပြောရမည့် စကားများကို အစီအစဉ် လုပ်နေသကဲ့သို့ ခေတ္တငြိမ်သက်နေပြီးမှ ‘အဟမ်း’ဟု ချောင်းချက်ဟန်က စကားဆက်ပြန်လေတော့၏။

‘အဲဒီနေ့က ရွှေနင်းဆီရဲ့အမေဟာ ကုမ္ပဏီကို လိုက်လာတာပဲ။ သူနဲ့အတူ ရွှေနင်းဆီလေးလဲ ပါလာခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက ကလေးမလေးဟာ အလွန်ဆုံး အသက်(၅)နှစ်လောက်ပဲ ဖြစ်တယ်။ သူ့အမေက ကလေးကို အပြင်မှာထားခဲ့ပြီး၊ သူ့အမေရဲ့ ရုံးခန်းထဲကို ဝင်သွားတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ မြန်မြန်ဆက်ပြောပါ အဘ’

သည်တစ်ခါ လောပေးလိုက်သူက ကိုကျော်ခေါင်ဖြစ်၏။ အဘိုးကြီးသည် ရှူးရှူးရဲရဲဖြစ်နေသည့် ကျောက်မီးသွေးကုန်နေသော မီးရထားစက်ခေါင်းကြီးကဲ့သို့၊ ရှေ့သို့ စကားဆက်ရှာပြန်လေ၏။

‘အဲဒီအချိန်မှာ ကျုပ်ကလဲ ရွှေနှင်းဆီအနားမှာ ရှိနေတယ်လေ။ ရွှေနှင်းဆီလေးဟာ ဂါဝန်လေးနဲ့ ကျုပ်အနားကို လျှောက်လာပြီး၊ ကျုပ်နဲ့ မိတ်ဖွဲ့ခဲ့တယ်။ သူဟာ အင်မတန် ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါပဲ။ သူက ကျုပ်ကို ဘာလုပ်နေသလဲလို့ မေးတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ မြန်မြန်လေး . . ဆက်ပြော အဘ’

ဦးကျော်ခေါင်က လောပေးလိုက်ပြန်သည်။ သို့သော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးအာဇာနည်ကတော့ ခပ်အေးအေး၊ ခပ်တည်တည်သာပင်။ ရှေ့သို့ဆက်၍ ပြောနေလိုက်သည်။

‘အဲဒီတုန်းက ကျုပ်တို့ဟာ ပလပ်စတစ် ရောင်စုံကြိုးတွေကို စမ်းသပ်နေတဲ့ အချိန်ပေါ့။ ကျုပ် စားပွဲပေါ်မှာ ရောင်စုံကြိုးတွေက ရှိနေတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် နားထောင်နေပါတယ် အဘ။ မောရင် ရေသောက်လိုက်ဦး၊ မမောရင် ဆက်ပြော . .’

‘ကျုပ်လဲ စိတ်ကူးရပြီး၊ အနံ၊ အဝါ၊ အပြာ၊ အနီ။’

ရောင်စုံကြိုးစလေးခုကို ကျစ်လိုက်ပြီး၊ ရွှေနှင်းဆီလေးရဲ့ လည်ပင်းမှာ ဆွဲပေးလိုက်တယ်။ ဒါဟာ ဦးဦးက သမီးကို လက်ဆောင်ပေးတဲ့ လည်ဆွဲပဲလို့ ပြောလိုက်တော့။ သူကလေးက တော်တော်သဘောကျသွားခဲ့တယ်။ သိပ်လှတပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦးဦးလို့ သူက ပြန်ပြောရှာတယ်’

သည်တစ်ခါတော့ စစ်ရန်နိုင်က အာဇာနည်ပြောနေသမျှကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်ပင် နားထောင်နေခဲ့သည်။ သည်အဘိုးကြီး ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုကို သရုပ်ဖော်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ စစ်ရန်နိုင် ကောင်းစွာ သဘောပေါက်လာသည်။ ရှေ့နေဦးကျော်ခေါင်လည်း ညိမ်သက်တိတ်ဆိတ်စွာ နားထောင်လျှက်ရှိလေသည်။

‘အဲဒီအချိန်မှာပဲ သူ့အဖေနဲ့အဖေက သူ့ကိုလာခေါ်ကြတယ်။ ရွှေနှင်းဆီကလေးဟာ ဂါဝန်တိုလေးနဲ့ သူ့အဖေဆီ ပြေးသွားပြီး သူ့လည်ပင်းက ကျုပ် ဆွဲပေးထားတဲ့ ပလပ်စတစ်လည်ဆွဲကို ပြလိုက်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ . . .’

ဦးကျော်ခေါင် လေးသံ တော်တော်ပျော့သွားလေသည်။

x x x x x x x x x x x x x x

ကြီးဦးဘမင်းဟာ ကျုပ်ကို သိပ်သဘောကျသွားခဲ့တယ်လေ။
မင်းဟာ တော်တော်စိတ်ကူးကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ။ မင်း
ရွှေနှင့်ဆီကို ကျစ်ပေးခဲ့တဲ့ ပလစ်စတစ်ဆွဲကြိုးမျိုးကို တို့များ
ဈေးကွက်မှာ ရောင်းကြည့်ရမယ်ဆိုပြီး၊ သူဟာ ကျုပ်ကို အလုပ်
ဆက်လက် ခန့်ထားခဲ့တယ်'

ဥက္ကဋ္ဌကြီးအဘဇင် မပြီးသေး။

စကား နိဂုံးချုပ်ရန် ရှိနေသေးသည် မဟုတ်ပါလော။

'ကျုပ်တို့ရဲ့ ပလစ်စတစ် လည်ဆွဲကလေးတွေဟာ
အင်မတန် အရောင်းသွက်ခဲ့တယ်။ ယိုးဒယားသင်္ကြန်နဲ့ အိန္ဒိယ
နိုင်ငံက မီးနင်းပွဲတော်မှာ အရောင်းရဆုံးပဲ။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး
ကျုပ်ဟာ သူဌေးကြီးဦးဘမင်းရဲ့ ယုံကြည်စိတ်အချဆုံး လူတစ်
ယောက် ဖြစ်လာတော့တယ်'

အဘိုးကြီး စကားများမှာ ဘာလိုလိုနှင့် စိတ်ဝင်စားစရာ
ကောင်းလာလေသည်။

'အဲဒီတုန်းက ရွှေနှင့်ဆီလေး ဝင်ကယ်ပေလို့ဗျာ၊
ကျုပ်ဟာ အလုပ်မပြုတ်ခဲ့တဲ့အပြင် တစ်ဖြည်းဖြည်းနဲ့ သူဌေး
လူယုံကြည်တော် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဒါဟာ ရွှေနှင့်ဆီကလေး
ဝင်ကယ်ရှာပေလို့သာပေါ့။ မဟုတ်ဖူးလား ဒီတော့ကာ ဦးရဲ့
ကျေးဇူးရှင်မလေးကို ဦးက သတ်ရက်ပါ့မလား။ ဦး အခုပြော
တာ ငါ့တူကြီးနှစ်ယောက်စလုံး စဉ်းစားကြည့်ကြပေါ့ကွာ'

အခန်း (၁၉)

ပြီးတော့ ကလေးမလေးက ပြောတယ်။ ဒယ်ဒီ၊ ဒယ်ဒီ၊
ဒီမှာကြည့်ပါဦး၊ ရွှေနှင့်ဆီကို ဟိုဦးဦးက လုပ်ပေးတာ၊ ဦးဦးက
သိပ်တော်တာပဲ။ သဘောလဲ သိပ်ကောင်းတာပဲလို့ ပြောတယ်'

သည်တစ်ခါတော့၊ ဥက္ကဋ္ဌကြီးသည် စကားအဆက်
မပြတ် ပြောလိုက်ရသည့်အတွက် အာခြောက်သွားဟန်တူ၏။
ဝိစကီတစ်ခွက် ငဲ့၍တစ်ကြိုက် စုတ်ယူလိုက်ပြီးမှ စကားဆက်
ပြန်သည်။

'အဲဒီပလစ်စတစ် လည်ဆွဲလေး ကျေးဇူးကြောင့်၊
အလုပ်ထုတ်ခဲ့ရတဲ့ လူတွေထဲမှာ ကျုပ် မပါခဲ့တဲ့အပြင်၊ သူများ

ဥက္ကဋ္ဌကြီး အဘဇင်သည် စကားအဆုံးတွင် ထိုင်ရာမှ ထကာ၊ စားသောက်စရာများ တည်ခင်းထားသော စားပွဲဆီသို့ လျှောက်သွားပြီးလျှင် သူ့အတွက် ပီစကီတစ်ခွက် ငဲ့ထည့်နေလိုက်ပေသည်။ အဘိုးကြီး သူ့ကုလားထိုင်ကြီး၌ ပြန်ထိုင်လိုက်သည့်အခါတွင် စစ်ရန်နိုင်ငံက လှမ်းမေးလိုက်သည်။

‘ကဲ . . . အဘ နောက်ထပ် ဘာပြောစရာ ကျန်သေးလဲ’

အဘဇင်သည် သူ့အကြောင်းပြချက် လုံလောက်ပြီဟု တစ်ကယ် ထင်မှတ်ယုံကြည်ဟန် တူပေသည်။

‘အဘဇင် ပြောစရာ မရှိပေမယ် . . . ကျွန်တော်ကတော့ ပြောရဦးမယ်’

‘အေး ပြောစရာရှိရင် ပြောသာပြောဟေ့’

အဘဇင်သည် အသက်ကြီးလှပြီ ဖြစ်သော်လည်း တစ်ကယ်တမ်းအားဖြင့် လူသွက်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ စစ်ရန်နိုင်ငံ အဘဇင်၏ဘေးတွင် ထိုင်နေသော ရှေ့နေ ဦးကျော်ခေါင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး၊ စကားတစ်ခွန်း စတင်ပြောလိုက်သည်။

‘ရွှေနှင်းဆီ သေတုန်းကဆိုရင်၊ သူ့ကိုသတ်သွားတဲ့လူဟာ သူ့အရင်ယောက်ျား ‘ပီတာ’ ဖြစ်မလားလို့၊ လူတို့ ထင်ကြေးပေးခဲ့ကြသေးတယ် . . .’

စစ်ရန်နိုင်ငံ စကားရှေ့ဆက် မပြောနိုင်မိ။ ရှေ့နေ ဦးကျော်ခေါင်၏ဘေးတွင် ထိုင်နေသော ‘ပီတာ’သည် ရှူးရှူး ရှဲရှဲဖြစ်သွားလျက် . . .

‘ဘာဗျာ၊ ကျုပ်က ရွှေနှင်းဆီကို သတ်တယ် ဟုတ်လား။ အဲဒါ ဘယ်သူက ပြောသလဲ၊ ပြောစမ်းပါ . . . ကျုပ်ကို ဘယ်သူက စွပ်စွဲတာလဲ’

ရှူးရှူးရှဲရှဲဖြစ်သွားရုံသာမက၊ ပီတာသည် လက်သီး လက်မောင်းတန်းကာ ထိုင်ရာမှထလျက် စစ်ရန်နိုင်ငံ၏ ရှေ့သို့ တိုးဝင်လာ၏။ စစ်ရန်နိုင်ငံကလည်း ရှေ့သို့တွက်ပြီး ပီတာကို ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။

‘ဟေ့လူ၊ ခင်ဗျားနေရာကို ပြန်သွားစမ်း . . .’

‘ကျုပ်ကို လူသတ်သမားလို့ စွပ်စွဲတာကို ကျုပ်က ငြိမ်ခံနေရမှာလား’

‘လူသတ်မှုတစ်ခု ဖြစ်တဲ့အခါ၊ လူတွေဟာ သူတို့ထင်တဲ့လူကို စွပ်စွဲကြတာပဲ။ အခုပဲ ကြည့်လေ၊ သေသွားတဲ့ မမြင့်မြင့်က လူသတ်သမားဟာ ခင်ဗျားဖြစ်ပါတယ်လို့ မမြင်ဘူး။ ကုမ္ပဏီဒါရိုက်တာအဖွဲ့ကို အထူးမသင်္ကာဖြစ်ခဲ့တယ်’

‘ကျုပ်က မနေ့တစ်နေ့ကမှ ရန်ကုန်ကိုရောက်လာခဲ့တာ။ ရွှေနှင်းဆီကို ဘယ်လိုသတ်မလဲ . . .’

‘ဒီမှာ ဦးပီတာ . . . ဒါတွေ ဆက်ပြောမနေနဲ့၊ ခင်ဗျား’

ဟာ ရွှေနှင်းဆီသေတုန်းက ရန်ကုန်ကို မရောက်သေးဘူး။ ဒီလို ပြောရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူးဗျာ။ ခင်ဗျားက လူငှားသတ်ခိုင်းတယ် ဆိုရင် ခင်ဗျား ဘယ်လိုထပ်ပြောမလဲ'

'ကျုပ်က ရွှေနှင်းဆီကို ဘာကိစ္စ သေစေချင်ရမှာလဲ။ သူပိုင်ပစ္စည်းတစ်ဝက်ကို ခွဲပေးမယ်လို့ စာတစ်တန်ပေတစ်တန် ရေးထားတဲ့ မိန်းကလေးကို သတ်ခဲ့တယ်ဆိုရင်၊ ကျုပ်လောက် မိုက်မဲသူဟာ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ မရှိနိုင်တော့ဘူး'

'ရွှေနှင်းဆီဟာ သူပိုင်ဆိုင်သမျှ ပစ္စည်းတွေရဲ့ ထက်ဝက် ကို သူ့ယောက်ျားဟောင်းကို ခွဲပေးဘို့ သဘောတူခဲ့တဲ့စာကို မရေးခဲ့ပါဘူးလို့ ငြင်းမှာစိုးလို့၊ သတ်ပစ်တာကော မဖြစ်နိုင်ဘူး လားလို့၊ မေးတဲ့သူက ကျုပ်ကို လာမေးသေးတယ်ဗျာ'

'အဲဒါ ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦးမောင်က ပြောတာ မဟုတ်လား'

'သေသွားတဲ့လူတစ်ယောက်ကို အရမ်းလျှောက် မစွပ်စွဲ ပါနဲ့ဗျာ'

စစ်ရန်နိုင်ငံက မျက်နှာထားခပ်တည်တည်ဖြင့် ဟန့်လိုက် တော့မှ ပိတာသည် ဂျူးဂျူးရဲဖြစ်နေခြင်းမှ ရပ်တန့်သွားသည်။ ထိုအခါ စစ်ရန်နိုင်ငံမှလည်း သူ့ကို လေပြေလှမ်းထိုးလိုက်လေ သည်။

'ရွှေနှင်းဆီဟာ ခင်ဗျားလက်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့စာကို သူ့

ဆန္ဒအလျောက် ရေးခဲ့ပါတယ်ဆိုတာကို ဝန်ခံခဲ့တယ်။ နောက် ပြီး သူဟာလွန်ခဲ့တဲ့ အပတ်ကပဲ ရှေ့နေဦးအိမ်လှိုင်ကတစ်ဆင့် ဦးပိတာကို ကမ်းလှမ်းခဲ့သေးတယ်လေ'

'ဘယ်လိုကမ်းလှမ်းခဲ့တာလဲ . .။ ပြောပါ . ..'

'သူ့လက်မှတ်ထိုးရေးထားတဲ့စာ၊ သူ့ကို ပြန်ပေးရင် သူဟာ ခင်ဗျားကို ငွေ ငါးသိန်းပေးပါ့မယ်လို့ စကားကမ်းလှမ်း ခဲ့တယ်။ ဒီတော့ ဦးပိတာအနေနဲ့ ရွှေနှင်းဆီကို သတ်စရာ ဘာအကြောင်းမျှားရှိသလဲ'

'သူ့ကိုသတ်လိုက်ရင်၊ ကျုပ်ရနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးတွေ ဆုံးရှုံးသွားမှာပေါ့။ ကျုပ်ဟာ ဒီလောက်မိုက်မဲတဲ့လူမှ မဟုတ် တာပဲ'

'ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ'

ပိတာသည် စောစောက ဒေါသဖြစ်လျှက် ဂျူးဂျူးဂျူး ရှားဖြစ်နေသလောက်၊ ယခုတော့ စိတ်ပြေသွားကာ၊ လူအများ ၏ရှေ့မှ အရက်ခွက်များထဲသို့ အရက်များ လိုက်ထည့်ပေးလျှက် ရှိနေပြန်သည်။ ဤသို့ ကျိုးကျိုးခွံခွံ လိုက်လုပ်ပေးနေသော 'ဦးပိတာ'ကိုကြည့်ကာ စစ်ရန်နိုင် ပြုံးနေမိလေသည်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးအဘဇင်က ရွှေနှင်းဆီကို သူ့သတ်ခဲ့ခြင်းမ ဟုတ်ကြောင်း၊ ပြောပြီးသည့်အခါတွင် ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ထဲမှ နောက်လူကြီးတစ်ယောက်က ထလာပြန်၏။ သူက အ

ဦးခင်မောင်လတ် ဖြစ်ကာ ပလပ်စတစ် ကုမ္ပဏီကြီးတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ 'အဝယ်တော်' လူကြီးလုပ်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။

၎င်းသည် ဆံပင်များ လုံးဝဖြူဆွတ်နေကာ၊ အသား အရေတွေလည်း ရှုံ့တွန့်နေပြီဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အဘိုးကြီးဖြစ် လျှက်ရှိသော အဘဦးခင်မောင်လတ်သည် ထက်မြက်စူးရှသော မျက်လုံးများရှိကာ ကိုယ်ခန္ဓာကလည်း ကြံ့ခိုင်နေဆဲပင်ရှိ၏။ မိန်းမသားတစ်ယောက်ကို လည်ပင်းကြိုးတုပ်လျက် သတ်ပစ်နိုင် သေးသော အင်အားက ရှိနေပေသေးသည်ဟု စစ်ရန်နိုင်ငံက တွေ့လိုက်မိသည်။

'ကျုပ်တစ်သက်မှာ ကျုပ်အတွက် မကျေနပ်နိုင်စရာ အကြိတ်အခဲကြီးနှစ်ခု ရှိခဲ့ပါတယ်' ဟူ၍ အဘဦးခင်မောင်လတ် က စကားစတင်လိုက်လေသည်။ ပြီးနောက် . . . သူက ဆက်လက် ၍ ပြောနေသည်မှာ . . .။

ကုမ္ပဏီသူဌေးသမီးလေး ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံခဲ့ရသည် မှာ လွန်စွာ ကြေကွဲဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းလှပါသည်။ ထိုထက် ပို၍ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရောင်းသည်မှာ သူမကိုသတ်ခဲ့သော လူသတ် သမားဖြစ်လိမ့်မလားဟု ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင်လူကြီးတစ်ဦး ဖြစ်နေ ခဲ့သော မိမိအား ယုံထင်ကြောင်ထင် ဖြစ်နေသောအချက်ပင် ဖြစ်ပါကြောင်း၊ စကားဆက်၍ ဆိုလိုက်လေသည်။

'ကျုပ်တို့ အဖွဲ့ဝင်လူကြီးတွေကို ယုံထင်ကြောင်ထင်

ဖြစ်နေတဲ့အထဲမှာ ဒီရဲမှူးကြီးလည်း ပါဝင်နေတယ် မဟုတ်လား'

ဦးခင်မောင်လတ်က လက်နက်ကိုင်ရဲသား နှစ်ဦးရှေ့ တွင် တည်ကြည်စွာ ထိုင်နေသော ရဲမှူးကြီးဦးတင်ဖေကို လက်ညှိုးထိုး၍ လှမ်းပြောလိုက်၏။ ဦးတင်ဖေက 'ဆက်ပြောပါ ဆရာကြီး' ဟူ၍ တည်ငြိမ်အေးစက်သော အမူအယာဖြင့် လှမ်းပြောလိုက်သည်။

ဦးခင်မောင်လတ်က ဆက်ပြောသည်။

သူ၏ပထမမြောက် ခံစားရချက်မှာ ရွှေနှင်းဆီအား သတ်ခဲ့သော တရားခံအဖြစ် ကုမ္ပဏီဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင် လူကြီး တစ်ဦးဖြစ်နေသော မိမိအား ယုံထင်ကြောင်ထင် အထင်ခံရသော အချက်ပင်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ဒုတိယအကြိမ် ထပ်လောင်း၍နာကျင် ဆို့နှင့်စွာ ပြောဆိုလိုက်ပြန်၏။

သူ၏ ဒုတိယမြောက် ခံစားရချက်ကိုလည်း ဦးခင်မောင် လတ်က ဆက်လက်ဂင်္ဂေ့လိုက်၏။

'သူဌေးဦးဘမင်း ဒီပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကို စတင်ထူ ထောင်တဲ့အချိန်ကစပြီး၊ ကျုပ်ဟာ လူရင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီလုပ်ငန်းထဲမှာ ပါဝင်ခဲ့တယ်။ ဒီလုပ်ငန်း အခုလောက် ကြီးပွား တိုးဖွံ့က်လာခဲ့တာဟာ၊ ကျုပ်ရဲ့ ကြီးပမ်းလုပ်ဆောင်မှု ထက်ဝက် ထက်မနည်း ပါခဲ့တယ်လို့၊ ကျုပ် ရဲရဲကြီး ပြောတဲ့တယ်ဗျာ'

ဦးခင်မောင်လတ်က ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြောလိုက်ပြီး၊ လူမူအဖွဲ့

၏ မျက်နှာများကို လိုက်လံအကဲခတ်ပြီးမှ ဆက်ပြောနေပြန်၏။

'ဒီလုပ်ငန်းက ထွက်သမျှကုန်ပစ္စည်းတွေကို အရှေ့တောင်အာရှ ဈေးကွက်တွေမှာ ရောင်းစွဲအောင် လုပ်ခဲ့ရတာကတော့ ကျုပ်ပါပဲ။ ဒါနဲ့ပဲ ကျုပ်ဟာ ဒီလုပ်ငန်းရဲ့ဘုတ်အဖွဲ့မှာ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌရာထူးကို ရခဲ့တယ်။ ဒုဥက္ကဋ္ဌရာထူး ပေးတဲ့ကသူဌေးဦးဘမင်းက ကျုပ်ကို ကတိတစ်ခု ပေးခဲ့တယ်ဗျာ။ ဒီလိုကတိတစ်ခုပေးခဲ့တာကို ကျုပ်နဲ့ ဦးဘမင်းကလွဲပြီး ဘယ်သူမှ သိကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး'

'ဟုတ်ကဲ့ . . . အဘ၊ မြန်မြန် ဆက်ပြောပါ'

'ဟေ့ကောင် စစ်ရန်နိုင်၊ မင်းက ဘာကောင်လဲ။ ငါ့ကို လာလော့မနေနဲ့။ ငါ အဘိုးကြီးကွ . . . ခပ်ဖြေးဖြေးပဲ ပြောမယ်ဟေ့'

ဦးခင်မောင်လတ်က ပြန်ဟောကလိုက်သဖြင့် စစ်ရန်နိုင်သည် အသားကလေး ခေါင်းပု၍ ငြိမ်နေလိုက်ရ၏။ ရှေ့နေဦးကျော်ခေါင်ကတော့ ပြုံး၍နားထောင်နေပါသည်။ ဦးခင်မောင်လတ်က ဆက်ပြောလေသည်။

'နှစ်တွေသာကြာခဲ့တယ်၊ ဒီကတိကို ထပ်ကာထပ်ကာပေးပြီး ကတိအတိုင်းတော့ လက်တွေ့မပေးခဲ့ပါဘူး'

'သူဌေးက ဘယ်လိုကတိမျိုး ပေးသွားလို့လဲ'

ဦးကျော်ခေါင်က ကြားဖြတ်၍ ဝင်မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်

၏။

'တစ်နေ့နေ့ကျရင်၊ ဒီလုပ်ငန်းရဲ့ အစုရှယ်ယာ တော်တော်များများကို ကျုပ်ကို ခွဲပေးပါ့မယ်ဆိုတဲ့ ကတိပဲလေ'

'ဟုတ်ကဲ့ . . . ဟုတ်ကဲ့။ ဆက်ပြောပါ အဘ'

'ကျုပ်က နောက်ဆုံး မနေနိုင်တော့ပဲ၊ သူဌေးကို ဗြောင်ဖွင့်မေးတော့၊ ဒီကတိအစား သူ့သေတမ်းစာထဲမှာ ကျုပ်အတွက် ပိုကောင်းတဲ့ဥစ္စာ ထည့်ရေးခဲ့ပြီးပြီလို့ ချောခဲ့တယ်။ ကျုပ်က မကျေနပ်လှပေမယ့်၊ ဘာမှမတတ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ သူက ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဆိုတော့၊ အစုရှယ်ယာဆိုတာဟာ သူပေးမှ ရမှာမဟုတ်လား'

'ဟုတ်တာပေါ့ ခင်ဗျာ'

အဘိုးကြီးနှင့် ဦးကျော်ခေါင်တို့ အတိုင်အဖောက် ညီသွားကြပြီဖြစ်၏။ စစ်ရန်နိုင်က အကဲခတ်မိလိုက်လေသည်။

'နောက် (၄)နှစ်အကြာမှာ သူဌေးကြီးဦးဘမင်းဟာ လူကြီးရောဂါနဲ့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့တယ်။ သူထားခဲ့တဲ့ သေတမ်းစာကို ဖတ်ကြည့်တော့၊ သူဟာ ကျုပ်အပေါ်ထားခဲ့တဲ့ ကတိကို ထပ်မံဖောက်ဖျက်ခဲ့ပြန်ပြီဆိုတာ သိရပြန်တော့တာပဲ'

အဘ ဦးခင်မောင်လတ်သည် ပြောရင်းဆိုရင်း၊ တော်တော် မကျေနပ် ဖြစ်လာဟန်တူ၏။ အသားများ တဆတ်ဆတ် ကုန်လျက်ရှိလေသည်။

'အဲဒါဟာ၊ ကျုပ်ရဲ့ မကျေနပ်နိုင်တဲ့ အစိုင်အခဲကြီးပဲ။

တစ်ခုပေါ့။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က အသက်ကြီးနေပါပြီ။ ကျုပ် သားသမီးတွေပဲ သူတို့ဘဝသူတို့ ကောင်းကောင်းထိန်းကျောင်း နိုင်ကြပြီ။ ကျုပ် ဇနီးကလဲ ဆုံးသွားခဲ့ပြီလေ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ အဘဟာ မုဆိုးဖိုကြီးကို'

'ပိုက်ဆံဆိုတာ ကျုပ် လိုသလောက် ရနေတာပဲ။ ကုမ္ပဏီ အစုရှယ်ယာတွေ ထပ်ရတော့ကော ဘာထူးမှာလဲ။ ငွေများများ ထပ်ရလာရင်၊ ဒီငွေတွေဟာ ကျုပ်ကို ကောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုး တောင် ပေးနိုင်သေးတယ်'

'ဟုတ်ပါတယ် . . အဘ။ ငွေဆိုတာ သင့်လျော်သ

လောက်ရှိတာပဲ ကောင်းပါတယ်'

'ဟုတ်တာပေါ့'

ဦးခင်မောင်လတ်သည် ရှေ့နေဦးကျော်ခေါင်အား လှမ်းကြည့်လိုက်သော သူ့မျက်လုံးများကို ခေတ္တမှိတ်ထားလိုက် သေးသည်။ ပြီးမှ ဆတ်ကန်ခေါင်းပြန်ထောင်၍ မျက်လုံးများကို ဖွင့်ကာ၊ တည်ငြိမ်သောအသံဖြင့် စကားရှေ့သို့ ဆက်လိုက်၏။

'အဘဟာ နာကြည်းစိတ်တွေ အားကြီးလာပြီး အဲဒီ တုန်းက (၁၅)နှစ်သမီးလောက်သာ ရှိသေးတဲ့ ရွှေနင်းဆီကို သတ်ပစ်ဘို့ ကြံစည်မိခဲ့တယ်'

စစ်ရန်နိုင်ရော ရှေ့နေဦးကျော်ခေါင်တို့ပါ မျက်လုံးပြူး သွားမိကြရလေသည်။

'ကတိမတည်တဲ့ သူဌေးကြီးဦးဘမင်းကို မကျေနပ်တာ နဲ့ သူ့သမီးလေးကို သတ်မဲ့ဥစ္စာ၊ ဘာဆိုင်သလဲလို့ တွေးမိတော့ မှ အဘဟာ သတ်ဘို့ရာအတွက် အဆင့်ဆင့်ကြိုးပမ်းနေမှုတွေကို ရုပ်ပစ်လိုက်ရတယ်'

ထိုအခါ စစ်ရန်နိုင်က . . .

'အဘဟာ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း အဆင့်ဆင့် ကြိုးပမ်းခဲ့ တာလဲ'

'ကျုပ်ဟာ . . ကလေးမလေးရဲ့ လည်ပင်းကို နိုင်လွန် ကြိုးနဲ့ရစ်ပြီး၊ လည်ပင်းညှစ်သတ်ဘို့ စီစဉ်ခဲ့တယ်။ အခု မောင် မယ့်ရင် သွားကြည့်။ အဘ အိပ်ခန်းထဲမှာ ၃-ပေလောက်ရှည်တဲ့ နိုင်လွန်ကြိုးခွေ တစ်ခွေရှိတယ်'

'ဗျ'

ဘာမျှမပြောလိုက်ပါ။ အဘ ဦးခင်မောင်လတ်၏ နေအိမ်မှာ အင်းစိန်၊ ဘိုကုန်းတွင်ရှိသဖြင့် ရဲမှူးကြီးဦးတင်ဗေ လွတ်လိုက်သော ရဲသားများသည် ဇော်ဘွားကြီးကုန်းရှိ စစ်ရန်နိုင် မိမိသို့ ပြန်ရောက်လာ၏။ သူတို့နှင့်အတူ တစ်မတ်လုံးခန့်ရှိ သော နိညိုရောင်ကြိုးခွေလေးတစ်ခွေ ပါလာလေသည်။

စစ်ရန်နိုင်က ထိုကြိုးခွေကို ယူသွားပြီး ပြလိုက်သည်။

'ဒီကြိုးခွေလား'

'သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ ငါဟာ အသက်ကြီးပြီလေ။ သိမိမိ.com

မစွမ်းသန်တော့ဘူး။ ရှေးဦးစွာ သူ့လည်ပင်းကို ဒီကြိုးခွေနဲ့ ရစ်လိုက်မယ်။ ပြီးမှ သူ့အသက်ရှူကြပ်သွားအောင် ကြိုးစနစ်ဖက်က အတင်းဆွဲညှစ်လိုက်မယ်ပေါ့လေ။ အဲဒီလို နံနက်တိုင်း၊ ညနေတိုင်း မှန်မှန်ကြီးလေ့ကျင့်ခဲ့တာ၊ (၁၀)နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီကွဲ့။

မပြေးသော်လည်း ကံရာရှိပေပြီတကား။

ရဲမှူးကြီး ဦးတင်ဖေသည် သူ့နောက်လိုက် ရဲသားတစ်ဦးကို ဦးခင်မောင်လတ်အား လက်ထိပ် ခတ်ခိုင်းလိုက်ရတော့၏။

'ဟေ့၊ ငါ ရွှေနှင်းဆီကို မသတ်ခဲ့ဘူး။ တစ်နေ့ကျရင် ငါ ပြောတာ ဟုတ်မှန်ကြောင်း မင်း သိရလိမ့်မယ်'

အဘိုးကြီး ဦးခင်မောင်လတ်က ရဲမှူးကြီး ဦးတင်ဖေကို လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုး၍ လှမ်းပြောလိုက်စဉ်၊ မိန်းကလေးတစ်ဦး၏ အသံက ပေါ်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

x x x x x x x x x x x x

အခန်း (၂၀)

'ဒီအဘိုးကြီးကလဲ၊ သူငယ်ပြန်ပြီး ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ မသိဘူး။ ကိုယ့်ရှူးကိုယ့်ပတ်ဆိုတာ ဒါ မျိုးပေါ့။

ကင်း ခုလိုခံရတာ နည်းတောင်နည်းသေးတယ်'

မိန်းကလေး၏ စကားအဆုံးတွင် . . . .

ရက်စက်စွာ အသတ်ခံခဲ့ရသော ရွှေနှင်းဆီ၏ ယောက်ျား

ကင်း ပီတာသည် ဒေါသကြီးစွာ မတ်တပ်ရပ်လျက် အဘိုးကြီး

ဦးတင်ဖေ၏ လတ်ရှိုရာသို့ ပြေးလာလေ၏။ စစ်ရန်ခိုင်က ပီတာ

၏ ယောက်ျားကို ပြေး၍ တွန်းထားလိုက်လေသည်။

'ဒါ ခင်ဗျား ဘယ်သွားမလို့လဲ'

ကျုပ်မိန်းမကို ဒီလူကြီးသဟ်ခဲတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားနေပြီ။ ကျုပ် သူ့ကို ရွှေနှင်းဆီကိုယ်စား လက်စားမချေရတော့ဘူးလား

ခင်ဗျားနေရာမှာ ခင်ဗျား ပြန်ထိုင်နေပါ။ ဟောဒီရဲမှူးကြီးနဲ့ ကျုပ်ရှေ့မှာ ဒီလိုလုပ်ပိုင်ခွင့် လုံးလုံးမရှိဘူး။ စဝရန်နိုင်က တင်းမာစွာ ပြောလိုက်တော့မှ ဒေါသကြီးစွာဖြင့် ထွက်လာခဲ့သော ပီတာသည် သူ့နေရာသို့ သူပြန်သွားခဲ့လေသည်။

တတိယမြောက် မိမိကိုယ်မိမိ ကာကွယ်ပြောဆိုသူကား ပလပ်စတစ် ကော်ပိုရေးရှင်းမှ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင်လူကြီးဖြစ်သော ဒုက္ခကူကြီး ဦးခင်မောင်လတ်အား မချင့်မရဲနဲ့ ပြောဆိုခဲ့သော မိန်းမပျိုလေး၏ အလှည့်ပင် ဖြစ်သည်။

သူမ၏အမည်ကား 'ခင်သောင်းထိုက်' ဂုဏ်ဖြစ်ပြီး။ ကုမ္ပဏီစာရေးမလေး တစ်ဦးပင်ဖြစ်၏။ သူမကိုယ်တိုင် ရွှေနှင်းဆီကို မသတ်ခဲ့သော်လည်း။ လူသတ်သမားတစ်ဦးပိုင်းပိုင်းငှားရမ်း၍ သတ်ဖြတ်စေခဲ့သူဟု နာမည်ကြီးလျှက်ရှိလေသည်။

ငါဟာ သမီးလေး ရွှေနှင်းဆီကို လုံးဝမသတ်ခဲ့ဘူး။ အနှစ်နှစ်အလလက သယ်ပိုးလာရတဲ့ ဝန်ထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်ပဲ လွှတ်ချလိုက်သလို၊ စောစောက စကားတွေ ပြောခဲ့တာပဲ။ ပြောချင်တာ ပြောလိုက်ရပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်ရယ်တယ်။

ပေါ့သွားသလိုပဲ။ ဟဲ . . ဟဲ . . ဟဲ'

ခင်သောင်းထိုက်က ပြောရန်ဟန်ပြင်နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း။ ဒုက္ခကူကြီး ဦးခင်မောင်လတ်က စကားမပြတ်နိုင်သေးပဲရှိလေသည်။ ဦးတင်ဖေနှင့် ဦးကျော်ခေါင်တို့က သိပ်စိတ်မရှည်ကြတော့သော်လည်း စဝရန်နိုင်၏ အရိပ်အခြေကိုကြည့်၍ ငြိမ်သက်နေကြပေ၏။

ဦးခင်မောင်လတ် စကားဆက်ပြောရန် အလားအလာများရှိနေမှန်း အကဲခတ်မိသဖြင့်၊ အကင်းပါးလှသော မေသောင်းထိုက်သည် ပြန်ထိုင်သွား၏။

တစ်ကယ်တော့ ကျုပ်အတွက် တော်တော်ပဲ မကြေမချမ်းဖြစ်စရာ ကောင်းခဲ့တာကလား။ ဒီအရှေ့တောင်အာရှ ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်း အခုလောက် ကြီးပွားတိုးတက်လာခဲ့ရတာဟာ၊ တစ်ကယ်တော့ သူ့ဌေးဦးဘမင်းရဲ့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုပင်ပါခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကို ဦးဘမင်းဟာ စတင်စတင်ခဲ့တာ မှန်ပေမယ့်၊ ဒီလုပ်ငန်းကို ခုလိုကြီးပွားတိုးတက်လာအောင် ဦးဆောင်လုပ်ခဲ့တာကတော့ . . လူ့ပညာကသာရှိခဲ့တယ်'

စဝရန်နိုင်၏ မွေးနေ့ပါတီပွဲသို့ တက်ရောက်လာကြသူများထားလုံး၊ ဦးခင်မောင်လတ်ကို ငေး၍ကြည့်နေကြပြန်လေသည်။

ဒီလူ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် တစ်ခြားသူတွေ မဟုတ်ဘူး ဗျာ။ ထုတ်လုပ်ရေးဘက်မှာ အင်မတန်ထူးချွန်ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဦးဘတ်ရယ်၊ အဲဒီတုန်းက အရောင်းတာဝန်ခံ လုပ်ခဲ့ရတဲ့ ကျုပ်ရယ်ပါပဲ။ ဦးဘမင်းဟာ အင်ဂျင်နီယာဦးဘတ်ကို လက်မလွှတ်နိုင်တော့၊ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းရဲ့ အစုရှယ်ယာ ခပ်များများကို ခွဲဝေပေးလိုက်ရတယ်။ ကျုပ်ကတော့ ဦးဘတ်လို ငိုမပြတတ်တော့၊ ကတိစကားတွေသာ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ရခဲ့တာပေါ့။

‘အဘ၊ ပြောချင်တာလေးတွေ ပြီးသွားပြီလား’

‘မပြီးသေးဘူး၊ ရှိသေးတယ် . . . တစ်ခါထဲ ဆက်ပြောလိုက်ဦးမယ်’

‘ကဲ၊ ရှိသေးရင်လဲ မြန်မြန်ဆက်ပြော’

စစ်ရန်နိုင်က ခွင့်ပြုလိုက်သဖြင့်၊ အဘိုးကြီးက ဆယ်လက်ပြောဆိုနေပြန်၏။

‘နောက်ဆုံး သူ့ဇွေးဦးဘမင်းဟာ ကျုပ်အပေါ်မှာ သေချာအထိ ကတိပျက်ကွက်ခဲ့တယ်။ ကျုပ်၊ ရွှေနှင့်ဆီလေးကို သတ်ပြီး ကြံစည်ခဲ့တာဟာ၊ ဒီအစုရှယ်ယာတွေကို လိုချင်တာဟာ လက်စားချေချင်စိတ်ကြောင့်ဆိုရင် ပိုမှန်လိမ့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောချင်တာကို မြန်မြန်ဆက်ပြောပါ။ ဟိုမှာ တစ်ယောက်ကလဲ ပြောချင်တာ ရှိနေသေးပုံရတယ်’

ဦးကျော်ခေါင်က ‘ခင်သောင်းထိုက်’ကို ဝေးဝေးပြော

ပြောလိုက်လေသည်။ ဦးခင်မောင်လတ်သည် ရှေ့နေဦးကျော်ခေါင်အား မကျေမနပ်ဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးမှ . . .

‘အဲဒီ လက်စားချေချင်စိတ်ကြောင့် ကြွက်မခိုင် ကျည်မီးနဲ့ ရှိမယ်ဆိုပြီး၊ ကျုပ်က ရွှေနှင့်ဆီကို လည်ပင်းညှစ်သတ်ဘို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်’

ဦးခင်မောင်လတ်က ပြောလိုက်ရာ ဦးပိတာက သူ့မိန်းမကို လည်ပင်းညှစ်သတ်မည်ဆိုသော အဘိုးကြီးကို ဆတ်ကနဲ ခေါင်းထောင်ကြည့်လိုက်သည်။ ဦးခင်မောင်လတ်ကတော့ ဘာကိုမျှဂရုမစိုက်ပဲ စကားဆက်နေပြန်သည်။

‘လူသတ်မှုတစ်ခု ကျူးလွန်ရာမှာ ကိုယ့်အပေါ် အပြစ်မကျအောင် အင်မတန် ဂရုစိုက်နိုင်မှ တန်ကာကျတယ်ဆိုတာ။ ကျုပ်က နားလည်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ မိမိသုံးမဲ့လက်နက်ကလဲ သိပ်အရေးကြီးတယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်အတွက် ဘေးအန္တရာယ်အကင်းဆုံးဟာ ကြိုးပဲလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ကြိုးတစ်ချောင်းကို ခြေရာခံဖို့ဆိုတာ၊ မလွယ်လှဘူး မဟုတ်လား။ သေသွားတဲ့ လူရဲ့လည်ပင်းမှာလဲ လက်ဗွေရာ ကျန်ရစ်ခဲ့မှာ မပူရဘူး’

‘ဟေ့လူကြီး၊ တော်တော်ဗျာ။ ကြာရင် ခင်ဗျားကြီးကို ကျုပ် လာသတ်မိလိမ့်မယ်’

ပိတာက မတ်တပ်ရပ်၍ လက်ညှိုးထိုးကာ လှမ်းအော်လိုက်၏။ သူ့ဇနီးဟောင်း ရွှေနှင့်ဆီအတွက် လက်စားချေရန်

လုံးဝ ဝန်မလေးသည့် ပုံစံမျိုးရှိလေသည်။

စစ်ရန်ခိုင် 'ပီတာ'အား လက်ဝါးလှမ်းထောင်ပြကား၊ ပြန်ထိုင်ခိုင်းလိုက်ရ၏။ ပီတာ မချင့်မရဲနှင့် ပြန်ထိုင်သွားသော အခါ၊ အဘဦးခင်မောင်လတ်က ဆက်လက်ပြောပြနေလေသည်။

'ကျုပ်ဟာ ကြီးကိုလည်ပင်းပတ်ပြီး စမ်းကြည့်ဦးမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ကျုပ်လဲ မှန်ရှေ့မှာသွားရပ်ပြီး ကြီးကို ကျုပ်လည်ပင်းမှာ ပြန်ပတ်ပြီး ကြီးစနစ်ဖက်ကနေ ခပ်တင်း တင်းဆွဲကြည့်လိုက်တဲ့အခါ၊ ကျုပ်ဟာ ခဏအတွင်း သတိမေ့ သွားခဲ့တယ်ဗျာ'

'မြတ်စွာဘုရား'

တစ်စုံတစ်ယောက်က ရေရွတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအခါ စောစောက ပြန်ထိုင်သွားသော ပီတာသည် တစ်စခန်း ထလာပြန်၏။ ဦးခင်မောင်လတ်အား သတ်မည်ဖြစ်မည် ဖြစ်လာပြန်၏။

သည်တစ်ကြိမ်မှာတော့၊ သူ၏ရှေ့နေကြီး ဦးအိမ်လှိုင် ကလာ၍ ဆွဲခေါ်သွားလေသည်။ ဦးကျော်ခေါင်ကလည်း အဘိုး ကြီးဦးခင်မောင်လတ်ကို စကားပြောခွင့် မပြုတော့ပေ။

'ဆရာကြီး၊ ညိမ်ညိမ်နေ။ အခြေအနေကို မြင်တယ် မဟုတ်လား'ဟု ဦးကျော်ခေါင်က ခြောက်လိုက်မှ ဦးခင်မောင် လတ်လည်း လက်ထိပ်ကြီးနှင့် ညိမ်သက်သွားလေတော့၏။

သည်တော့မှ စောစောက ပြန်ထိုင်သွားသော 'ခင် သောင်းထိုက်'သည် ပြန်လည်၍ မတ်တပ်ရပ်လိုက်၏။

'ကျွန်မဟာ အသတ်ခံခဲ့ရတဲ့ အစ်မရွှေနှင်းဆီနဲ့ လုံးဝ မသင့်မြတ်ဘူးဆိုတာ၊ ဒီကမ္ဘာ့က လူတိုင်းလိုလို၊ သိနေကြပါတယ်ရှင်'ဟူ၍ သူမက စကားစလိုက်ပြီး၊ ဆက်၍ပြောလေ သည်။

'အစ်မ ရွှေနှင်းဆီဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်လောက်က ကျွန်မတို့ ရုံးခန်းထဲကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရောက်လာတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်မကလဲ စင်္ကာပူကို ပို့ထားတဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတန်ဘိုး တွေကို တွက်ချက်နေတဲ့ အချိန်ပါပဲ။ သူလာတုန်းက ရုံးခန်းထဲ မှာ ရှုပ်ပွေနေတာ မြင်သွားပြီး၊ ကျွန်မကို သန့်ရှင်းရေးထလုပ် ဘို့ ခိုင်းခဲ့ပါတယ်'

ခင်သောင်းထိုက်က 'လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်လောက်က ဟူ၍ အစချီကာ၊ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်လှန်လေသည်။ လူအားလုံးတို့က စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေခဲ့ကြ၏။

နိုင်ငံခြားပို့ကုန်စာရင်းဇယားများကို အရေးတစ်ကြိမ် တွက်ချက်စစ်ဆေးနေချိန်ဖြစ်ရာ၊ ခင်သောင်းထိုက်သည် ရွှေနှင်းဆီက ခိုင်းသော်လည်း သန့်ရှင်းရေး မလုပ်နိုင်ခဲ့။ သည် အခါ မိမိခိုင်းသည်ကို ချက်ချင်း ထမလုပ်ရကောင်းလား၊ သည် ကောင်မက ဘာကောင်မလဲ၊ ငါကိုယ်တိုင် ကော်ပိုရေးရှင်း

ဦးစီးရတဲ့အခါကျလျှင် သည်စာရေးမကို ပထမဆုံး အလုပ်ဖြတ်ပစ်မည်ဟု ရွှေနှင်းဆီက ကြိုမိန်းဝါးပြောဆိုခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် မိမိနှင့် အစ်မ ရွှေနှင်းဆီမှာ တစ်နေ့တစ်ခြား ပို၍ပို၍ ပဋိပက္ခကြီးမားလာခဲ့ရသည်။ သူတို့နှစ်ဦး ထိပ်တိုက်တွေ့မှုများ မကြာခဏဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအခါတိုင်း အလုပ်ရှင် သူဌေးမကြီးတစ်ဦးဆိုသော ဂုဏ်မာနဖြင့် အပေါ်စီးမှ မောက်မာစွာ ဆက်ဆံလေ့ရှိခဲ့သော ရွှေနှင်းဆီကို မိမိမှလည်း တစ်ခွန်းမခံ ရန်တုန်ပြန်ခဲ့သည်ဆို၏။

စက်ရုံခေါင်းကြီးပိုင်း တော်တော်များမှ ဤအဖြစ်အပျက်များကို သိထားကြရာ၊ ရွှေနှင်းဆီ ရုတ်တစ်ရုတ် အသတ်ခံရသောအခါ၊ မိမိကပင် ကြေးစားလူသတ်သမား ငှား၍ သတ်ခဲ့သလိုလို၊ စွပ်စွဲပြောဆိုသံများပေါ်ထွက်လာခဲ့ကြောင်း ခင်သောင်းထိုက်က ရှေးဦးစွာ ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

'ဘုရားပေးပေး၊ ကျမ်းပေးပေး ကျွန်မ ပြောလိုက်ပါမယ်။ ကျွန်မဟာ မာနကြီးတစ်ခွဲသားဖြစ်နေတဲ့ ရွှေနှင်းဆီကို လုံးဝ မနှစ်သက်ခဲ့တာ အမှန်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သူ ရုတ်တစ်ရုတ် သေဆုံးသွားခဲ့ရခြင်းဟာ ကျွန်မနဲ့ လုံးဝပတ်သက်မှုမရှိကြောင်း ပြောလိုပါတယ်။ ပြောချင်တာကတော့ ဒါပါပဲရှင်'

ခင်သောင်းထိုက်က ဤမျှသာလျှင် တိုတိုတုတ်တုတ် ပြောပြီးထိုင်မည်အပြုတွင် အသံတစ်သံက ပေါ်ထွက်လာခဲ့

လေသည်။

'ဟေ့၊ ကလေးမ . . . မထိုင်ပါနဲ့ဦး၊ ငါ မေးစရာရှိတယ်' ဤသို့ ပြောသံကြားလိုက်ပြီးနောက်၊ ရွှေနှင်းဆီ၏ ခင်ပွန်းဟောင်းပိတာသည် ခင်သောင်းထိုက်ရှေ့သို့ ရောက်လာခဲ့ပေသည်။

'ရှင် ကျွန်မကို ဘာမေးစရာရှိလို့လဲ။ ခပ်မြန်မြန်ပေးပါ' ညည်း ခုခုက ပြောသွားတဲ့အထဲမှာ၊ ညည်းနဲ့ ငါ့မိန်းမနဲ့ မကြာခဏ ထိပ်တိုက်ဖြစ်ကြရတယ်ဆိုတာပါတယ်။ ငါ့မိန်းမက နင့်ကို ပါးရိုက်ဘူးသလား'

'ရိုက်ဘူးတယ်ရှင်၊ သူ့အသတ်မခံရခင် (၁၀)ရက်လောက်အလိုမှာ သူနဲ့ကျွန်မ ဖြစ်ရသေးတယ်။ အဲဒီတုန်းက သူဟာ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင် အမေညွန့် ရှေ့မှာ ကျွန်မပါးကို ရိုက်ခဲ့ဘူးတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မက သူ့ကိုဘာမှ ပြန်မလုပ်ခဲ့ပါဘူး'

လူကြားထဲတွင် ထိုင်နေသော အမေညွန့်ကလည်း ခင်သောင်းထိုက် ပြောသလိုဟုတ်မှန်ကြောင်း၊ ထ၍ပြောလေသည်။

'အဲသလို ရွှေနှင်းဆီက ပါးကိုရိုက်လိုက်တဲ့အခါ၊ ညည်းက ရွှေနှင်းဆီကို စိတ်မဆိုးဘူးလား' ပိတာက မေးလိုက်လေသည်။

'ဘယ်နှယ် ပြောပါလိမ့်ရှင်။ စိတ်ဆိုးလိုက်တာမှ အရမ်း
ပဲပေါ့။ ဖြစ်နိုင်ရင် စိစိညက်ညက်တောင် ချေပစ်လိုက်ချင်တယ်'
'သူ့သေသွားတာကိုရော၊ မမြင်ချင်ဘူးလား'
'အို၊ ဒီအဆင့်မျိုးရောက်အောင်တော့ မရည်စူးမိပါဘူး'

x x x x x x x x x x x

အခန်း (၂၁)

'နင် ငါ့ကို လိမ်မပြောနဲ့။ လူတစ်ယောက်အပေါ်မှာ
အရမ်းဒေါသ ထွက်လာတယ်ဆိုရင်၊ ဘာဂရဏာ၊ ဘာမေတ္တာမှ
မထားတော့ဘူးဆိုတာ နားလည်တယ် မဟုတ်လား'
စပ်ရန်နိုင်သည် ထိုင်နေရာမှ ထွက်သွားပြီးလျှင်
ဦးပိတာ၏ရှေ့တွင် မားမားကြီးရပ်လိုက်လေသည်။
'ဒီမေးခွန်းတွေ ခင်ဗျား မေးစရာ မဟုတ်ဘူး။ ကြည့်နေ
လို့ အကောင်းအမှတ်နဲ့၊ ခင်ဗျားဟာ ဧည့်သည်ဆိုရင် ဧည့်သည်
နှင့်တူအောင်နေ။ ကျုပ် ဒါပဲ ပြောမယ်ဗျာ'

‘ရွှေနှင်းဆီဟာ ငါ့ဇနီး၊ ငါ့ဇနီးနဲ့ ပတ်သက်လာလို့၊
ငါ မေးနေတာကွ။ သူ့ကိုဘယ်သူက သတ်လိုက်တာလဲ။ ငါ
သိပ်သိချင်နေတယ်’

‘ခင်ဗျား ဘာမှမပူနဲ့။ ရွှေနှင်းဆီကို ဘယ်သူ သတ်
တယ်၊ ရွှေနှင်းဆီကိုသာမကဘူး ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦး
မောင်နဲ့ မမြင့်မြင့်တို့ကိုပါ သတ်ခဲ့တဲ့ လူသတ်သမားကို ကျုပ်
သိနေပြီ’

‘ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်း သိနေလို့လား’

‘သိနေပြီဆိုပါတော့’

‘သိရင် . . ဘယ်သူလဲ၊ ပြောလေ’

‘အခု မပြောသေးဘူး။ ခင်ဗျားတို့ကိုပေးဘို့ ငွေသွား
ထုတ်တဲ့ ကျုပ်လူနှစ်ယောက် မကြာခင် ပြန်လာတော့မှ ပြော
မယ်’

‘ဘယ်နှစ်ယောက်လဲ၊ ဟိုအလုပ်သမားကောင် ၂ကောင်
လား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘သူတို့က စိတ်ချရပါ့မလား’

‘သူတို့ဟာ ကျုပ်လူရင်းတွေပဲ။ သူတို့နဲ့ပတ်သက်ပြီး
ဘာမှ မယုံကြည်စရာ မရှိပါဘူးဗျာ။ ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း
သူတို့တောင် ရောက်လာကြပြီ’

မှန်ပါသည်။ ခြံတံခါးကြီးအတွင်းဖက်သို့ ဒေါ(ချ်)ဗိုက်
ပါ မှန်ကားလေး တစ်စင်းဝင်လာ၏။ စစ်ရန်နိုင်၏ခြံအလုပ်
သမား ဦး ရောက်လာကြပြီဖြစ်၏။ ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်လာကြ
၏။ မြေရှေ့ခံအိတ် အလတ်စားတစ်အိတ်စီ ဆွဲလာကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ဝင်လာသည်ကို မြင်ရလျှင်၊
စစ်ရန်နိုင်က ‘ဆီဒိုးနား’ဟိုတယ်ကြီးမှ ရောက်နေသော စားပွဲ
ထိုးများကို ပြောလိုက်သည်။

‘ကဲ၊ မိတ်ဆွေများ ခင်ဗျား။ ကျွန်တော့်ဧည့်သည်တွေ
ဆာနေရော့မယ်၊ သူတို့ကို ကြွေးကြမ်းပေးကြပါတော့ဗျာ။ ဟဲ . .
ဟဲ . . ဟဲ’

အခန်းကြီးထဲတွင် ဇွန်းသံ၊ ပန်းကန်းသံများဖြင့် ဆူညံ
သွားလေသည်။ ပီတာသည် သူများနည်းတူ စားသောက်ခြင်း
မပြုပဲ ကြွေးမွေးမှုအတွက် စီမံခန့်ခွဲနေသော စစ်ရန်နိုင်၏ဘေး
တွင် လိုက်ပါလာလျက် . . .

‘လူသတ်သမားကို သိပြီးဆိုရင် ဘယ်သူလဲ။ အကို့ကို
ပြပါ။ ဟိုခေါင်းဖြူအဘိုးကြီး မဟုတ်ဘူးလား’

‘ဒီအဖိုးကြီးဟာ လူသတ်သမား မဟုတ်ဘူး၊ တောင်
ပြော မြောက်ပြော လျှောက်ပြောနေလို့၊ ရဲမှူးကြီးဦးတင်ဖေက
မိတ်မရည်လို့ ခဏလောက် လက်ထိပ်ခတ်ထားလိုက်တာဗျာ’

‘ဒါဖြင့် . . . လူသတ်သမားက ဘယ်သူလဲ’

'မလောပါနဲ့ ဦးပိတာ။ အချိန်တန်ရင် သိရမှာပါ။ မနက်စာ စားလိုက်ပါဦး'

'ဟို ၂ယောက်နဲ့ ပိုက်ဆံပါလာပြီ...။ ကျွန်တော်တို့ကို ဘယ်တော့ ပေးမှာလဲ'

'အားလုံးစားသောက်ပြီးမှ သူတို့ရှေ့မှာ ခင်ဗျားတို့ကို ပေးမယ်။ ခင်ဗျားတို့ကလဲ ကျုပ်ကို အကျိုးဆောင်ခ (၅)သိန်း ချက်ချင်းပေးခဲ့ရမယ်နော်'

'ဟာ၊ ပေးရမှာပေါ့'

'ကဲ၊ သွားပြီး ထမင်းစားလိုက်ဦးဗျာ။ ကျွန်တော်လဲ သွားစားလိုက်ဦးမယ်'

ရိုးတီးယောင်တောင်တွေ လျှောက်ပြောနေသဖြင့် ခေတ္တ လက်ထိပ်ခတ်ထားသော ဦးခင်မောင်လတ်ကို ရဲမှူးကြီး ဦးတင်ဖေကိုယ်တိုင်လာ၍ လက်ထိပ်ဖွင့်ပေးလိုက်၏။ ထိုအခါမှ အဘိုးကြီးခမျာ သူ့ရှေ့မှ နံနက်စာများကို စားခွင့်ရရှာလေတော့ ၏။

ထမင်းစားပြီးလျှင် စစ်ရန်နိုင်ငံက မိမိနှင့် ကိုကျော်ခေါင် ရှိရာ ထမင်းစားပွဲကြီးများရှေ့သို့ လာခဲ့ကြရန် ဦးပိတာနှင့် ဦးအိမ်လှိုင်တို့ကို လက်ရိပ်ပြု၍ ခေါ်လိုက်၏။ ထိုလူ ၂ယောက် လည်း အရိပ်အခြေကြည့်နေသူများပီပီ ချက်ချင်း ရောက်လာပြန် သည်။

'ပိုက်ဆံ ပေးတော့မလိုလား'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ပေးတော့မယ်။ ခဏ ခင်ဗျားတို့ကို ဘယ်သူ ဘယ်ဝါတွေမှန်း၊ ကျုပ် မိတ်ဆွေတွေ ကောင်းကောင်းမသိသေး ဗျာ။ သူတို့နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးဦးမယ်'

'ဟုတ်တာပေါ့၊ မိတ်ဆက်ပေးပါဦး'

ပိတာက နှုတ်သွက်လျှာသွက် ဖြစ်နေသလောက်၊ ဦးအိမ်လှိုင်၏ မျက်နှာကြီးကတော့ တစ်စုံတစ်ရာကို မကျေမနပ် ဖြစ်နေသကဲ့သို့၊ မှန်ကုတ်ကုတ်ကြီး ရှိနေလေသည်။

'ကြွရောက်လာတဲ့ လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား။ အခု ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ရပ်နေသူကြည့်ပါ ခင်ဗျား။ သူ ဘယ်သူ ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်ပါသလဲ'

'ဒီလူကို တို့လုံးဝ မသိဘူး။ သူက . . ဘယ်သူလဲ'

'ရွှေနှင်းဆီရဲ့ ခင်ပွန်းဟောင်းအဖြစ်နဲ့ မနေ့တုံးကမှ မန္တလေးကရောက်လာတဲ့ ဦးပိတာဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။ ဟိုဘက် က ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကတော့ ဦးပိတာရဲ့ ရှေ့နေကြီး ဦးအိမ်လှိုင်ဆိုတာ ပြစ်ပါတယ်'

'အော်၊ ပိတာဆိုတာ ဒီကောင်လား'

ရွှေနှင်းဆီသည် ၁၉-နှစ်သမီးအရွယ်က ပြင်ဦးလွင်တွင် ပီပီထောင်ကျခဲ့ဘူးသည်။ သို့သော် အမွေထိန်း ရှေ့နေကြီး ပီပီထောင်ထွက်လာပြီးနောက် သဘောမတူခဲ့သဖြင့် ပိတာအား လုံးဝ အသိ မရှိတော့ပေ။

အမှတ်မပြုပဲနေခဲ့ရာ၊ ပိတာကို မြင်ဘူးသူမရှိသလောက်ပင်။ ပိတာကလည်း ရွှေနှင်းဆီနှင့် ညားပြီးနောက်၊ ရန်ကုန်သို့ တစ်ခေါက်တစ်လေမှ ဆင်းမလာခဲ့ချေ။

‘အော်၊ ပိတာဆိုတာ သူလား’

ဥက္ကဋ္ဌကြီး ‘အဘဇင်’ကရှေ့သို့ထွက်လာပြီး၊ ပိတာအား သေသေချာချာ ကြည့်ရှုလျှက်ရှိလေသည်။

‘ရွှေနှင်းဆီဟာ ပြင်ဦးလွင်မှာ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပါတယ်။’

ဒါပေမယ့် ၂လလောက်အကြာမှာ သူတို့လင်မယား ကွဲသွားပြီး ရွှေနှင်းဆီဟာ ရန်ကုန်ကို ပြန်လာခဲ့ပါတယ်’

‘ဘာဖြစ်လို့၊ လင်မယား ကွဲတာလဲ’

ဥက္ကဋ္ဌကြီး အဘဇင်က စပ်စပ်စုစု မေးလိုက်၏။

‘ဟိုအခါ ပိတာက ပြုံး၍ . . . .’

‘တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တော့ ဘာမှမဖြစ်ကြပါဘူး။ ကျွန်တော်က ရှမ်းပြည်နယ် ကြောက်ပိုင်း မှာ နေချင်တယ်။ သူက ရန်ကုန်ကို ပြန်ချင်တယ်။ နယ်လှရင်း ကွဲကြတာပဲ ဆိုပါတော့ ။ ဟဲ . . ဟဲ . . ဟဲ’

ပိတာဟာ ကပြားတစ်ယောက်ပါပဲ။ သူ့ကို ရန်ကုန်က လူတွေ လုံးဝမသိလိုက်ပေမယ့်၊ သူ့ခါတ်ပုံကို မြင်ဘူးသူတစ်ယောက်တော့ ရှိခဲ့ပါတယ်’

‘ဘယ်သူ့ကို ပြောနေတာလဲ’

‘အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့ မမြင့်မြင့်ပေါ့။ ရွှေနှင်းဆီနဲ့ မမြင့်မြင့်ဟာ ကျောင်းနေဘက် ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘အေး၊ ပြောပါဦး သားရဲ့’

‘ရွှေနှင်းဆီဟာ သူ့သူငယ်ချင်း မမြင့်မြင့်ဆီကို သူတို့လင်မယား ရုက္ခဗေဒဥယျာဉ်ထဲမှာ တွဲရိုက်ထားတဲ့ ဒီဂျစ်တယ် ခါတ်ပုံ ၂ပုံကို မမြင့်မြင့်ဆီ ပို့လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ မမြင့်မြင့်ဟာ ရွှေနှင်းဆီရဲ့ယောက်ျား ပိတာကို ရန်ကုန်မှာ နေတဲ့သူတွေထဲက မြင်ဘူးသူဆိုလို့ သူတစ်ဦးထဲရှိပါတယ်’

‘ရွှေနှင်းဆီ အသတ်ခံရတဲ့အခါ၊ ကိုပိတာက ရွှေနှင်းဆီပိုင်ဆိုင်မှုရဲ့ ထက်ဝက်လိုချင်ကြောင်း၊ ဝတ်လုံတော်ရ ဦးလှဦးမောင်ကို စာရေး ဆက်သွယ်ခဲ့ပါတယ်’

‘အိမ်း၊ အဲသည်တော့ . . .’

‘မမြင့်မြင့်ဟာ သူ့ထံမှာသိမ်းထားတဲ့ ပိတာရဲ့ ခါတ်ပုံ ၂ပုံကို ကျွန်တော့်ကို ထုတ်ပြခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလဲ ဒီခါတ်ပုံ ၂ပုံဟာ၊ တစ်နေ့နေ့ကျရင် အသုံးဝင်လာမလားဆိုပြီး၊ ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာ ယူထားခဲ့ပါတယ်။ ဟောဒီခါတ်ပုံ ၂ပုံပါပဲ။ ဥက္ကဋ္ဌကြီး သေသေချာချာ ကြည့်ပါ ခင်ဗျား’

စစ်ရန်နိုင်ငံက သူ၏ဂျာကင်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ခါတ်ပုံ ၂ပုံကို ထုတ်ပြလိုက်ရာ၊ အဘဇင်သည် သေသေချာချာ

ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် . . .

'ဟေ့၊ ဒီခါတ်ပုံထဲက လူဟာ အခုရောက်လာတဲ့ ပီတာ နဲ့ လုံးဝမတူပါလား။ ခါတ်ပုံထဲက ပီတာက ဆိတ်မျက်နှာ။ အခုပီတာက နဂါးမျက်နှာပါလားကွ၊ ပြီးတော့ ခါတ်ပုံထဲက ပီတာက နားသယ်မွှေးတွေ ခုလောက်ပြောင်မနေဘူး'

'နှစ်တွေ တော်တော် ကြာသွားပြီလေ။ ဒါကိုလည်း ထည့်တွက်ပါဦး' ပီတာက စကားတစ်ခွန်းဝင်၍ ထောက်လိုက် သေး၏။ စစ်ရန်ခိုင်က အဘဇင်ကိုသာကြည့်၍ ပြောလိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ် အဘဇင်၊ သူဟာ အဘဇင် ပြောသလို မှန်ပါတယ်။ သူဟာ ပီတာ အစစ်မဟုတ်ပါဘူး။ ပီတာအတူ ပီတာအယောင်ဆောင် ဖြစ်ပါတယ်'

'ဘာကွ၊ ဘာပြောလိုက်တယ်'

'ကျုပ် ပြောလိုက်တာ မကြားဘူးလား'

စစ်ရန်ခိုင်သည် မြန်လှ၏။ ပြောလည်းပြော ခြေပာ လည်း လှုပ်ရှားလိုက်၏။ ပီတာ မိမိရရကြီး အကန်ခံလိုက်ပျ သဖြင့် တုံးကနဲ လဲကျသွားလေသည်။

မေဂါရီဖြင့် ပီတာအတူ၏ မျက်နှာကို လျှပ်တစ်ဖြုတ် ဆောင့်ကန်လိုက်ပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သူ တုံးလုံးလဲကျသွား၍ ပြန်ထမလာနိုင်မီ၊ လူမျိုးတစ် ခိုပ်က ပြေးဝင်လာပြီး လည်မြိုကို ခြေတစ်ဖက်ဖြင့် နှင်းထပ်

လိုက်ပြန်ပြန်၏။ သူက . . . မစ္စတာ အိုကီနာဝါတီ . . . ။

'သူ ဘယ်သူလဲ . . . ဟူ၍ အိုကီနာဝါတီက မေးလျှင်။

'သူဟာ လူသတ်သမားပဲ၊ ရွှေနှင်းဆီ၊ မြင့်မြင့်နဲ့ ခင်ဗျား မိတ်ဆွေကြီး ဦးလှဦးမောင်ကို သတ်ခဲ့တာသူဗျာ'

'ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် . . .'

သူ့မလှုပ်နိုင်တော့၊ လည်ပင်းကို နှင်းထားသော အိုကီ နာဝါတီ၏ ခြေတစ်ဖက်သည် ဆင်ခြေထောက်ကြီးများလားဟု ထင်ရ၏။ တောင်ကြီးတစ်ခုပမာ လေးလံနေတော့၏။

'ခင်ဗျားကြီးလဲ သွားလိုက်စမ်း'

စစ်ရန်ခိုင်က (ယူဂိုဂါရီ)ခြေဝါးစောင်းဖြင့် ဆောင့်ကန် ပစ်လိုက်ရာ၊ မေးရိုးတည့်တည့်သို့ အကန်ခံလိုက်ရသော ဦးအိမ်လှိုင်သည် ငှက်ကြီးတစ်ကောင်ကဲ့သို့ လေထဲသို့ ဝဲပျံတက် သွားသည်။

မြောက်တက်သွားသော ဦးအိမ်လှိုင်၏ ခန္ဓာကိုယ် ထောက်သို့ ပြန်ကျလာသောအခါ ခြေအလုပ်သမားတစ်ဖြစ်လဲ များကြီးက အောက်မှအသင့် စောင့်ကြို၍ ခြေဖြင့်ခတ်တင် ပြိုက်၏။

တိုဘီယူဂိုဂါရီ Fly high side Kick . . . ဟုခေါ်၏။

ပြန်ပျံလွှား၍ ဂျစ်ဘားပညာဖြင့် ရောစပ်ပြီးလျှင်၊ ခြေဖြင့် တစ်ပင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဦးအိမ်လှိုင်၏ အတ္တဘောကြီး ပြန်ကျလာပြန်သော အခါ၊ ခြံအလုပ်သမား တစ်ဖြစ်လဲ ဝိုင်းခွတ်က 'နောက်ပေါက်' ဖြင့် ခတ်တင်လိုက်ပြန်၏။

ယူရှိဂိုဂါရီ . . . ။

ရင်ညွန့်ကို ခြေမနောင်ဖြင့် နောက်ပေါက် ဆောင်ကန် ထုတ်လိုက်ခြင်း။ ဦးအိမ်လှိုင် အီးအီး၊ အီးအီးနှင့် အော်သွားပြီး အောက်သို့ ပြန်ကျလာလေသည်။

'ဟေ့ကောင်၊ မြန်မြန် ထလိုက်စမ်း'

မစ္စတာ အိုကီနာဝါတီသည် ပိတာအတု၏ လည်မြိုကို နင်းထားရာမှ ခြေထောက်ကို အနည်းငယ်ကြွပေးလိုက်၏။ ပိတာအတု နာကျင်နေသော လည်ပင်းကို လက်နှင့်ဖြစ်၍ ထလာလျှင် 'အိုကီနာဝါတီ'သည် သူ၏ ညာလက်မောင်းကို ပြောင်း၍ ကိုင်ထားလိုက်ပေသည်။

ဂဏန်းလက်မ သံညှပ်ကြီးနှစ်ခုဖြင့် ညှပ်ထားလိုက်သကဲ့သို့ဖြစ်ကာ၊ ပိတာအတုမျှာ ဘာမျှမလုပ်နိုင်ရှာပဲ၊ 'အိုကီနာဝါတီ' ထိုင်စေလိုသောနေရာတွင် အလိုက်သင့် ထိုင်ချလိုက်ပျတော့၏။

'ဟောင်း' စက်တီပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်သော ပိတာအတု၏ ပါးကို စစ်ရန်နိုင်က ပိတ်ရိုက်ပစ်လိုက်၏။ သူ့ခမျာ ချား။ လည်သွားမတတ် ရှိလေသည်။ မျက်လုံးများထဲတွင် မီးဝင်းဝင်း

တောက်သွားဘိသို့ရှိ၏။ လူချောလူလှလေးတစ်ဦး ဖြစ်သော စစ်ရန်နိုင်သည် ကျားရဲဘီလူးအသွင် ခက်ထန်လျှက်ရှိရကား၊ ပိတာသည် စစ်ရန်နိုင်ကို မီးဝင်းဝင်းတောက်လျှက်ရှိသော မျက်လုံးအဖုံဖြင့် စိုက်ကြည့်နေရုံမှတစ်ပါး ဘားမျှမတတ်နိုင်ချေ။

စောစောက ဦးအိမ်လှိုင်ကို နောက်ပေါက်၊ ရှေ့ပေါက် များဖြင့် မေ့ဆေးကြွေးခဲ့ကြသော စစ်ရန်နိုင်၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များဖြစ်ကြသည့် မွှေးကြီးနှင့် စိုင်းခွတ်တို့လည်း၊ မိမိကို ဝန်းရံထားသဖြင့် မိမိဘက်မှ အခြေအနေ လုံးဝမကောင်းမှန်း၊ ပိတာ ချက်ချင်းပင် ရိပ်မိလိုက်သည်။

'မင်းက မနေ့ကမှ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာတဲ့ ပုံစံမျိုး လုပ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ရန်ကုန်ကို မင်းလျှို့ဝှက်ပြီး ရောက်နေတာ (၁၀)ရက်ကျော်ပြီ။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား'

'ငါ မနေ့ကမှ ရောက်လာတာပဲ။ ဦးအိမ်လှိုင် ဘူတာရုံကြီးမှာ ငါ့ကိုလာကြိုခဲ့တာပဲ'

'မင်း ငါ့ကိုမလိမ်နဲ့။ စကား ပြန်ပြင်ပြောလိုက်စမ်း။ ပင်းက ငါ့ကို ဘာကောင်ထင်လို့လဲ'

စစ်ရန်နိုင်သည် ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ ပစ္စတိုကိုဆွဲထုတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် သေနတ်ပြောင်းကို ပိတာအတု၏ နှာခေါင်းထဲသို့ ဆောင့်ထိုးသွင်းပြီး ဆွဲလှည့်လိုက်ရာ ငနဲသားခမျာ ပျက်စီးလျှင် နာကျင်သွားပုံရသည်။

‘အား၊ အံ့မလေး အမေရေ . . နာလိုက်တာများ’
‘ဟေ့ကောင်၊ ခလုတ်ထိမှ အမိတမနေနဲ့။ ငါမေးတာ မှန်မှန်ပြောစမ်း’

သေနတ်ပြောင်းကို ဒုတိယအကြိမ် ထပ်ထံ ဆွဲလှည့် လိုက်ပြန်ရာ၊ သူ့နာခေါင်းထဲမှ သွေးများစီးကျလာပြီ ဖြစ်လေ သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ငါ ရန်ကုန်ကို ရောက်နေတာ (၁၀)ရက် တိတိရှိနေပြီ။ ဟယ်လပင်က တည်းခိုခန်းတစ်ခုမှာ တည်းခိုနေ ခဲ့တယ်’

‘မင်းဟာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပြီ၊ ၂-ရက်အကြာ လောက်မှာ ရွှေနှင်းဆီကို သတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ် . . .၊ ဟုတ်ပါတယ်’

‘ရွှေနှင်းဆီကို မသတ်ခဲ့ရင်၊ ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်းကရမဲ့ အမွေတွေဟာ ဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာ တန်တယ်။ နည်း နည်းနော့နော့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ ရွှေနှင်းဆီကို သတ်ခဲ့ တာလဲ’

‘သူရမဲ့ အမွေတွေကိုပါ ထပ်လို့ချင်ရင်၊ သက်ဆိုင်ရာက ဟိုစစ်ဆေး၊ ဒီစစ်ဆေးနဲ့ သိပ်ကြာသွားလိမ့်မယ်။ နောက်ဆုံး ရချင်မှာလဲ ရမယ်။ သူ့မှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ဝက်ကိုရရင်ပြီးတာပဲ။’

ရသမျှလောက်နဲ့ တင်းတိမ်မှပဲ ဆိုပြီး သတ်ခဲ့မိတာ ဆိုပါတော့’
ရွှေနှင်းဆီကို မိမိသတ်ခဲ့ပါကြောင်း၊ ပီတာက လူအများ ရှေ့မှောက်တွင် ဖြောင့်ချက်ပေး ဝန်ခံလိုက်ရာ၊ ကြားလိုက်ရသူ များမှာ ‘ဟင်’ကနဲ့ ‘ဟာ’ကနဲ့ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

‘ဒီလူ့နှယ်၊ ကိုယ့်မယားဟောင်းကိုတောင် လောဘရ မွက်မွန်ပြီး သတ်ရက်လိုက်တာ။ အံ့ပါရော . . ’

ဘေးမှလှမ်းကြည့်နေသူ စာရေးမလေး ခင်သောင်းထိုက် ၏မျက်နှာကို စစ်ရန်ခိုင်က လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး . . .

‘သူဟာ . . . ရွှေနှင်းဆီနဲ့ အိမ်ထောင်ကျဘူးတဲ့’ ပီတာ’ အစစ် မဟုတ်ဘူး။ သူက ပီတာအတူဗျာ၊ ပီတာအစစ်ကိုသတ် ပြီး ပီတာအယောင်ဆောင်နေတဲ့လူပဲ ဟူ၍ ပြောလိုက်သောအခါ ခင်သောင်းထိုက်အပါအဝင် ကြားလိုက်ရသူအပေါင်း ‘ဟင်’ကနဲ့ ထပ်ဖြစ်သွားကြပြန်လေသည်။

‘ဒီလူနဲ့ ပီတာဟာ သူငယ်ချင်းတွေ ခင်ဗျာ။ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံး လောင်းကစား သိပ်ဝါသနာပါကြတယ်။ သူတို့ ဟာ (၁၂)ရာသီ ငွေလိုနေတဲ့ လူတွေပဲ။ သည်လို ငွေအပြီလိုနေ တဲ့လူတွေဟာ ငွေရမယ်သာဆိုရင် ဘယ်လိုရာဇဝတ်မှုမျိုးကိုမဆို ကျူးလွန်ဘို့၊ ဝန်လေးကြတာ မဟုတ်ဘူး။ ဟေ့လူ ကျုပ် ခပြော တာ ဟုတ်ရဲ့လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဆရာလေး ခပြောတာ သိပ်မှန်တာ’

တယ်'

'ဘာ၊ အခုမှ မှန်နေတာလဲ . . .'

စစ်ရန်နိုင်က နှာခေါင်းထဲမှ နှာကျင်မှုသက်သွာသွားပုံရသော သူ့ကို 'ချာချင်' ထပ်သွင်းပေးလိုက်၏။ သေနတ်ပြောင်းကို နောက်တစ်ကြိမ် ဆွဲလှည့်လိုက်သောအခါ၊ သူ့နှာခေါင်းမှ သွေးများ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ထပ်မံစီးကျလာပြန်တော့၏။ လှပချောမောသော မိန်းကလေးများကိုပင်။ ရက်ရက်စက်စက် သတ်ခဲ့သော လူသတ်သမားအပေါ် စစ်ရန်နိုင်က သက်ညှာမနေတော့ပေ။

'ဟေ့လူ၊ မှန်မှန်ပြောစမ်း။ ပိတာကို ခင်ဗျား သတ်ပစ်လိုက်တာ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'ဘယ်မှာ သတ်လိုက်တာလဲ'

'ဝက်ဝံကြီးက တည်းခိုခန်း တစ်ခုမှာအတူတူ တည်းခိုနေရင်း သတ်ပစ်လိုက်မိတယ် ဆိုပါတော့'

'သတ်တော့၊ ခင်ဗျား တစ်ယောက်ထဲလား။ အဖော်ပါသေးလား'

'အဖော်မပါဘူး၊ ငါ တစ်ယောက်ထဲ သတ်ခဲ့တာပါ'

'ဘယ်လိုပုံစံ သတ်ပစ်လိုက်သလဲ'

'မင်း ဘာကိုဆိုလိုဒါလဲ'

'ဥပမာ ပလပ်စတစ်ပိုက်စွပ်ထားတဲ့ သံတုတ်နဲ့ ရိုက်သတ်လိုက်တာလား။ ရင်ဝကို ဓားမြှောင်နဲ့ ထိုးသတ်လိုက်တာလား။ အဲသလိုမျိုး မေးတာဗျာ . . .'

'ငါ သူ့လည်ပင်းကို နိုင်လွန်ကြီးနဲ့ရစ်ပြီး သတ်ခဲ့တာပဲ။ ငါ ဒီနည်းတစ်နည်းနဲ့ပဲ လူသတ်လေ့ရှိတယ်'

'ခင်ဗျား နာမည်ပြော။ ဘယ်သူလဲ'

'ငါ့နာမည် မွန်စီယာလို့ ခေါ်တယ်'

'ခင်ဗျားဟာ ကပြားလား'

'ငါ့အဖေက ပြင်သစ်။ ငါ့အဖေက မြန်မာ၊ ငါဟာ ကပြားတစ်ယောက် ဆိုပါတော့ . . .'

'ခင်ဗျားအဖေက မြန်မာပြည်ကို ဘာလာလုပ်တာလဲ'

'သူက သတ္တုတွင်း ကုမ္ပဏီတစ်ခုက အင်ဂျင်နီယာ တစ်ဦးပဲ။ ကုမ္ပဏီရဲ့တာဝန်ပေးချက်အရ သတ္တုလာရှာတာ ဆိုပါတော့။'

'ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျား သူငယ်ချင်း ပိတာကို ဘာဖြစ်လို့ သတ်လိုက်တာလဲ'

x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း (၂၂)

'ပီတာဟာ သတ္တုတွင်း အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ရထားပြီးပြီ
 ကျုပ် သိတယ်။ ဒါတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့။ ဘာကိစ္စ
 သူ့ကိုသတ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကိုသာ ကျုပ် သိချင်တယ်'
 'အေး၊ ပီတာကို ဘာကိစ္စ သတ်ခဲ့ရတာလဲ။ အဲဒါ
 ရအောင် မေးစမ်းကွာ။ ငါ နားထောင်ရင်းနဲ့တောင် တော်တော်
 မချင့်မရဲ ဖြစ်လာတယ်ဟေ့'
 ညိမ်သက်စွာထိုင်၍ နားထောင်နေခဲ့သော ရဲမှူးကြီး
 ဦးတင်ဖေက လှမ်းပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ မွန်စီယာက ရဲမှူးကြီး
 ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးမှ စဝ်ရန်နိုင်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

စဝ်ရန်နိုင်က နည်းနည်းကလေး သွေးအေးသွားပုံရသော
 မွန်စီယာကို သွေးဆူသွားအောင် 'ချာချင်'တပ်သွင်းပေးလိုက်
 ပြန်၏။ သူ၏နာခေါင်းမှ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် သွေးများ
 ထပ်မံ စီးကျလာပြန်လေသည်။
 'တော်ပါတော့၊ ထပ်မလုပ်ပါနဲ့။ တောင်းပန်ပါတယ်၊
 နာလွန်းလို့ပါကွာ။ ဟီး . . ဟီး . .။ မင်း တော်တော်ရက်စက်
 တဲ့ လူပဲ'

'ဩ . .။ ကိုယ်ခံရတဲ့အလှည့်ကျတော့ ရက်စက်တယ်
 ဟုတ်လား။ အားနွဲ့တဲ့ မိန်းမသားလေးတွေကို သတ်ခဲ့တာကျ
 တော့၊ မရက်စက်ဘူးလား။ ခင်ဗျား လည်ပင်းညှစ်သတ်လို့
 သေသွားရရှာတဲ့ မိန်းကလေးတွေရဲ့ ပုံစံကို ကျုပ် ခုအထိ
 မြင်ယောင်နေမိသေးတယ်။ မျက်လုံးကြီးတွေပြူး၊ လျှာကြီးတွေ
 ထွက်ပြီး . .'

'အံ့မယ်လေး၊ အံ့မယ်လေး၊ နာ . . နာ . .'
 'ခွေးဝဲစား၊ အခုမှ အော်မနေနဲ့'
 'မင်း ခုလို နှိပ်စက်နေမယ်ဆိုရင်၊ မင်း မေးသမျှ ငါ
 ဘာမှ ပြန်မဖြေတော့ဘူး'
 'ခင်ဗျား၊ မြန်မာရာဇဝင် စာအုပ်ကြီးတွေ ဖတ်ဖူး
 သလား'
 'မဖတ်ဖူးဘူး'

'မပတ်ဖူးရင်၊ ကျုပ် ပြောပြမယ်။ နားထောင် ရာစဝင် စာအုပ်ကြီးတွေထဲမှာ ဘုရင်မင်းမြတ်တွေက 'အပေါင်အလက် ကို ဖြတ်စေဆိုတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ'

'နားရွက်ကလေးကို ဖြတ်လိုက်။ နှာခေါင်းကို ဓားနဲ့ မွန်းလိုက်။ ပါးစပ်ကို သင်တုန်းဓားနဲ့ လှီးလိုက်။ ခြေတွေလက် တွေကို ဖြတ်လိုက်နဲ့၊ မြင်းသတ်စေဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲ။ ခင်ဗျား သိပြီလား'

'အိး . . . အိး၊ မင်း ခုပြောတာ ကြောက်စရာကြီးပါ လား'

'ခင်ဗျား ကျုပ်မေးတာ ပြန်မဖြေရင် 'အပေါင်အလက် ကို ဖြတ်စေ'နဲ့ တွေ့သွားမယ်။ တစ်ချက်ထဲ သေသွားအောင် သတ်မပစ်ဘူး။ ခင်ဗျားဟာ ပိတာကို ဗုဒ္ဓဆော်ဦးသတ်လိုက် တယ်။ နောက် ရန်ကုန်ဆင်းလာပြီး ရွှေနင်းဆီကို သတ်တယ်။ နောက် မြင့်မြင့်ကို ဆက်သတ်တယ်။ ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦး မောင်ကိုလဲ။ ခင်ဗျားပဲ သတ်ခဲ့တယ်။ ဒီလူသတ်မှုတွေကြောင့် ခင်ဗျားဟာ စက်တိုင်တက်ရမှာ သေချာတယ်။ ဘယ်နည်းနဲ့မှ လွတ်မြောက်သွားခွင့် မရှိဘူး'

မွန်စီယာက စစ်ရန်နိုင်ကို မီးဝင်းဝင်းတောက်သော မျက်လုံးများဖြင့် စိုက်ကြည့်နေ၏။

'ကျုပ်က ရှင်းရှင်းပြတ်ပြတ်ပဲ ပြောတတ်တယ်။ ခင်ဗျား

ဟာ သေမဲ့လူ၊ လူသေကောင်ကြီးဗျား။ ဒါပေမယ့် ဘယ်နည်းနဲ့ သေချင်လဲ။ တစ်ချက်ထဲ အသေခံမလား။ စောစောက ကျုပ် ပြောသလို အပေါင်အလက်တွေ အဖြတ်ခံပြီးမှ သေမလား၊ ကြိုက်ရာလမ်းကို ရွေးပေါ့ ကိုယ့်လူ'

'မင်းတို့ ငါ့ကို ခပ်မြန်မြန် သတ်ပစ်လိုက်'

'မပူပါနဲ့ ခင်ဗျားဟာ သေမှာကတော့ သေမှာပဲ။ ဒါပေ မဲ့ ဘဝကူးကောင်းအောင် သေနည်းမှန်မှန် ရွေးမယ်ဆိုရင် ပိတာကို ဘာကြောင့် သတ်ပစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ၊ ဖြေပေတော့။ ဒါပဲ . . .'

အခြားသူများထက် စစ်ရန်နိုင်သည် မိမိကို အပြတ် မုန်းတီးရှုံ့ရှာနေမှန်းသိသဖြင့် မွန်စီယာသည် စစ်ရန်နိုင်ကို လွန်စွာ ကြောက်နေပြီ . . .'

'လွန်ခဲ့တဲ့ (၆)နှစ်လောက်က သူဟာ ရန်ကုန်က တက်လာတဲ့ သူဌေးမလေးတစ်ဦးနဲ့ ညားခဲ့တဲ့အကြောင်း၊ သူ့ အရက်မူးလာပြီဆိုရင်၊ ငါ့ကို မကြာခဏ ပြောပြခဲ့ဘူးတယ်။ ကောင်းမလေးဟာ ပလပ်စတစ်လုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုရဲ့ သူဌေးမလေးတဲ့ . . .'

'ဟုတ်ပြီ၊ ဆက်ပြော . . .'

'ငါဟာ တစ်ဖြည်းဖြည်းနဲ့ အကြံတစ်ခုရလာပြီး၊ ပိတာ ကို သတ်ပစ်လိုက်တော့တာပဲ'

'ဘယ်လို အကြံမျိုးရလာလို့လဲ'

'ခဏခဏ ဘိုင်ကျနေရတဲ့ အခြေအနေကို လွန်မြောက် သွားအောင် လုပ်မယ်ပေါ့လေ။ တစ်ချက်ထဲနဲ့ ပွပေါက်တိုးသွား အောင် ကြံစည်ရတာပေါ့။ ငါဟာ ပီတာကို မသတ်ခင် သူ့မိန်းမ ဟောင်း ကောင်မလေးကို ပီတာနဲ့မြှားပြီး ခေါ်တွေ့တယ်။ ငါလို ချင်တဲ့ စာတစ်စောင် ရေးခိုင်းတယ်'

'ရွှေနင်းဆီက အသာတကြည် ရေးပေးရဲ့လား'

'ဘယ် ရေးပေးမလဲ။ အမျိုးမျိုးအကြပ်ကိုင်မှ ရေးပေး တာ။ အဲဒါနဲ့ . . .'

'မြန်မြန်ဆက်ပြော။ စကားတစ်လုံးနဲ့တစ်လုံးကြားမှာ ဘုရားတစ်ဆူ ပွင့်အောင် ကြာမနေစေနဲ့'

'အဲသလို၊ စာရေးခိုင်းနေတုန်းမှာ ကလေးမ အသက် (၂၅)နှစ်ပြည့်ရင်၊ ပလပ်စတစ်စက်ရုံကြီးကို ပိုင်ရတော့ခဲ့ သတင်း ကြားလာရတယ်။ ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ'

မကြာမီ သေရတော့မည့် မသာကောင်းကများ ထရယ် နေပြန်သောအခါ၊ စစ်ရန်ခိုင်သည် သည်ပုဂ္ဂိုလ်ကို တော်တော် စိတ်ပျက်သွားမိလေသည်။

'ဒါနဲ့ ငါဟာ အကြံသစ်တစ်ခု တိုးလာပြီး၊ အမွေရလာ တာ အပါအဝင် သူမပိုင်ပစ္စည်းတစ်ဝက်ကို တရားဝင်တစ်ဝက် ခွဲပေးမယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း စာထပ်ရေးခိုင်းရတယ်'

'သူက ရေးပေးရဲ့လား'

'ထုံးစံအတိုင်း အကြပ်ကိုင်ရတာပေါ့။ ကောင်မလေးက ပီတာကို ရေးပေးခဲ့တဲ့အခါမှာ လက်မှတ်ထိုးပေးပြီး ရန်ကုန်ကို ပြန်သွားခဲ့တယ်။ ငါလဲ . . . အဲဒီညမှာပဲ ပီတာကို သတ်ပစ်လိုက် ပြီး၊ နောက် ၂-ရက်အကြာမှာ ရန်ကုန်ကို ပီတာအဖြစ်နဲ့ ဆင်း လာခဲ့တယ်'

'ဦးအိမ်လှိုင်က ခင်ဗျားအရင် ရန်ကုန်ကို ဆင်းလာပြီး၊ ကြည့်မြင်တိုင်က 'ရွှေဇဉ်သည်' တည်းခိုခန်းမှာ လာစောင့်နေ တယ်လေ။ ခင်ဗျား ရန်ကုန်ကိုရောက်လာပြီး၊ ၂-ရက်အကြာမှာ ရွှေနင်းဆီကို သတ်ပစ်လိုက်တယ် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်၊ မင်းက ငါ့အကြောင်းကို တော်တော်သိနေ တာကိုး'

'သိတာပေါ့ဗျာ၊ သိအောင် လုပ်ထားရတာပေါ့။ ကျုပ် တို့ လူငယ်တွေတွေ့တာခေါ်တာ သိပ်နောက်ကျနေရင် မြန်မာ ပြည်ကြီး သူ့ကျွန်ပြန်ဖြစ်သွားရတာ ကြာလှပြီ။ ကောင်းပြီ ဆက်ပြောပါ . . .။ မမြင့်မြင့်ကို ဘာဖြစ်လို့ ထပ်သတ်လိုက်တာ လဲ'

'ပီတာနဲ့ ရွှေနင်းဆီ ညားခဲ့တုံးက၊ ပီတာရဲ့ချက်နှာကို ပြီးဖူးသူဟာ ရန်ကုန်အသိုင်းအဝိုင်းက မမြင့်မြင့်ပဲရှိတယ်။ မျှင်းဆီဟာ သူ့အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း မြင့်မြင့်ဆီကို ပြင်ဦးလွင်မှာ ခိုလှုံခဲ့တာပေါ့။'

မြို့ ရုက္ခဗေဒဥယျာဉ်ထဲမှာ သူနဲ့ပိတာ ရိုက်ထားတဲ့ ဒီဂျစ်တယ်
ခါတ်ပုံ ၂ပုံ ပို့လိုက်ဘူးတယ်။ အခု မင်းဆီမှာ ရောက်နေတဲ့
ခါတ်ပုံတွေပဲ'

'ဒီခါတ်ပုံတွေကို မြင်ထားရဘူး မြင့်မြင့်ဟာ ခင်ဗျားကို
တွေ့တဲ့အခါ ပိတာအတုမှန် ချက်ချင်း သိသွားလိမ့်မယ်။
ဒါကြောင့် မြင့်မြင့်ကိုပါ ဆက်ပြီး သတ်ခဲ့တယ် ဆိုပါတော့'

'ဟုတ်တာပေါ့။ သူ့ကိုကြိုရှင်းထားမှ ဖြစ်မှာကိုး'

'သူ့ရှိနေရင် ငါသွားရမဲ့ ဓရီးလမ်းမှာ ပိတ်ဆို့ဟန့်တား

မှုကြီးဖြစ်နေမှာပေါ့။ ငါက ရွှေနှင်းဆီကို ခေါ်ပြီးအကြပ်ကိုင်
ရေးခိုင်းခဲ့တဲ့စာမှာ ကောင်မလေးဟာ တစ်ကယ်ပဲ ကြောက်
ကြောက်ရွံ့ရွံ့နဲ့ လက်မှတ်ရေးထိုးပေးခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမယ့်

ဦးလှဦးမောင်က ဒီစာကို အသိအမှတ် မပြုခဲ့ဘူး'

'သူက . . ဘာဖြစ်လို့၊ အသိအမှတ်မပြုတာပဲ'

'ရွှေနှင်းဆီဟာ၊ ဒီစာကို အကြပ်ကိုင်ခံခဲ့ရလို့ ခရီးခဲ့တာ
ဆိုပြီး၊ သူက လုပ်နေတယ်။ တရားရုံးတော်မှာ ဒီအတိုင်း
ပြောမယ်တဲ့။ ဒီလူကြီးဟာ တစ်ကယ့် ဥပဒေပညာရှင်ကြီးဆို

တော့၊ ငါနဲ့ ဦးအိမ်လှိုင်ဟာ သူ့ကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ မယှဉ်နိုင်ဘူး
လေ။ သတ်ပစ်လိုက်တာ အေးတာပေါ့ကွာ။ မဟုတ်ဘူးလား'

သူက သူ့ခိုးသေဖော် လာညှိနေလိုက်သေး၏။

ရွှေနှင်းဆီကိုလည်းကောင်း၊ မြင့်မြင့်ကိုလည်းကောင်း။

ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးလှဦးမောင်ကိုလည်းကောင်း၊ လူ ဂဦးကို
သတ်ဖြတ်ခဲ့သော လူသတ်သမားမှန်း သိရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်
စစ်ရန်နိုင်၏ မွေးနေ့ပွဲသို့ တက်ရောက်လာကြသူများအားလုံး
'မွန်စီယာ'ကို စိမ့်ညက်ညက် ကြေအောင်ချေပစ်လိုက်ကြလေ
၏။ ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်းထွက်လျက် ရှိကြ၏။

'မွန်စီယာ'၏ နှာခေါင်းသည် ယောင်ကိုင်နေကာ၊
အကြည့်ရဆိုးလှသော သူ့ရုပ်သွင်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိလေသည်။
စကားပြောသောအခါ၌ပင် ကွဲကြီးတစ်ကောင်လို အသံမျိုး
ဖြစ်နေလေသည်။

'စစ်ရန်နိုင် . . မင်းကိုငါ နည်းနည်းမေးချင်တယ်ကွာ'

'ဘာမေးချင်လဲ၊ မေးပေါ့ဗျာ'

'မင်းက ငါ့ကိုဖမ်းဘို့၊ ဂျပန်နိုင်ငံက ကွန်ဖူးဆရာကြီး
ပစ္စတာအိုက်နာဝါတီကို စစ်ကူခေါ်ထားတာလား။ ဟဲ . . ဟဲ'

လာလာချည်သေး။ စစ်ရန်နိုင်သည် လူ့ကို တော်တော်
ထရည်ပေါက်လာ၏။ စောစောပိုင်းက စစ်ရန်နိုင်၏ခြံစောင့်

ပလုပ်သမား ၂-ယောက်အဖြစ် ရုပ်ဖျက်နေထိုင်လျက်ရှိသော
ကျွန်းကြီးနှင့် ခိုင်းခွတ်တို့လည်း 'မွန်စီယာ'အား အတော်ကလေး

ကျင့်မရဲ ဖြစ်နေကြ၏။ မိမိတို့အား လူဆိုးမာန်မလျော့သေးပဲ၊
ထင်လေးစား လုပ်နေသည်လား ထင်နေကြ၏။

စစ်ရန်နိုင်က မွှေးကြီး၏လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားနေ

သံပိုက်လုံးကို လှမ်းတောင်းလိုက်၏။ အညှီရောင် ပလပ်စတစ်
စွပ်ထားသော သံပိုက်လုံးမှန်း မသိချေ။ မဟော်ဂနီ တုတ်တိုလေး
တစ်ချောင်းဟုသာ ထင်ရဖွယ်ရှိလေ၏။

'ဒီမယ် ဆရာသမား၊ ကျုပ် မေးမယ်။ မှန်မှန်ဖြေပါ'

'မေးပါ။ မှန်မှန်ဖြေမှာပေါ့။ အခုမှ လိမ်ပြောနေလို့

ဘာအကြောင်းထူးမှာလဲ'

'ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ'

'ငါ့နာမည် 'မွန်စီယာ'လေ။ စောစောက ပြောပြီးပြီပဲ။

မင်း အသက်ကလေး ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ တယ်လဲ မေ့တက်
သကား။ ဟဲ . . ဟဲ . . ဟဲ'

'ခင်ဗျားမှာ နောက်နာမည် တစ်မျိုးရှိသေးတယ်။

ဘာတဲ့'

'ဟဲ . . ဟဲ . . ဟဲ . . ဟဲ'

သည်လို ရယ်တာမျိုးကို စစ်ရန်နိုင် မကြိုက်ပါ။ ရေငယ်

လည်လည် ပညာပေးပစ်လိုက်တော့မှ ချက်ချင်း အပိုးကျိုးသွား
လေသည်။

'ခင်ဗျားဟာ လာရှိုး၊ သိန္နီ၊ မူဆယ်၊ ကြာကုတ်၊ နှမ်းပင်၊

တစ်ပိုက်မှာ ကျက်စားနေတဲ့ 'မြောက်ပိုင်းနဂါး'ဆိုတဲ့ ဂျာနယ်
လူဆိုးတစ်ယောက်ပဲ'

'မင်း တော်တော်သိနေတာပါလား'

'ကျုပ် မျက်လုံး ၂လုံးထဲ ခင်ဗျားကို ကြည့်နေတာ
မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ ဌာနချုပ်မှာ မျက်လုံးပေါင်းတစ်ထောင်
နားပေါင်းတစ်ထောင်ရှိတယ်။ ခင်ဗျားအကြောင်း သိနေတာ ကြာ
လှပြီ'

'မြောက်ပိုင်းနဂါး'သည် ဘာမျှ မပြောတော့။ စစ်ရန်နိုင်
ကိုသာ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် လှမ်းကြည့်နေသည်။

'ဟဲ့ ဦးအိမ်လှိုင်ဟာ ရှေ့နေ အယောင်ဆောင် ခင်ဗျား
တပည့် လူမှိုက်ခွေးပု၊ သူ့ကို 'ခွေးပစ်တုတ်'လို့လဲ ခေါ်တယ်လေ'

'ဟေ့ . . မင်း သိလှချည့်လား'

'ရွှေနှင်းဆီရဲ့ ယောက်ျားဟောင်း ပိတာဟာလဲ၊ ခင်ဗျား
တပည့်တစ်ယောက်ပဲ။ လူမှိုက်ခွေးပုက သိန္နီဖက်မှာနေတဲ့

နယ်မြေတာဝန်ခံ။ ပိတာက မိုးကုတ်၊ ကြပ်ပြင်ဘက်က နယ်မြေ
တာဝန်ခံ။ ခင်ဗျားဟာ တပည့်လက်သား အစုံအလင်နဲ့ ရှမ်းပြည်

နယ် မြောက်ပိုင်းရဲ့ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနဲ့ နယ်မြေလုံခြုံရေးကို
နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ နောက်ယှက်နေတဲ့ ရာဇဝင်လူဆိုး'

'မင်း တစ်ကယ်တော်တဲ့ လူပဲ . . '

'ခင်ဗျားဟာ လောဘဇောတိုက်ပြီး ရွှေနှင်းဆီတို့ကို
လည်း သတ်ခဲ့တယ်။ ကိုယ့်တပည့်ရင်း ပိတာကိုလည်း သတ်ခဲ့

တယ်။ ခင်ဗျားဟာ ဆရာသမားမဖြစ်ထိုက်တဲ့ သစ္စာမောက်'

'မင်း ပြောနိုင်တဲ့ ပြောပေါ့'

စစ်ရန်နိုင်နှင့်မြောက်ပိုင်းနဂါး

‘ပြီးတော့ ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ကိုလဲ သတ်ဘို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်’

‘မင်း ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ . .’

‘ခင်ဗျားတို့ ၂ယောက်ကို ကျုပ်ပေးထားတဲ့ အိပ်ခန်းထဲမှာ လျှို့ဝှက်အသံဖမ်းစက်တွေ တပ်ဆင်ထားတယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ ဟိုလူ ခွေးပုတိုင်ပင်နေတာ၊ ကျုပ် အတိုင်းသားကြားနေရတယ်ဗျာ။ လိမ်မပြောနဲ့ မိတ်ဆွေ၊ ဟုတ်တယ် . . မဟုတ်လား’

‘မြောက်ပိုင်းနဂါးက လုံးဝစကားမပြန်ပဲ၊ စစ်ရန်နိုင်ကိုသာ နာကြည်းမှန်းတီးစွာ စိုက်ကြည့်နေ၏။

‘ကျုပ်ဆီက သိန်း (၅၀)ရသွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်၊ ခင်ဗျားတို့ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် ပြန်တော့မယ်ဆိုပြီး၊ ကျုပ်အိမ်က ချက်ချင်း ဟန်လုပ်ပြီး ထွက်သွားမယ်။ တည်းခိုခန်းတစ်ခုခုမှာ ဝင်ခွေနေပြီး၊ ညပိုင်းကျမှ ကျုပ်ကို လာသတ်ဘို့ တိုင်ပင်ခဲ့ကြတယ်။ ခင်ဗျား ဘာပြောမလဲ’

‘ဗဲရီးရိုက်’ သိပ်မှန်တယ်ဟူ၍ မြောက်ပိုင်းနဂါး ထင်လိုက်၏။ ပြီးမှ စစ်ရန်နိုင်၏ လက်ထဲမှ အညှီရောက် ပလပ်စတစ် စွပ်ထားသော သံပိုက်လုံးကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒါက ဘာကြီးလဲ’

‘သံပိုက်လုံးလေ . .။ စောစောကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ခြေသလုံးရိုး ၂-ခုကို ရိုက်ချိုးပစ်ဘို့ အစီအစဉ်ရှိတယ်’

‘ဟ၊ သည်လိုမလုပ်နဲ့လေ။ စောစောကပြောတော့ မင်းတို့ ငါ့ကို ကြိုးစင်ပေါ်ပို့မယ်ဆို၊ ဒီလို မနှိပ်စက်ချင်စမ်းပါနဲ့ ငါ့ညီလေးရယ်။ ဟဲ . . ဟဲ . . ဟဲ’

သူ့အမူအယာ အပြောအဆိုတို့မှာ တစ်စက်ကလေးမှ သနားစရာမရှိ။ အမြင်ကပ်စရာ ကောင်းလှလေသည်။

‘ခင်ဗျား ခြေသလုံးရိုးတွေကို၊ ကျုပ် ရိုက်မချိုးတော့ပါဘူး’

‘ကောင်းလေစွ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဟဲ . . ဟဲ . . ဟဲ’

စစ်ရန်နိုင်က ရိုမုဒ်ဖြင့် စောစောက ပိတ်နေသော ခြံတံခါးကြီးကို လှမ်းဖွင့်လိုက်ပြီးမှ တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ ဝင်မပြောပဲ၊ စစ်ရန်နိုင် စစ်မေးပြောဆိုနေသမျှကိုသာ တိတ်ဆိတ်စွာ ညိမ်၍ကြည့်ရှုနားထောင်နေသော ရဲမှူးကြီးဦးတင်ဖေကို အလေးသွားပြုလိုက်၏။

‘ဆရာ ဦးတင်ဖေ ခင်ဗျာ၊ သူ့ကိုနောက်ဆုံး အခွင့်အရေးပေးတဲ့အနေနဲ့ ဟိုခြံတံခါးကြီး အပြင်ဖက်ကို ထွက်ပြေးသွားပါစေ။ ခြံပြင်ဘက်ရောက်တော့မှ သူ့ကိုလိုက်ဖမ်းကြပါ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် အလေးအနက် မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်’

ဆရာဦးတင်ဖေက စစ်ရန်နိုင် တစ်ခုခု အကောက်ကြံတော့မည်ဟု သိရှိထားပြီးသားဖြစ်၏။ သို့ သော် မစွတော့အိုက်နာဝါတိက စစ်ရန်နိုင်ကို ထ၍တန့်ကွက်လိုက်လေသည်။

‘ဟေ့၊ ဒီလိုမလုပ်သင့်ဘူး၊ တစ်ကယ်လို့ သူထွက်ပြေး
လွတ်မြောက်သွားရင်၊ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ’

‘ပြေးစမ်းပါစေဗျာ၊ မစွတာအိုကီနာဝါတီ ဘာမှ မပူပါ
နဲ့။ သူ ကျွန်တော်တို့လက်က လွတ်မပြေးနိုင်ပါဘူး’

စစ်ရန်ခိုင်က မြောက်ပိုင်းနဂါးကို လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး
‘ခင်ဗျား ခုနက ကျုပ်ပြောလိုက်တာ ကြားတယ် မဟုတ်
လား’

‘ကြားတယ် . . . ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ’

‘ကြားရင် ဒီလိုလုပ် . . .။ ကျုပ်က ဒီပစ္စုတို သေနတ်
ဖောက်လိုက်တာနဲ့ ခင်ဗျား ထွက်ပြေးပေးတော့’

‘မြောက်ပိုင်းနဂါး ခြံအပြင်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးခွင့်ရပြီ
ဆိုသောကြောင့် စစ်ရန်ခိုင်၏ဧည့်သည်များ ဧည့်ခန်းထဲမှ
တစ်ဝေါဝေါ ထွက်လာကြသည်။ စစ်ရန်ခိုင်နှင့် မစွတာ
အိုကီနာဝါတီတို့ညှပ်၍ ခေါ်လာသော မြောက်ပိုင်းနဂါးသည်
လည်း တိုက်အိမ်ကြီး၏ ပေါ်တီကိုအောက်သို့ ရောက်လာကြ
လေသည်။’

x x x x x x x x x x x x x

အခန်း (၂၃)

‘ဒိုင်း’ စစ်ရန်ခိုင်က သေနတ်ဖောက် အချက်ပေးလိုက်
သောအခါ၊ မြောက်ပိုင်းနဂါးသည် ပွင့်နေသော ခြံတံခါးကြီး
ရှိရာသို့ အသားကုန် ထွက်ပြေးလေတော့၏။

ဖောက်ထားသောလမ်းအတိုင်း မပြေးပဲ၊ ပုဏ္ဏားရိပ်တန်း
များကို ခုန်ကျော်၍ ထွက်ပြေးနေ၏။ သူ့ပြေးနေသည်မှာ
အိုလံပစ် အပြေးသမားတစ်ဦး၏ စံချိန်ကိုပင် ချိုးလောက်ပါလေ
တော့၏။ ကြောက်အားလန့်အားနှင့် အတင်းထွက်ပြေးနေခြင်း
ပါပင်။

ပွင့်နေသော ဝင်းခြံပေါက်သို့ ရောက်သွားသည်။
‘ဟယ်၊ လွတ်သွားတော့မယ် လုပ်ပါဦး။ သူ့ကို လွတ်
ပေးပါစေနဲ့’

အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်က စိတ်လှုပ်ရှားစွာ အော်
လိုက်သည်။ စစ်ရန်ခိုင်က အစိုးရိမ်လွန်သွားသော ဒေါ်လွမ်း

ကိုမြင်လျှင် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီးလျှင် ရိမ့်ခိုင်လိုက်၏။

ခြံတံခါးကြီးနှစ်ဘက်က သူ့ပြေးမထွက်နိုင်မှီ၊ ဂျိုင်းကနဲ ပိတ်သွားရာ သံတံခါးကြီးကို မျက်နှာနှင့် ဝင်တိုးလိုက်မိသော 'မြောက်ပိုင်းနဂါး' ပက်လက်လန်သွားသည်။ ခြံတံခါးနှင့်ရိုက်မိပြီးလျှင် နှာနုရိုးကျိုးသွားသလားမသိ၊ နှာခေါင်းသွေးများ အဆက်မပြတ် စီးကျလာသော်လည်း . . .။

မြောက်ပိုင်းနဂါးသည် ဇွဲ လုံးဝမလျော့သေး။ သံတံခါးကြီးအပြင်ဘက်သို့ ခုန်ကျော်တက်ပြီး၊ အပြင်ဖက်သို့ ထွက်ပြေးရန်အားထုတ်လေသည်။

သံတံခါးကြီးပေါ်တွင် ခြေကားရား လက်ကားရား ဖြစ်နေသော မြောက်ပိုင်းနဂါးသည် တစ်ဖက်သို့ ခုန်ချ၍ မရတော့ချေ။ လူနှစ်ယောက်က အပြေးရောက်လာကြပြီးလျှင် အခြားတစ်ဖက်သို့ ခုန်ချရန် အားယူနေသော သူ့ခြေထောက်များကို ဆွဲချလိုက်ကြသည်။

မြောက်ပိုင်းနဂါး၏ အတွဲဘောကြီးသည် ခြံအတွင်းဖက်သို့ ဘုန်းကနဲ ကျသွားလေတော့၏။ ထိုအခါ မြောက်ပိုင်းနဂါးသည် အလွန်စိတ်ဆိုးသွားပြီးလျှင် သူ့ရှေ့သို့ရောက်လာသော စစ်ရန်နိုင်ကို လက်ညှိုးထိုး၍ ပြောလိုက်၏။

'မင်း ကတိမတည်ဘူး၊ ခြံတံခါးကို ဘာဖြစ်လို့ ပိတ်လိုက်တာလဲ'

'ဆရာသမား . . . ဖြည်းဖြည်းပြော . . . မောသွားဦး'

မယ်'

'မင်း ဘာဖြစ်လို့၊ ပြောထားတဲ့အတိုင်း မလုပ်တာလဲ။ မင်းဟာ ကတိမတည်ဘူး။ အလကားပဲ' 'ဘာကတိလဲ၊ လာ ပြောမနေနဲ့။ ကျုပ်ဟာ လူဆိုလူယုတ်မာတစ်ယောက်အပေါ်မှာ ကတိတည်လေ့မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပြည်သူတွေအပေါ်မှာ ကတိတည်တယ်။ သစ္စာစောင့်သိရုံသေတယ်'

'ကောင်းပြီ၊ မင်းကို ငါ အပြတ်ဆုံးမတော့မယ်' မြောက်ပိုင်းနဂါးသည် 'အာဂလူ' ဖြစ်လေသည်။ စစ်ရန်နိုင်ကို တိုက်ခိုက်ရန် 'ကီး' သွင်းလိုက်တော့၏ 'ငါ့ပွဲကို ဝင်မဖျက်ကြပါနဲ့၊ ဘေးကသာ ရပ်ကြည့်'

ကြပါ'

ဆွမ်းကြီးပိုင်းလောင်းရန် တာစုနေသော မွှေးကြီးခိုင်းနွတ်တို့သည် စစ်ရန်နိုင်၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ ပွဲကြည့်သူများအဖြစ် ညိမ်သက်သွားကြလေသည်။

မြောက်ပိုင်းနဂါးသည် (Jiu Jitsu) ဂျူဂျစ်စု ပညာနဂါးလိမ်ကွက်ဖြင့် တာစုထားရာမှ စစ်ရန်နိုင်ကို ဆွဲဆောင်ပြေး၍တိုက်ခိုက်လာ၏။ ဂျူဂျစ်စုဖြင့် ဟန်ပြခဲသော်လည်း တစ်ကယ်တမ်း ဝင်လိုက်သည်မှာတော့ Aikido အိုက်တိုက်ကွက်။

သူက နောက်ဖက်မှ ခုန်ဝင်လိုက်ပြီး စစ်ရန်

လည်ပင်းကို ညာလက်မောင်းကွေးဖြင့် ဇတ်ကနဲ ညှစ်လိုက်၏။ ထိုအခါ စစ်ရန်နိုင်ငံသည် ညာခြေတစ်လုံးမှ ဘေးသို့ထွက်လိုက်၏။ မြောက်ပိုင်းနဂါး ဆုပ်ညှစ်ထားသော မိမိ၏ဘယ်လက်ကောက်ဝတ်ကို အပေါ်သို့ ဆန့်ထုတ်ပေးလိုက်၏။ သူ၏ ညာလက် ရုတ်တစ်ရုတ် မြောက်တက်သွားခဲ့ရာ၊ မိမိ၏ လည်ပင်းကို ညှစ်ထားသော သူ့လက်မောင်းကွေးမှာ ရုတ်တစ်ရုတ် အားပျော့သွားခဲ့ကြ၏။

ထိုအခါ စစ်ရန်နိုင်ငံသည် မိမိ၏ဦးခေါင်းကို မြောက်ပိုင်းနဂါး၏ လက်မောင်းကွေးအတွင်းမှ ငွဲ၍ထွက်လိုက်ပြီး (Yokuchi) ယိုကိုအုချိုဖြင့် သူ၏ခေါင်းကို ခုန်၍ထုချလိုက်၏။

Hammer blow 'ထုလက်သီး' . . .

မြောက်ပိုင်းနဂါး လွန်စွာ လျင်မြန်လှ၏။

Glide step, 'အောင်မောင်းခြေထိုးကွက်' ဖြင့် နောက်သို့ ရှောင်ထွက်သွားသည်။ အောင်မောင်းခြေထိုးကွက်ဆိုရာတွင် အဓိက ပျဉ်းရှိလေ၏။ ရှေ့သို့ လျှော့တိုက်၍ထွက်သွားခြင်းနှင့် နောက်သို့ ရုတ်တစ်ရုတ် 'လျှော့တိုက်ဆုတ်' သွားခြင်း၊ ရှေ့သို့ ရုတ်တစ်ရုတ် ထွက်လိုက်ခြင်းမှာ လွယ်ကူသော်လည်း၊ နောက်သို့ လျှော့တိုက်ဆုတ်ခွာရခြင်းမှာ အင်မတန် ဝါရင့်နေသလိုပေ၏။

မြောက်ပိုင်းနဂါးသည် ပလိုက်စတက်ဖြင့် နောက်သို့ လျှော့တိုက်ရှောင်လိုက်သော်လည်း ဟန်ချက်ပျက်မသွားသည်။

အပြင်၊ သူကပင် အဟုန်ပြင်းထန်စွာ တိုက်စစ်ဆင်းလိုက်သေးသည်။

စစ်ရန်နိုင်ငံနှင့် ပူးလိုက်ပြီးလျှင် စစ်ရန်နိုင်ငံ၏ ခြေသလုံး နောက်ပိုင်းကို ညာခြေဖြင့် နောက်ပြန်ဆွဲကန်လိုက်၏။ စစ်ရန်နိုင်ငံသည် ရှောင်ထွက်မသွားပေ။ သူ၏ဘယ်လက်မောင်းကို တင်းကြပ်စွာ ဆုပ်လိုက်ပြီး၊ သူ၏ 'နောက်ပြန်ဆွဲကန်' ကို ညာခြေဖောက်ဖြင့် ထိုးခံထားလိုက်သည်။

ထိုအခါ နောက်ပြန်ဆွဲလိုက်သော သူ၏ ခြေသလုံးကြွက်သားအား စစ်ရန်နိုင်ငံက ဖောက်ဖြင့် ဆောင့်ကန်လိုက်သလိုဖြစ်သွား၏။ ကိုင်ရိုက်လိုက်ဘိသကဲ့သို့ဖြစ်ကာ၊ အလွန်နာကျဉ်သွားသောကြောင့် မြောက်ပိုင်းနဂါး ခုန်ထွက်သွားလေသည်။

မစ္စတာအိုကီနာဝါတီက ဒိုင်လူကြီးသဘောမျိုးဖြင့် ရပ်ကြည့်နေရာမှ 'သတိထား' ဟူ၍ စစ်ရန်နိုင်ငံကို အော်ပြောလိုက်၏။

ထိုကဲ့သို့ကို မြောက်ပိုင်းနဂါးလည်း ကြားရ၏။

သူ . . . အပေါ်မှ ပြန်ကျလာ၏။

စစ်ရန်နိုင်ငံသည် သူ၏ groin ပေါင်းရင်းဂွဆုံကို ပြေးကန်လိုက်သေးသော်လည်း၊ မြောက်ပိုင်းနဂါးသည် 'အောင်မောင်းခြေထိုး' ဖြင့် လက်ဝဲဘက်သို့ ရှောင်ထွက်သွားသည်။ လက်ဝဲဘက်သို့ လိုက်တိုက်လျှင်၊ လပျော်ဘက်သို့သို့ ရှောင်ထွက်သွားသည်။ ပလိုက်စတက်(စ်) 'အောင်မောင်းခြေထိုး' ဖြင့်

ထိုးကွက်များကို လိုသလို အသုံးချနေခြင်းပင် ဖြစ်တော့၏။
သည်တစ်ခါ စစ်ရန်နိုင် တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်လိုက်သည်။

Leaping side kick၊ ညှာခြေဖြင့် ဘေးတိုက်ခုန်ကန် လိုက်ပြီးလျှင် တစ်ပြိုင်နက်ပင် သူ၏ညာနဖူးကို တစ်ထောင်ဖြင့် တွက်ပစ်လိုက်သည်။ သူ့နဖူးပြင်ဟက်ကန်ကွဲကာ၊ သွေးများ နီကန် စီးကျလာသည်။ သူက ဘယ်လက်ဝါးဖြင့် နဖူးပြင်ကို အုပ်ကိုင်၍ ပွတ်ဆွဲလိုက်သောအခါ မျက်လှည့်ပြလိုက်သလို ကျလာသောသွေးများ ချက်ချင်းတိတ်သွားသည်ကို အားလုံး ထင်ရှားစွာ မြင်လိုက်ကြရ၏။

အံမယ်၊ ဒီလူ အာဂပါလာဟု တွေးလျက် စစ်ရန်နိုင် ထပ်မံ ပြေးကန်လိုက်၏။ လျှပ်စစ်မီးကြိုးကဲ့သို့မြန်လှသော ဘယ်ညာကန်ချက်များ၊ ဆက်တိုက် ဆက်တိုက် ဝင်လိုက်လေ တော့သည်။

Rotate ကိုယ်ကို လှည့်ပတ်၍ လိုက်ကန်နေခြင်းဖြစ် သည့်အပြင်၊ အပြည့်အဝ အားပါလှသောကြောင့် ချက်တိုင်း လိုလို အကန်ခံနေရသောအခါ မြောက်ပိုင်းနဂါး ဂျူးဂျူးရဲရဲနှင့် ဒေါသထွက်စပြုလာသည်။

သူက စစ်ရန်နိုင်ကို ကျွဲပေါက်ကြီးပမာ ဒေါသကြီးစွာ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လာတော့၏။ ဘူးလဲဖိုက် **Bull-Fright** ဟု ခေါ်သော 'နွားသိုးကြိုးပြတ်' တိုက်ခိုက်နည်းမျိုးဖြစ်ပါသည်။

သူ မြန်မြန် ပွဲသိမ်းချင်နေပြီ ဖြစ်၏။

Hook Kick ဟုကုန် အမျိုးအစား။
ဘယ်ခြေဟန်ချက်ယူ၊ ညှာခြေလှမ်းကန်။ (**Right hooking Kick**)

ညှာခြေဟန်ချက်ယူ၊ ဘယ်ခြေလှမ်းကန်။ (**Left hooking Kick**)

လွန်စွာပြင်းထန်လှသော ကန်ချက်များဖြစ်သော်လည်း၊ စစ်ရန်နိုင်က ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် မရှောင်ပေ။ ကိုယ်လေးကို လိုသလို ယိမ်းပေးလိုက်၊ ခေါင်းလေးကို ပုပေးလိုက်၊ ထိုင်ချလိုက် စသည်ဖြင့် ရှောင်တိမ်းပေးနေခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ မစွတာ အိုက်နာဝါတိအပါအဝင် ဝိုင်းကြည့်နေသူများအတွက် စစ်ရန်နိုင် ၏ လှုပ်ရှားမှုများမှာ လွန်စွာ ကြည့်ကောင်းလျက်ရှိ၏။ စစ်ရန်နိုင်အား ဝိုင်း၍ကောင်းချီးဩဘာပေးလျက် ရှိကြလေရာ၊ မြောက်ပိုင်းနဂါးသည် အလွန် မခံချီမခံသာ ဖြစ်လာ

သည်အလျောက် . . .
'ယား (ခံ) . . .

စစ်ရန်နိုင်၏ ပွင့်နေသော နားထင် (**temple**) ကိုပြေး၍ တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်တိုက်လိုက်၏။ **yoko uchi**၊ ယိုကိုအချီ။
Temple Blow၊ မိမိ၏နားထင်ရှိရာသို့ . . .။

ဥက္ကာပျိုကြီးပမာ ဝေါကုန် ဝင်လာသော လက်သီး။ စစ်ရန်နိုင်က ကိုယ်တစ်ပတ်လှည့်၍ ရှောင်ပေးလိုက်၏။ ထိုအခါ သူ့လက်သီးချက် အလကားဖြစ်သွားကာ လက်သီး၏အားအရှိန် နောက်သို့ လိုက်ပါသွားသော သူ၏ကိုယ်လုံးအား . . .။

စပ်ရန်နိုင်သည် နောက်မှ (ushiro-dori) ယူရိုရိုဒိုရို လှမ်းဖက်ထားလိုက်ပြီးလျှင် (Bak-grab) ဖြင့် ကိုင်ပေါက်ပစ်လိုက်၏။ ဤသို့ ကိုင်ပေါက်ခြင်းနှင့်အတူ၊ မြောက်ပိုင်းနဂါး၏ လက်ဝဲဖက်ချိုင်းကြားသို့ မိမိ ညာဖက်တစ်ထောင်ဖြင့် အားရပါးရ ပိတ်တွက်ပစ်လိုက်သေး၏။

ဝက်ကြီးတစ်ကောင် မိုနန်းထိုးခံလိုက်ရဘိသကဲ့သို့ ဟစ်အော်ကာ၊ မြောက်ပိုင်းနဂါး လွင့်ထွက်သွားလေသည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် ပုဏ္ဏားရိပ် ချုံတန်းကြီးပေါ်မှ ၎င်းကြီးတစ်ကောင်ပမာ ဝေါကနဲ ပျံထွက်သွားပြီး၊ ဟိုမှာဘက်ရှိ ရေကန်စပ်သို့ ဗွမ်းကနဲကျသွားသည်။

'ကယ်ကြပါဦး၊ ကယ် . . . ကယ်ကြပါ'

ရေကန်ထဲတွင် စပ်ရန်နိုင်လွတ်ထားသော မိကျောင်းကြီးနှစ်ကောင်က အတင်းထိုးလိုက်လာသောကြောင့်၊ မြောက်ပိုင်းနဂါးသည် ကန်ထဲမှ အုရားဖာရား ပြေးတက်လာခဲ့ရလေတော့၏။

နောက်ဆုံးတွင် မြောက်ပိုင်းနဂါးအား ရဲမျိုးကြီးတင်ဖေနှင့် တပ်ဖွဲ့ဝင်များက ဖမ်းဆီးအရေးယူလိုက်ပါသည်။

ပြီးပါပြီ။

BURMESE
CLASSIC
.com

ပေါ့ပေါ့ကံ့ကံ့
ဝစ်ဂုန်ခိုင်နှင့် ငြောက်ပိုင်နဂါး